

29117 *LLEI 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.* («BOE» 315, de 31-12-1996.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei inclou un ampli conjunt de mesures referides als diferents camps en què es duu a terme l'activitat de l'Estat, la finalitat de les quals és contribuir a la millor i més efectiva consecució dels objectius de la política econòmica del Govern que conté la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1997, i en concret al compliment dels criteris de convergència que preveu l'article 109.J del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

De conformitat amb aquesta voluntat legisladora, la Llei recull mesures de naturalesa tributària, reforma diferents aspectes dels règims jurídics de protecció social, del personal al servei de les administracions públiques i de classes passives de l'Estat, i s'ocupa de diverses reformes de contingut estructural que afecten l'actuació, gestió i organització de l'Administració.

En l'aspecte fiscal s'aborden diverses modificacions en l'àmbit dels tributs de l'Estat.

Així, en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es modifiquen diversos preceptes que afecten la consideració de les retribucions en espècie, la imputació de rendiments corresponents als béns immobles d'ús propi, el concepte d'unitat familiar, les deduccions en matèria d'assegurances i la reducció del rendiment net en els supòsits d'estimació objectiva per signes, índexs o mòduls, modificació aquesta última que té per objecte fomentar l'activitat empresarial. A més, aquest impost s'harmonitza amb el de societats en matèria de règim sancionador dels no residents i de delimitació del domicili fiscal dels subjectes passius per obligació real de contribuir.

Respecte de l'impost sobre societats, es modifiquen determinats aspectes de les deduccions per la realització d'activitats de recerca i desenvolupament i d'exportació, que n'han d'augmentar l'efectivitat, alhora que s'hi introdueixen les deduccions per a inversions protectores del medi ambient i per a la contractació de treballadors minusvàlids. També en l'impost sobre societats, es precisa la regla d'imputació temporal de les rendes generades en les transmissions lucratives i societàries que preveu l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 43/1995, de manera que el contingut de la norma aprovada no suposa una modificació del criteri d'imputació temporal de les rendes esmentades sinó més aviat un aclariment d'aquest criteri que ara es recull de manera expressa.

D'altra banda, es modifiquen aspectes de la Llei de l'impost sobre el valor afegit relatius al lloc de realització del fet imposable. També es modifica el règim de la base imposable en els supòsits en què, per resolució judicial o administrativa, queden sense efecte les operacions gravades; el règim de deduccions de les quotes suportades abans del començament de l'activitat empresarial, i el règim dels béns, quadres, objectes d'art i antiguitats.

A fi d'adequar el sistema impositiu espanyol amb el de la Unió Europea, es crea l'impost sobre primes d'assegurances, tribut de naturalesa indirecta que grava, en fase única, les operacions d'assegurança i capitalització, a les quals es refereix l'article 31 de la Llei 10/1977, de 4 de gener. Aquesta base imposable està constituïda per l'im-

port de la prima o quota percebuda, i el tipus impositiu es fixa en el 4 per 100.

En l'àmbit dels impostos especials, s'introdueix una exempció en l'impost sobre determinats mitjans de transport en els casos de trasllat de la residència del titular des d'un país estranger fins a Espanya.

Finalment, s'estableixen taxes per diverses activitats i serveis prestats per l'Administració, i se n'actualitzen altres de ja existents. Aquesta mesura va dirigida a establir una correspondència més gran entre el cost dels serveis que ofereix l'Estat i el seu pagament per part dels beneficiaris.

Dins l'apartat de normes tributàries, també es reforma la Llei general tributària mitjançant la modificació de l'article 113, a fi de permetre la cessió de dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària, quan aquesta tingui per objecte la protecció de drets i interessos de menors i incapacitats per part dels òrgans jurisdiccionals o el Ministeri públic. Així mateix, es modifiquen diversos preceptes de la Llei orgànica 12/1995, de represió del contraban, per superar certes deficiències técnico-jurídiques observades en la interpretació i l'aplicació de la norma en la mesura que aquestes normes no estan reservades a Llei orgànica i, per tant, es poden reformar mitjançant una llei ordinària.

Pel que fa als impostos locals, s'introdueixen reformes en la regulació de l'impost sobre béns immobles, que conté la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Així, es modifica la qualificació del sòl de naturalesa urbana que, als efectes de l'impost, conté la dita Llei, d'acord amb la supressió, que efectua el Reial decret llei 5/1996, de 7 juny, de la distinció entre sòl urbanitzable programat i no programat. Es qualifica expressament com a sòl de naturalesa urbana l'urbanitzable i assimilat establert per la normativa autonòmica, que tingui les facultats urbanístiques inherents al sòl urbanitzable en la legislació estatal.

També es fa una nova redacció de l'apartat a) de l'article 64 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en el que afecta l'exempció de l'impost sobre béns immobles de determinats béns públics; això permet aclarir els dubtes interpretatius que pugui suscitar la redacció anterior, i es manifesta clarament la que sempre va ser la voluntat del legislador i de la norma: condicionar el benefici fiscal al fet que els béns esmentats siguin d'aprofitament públic i gratuït.

En fi, per tal d'agilitar i fer més eficaç la gestió cadastral, s'adopten en aquest sentit diferents mesures; així, es modifiquen els terminis per a l'aprovació i publicació de les ponències de valors i per a l'aprovació dels tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles en els municipis en què el nombre d'unitats urbanístiques sigui superior a 750.000; s'adapta el procediment de notificació de les revisions i modificacions dels valors cadastrals al que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i, finalment, s'introdueixen diverses modificacions en el règim de les notificacions d'actes, així com en l'actualització i manteniment de les dades del cadastre.

En aquest àmbit fiscal, s'estableix, igualment, l'obligació de reflectir la referència cadastral en tots els documents públics o privats que continguin actes i negocis de transcendència real que afectin béns immobles, així com en les inscripcions i anotacions que s'hagin de practicar en el Registre de la Propietat. Aquestes mesures permeten comparar la documentació referida a béns immobles manejada per les diferents administracions públiques, amb la qual cosa es facilita la comprovació, investigació i inspecció de les transaccions i alteracions de tot ordre relatives a aquests béns que tenen transcendència tributària, amb l'objectiu d'afavorir el compliment de les obligacions fiscals i evitar el frau en el sector immobiliari.

Finalment, es modifiquen diversos aspectes de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

En l'ordre social, s'hi inclouen normes de naturalesa organitzativa juntament amb altres de referides a l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social.

Pel que fa a l'organització i procediment de la Seguretat Social, es modifiquen diversos preceptes del text refós de la Llei de la Seguretat Social, de 20 de juny de 1994, tant per millorar la gestió del sistema com per superar deficiències d'índole técnicojurídica sorgides en la seva aplicació i interpretació.

Les disposicions incloses en aquesta Llei persegueixen la introducció de racionalitat i més control en la gestió dels recursos destinats a la cobertura de despeses socials. Les mesures establertes afecten diferents àmbits de la protecció social i en cap cas no suposen una minva en els nivells de cobertura ni en la qualitat dels serveis prestats. Per contra, el fi perseguit és introduir criteris d'eficiència i economia amb l'objectiu d'assegurar la prestació a les persones que realment la necessiten.

Entre les normes de protecció social s'inclou una nova regulació del règim de rescabaments per actes terroristes. Aquestes disposicions, que recullen els aspectes essencials del dit règim sense perjudici del seu desplegament reglamentari posterior, milloren considerablement la cobertura de l'acció estatal a les víctimes d'aquests actes. Així, s'incrementen les quanties de les prestacions a favor de les víctimes del terrorisme en els supòsits amb resultat de lesions invalidants –incapacitat permanent, ja sigui parcial, total i absolutes, i gran invalidesa– i mort.

També s'hi inclouen les mesures de protecció a la família. En aquest sentit, es modifiquen el text refós de l'Estatut dels treballadors, de 24 de març de 1995, i la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, a fi d'equiparar els efectes de la filiació adoptiva a la natural, quant a la suspensió del contracte de treball per maternitat. Igualment, es modifica el règim de la Seguretat Social aplicable a les persones que presten servei en l'Administració de la Unió Europea.

En matèria de prestacions per desocupació, s'aborda una sèrie de mesures orientades a incrementar el control i fer-ne una gestió més ràpida i eficaç. Igualment, s'hi ha incorporat un precepte dirigit a activar una col·laboració més gran de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals amb el Sistema Nacional de Salut en la gestió de la prestació per incapacitat temporal.

Finalment, es modifica el concepte de pensió pública, el qual s'adequa a la legislació vigent de manera que inclogui totes les prestacions d'aquest caràcter que estan finançades, totalment o en part, amb fons públics.

El títol III de la Llei acull una pluralitat de normes administratives que es refereixen al personal al servei de les administracions públiques. S'hi pot destacar la que permet als funcionaris prolongar la situació de servei actiu fins als setanta anys.

D'altra banda, en aquest títol s'introdueixen modificacions concretes de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, destinades a millorar l'eficàcia de l'Administració mitjançant una millor ordenació dels seus efectius, així com regular règims jurídics i retributius especials. També es modifica la Llei reguladora del règim militar professional, de 19 de juliol de 1989, amb la finalitat d'adequar-ne determinats aspectes a la legislació general de la funció pública.

En matèria de classes passives, es modifiquen diversos preceptes del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, de 30 d'abril de 1987, es fixen el contingut i l'abast dels drets passius de determinats beneficiaris, i se superen dificultats interpretatives de certs preceptes.

La Llei s'ocupa, al títol IV, de recollir diverses normes de gestió i organització, per tal de millorar el funcionament de l'Administració de l'Estat i de les altres entitats

que integren el sector públic estatal, amb la qual cosa es coadjuva a la disminució del dèficit.

Entre els preceptes d'índole financera s'inclou la reforma de diversos articles del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988, per adequar-los a la Llei de contractes de les administracions públiques, de 18 de maig de 1995, i resoldre problemes tècnics sorgits en la seva aplicació. També es modifica la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, tant pel que fa al règim de control i fiscalització de la despesa de les entitats locals, amb la seva adaptació al propi de l'Administració General de l'Estat, com el règim de les operacions financeres concertades per les entitats esmentades, i amb la fixació de mecanismes de control i vigilància de l'endeutament d'aquestes.

Pel que fa a la gestió del patrimoni de l'Estat, s'hi inclouen mesures dirigides, d'una banda, a la racionalització, millora de gestió i optimització del patrimoni esmentat, i, de l'altra, a l'actualització de la normativa existent en matèria de venda d'accions del patrimoni de l'Estat. La seva finalitat és agilitar i flexibilitzar el procés de privatització de determinades societats estatals, en el marc de la política del Govern sobre la modernització del sector públic empresarial, per potenciar la competitivitat de l'economia espanyola. Així mateix, s'hi introdueix la figura del contracte d'obra de pagament únic, que permet que s'efectuï el pagament del preu en el moment en què s'hagi lliurat l'obra realitzada.

Juntament amb això, es modifiquen diversos aspectes dels règims jurídics del patrimoni nacional, de la Societat Industrial de Participacions Industrials i de l'Agència Industrial de l'Estat, de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de l'Escola d'Organització Industrial i de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia.

El títol V conté diverses mesures de caràcter estructural referides a diferents aspectes en què es desenvolupa l'acció administrativa, l'objecte de les quals és racionalitzar i millorar la prestació dels serveis públics.

Així, pel que fa a l'acció administrativa en matèria d'inversions de promoció pública, s'articulen diverses mesures amb el doble propòsit d'afavorir l'execució i l'explotació més eficient de diverses obres públiques i de donar més participació a la iniciativa privada en aquest component tan dinàmic de l'economia. A aquests efectes, es reformen certs aspectes de la regulació de la construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, mitjançant la modificació de les obligacions de l'adjudicatari de concessió d'autopistes i l'establiment de la possibilitat que la societat adjudicatària amplii el seu objecte social, a fi que pugui dur a terme activitats que tinguin connexió amb el seu objecte principal. Es permet l'ampliació, en determinades condicions, del termini de la concessió fins a setanta-cinc anys, i s'adopten mesures tendents a assegurar la viabilitat econòmica i financera de la concessió.

També s'introdueixen modificacions en el règim de gestió directa de la construcció i explotació de determinades carreteres estatals, i s'hi permet la participació d'entitats privades. Així mateix, autoritza la creació d'un ens públic gestor d'infraestructures ferroviàries l'objecte del qual el constitueix la construcció i administració d'aquestes infraestructures.

En matèria de transport, es porten a terme modificacions en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, tant pel que fa a la regulació de les juntes arbitral de transport, com a l'eliminació de l'exigència de la declaració de port i les fiances referides a les autoritzacions de transport públic per carretera i d'activitats auxiliars i complementàries d'aquest transport. Finalment, queda sense efecte el règim de llicències i autoritzacions per al transport d'emigrants i es regulen determinats

aspectes del règim sancionador de les companyies i empreses de transport de persones.

Pel que fa a l'acció administrativa en matèria d'energia, es modifiquen determinats aspectes de la Llei 82/1980, de 30 de desembre, sobre conservació de l'energia, per adaptar-los a les directrius comunitàries sobre les ajudes estatals a favor del medi ambient.

En matèria d'aigües, es regula el règim jurídic del contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques. Igualment, es modifica la Llei 29/1985, d'aigües, de 2 d'agost, per permetre als organismes de conca adquirir i alienar títols representatius de capital de societats estatals que tinguin per objecte la construcció o explotació d'obres hidràuliques, així com a les empreses mercantils concessionàries construir o explotar aquestes obres públiques, subscriure convenis o participar en agrupacions d'empreses o unions temporals d'empreses que tinguin aquest objecte.

Finalment, s'ha de destacar que en matèria de sanitat s'inclouen diverses modificacions en la Llei 25/1990, del medicament, de 20 de desembre, s'introdueix el concepte d'especialitat farmacèutica genèrica, i se'n garanteix la identificació, i es permet al Govern limitar el finançament públic de medicaments a especialitats que no superin determinades quanties.

El projecte de Llei es va sotmetre a informe del Consell Econòmic i Social, del Consell d'Estat, de l'Agència de Protecció de Dades i del Consell General del Poder Judicial, respecte a les matèries pròpies de la seva competència.

TÍTOL I

Normes fiscals

CAPÍTOL I

Impostos estatals

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 1. *Retribucions en espècie.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 26 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactat de la manera següent:

«En cap cas no tenen la consideració de retribució en espècie:

a) Els lliuraments de productes a preus rebaixats que es realitzin en cantines o menjadors d'empresa o econòmats de caràcter social. Tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es realitzin en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servei la quantia de les quals no superi la quantitat que es determini per reglament.

b) La utilització dels béns destinats als serveis socials i culturals del personal.

c) El lliurament gratuït o per un preu inferior al normal de mercat que, de les seves pròpies accions o participacions o de les de la societat dominant del grup, efectuïn les societats als seus treballadors en actiu, en la part que no excedeixi les 500.000 pessetes anuals o el 1.000.000 de pessetes en els cinc últims anys, sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Que l'oferta es realitzi en les mateixes condicions per a tots els treballadors de l'empresa.

2n Que aquests treballadors, els seus cònjuges o familiars fins al segon grau, no tinguin una participació conjunta en l'empresa superior al 5 per 100.

3r Que els títols es mantinguin, almenys, durant tres anys.

L'incompliment del termini a què es refereix el número 3r anterior motiva l'obligació de presentar una declaració liquidació complementària, amb els corresponents interessos de demora, en el termini que hi hagi entre l'incompliment del requisit i el final del següent termini de declaració anual per l'IRPF.»

Article 2. *Rendiments subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

U. La lletra b) de l'article 34 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactada de la manera següent:

«b) En el supòsit dels restants immobles urbans, exclòs el sòl no edificat, la quantitat que resulti d'aplicar al valor cadastral els percentatges que s'indiquen a continuació:

- Amb caràcter general, el 2 per 100.

- En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, de conformitat amb els procediments que regulen els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i hagin entrat en vigor a partir d'1 de gener de 1994, l'1,10 per 100.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles a què es refereix aquesta lletra no tenen valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, es pren com a valor d'aquests el 50 per 100 d'aquell pel qual s'hagin de computar als efectes de l'impost sobre patrimoni. En aquests casos, el percentatge aplicable és l'1,10 per 100.

Quan hi hagi drets reals de gaudi, el rendiment computable a aquests efectes en el titular del dret és el que correspondria al propietari.

Quan es tracti d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no sigui susceptible d'ús, no s'estima cap rendiment íntegre.»

Dos. S'afegeix a l'article 37.3 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la lletra següent:

«g) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització.»

Tres. Tractament de les contraprestacions derivades de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització.

1. Les persones físiques subjectes per l'obligació personal de contribuir han d'incloure en la seva base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques la quantitat a què es refereix l'apartat tres quan hi concorren les circumstàncies següents:

a) Que hagin cedit el dret a l'explotació de la seva imatge o n'hagin consentit o autoritzat la utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. Als efectes del que disposa aquesta lletra, és indiferent que la cessió, consentiment o autorització hagi tingut lloc quan la persona física fos no resident.

b) Que prestin els seus serveis a una persona o entitat resident en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb la qual mantinguin la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada a aquestes en els termes de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost de societats, hagi

obtingut, mitjançant actes concertats amb persones o entitats residents o no residents, la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o autorització per a la utilització de la imatge de la persona física subjecta per l'obligació personal de contribuir.

2. La inclusió a què es refereix l'apartat anterior no és procedent quan els rendiments del treball que hagi obtingut en el període impositiu la persona física a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguin inferiors al 85 per 100 de la suma dels rendiments esmentats més la contraprestació total a càrrec de la persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat anterior pels actes que s'hi assenyalen.

3. La quantitat a incloure en la base imposable és el valor de la contraprestació que hagi satisfet abans de la contractació dels serveis laborals de la persona física o que hagi de satisfer la persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat u pels actes que s'hi assenyalen. Aquesta quantitat s'incrementa en l'import de l'ingrés a compte a què es refereix l'apartat nou i es minora en el valor de la contraprestació que hagi obtingut la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1, sempre que aquesta s'hagi obtingut en un període impositiu en què la persona física titular de la imatge sigui resident en territori espanyol.

4.1 Quan sigui procedent la inclusió en la base imposable, és deduïble de la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a la persona a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a l'estranger per la persona o entitat no resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

b) L'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a Espanya per la persona o entitat resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

c) L'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, sigui d'acord amb un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, per l'obligació real de contribuir, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització.

4.2 Aquestes deduccions s'han de practicar tot i que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas no es dedueixen els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Aquestes deduccions no poden excedir, en el seu conjunt, la quota íntegra que correspongui satisfer a Espanya per la renda inclosa en la base imposable.

5. La inclusió l'ha de fer la persona física en el període impositiu que correspongui a la data en què la persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat u efectui el pagament o satisfaci la contraprestació acordada, llevat que per aquest període impositiu la persona física hagi de tributar per l'obligació real de contribuir, cas en què la inclusió s'ha d'efectuar en el primer o en l'últim període impositiu pel qual hagi de tributar per l'obligació personal de contribuir, segons els casos.

La inclusió s'ha d'efectuar com un component més de les rendes que preveu l'article 61 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

A aquests efectes s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent al dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat u.

6.1 No s'integren en la base imposable de l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o participacions en beneficis distribuïts per aquesta en la part que correspongui a la quantia que hagi estat inclosa en la base imposable de la persona física a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat u. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que contingui l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

6.2 Els dividendes o participacions a què es refereix el número 1 anterior no donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes ni a la deducció per doble imposició internacional.

6.3 Una mateixa quantia només pot ser objecte d'inclusió, per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i la persona o entitat en què es manifesti.

7. Quan hagi estat procedent la inclusió a què es refereix l'apartat u i la cessió, consentiment o autorització a què es refereix la lletra a) d'aquest s'hagi produït a favor d'una societat sotmesa al règim de transparència per aplicació del que disposa la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i aquesta, al seu torn, hagi efectuat la cessió, consentiment o autorització a la persona o entitat a què es refereix la lletra c) del dit apartat:

a) No té la consideració d'ingrés fiscalment computable a la societat transparent el valor de la contraprestació que hagi de satisfer la persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat u pels actes que s'hi assenyalen.

b) No té la consideració de despesa fiscalment deduïble a la societat transparent la contraprestació satisfeta a la persona física a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat u.

8. El que preveuen els apartats anteriors d'aquesta disposició s'entén sense perjudici del que disposen els trasllats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 13 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

9. Quan sigui procedent la inclusió a què es refereix l'apartat u, la persona o entitat a què es refereix la lletra c) d'aquest ha d'efectuar un ingrés a càrrec de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes que s'hi assenyalen.

Si la contraprestació és en espècie, la seva valoració s'ha d'efectuar d'acord al que preveu l'article 27, apartat u, de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i l'ingrés s'ha de practicar a compte sobre el valor esmentat.

La persona o entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat u ha de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda. En el moment de presentar la declaració n'ha de determinar l'import i efectuar-ne l'ingrés en el Tresor.

El tipus d'ingrés a compte s'ha de regular per reglament.

10. La inclusió que preveu l'apartat u d'aquesta norma és aplicable a partir d'1 de gener de 1997.

No obstant això, aquesta inclusió no és aplicable a les rendes que es meritin entre l'1 de gener i el 30 de juny de

1997, sempre que aquesta meritació s'hagi produït a l'empara de contractes subscrits abans de l'1 de gener de 1997.

S'entenen incomplertes les condicions que determinen la no-inclusió i, en conseqüència, aquesta és procedent quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que es modifiquin, a partir del 31 de desembre de 1996, les condicions econòmiques que, en els contractes subscrits abans d'aquesta data, han de regir fins al 30 de juny de 1997.

b) Que, en el termini comprès entre l'1 de gener de 1997 i el 30 de juny de 1997, se satisfacin contraprestacions superiors a les que contractualment correspongui satisfer en el període esmentat.

Article 3. *Unitat familiar.*

Amb efectes a partir d'1 de gener de 1997, es fa una nova redacció de l'article 87 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactat de la manera següent:

«Article 87. *Unitat familiar.*

Constitueixen modalitats d'unitat familiar les següents:

1a) La integrada pels cònjuges no separats legalment, i si n'hi ha:

a) Els fills menors, a excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquin independents d'aquests.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada.

2a) La formada pel pare o la mare i els fills que reuneixin els requisits a què es refereix la regla anterior.

Ningú no pot formar part de dues unitats familiars alhora.»

Article 4. *Reducció del rendiment net en estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.*

El rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 15 per 100 durant 1997.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1997.

Aquesta reducció és compatible amb la que preveu l'article 13, apartat 1, del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

Article 5. *Retencions a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats.*

1. Es fa una nova redacció de l'apartat dos de l'article 98 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. El perceptor de quantitats sobre les quals s'hagi de retenir a càrrec d'aquest impost les ha de computar per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'ha practicat o ho ha estat per un import inferior al degut, el perceptor ha de deduir de la quota la quantitat que es va haver de retenir.

En el cas de retribucions legalment establertes que hagin estat satisfetes pel sector públic, el perceptor només pot deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'aquesta la retenció que sigui procedent, llanci l'efectivament percebuda. En aquest cas s'ha de deduir de la quota, com a retenció a compte, la diferència entre el que realment s'ha percebut i l'import íntegre.»

2. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 17 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«3. El perceptor de quantitats sobre les quals s'hagi de retenir a càrrec d'aquest impost les ha de computar per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi practicat o ho hagi estat per un import inferior al degut, el perceptor ha de deduir de la quota la quantitat que es va haver de retenir.

En el cas de retribucions legalment establertes que hagin estat satisfetes pel sector públic, el perceptor només pot deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'aquesta la retenció que sigui procedent, llanci l'efectivament percebuda. En aquest cas s'ha de deduir de la quota, com a retenció a compte, la diferència entre el que realment s'ha percebut i l'import íntegre.»

Article 6. *Sanció per falta de nomenament d'un representant dels no residents.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, els apartats tres i quatre de l'article 22 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queden redactats de la manera següent:

«Tres. L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'apartat u constitueix una infracció tributària simple, sancionable amb una multa de 25.000 a 1.000.000 de pessetes.

Quatre. Els subjectes passius residents a l'estranger tenen el seu domicili fiscal, als efectes del compliment de les seves obligacions tributàries a Espanya:

a) Quan operin a Espanya a través d'un establiment permanent, en el lloc en què radiqui la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis a Espanya. En aquest cas se'ls ha d'aplicar, quan siguin pertinents, les normes referents a les entitats residents en territori espanyol.

b) Si es tracta de rendes immobiliàries, en el domicili fiscal del representant i, si no, en el lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En els altres casos, en el domicili fiscal del representant o, si no, del responsable solidari.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

Article 7. *Modificació de l'article 4, apartat vuitè, de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

«Article 4. Béns i drets exempts.

Estan exempts d'aquest impost:

Vuitè. U.—Els béns i drets de les persones físiques necessaris per a l'exercici de la seva activitat

empresarial, sempre que aquesta l'exerceixi de manera habitual, personal i directa el subjecte passiu i constitueixi la seva principal font de renda. Als efectes del càlcul de la principal font de renda, no es computen ni les remuneracions de les funcions de direcció que s'exerceixin en les entitats a què es refereix el número dos d'aquest apartat, ni qualssevol altres remuneracions que portin la seva causa de la participació en aquestes entitats.

Dos.—Les participacions en entitats, amb cotització o sense en mercats organitzats, sempre que hi concorrin les condicions següents:

a) Que l'entitat no tingui per activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. S'entén que una entitat no gestiona un patrimoni mobiliari o immobiliari i que, per tant, realitza una activitat empresarial quan, per aplicació del que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, aquesta entitat no reuneixi les condicions perquè es considera que més de la meitat del seu actiu està constituït per valors o és de mera tinença de béns.

b) Que, quan l'entitat tingui forma societària, no hi concorrin els supòsits que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

c) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui almenys del 15 per 100, computat de manera individual, o del 20 per 100 conjuntament amb el seu cònjuge, ascendents, descendents o col·laterals de segon grau, ja tingui el seu origen el parentiu en la consanguinitat, en l'afinitat o en l'adopció.

d) Que el subjecte passiu exerceixi efectivament funcions de direcció en l'entitat, i per això percebi una remuneració que presenti més del 50 per 100 de la totalitat dels rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

Quan la participació en l'entitat sigui conjunta amb alguna o algunes persones a les quals es refereix la lletra anterior, les funcions de direcció i les remuneracions derivades d'aquesta s'han de complir almenys en una de les persones del grup de parentiu, sense perjudici que totes elles tinguin dret a l'exempció.

L'exempció només pot assolir el valor de les participacions, determinat de conformitat amb les regles que s'estableixen en l'article 16, u, d'aquesta Llei, en la part que correspongui a la proporció existent entre els actius necessari per a l'exercici de l'activitat empresarial, minorats en l'import dels deutes derivades d'aquesta i el valor del patrimoni net de l'entitat.

Tres.—S'han de determinar per reglament:

a) Els requisits que hagin de concórrer perquè l'exempció sigui aplicable quant als béns, drets i deutes necessaris per a l'exercici d'una activitat empresarial.

b) Les condicions que han de reunir les participacions en entitats.

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 8. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost de societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn dins l'any 1997, s'introdueix un nou article, amb el número 36 bis, al títol VI «Deute tributari», capítol IV «Deduccions

per incentivar la realització de determinades activitats», que queda redactat de la manera següent:

«Article 36 bis. *Deducció per creació de llocs de treball per a treballadors minusvàlids.*

1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 800.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids, contractats, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, per un temps indefinit, experimentat durant el primer període impositiu iniciat el 1997, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids de l'exercici immediatament anterior amb el tipus de contracte esmentat.

2. Per al càlcul de l'increment de la mitjana de plantilla es computen, exclusivament, els treballadors minusvàlids/any amb contracte indefinit que facin jornada completa, en els termes que disposa la legislació laboral.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen als efectes de la llibertat d'amortització amb creació de llocs de treball que regulen el Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, el Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, i l'article 123 d'aquesta Llei.»

SECCIÓ 4a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 9.

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, en la redacció que en fa l'article 29 de la Llei de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, amb el contingut següent:

«6. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en els casos de transmissions a títol lucratiu inter vivos, a favor del cònjuge, descendents o adoptats, d'una empresa individual o de participacions en entitats del donant, a les quals sigui aplicable l'exempció que regula el punt dos de l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, s'aplica una reducció en la base imposable per determinar la liquidable del 95 per 100 del valor d'adquisició, sempre que hi concorrin les condicions següents:

a) Que el donant tingui seixanta-cinc o més anys o es trobi en situació d'incapacitat permanent, en grau d'absoluta o gran invalidesa.

b) Que, si el donant exerceix funcions de direcció, deixi d'exercir i de percebre remuneracions per l'exercici de les funcions esmentades des del moment de la transmissió.

A aquests efectes, no s'entén compresa entre les funcions de direcció la mera pertinença al Consell d'Administració de la societat.

c) Quant al donatari, ha de mantenir el que ha adquirit i tenir dret a l'exempció en l'impost sobre patrimoni durant els deu anys següents a la data de l'escriptura pública de donació, llevat que mori dins aquest termini.

Així mateix, el donatari no pot fer actes de disposició i operacions societàries que, directament o indirectament, puguin donar lloc a una minoració substancial del valor de l'adquisició. Aquesta obligació també és aplicable en els casos d'adquisicions mortis causa a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2 d'aquest article.

En cas que no es compleixin els requisits a què es refereix aquest apartat, s'ha de pagar la part de

l'impost que s'hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.»

IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 10. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Primer. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 23:

1. El número 1r de l'apartat u queda redactat de la manera següent:

«U. Estan exemptes, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin per reglament, les operacions següents:

1r Els lliuraments de béns destinats a ser introduïts a la zona franca o dipòsit franc, així com els dels béns conduïts a la duana i col·locats, si s'escau, en situacions de dipòsit temporal.»

2. L'apartat dos queda redactat de la manera següent:

«Dos. Les zones franques, dipòsits francs i situacions de dipòsit temporal esmentats en aquest article són els definits com a tals en la legislació duanera. L'entrada i permanència de les mercaderies a les zones i dipòsits francs, així com la seva col·locació en situació de dipòsit temporal, s'han d'ajustar a les normes i requisits que estableixi la legislació esmentada.»

Segon. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 70:

1. Se suprimeix la lletra d) del número 3r de l'apartat u.

2. L'apartat dos de l'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Dos. No es consideren realitzats en el territori d'aplicació de l'impost els serveis a què es refereix el número 5è de l'apartat anterior quan els presti un empresari o professional establert en el territori esmentat i el seu destinatari estigui establert o domiciliat fora de la Comunitat o sigui un empresari o professional establert en un altre Estat membre.

No obstant això, es consideren realitzats en el territori d'aplicació de l'impost els serveis a què es refereix el número 5è de l'apartat anterior prestats per un empresari o professional establert en el territori esmentat, quan el destinatari no tingui la condició d'empresari o professional i estigui domiciliat a l'interior de la Comunitat, Canàries, Ceuta o Melilla.»

Tercer. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Modificació de la base imposable.*

U. La base imposable determinada d'acord amb el que disposen els articles 78 i 79 anteriors es redueix en les quanties següents:

1r L'import dels envasos i embalatges susceptibles de reutilització que hagin estat objecte de devolució.

2n Els descomptes i bonificacions atorgats després del moment en què l'operació s'hagi realitzat sempre que siguin degudament justificats.

Dos. Quan per resolució ferma, judicial o administrativa, o d'acord amb el dret o els usos de comerç quedin sense efecte totalment o parcialment les

operacions gravades o s'alteri el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

Tres. La base imposable es pot reduir quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que, després de la meritació de l'operació, es dicti provisió judicial d'admissió a tràmit de suspensió de pagaments o interlocutòria judicial de declaració de fallida d'aquell. La modificació, si s'escau, s'ha d'efectuar en els sis mesos següents a la data de les indicades resolucions judicials i s'ha de comunicar a l'Administració tributària en el termini que es fixi per reglament.

En els supòsits de pagament parcial anteriors a la modificació esmentada, s'entén que l'impost sobre el valor afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació satisfeta.

No és procedent la modificació de la base imposable a què es refereix aquest apartat en els casos següents:

1r Crèdits que tinguin garantia real, en la part garantida.

2n Crèdits fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o coberts per un contracte d'assegurança de crèdit o de caució, en la part fiançada o assegurada.

3r Crèdits entre persones o entitats vinculades que defineix l'article 79, apartat cinc d'aquesta Llei.

Només quan per qualsevol causa se sobreseguí l'expedient de la suspensió de pagaments o quedi sense efecte la declaració de fallida, el creditor que hagi modificat la base imposable l'ha de rectificar novament a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini que es fixi per reglament, d'una nova factura en què es repercuteixi la quota modificada anteriorment.

La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha de practicar segons el que disposa l'article 114, apartat dos, número 2n, segon paràgraf, d'aquesta Llei, determina el naixement del corresponent crèdit a favor de la Hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, també és deutor davant la Hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.

Quatre. Si l'import de la contraprestació no és conegut en el moment de la meritació de l'impost, el subjecte passiu l'ha de fixar provisionalment aplicant-hi criteris fonamentats, sense perjudici de la seva rectificació quan l'import sigui conegut.

Cinc. En els casos a què es refereixen els apartats anteriors la modificació de la base imposable està condicionada al compliment dels requisits que s'estableixin per reglament.»

Quart. L'apartat u de l'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Base imposable.*

U. La base imposable de les adquisicions intracomunitàries de béns es determina d'acord amb el que disposa el capítol anterior.

En particular, en les adquisicions a què es refereix l'article 16, número 2n, d'aquesta Llei, la base imposable es determina d'acord amb el que disposa l'article 79, apartat tres, d'aquesta Llei.

En el supòsit que l'adquirent obtingui la devolució dels impostos especials en l'Estat membre de partida de l'expedició o del transport dels béns, s'ha

de regularitzar la seva situació tributària en la forma que es determini per reglament.»

Cinquè. L'article 89 queda redactat de la manera següent:

«Article 89. *Rectificació de les quotes impositives repercutides.*

U. Els subjectes passius han d'efectuar la rectificació de les quotes impositives repercutides quan el seu import s'hagi determinat incorrectament o es produeixin les circumstàncies que, segons el que disposa l'article 80 d'aquesta Llei, donen lloc a la modificació de la base imposable.

La rectificació s'ha d'efectuar en el moment en què s'adverteixin les causes de la determinació incorrecta de les quotes o es produeixin les altres circumstàncies a què es refereix el paràgraf anterior, sempre que no hagin transcorregut cinc anys a partir del moment en què es va meritjar l'impost corresponent a l'operació o, si s'escau, es van produir les circumstàncies a què es refereix el dit article 80.

Dos. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable quan, si no s'ha repercutit cap quota, s'ha expedit la factura o un document anàleg corresponent a l'operació.

Tres. No obstant el que disposen els apartats anteriors, no és procedent la rectificació de les quotes impositives repercutides en els casos següents:

1r Quan la rectificació no estigui motivada per les causes que preveu l'article 80 d'aquesta Llei, impliqui un augment de les quotes repercutides i els destinataris de les operacions no actuïn com a empresaris o professionals de l'impost, llevat de supòsits d'elevació legal dels tipus impositius, en què la rectificació es pot efectuar en el mes en què tingui lloc l'entrada en vigor dels nous tipus impositius i en el següent.

2n Quan sigui l'Administració tributària la que posi de manifest, a través de les corresponents liquidacions, quotes impositives meritades i no repercutides superiors a les declarades pel subjecte passiu i la conducta d'aquest sigui constitutiva d'infracció tributària.

Quatre. La rectificació de les quotes impositives repercutides s'ha de documentar en la forma que s'estableixi per reglament.

Cinc. Quan la rectificació de les quotes impliqui un augment de les inicialment repercutides i no hi hagi intervingut un requeriment previ, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa i s'hi han d'aplicar el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que preveu l'article 61, número 3 de la Llei general tributària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la rectificació es fonamenti en les causes de modificació de la base imposable que estableix l'article 80 d'aquesta Llei o es degui a un error fonamentat de dret, el subjecte passiu pot incloure la diferència corresponent en la declaració liquidació del període en què s'hagi d'efectuar la rectificació.

Quan la rectificació determini una minoració de les quotes inicialment repercutides, el subjecte passiu pot optar per qualsevol de les dues alternatives següents:

a) Iniciar davant l'Administració tributària el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.

b) Regularitzar la situació tributària en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagi d'efectuar la rectificació o en les posteriors

fins al termini d'un any a comptar del moment en què s'havia d'haver efectuat la rectificació. En aquest cas, el subjecte passiu està obligat a reintegrar al destinatari de l'operació l'import de les quotes repercutides en excés.»

Sisè. Es modifica l'article 91.dos.u.primera) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat així:

«a) El pa comú, així com la massa de pa comú congelada i el pa comú congelat, destinats exclusivament a l'elaboració del pa comú.»

Setè. L'article 111 queda redactat de la manera següent:

«Article 111. *Deduccions de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals.*

U. Els empresaris o professionals poden deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats empresarials o professionals a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats o, si s'escau, les del sector diferenciat, sempre que el dret a deduir aquestes quotes no hagi caducat pel transcurs del termini que estableix l'article 100 d'aquesta Llei.

Dos. En cap cas no es poden deduir les quotes suportades per la importació o adquisició de béns o serveis no destinats a ser utilitzats en la realització d'activitats empresarials o professionals, encara que ulteriorment els béns o serveis esmentats s'afectin totalment o parcialment a les activitats esmentades.

Tres. Es consideren iniciades les activitats empresarials o professionals quan comenci la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixin l'objecte de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu o, si s'escau, del sector diferenciat que correspongui.

Quatre. Als efectes del que disposen aquest article i els articles 112 i 113 d'aquesta Llei, es considera primer any de l'exercici de l'activitat aquell durant el qual el subjecte passiu comenci l'exercici habitual de les seves activitats empresarials o professionals, sempre que l'inici de les activitats tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, en un altre cas, l'any següent.

Cinc. Per excepció al que disposa l'apartat u d'aquest article, els empresaris o professionals que pretenguin deduir les quotes que hagin suportat abans del començament de les seves activitats d'acord amb el que preveu l'article 93, apartat tres d'aquesta Llei, han de complir els requisits següents:

1r Haver presentat abans de suportar les quotes una declaració prèvia a l'inici de les activitats empresarials o professionals o de les del sector diferenciat, en la forma que es determini per reglament, en què el subjecte passiu ha de proposar el percentatge provisional de deducció aplicable a les quotes esmentades. No obstant això, l'Administració en pot fixar un de diferent en consideració a les característiques de les corresponents activitats empresarials o professionals o sectors diferenciats.

2n Iniciar les activitats empresarials o professionals dins el termini d'un any a comptar de la presentació de la declaració indicada al número 1r anterior. No obstant això, l'Administració, en la forma que es determini per reglament, pot prorrogar el termini d'un any esmentat quan la naturalesa de les activitats a dur a terme en el futur o les circumstàncies concurrents en la posada en marxa de l'activitat ho justifiquin.

Quan no es compleixin els requisits indicats, la deducció de les quotes suportades no es pot exercir fins a l'inici efectiu de les activitats, i el subjecte passiu queda obligat a rectificar les deduccions que, si s'escau, hagi efectuat.

El que disposa aquest apartat cinc no s'aplica a les quotes suportades per l'adquisició de terrenys, les quals només es poden deduir a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, les del sector diferenciat. En aquest cas, s'entén que el dret a la deducció neix en el moment en què s'iniciïn les activitats indicades.

Sis. Els empresaris o professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 115.

Set. Els empresaris que, en virtut del que estableix aquesta Llei, hagin de quedar sotmesos al règim especial del recàrrec d'equivalència des de l'inici de la seva activitat comercial no poden efectuar les deduccions a què es refereix aquest article en relació amb les activitats incloses en el règim esmentat.

Vuit. Els subjectes passius que hagin sol·licitat l'aplicació de les deduccions que regula l'apartat cinc d'aquest article no es poden acollir als règims especials simplificat o de l'agricultura, ramaderia i pesca per les activitats econòmiques en què s'utilitzin els béns o serveis a què afectin les deduccions esmentades fins que finalitzi el cinquè any natural de l'exercici de les activitats esmentades.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia als règims especials esmentats.

El que disposa aquest apartat no és aplicable respecte dels béns i drets compresos al número 4t de l'apartat cinc de l'article 123 d'aquesta Llei.

Nou. Les deduccions de les quotes suportades abans de l'inici de les activitats es consideren provisionals i estan sotmeses a les regularitzacions que preveuen els articles 112 i 113 d'aquesta Llei.»

Vuitè. L'article 114 queda redactat de la manera següent:

«Article 114. *Rectificació de deduccions.*

U. Els subjectes passius, quan no hi hagi intervingut un requeriment previ, poden rectificar les deduccions practicades quan el seu import s'hagi determinat incorrectament o l'import de les quotes suportades hagi estat objecte d'una rectificació d'acord amb el que disposa l'article 89 d'aquesta Llei.

La rectificació de les deduccions és obligatòria quan impliqui una minoració de l'import inicialment deduït.

Dos. La rectificació de deduccions originada per la rectificació prèvia de l'import de les quotes inicialment suportades s'ha d'efectuar de la manera següent:

1r Quan la rectificació determini un increment de l'import de les quotes inicialment deduïdes, es pot efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu rebí el document justificatiu del dret a deduir en què es rectificuin les quotes inicialment repercutides, o bé en les declaracions liquidacions següents, sempre que no hagin transcorregut cinc anys des de la meritació de l'operació o, si s'escau, des de la data en què s'hagin produït les circumstàncies que determinen la modificació de la base imposable de l'operació.

Sense perjudici d'això, en els supòsits en què la rectificació de les quotes inicialment suportades

hagi estat motivada per una causa diferent de les que preveu l'article 80 d'aquesta Llei, no es pot efectuar la rectificació de la deducció d'aquestes després de transcorregut un any des de la data d'expedició del document justificatiu del dret a deduir pel qual es rectificuen les quotes esmentades.

2n Quan la rectificació determini una minoració de l'import de les quotes inicialment deduïdes, el subjecte passiu ha de presentar una declaració liquidació rectificativa i s'hi han d'aplicar el recàrrec i els interessos de demora que siguin procedents de conformitat amb el que preveu l'article 61, número 3 de la Llei general tributària.

No obstant això, quan la rectificació tingui l'origen en un error fonamentat de dret o en les causes de l'article 80 d'aquesta Llei, aquest s'ha d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu rebí el document justificatiu del dret a deduir en què es rectificuin les quotes inicialment suportades.»

Novè. El número 4t de l'apartat cinc de l'article 123 queda redactat de la manera següent:

«4t Els lliuraments de les edificacions a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat dos de l'article 6 d'aquesta Llei, de vaixells i d'actius immaterials.

L'impost sobre el valor afegit satisfet o suportat en l'adquisició o importació dels béns i drets compresos al número 4t anterior és deduïble de conformitat amb el que preveu el títol VIII d'aquesta Llei.»

Desè. S'afegeix un apartat tres a l'article 135, que queda redactat de la manera següent:

«Tres. No és aplicable el règim especial que regula aquest capítol als lliuraments dels mitjans de transport nous definits al número 2n de l'article 13 quan els lliuraments es realitzin en les condicions que preveu l'article 25, apartats u, dos i tres d'aquesta Llei.»

Onzè. L'article 137 queda redactat de la manera següent:

«Article 137. *La base imposable.*

U. La base imposable dels lliuraments de béns als quals s'apliqui el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció està constituïda pel marge de benefici de cada operació aplicat pel subjecte passiu revenedor, minorat en la quota de l'impost sobre el valor afegit corresponent al marge esmentat.

A aquests efectes, es considera marge de benefici la diferència entre el preu de venda i el preu de compra del bé.

El preu de venda està constituït per l'import total de la contraprestació de la transmissió, determinada de conformitat amb el que estableixen els articles 78 i 79 d'aquesta Llei, més la quota de l'impost sobre el valor afegit que gravi l'operació.

El preu de compra està constituït per l'import total de la contraprestació corresponent a l'adquisició del bé transmès, determinada d'acord amb el que disposen els articles 78, 79 i 82 d'aquesta Llei, més l'import de l'impost sobre el valor afegit que, si s'escau, hagi gravat l'operació.

Quan es transmetin objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció importats pel subjecte passiu revenedor, per al càlcul del marge de benefici es considera com a preu de compra la base imposable de la importació del bé, determinada d'acord amb el que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, més la quota de l'impost sobre el valor afegit que gravi la importació.

Dos. Els subjectes passius revenedors poden optar per determinar la base imposable mitjançant el marge de benefici global, per a cada període de liquidació, aplicat pel subjecte passiu, minorat en la quota de l'impost sobre el valor afegit corresponent al marge esmentat.

El marge de benefici global és la diferència entre el preu de venda i el preu de compra de tots els lliuraments de béns efectuats en cada període de liquidació. Aquests preus es determinen en la forma que preveu l'apartat anterior per calcular el marge de benefici de cada operació subjecta al règim especial.

L'aplicació d'aquesta modalitat de determinació de la base imposable s'ha d'ajustar a les regles següents:

1a La modalitat del marge de benefici global només es pot aplicar per als béns següents:

- a) Segells, efectes timbrats, bitllets i monedes, d'interès filatèlic o numismàtic.
- b) Discos, cintes magnètiques i altres suports sonors o d'imatge.
- c) Llibres, revistes i altres publicacions.

No obstant això, l'Administració tributària, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, pot autoritzar l'aplicació de la modalitat del marge de benefici global per determinar la base imposable respecte de béns diferents dels indicats anteriorment, fixant les condicions de l'autorització, i la pot revocar quan no es donin les circumstàncies que la van motivar.

2a L'opció s'ha d'efectuar en la forma que es determini per reglament, i té efectes fins a la seva renúncia i, com a mínim, fins a la finalització de l'any natural següent. El subjecte passiu revenedor que hagi exercit l'opció ha de determinar d'acord amb la modalitat esmentada la base imposable corresponent a tots els lliuraments que faci dels béns esmentats durant el període d'aplicació d'aquesta, sense que es pugui aplicar als lliuraments esmentats el règim general de l'impost.

3a Si el marge de benefici global corresponent a un període de liquidació és negatiu, la base imposable d'aquest període és zero i el marge esmentat s'afegeix a l'import de les compres del període següent.

4a Els subjectes passius revenedors que hagin optat per aquesta modalitat de determinació de la base imposable han de practicar una regularització anual de les seves existències, per a la qual cosa s'ha de calcular la diferència entre el saldo final i inicial de les existències de cada any i afegir aquesta diferència, si és positiva, a l'import de les vendes de l'últim període i si és negativa s'ha d'afegir a l'import de les compres del mateix període.

5a Quan els béns siguin objecte de lliuraments exempts en aplicació dels articles 21, 22, 23 o 24 d'aquesta Llei, el subjecte passiu ha de disminuir de l'import total de les compres del període el preu de compra dels béns. Quan no es conegui aquest preu de compra es pot utilitzar el valor de mercat dels béns en el moment que el revenedor els adquireixi.

Així mateix, el subjecte passiu no ha de computar l'import dels lliuraments exempts entre les vendes del període.

6a Als efectes de la regularització a què es refereix la regla 4a, en els casos d'inici o de cessament en l'aplicació d'aquesta modalitat de determinació de la base imposable el subjecte passiu ha de fer un inventari de les existències a la data d'inici o del cessament, i consignar-hi el preu de compra dels béns o, si no, el valor del bé en la data de la seva adquisició.»

Dotzè. El número 3r de l'apartat cinc de l'article 22 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda redactat de la manera següent:

«3r Que les operacions a què es refereixen les exempcions es realitzin després de la matriculació de les aeronaus en el Registre de Matricula que es determini per reglament.»

Tretzè. Es modifiquen el títol de l'article 113 i l'apartat u del mateix precepte, que queda redactat de la manera següent:

«Article 113. *Regularització complementària de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals per adquisició de béns d'inversió que siguin edificacions o terrenys.*

U. Les deduccions de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, d'un sector diferenciat d'activitat, per adquisició de béns d'inversió que siguin edificacions o terrenys, regularitzades d'acord amb el que disposa l'article anterior, han de ser objecte d'una regularització complementària quan sigui procedent segons el que estableix l'article 107 d'aquesta Llei. Aquesta regularització s'ha de referir als cinc anys següents a la finalització del termini indicat a l'apartat u de l'article anterior.»

Catorzè. Es modifica l'apartat dos de l'article 116, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La devolució que descriu l'apartat anterior s'aplica a les operacions exemptes en virtut del que disposen els articles 21, 22, 25 i 64 o no subjectes de l'article 68, apartat quatre d'aquesta Llei.

Quan aquestes operacions originin pagaments anticipats, es poden acollir igualment al dret a la devolució que regula aquest article, com a exportacions, lliuraments o serveis efectivament realitzats durant l'any natural corresponent.»

Quinzè. Es fa una nova redacció de l'article 161 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit:

«Article 161. *Tipus.*

Els tipus del recàrrec d'equivalència són els següents:

- 1r Amb caràcter general, el 4 per 100.
- 2n Per als lliuraments de béns als quals sigui aplicable el tipus impositiu que estableix l'article 91, apartat u, d'aquesta Llei, l'1 per 100.
- 3r Per als lliuraments de béns als quals sigui aplicable el tipus impositiu que preveu l'article 91, apartat dos, d'aquesta Llei, el 0,50 per 100.
- 4t Per als lliuraments de béns objecte de l'impost especial sobre les labors del tabac, l'1,75 per 100.

SECCIÓ 6a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 11. *Impost especial sobre determinats mitjans de transport.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, els preceptes següents de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queden redactats de la manera que s'indica a continuació:

U. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 65 queda redactada de la manera següent:

«d) La circulació o utilització a Espanya dels mitjans de transport a què es refereixen les lletres anteriors, quan no se n'hagi sol·licitat la matriculació definitiva a Espanya de conformitat amb el que

preveu la disposició addicional primera, dins el termini dels trenta dies següents a l'inici de la seva utilització a Espanya. A aquests efectes, es consideren dates d'inici de la seva circulació o utilització a Espanya les següents:

1r Si es tracta de mitjans de transport que han estat acollits als règims d'importació temporal o de matrícula turística, la data d'abandonament o extinció dels règims esmentats.

2n En la resta dels casos, la data de la introducció del mitjà de transport a Espanya. Si aquesta data no consta fefaentment, es considera com a data d'inici de la seva utilització la que resulti ser posterior de les dues següents:

- Data d'adquisició del mitjà de transport.
- Data des de la qual es considera l'interessat resident a Espanya o titular d'un establiment situat a Espanya.»

Dos. Es fa una nova redacció de la lletra k) i s'afegeix una nova lletra l) a l'apartat 1 de l'article 66, en els termes següents:

«k) Les aeronaus matriculades per ser cedides en arrendaments exclusivament a empreses de navegació aèria.

l) Els mitjans de transport que es matriculin com a conseqüència del trasllat de la residència habitual del seu titular des de l'estranger al territori espanyol. L'aplicació de l'exempció queda condicionada al compliment dels requisits següents:

1r Els interessats han d'haver tingut la residència habitual fora del territori espanyol almenys durant els dotze mesos consecutius anteriors al trasllat.

2n Els mitjans de transport han d'haver estat adquirits o importats en les condicions normals de tributació al país d'origen o procedència i no s'han d'haver beneficiat de cap exempció o devolució de les quotes meritades en ocasió de la seva sortida del país esmentat.

Es considera complert aquest requisit quan els mitjans de transport s'hagin adquirit o importat a l'empara de les exempcions establertes en els règims diplomàtic o consular o en favor dels membres dels organismes internacionals reconeguts i amb seu a l'Estat d'origen, amb els límits i les condicions fixats pels convenis internacionals pels quals es creen els dits organismes o pels acords de seu.

3r Els mitjans de transport han d'haver estat utilitzats per l'interessat en la seva antiga residència almenys sis mesos abans de la data en què l'hagi abandonada.

No s'exigeix el compliment d'aquest termini, en els mateixos casos excepcionals en què no ho exigeixi la legislació duanera als efectes dels drets d'importació.

4t La matriculació s'ha de sol·licitar en el termini que preveu l'article 65.1.d) d'aquesta Llei.

5è Els mitjans de transport matriculats amb exempció no han de ser transmesos durant el termini de dotze mesos posteriors a la matriculació. L'incompliment d'aquest requisit determina l'exacció de l'impost referida a la data en què s'hagi produït l'incompliment.»

Tres. La lletra b) de l'article 67 queda redactada de la manera següent:

«En els casos que preveu la lletra d) de l'apartat u de l'article 65 d'aquesta Llei, les persones o entitats a què es refereix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 70, amb la redacció següent:

«6. Les liquidacions i autoliquidacions que siguin procedents en virtut dels apartats 3 i 4 d'aquest article i 4 de la disposició transitòria setena no són exigibles en els casos de trasllat de la residència del titular del mitjà de transport al territori en què té lloc, segons el cas, la importació definitiva o la introducció definitiva. L'aplicació del que disposa aquest apartat està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Els interessats han d'haver tingut la residència habitual a Ceuta i Melilla o a les Canàries, segons el cas, almenys durant els dotze mesos consecutius anteriors al trasllat.

b) Els mitjans de transport han d'haver estat adquirits en les condicions normals de tributació existents, segons el cas, a Ceuta i Melilla, o a les Canàries i no s'han d'haver beneficiat de cap exempció o devolució en ocasió de la seva sortida dels territoris esmentats.

c) Els mitjans de transport han d'haver estat utilitzats per l'interessat en la seva antiga residència durant un període mínim de sis mesos abans d'haver abandonat la residència.

No s'exigeix el compliment d'aquest termini en els mateixos casos excepcionals en què no ho exigeixi la legislació duanera als efectes dels drets d'importació.

d) Els mitjans de transport a què es refereix aquest apartat no han de ser transmesos durant el termini de dotze mesos posteriors a la importació o introducció. L'incompliment d'aquest requisit determina la pràctica de la corresponent liquidació o autoliquidació amb referència al moment en què s'hagi produït l'incompliment.»

SECCIÓ 7a IMPOST SOBRE LES PRIMES D'ASSEGURANCES

Article 12. *Impost sobre les primes d'assegurances.*

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 1997, es crea un nou impost sobre les primes d'assegurances, que es regeix per les disposicions següents:

U. Naturalesa.

L'impost sobre les primes d'assegurances és un tribut de naturalesa indirecta que grava les operacions d'assegurança i capitalització, d'acord amb les normes d'aquest article.

Dos. Fet imposable.

1. Està subjecta a l'impost la realització de les operacions d'assegurança i capitalització basades en tècnica actuarial, a les quals es refereix l'article 3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que, d'acord amb el que preveu l'apartat sis d'aquest article, s'entenguin realitzades en l'àmbit espacial d'aplicació de l'impost, concertades per entitats asseguradores que operin a Espanya, fins i tot en règim de lliure prestació de serveis.

2. No queden subjectes a l'impost les operacions derivades dels concerts que les entitats asseguradores estableixin amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social o amb entitats de dret públic que tinguin encomanada, de conformitat amb la seva legislació específica, la gestió d'alguns dels règims especials de la Seguretat Social.

Tres. Normativa aplicable.

L'impost es regeix pel que disposen aquest article i les normes que es dictin en el seu desplegament i en la seva

aplicació s'ha de tenir en compte el que disposen els tractats i convenis internacionals que formin part de l'ordenament intern espanyol.

Quatre. Àmbit espacial.

L'àmbit espacial d'aplicació de l'impost és el territori espanyol, incloent-hi les illes adjacents, el mar territorial fins al límit de les dotze milles nàutiques, definit a l'article 3 de la Llei 10/1977, sobre mar territorial, de 4 de gener, i l'espai aeri corresponent a l'àmbit esmentat.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Cinc. Exempcions.

1. Estan exemptes de l'impost sobre les primes d'assegurança les operacions següents:

- a) Les operacions relatives a assegurances socials obligatòries i a assegurances col·lectives que instrumenten sistemes alternatius als plans i fons de pensions.
- b) Les operacions relatives a assegurances sobre la vida a què es refereix la secció segona del títol III de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.
- c) Les operacions de capitalització basades en una tècnica actuarial.
- d) Les operacions de reassegurança que defineix l'article 77 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.
- e) Les operacions d'assegurança de caució.
- f) Les operacions d'assegurança de crèdit a l'exportació i les d'assegurances agràries combinades.
- g) Les operacions d'assegurança relacionades amb el transport internacional de mercaderies o viatgers.
- h) Les operacions d'assegurança relacionades amb vaixells o aeronaus que es destinen al transport internacional, a excepció dels que realitzin navegació o aviació privada d'esbarjo.

2. S'entén per transport internacional el definit a la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit. No obstant això, no és transport internacional el que es realitzi entre el territori peninsular espanyol i les illes Balears i les illes Canàries, Ceuta o Melilla.

S'entén per navegació i aviació privada d'esbarjo les que defineix la normativa reguladora d'impostos especials.

Sis. Lloc de realització de les operacions d'assegurança i capitalització.

1. S'entenen realitzades en territori espanyol les operacions d'assegurança i capitalització en què Espanya sigui l'Estat de localització del risc o del compromís, d'acord amb les regles que preveuen les lletres d) i e) de l'article 1.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

2. A falta de normes específiques de localització d'acord amb l'apartat anterior, s'entenen realitzades en territori espanyol les operacions d'assegurança i capitalització quan el contractant sigui un empresari o professional que concerta les operacions en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals i en el territori esmentat radiqui la seu de la seva activitat econòmica o hi tingui un establiment permanent o, si no, el lloc del seu domicili.

A aquests efectes, es consideren empresaris o professionals els determinats d'acord amb la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit.

Set. Meritació de l'impost.

L'impost es merita en el moment en què se satisfacen les primes relatives a les operacions gravades. En cas de fraccionament de les primes, l'impost es merita en el

moment en què es realitzin cadascun dels pagaments fraccionats.

Vuit. Base imposable.

a) La base de l'impost està constituïda per l'import total de la prima o quota satisfeta pel prenedor o un tercer.

b) S'entén per prima o quota, a aquests efectes, l'import total de les quantitats satisfetes com a contraprestació per les operacions subjectes a aquest impost, sigui quina sigui la causa o origen que les motiva i el lloc i forma de cobrament, a excepció dels recàrrecs establerts a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances i de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i dels altres tributs que recaiguin directament sobre la prima.

Nou. Subjectes passius.

1. Són subjectes passius les entitats asseguradores quan realitzin les operacions gravades per l'impost.

A aquests efectes, es consideren entitats asseguradores:

a) Les incloses a l'article 7 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

b) Les sucursals d'entitats asseguradores establertes en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, diferent d'Espanya, que actuïn a Espanya en règim de dret d'establiment.

c) Les entitats asseguradores establertes en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, diferent d'Espanya, que actuïn a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

d) Les sucursals a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països no membres de l'Espai Econòmic Europeu.

2. Tenen la condició de subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els representants fiscals de les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

3. Són responsables solidaris del pagament de l'impost els empresaris o professionals contractants establerts a Espanya en les operacions subjectes realitzades per entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, que no acreditin la repercussió de l'impost.

A aquests efectes, es consideren establerts en el territori d'aplicació de l'impost els empresaris o professionals que hi tinguin la seu de la seva activitat econòmica, un establiment permanent o el seu domicili fiscal, encara que no realitzin les operacions subjectes a l'impost des de l'establiment esmentat.

Deu. Repercussió de l'impost.

L'impost sobre les primes d'assegurances l'han de repercutir íntegrament les entitats asseguradores sobre les persones que contractin les assegurances objecte de gravamen.

La repercussió s'ha d'atènyer el que estableixi la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit.

Onze. Tipus impositiu.

1) L'impost s'exigeix al tipus del 4 per 100.

2) El tipus impositiu aplicable a cada operació és el vigent en el moment de la meritació de l'impost.

Dotze. Habilitació a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar el tipus o els tipus de gravamen i les exempcions de l'impost.

Tretze. Autoliquidació i ingrés.

1) Els subjectes passius estan obligats a presentar mensualment una declaració per aquest impost.

2) En el mateix moment, de la declaració del subjecte passiu ha de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, forma, terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Catorze. Nomenaments d'un representant fiscal i comunicació a l'Administració tributària.

Les entitats asseguradores establertes en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, diferent d'Espanya, i que actuïn a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, han de designar un representant fiscal establert a Espanya perquè els representi als efectes del compliment de les seves obligacions tributàries per aquest impost.

El subjecte passiu o el seu representant estan obligats a posar en coneixement de l'Administració tributària el nomenament degudament acreditat.

Quinze. Entrada en vigor.

1. L'impost s'exigeix per les primes cobrades a partir de l'1 de gener de 1997, fins i tot per les fraccions procedents de primes meritades amb anterioritat, sempre que els riscos corresponents no hagin conclòs abans de la data esmentada.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, queden exemptes de l'impost les primes o fraccions de primes la data de venciment de les quals es produeixi l'any 1996, encara que el seu pagament efectiu es realitzi a partir de l'1 de gener de 1997, llevat que s'hagi produït un avançament de la data del venciment sense causa.

Article 13. Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

U. Es fa una nova redacció de l'article 13.2 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«Les mútues a prima fixa han d'acreditar fons mutuels permanents, aportats pels seus mutualistes o constituïts amb excedents dels exercicis socials, les quanties mínimes dels quals, segons els rams en què pretenguin operar, són les assenyalades al número anterior com a capital desemborsat de les societats anònimes. No obstant això, per a les mútues amb règim de derrama passiva que preveu l'article 9.dos.a), es requereixen les tres quartes parts de la quantia esmentada.»

Dos. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria tercera, lletra b), de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«A excepció del ram de vida, el capital social exigible a 31 de desembre de 1993 ha d'estar íntegrament subscrit i desemborsat en un 75 per 100 abans del 30 de juny de 1997. Ha d'estar íntegrament subscrit i desemborsat abans del 31 de desembre de 1997.

A excepció del ram de vida, el fons mutual exigible a 31 de desembre de 1993 a les mútues a prima fixa ha d'estar duplicat i escripturat abans del 31 de desembre de 1999.»

Tres. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria tercera, lletra c), de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«Les reserves constituïdes a l'empara del que disposa la disposició transitòria primera.dos, de la Llei sobre ordenació de l'assegurança privada -Reserva afecta Llei 33/1984- i disposició transitòria segona del Reial decret 1390/1988, de 18 de novembre -Reserva afecta Reial decret 1390/1988- s'han d'incorporar al capital social o fons mutual per complir les exigències de capital social o fons mutual que preveu la lletra anterior, en els terminis que preveuen aquestes lletres, i el romanent, si n'hi ha, s'ha d'aplicar a la partida "altres reserves"; i, en conseqüència, desapareixen les reserves afectes esmentades.»

Quatre. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria tercera, lletra d), de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en els paràgrafs primer i segon:

«Complerts els requisits de capital social o fons mutual que preveu la lletra b) d'aquesta disposició transitòria, les entitats asseguradores poden optar per:

Amb caràcter general, complir les exigències de subscripció i desemborsament del capital social o fons mutual que preveu l'article 13 d'aquesta Llei abans del 31 de desembre de 1998 si es tracta de capital social i el 31 de desembre de 1999 si es tracta de fons mutual.»

SECCIÓ 8a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES**Article 14. Rendes exemptes**

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, es fa una nova redacció de la lletra c) i s'afegeixen dues noves lletres n) i o) a l'apartat u de l'article 9 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, redactades de la manera següent:

«c) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent per al servei dels funcionaris de les administracions públiques, sempre que la lesió o malaltia que n'hagi estat la causa inhabiliti completament el perceptor de la pensió per a tota professió o ofici.»

«n) Les prestacions familiars per fill a càrrec que regula el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.»

«o) Les prestacions per desocupació reconegudes per la respectiva entitat gestora quan es percebin en la modalitat de pagament únic que estableix el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, amb el límit de 500.000 pessetes, sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos que preveu la norma esmentada.

L'exempció que estableix el paràgraf anterior, està condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el supòsit que el subjecte passiu s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant el mateix termini, de l'activitat, en el cas d'un treballador autònom.»

Article 15.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, s'introdueix un segon paràgraf a la lletra a) de l'article 71 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la redacció següent:

«A aquests efectes, es consideren rendiments d'activitats professionals els imputats per les societats transparents que regula l'article 75, apartat 1, lletres b) i c), de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, als seus socis que efectivament exerceixin la seva activitat a través d'aquestes com a professionals, artistes o esportistes.»

SECCIÓ 9a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 16. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Per a l'exercici de 1997 es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 35 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queden redactats així:

«4. Les inversions realitzades en béns de l'actiu material destinades a la protecció del medi ambient consistents en instal·lacions que evitin la contaminació atmosfèrica procedent d'instal·lacions industrials, contra la contaminació d'aigües superficials, subterrànies i marines per a la reducció, recuperació o tractament de residus industrials per al compliment o, si s'escau, millora de la normativa vigent en els esmentats àmbits d'actuació, donen dret a practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per 100 de les inversions que estiguin incloses en programes, convenis o acords amb l'Administració competent en matèria mediambiental, que ha d'expedir el certificat de la convalidació de la inversió.

S'han d'establir per reglament les condicions i els procediments que regulin la pràctica de la deducció esmentada.

5. La part de la inversió finançada amb subvencions no dona dret a cap deducció.»

Article 17. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes dels períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1997, es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat així:

«Article 33. *Deducció per la realització d'activitats de recerca i desenvolupament.*

4. Es consideren despeses de recerca i desenvolupament les realitzades pel subjecte passiu quan estiguin directament relacionades amb l'activitat de recerca i desenvolupament efectuada a Espanya i s'hagin aplicat efectivament a la realització d'aquesta, i han de constar específicament individualitzades per projectes.

Als efectes d'aquesta deducció, les despeses de recerca i desenvolupament corresponents a activitats realitzades a l'exterior també gaudeixen de la deducció sempre que l'activitat de recerca i desenvolupament principal s'efectuï a Espanya i no sobrepassin el 25 per 100 de l'import total invertit.

Igualment tenen la consideració de despeses de recerca i desenvolupament les quantitats pagades per a la realització d'activitats de recerca i desenvolupament efectuades a Espanya, per encàrrec del subjecte passiu individualment o en col·laboració amb altres entitats.»

Article 18. *Activitats d'exportació.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997 queda suprimit l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 19. *Tipus de gravamen per a les entitats de dimensió reduïda.*

Amb efectes per als exercicis que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1997, s'incorpora, amb el número 127 bis), l'article següent a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats:

«Article 127 bis). *Tipus de gravamen.*

Les entitats que compleixin les previsions que preveu l'article 122 d'aquesta Llei tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 26 d'aquesta Llei hagin de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 15.000.000 de pessetes, al tipus del 30 per 100.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 35 per 100.»

Article 20. *Unions temporals d'empreses.*

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 1997, l'apartat 4 de l'article 68 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«4. L'opció per l'exempció determina l'aplicació d'aquesta fins a l'extinció de la unió temporal. La renda negativa obtinguda per la unió temporal s'imputa en la base imposable de les entitats membres. En aquest cas, quan en successius exercicis la unió temporal obtingui rendes positives, les entitats membres han d'integrar en la seva base imposable, amb caràcter positiu, la renda negativa prèviament imputada, amb el límit de l'import de les rendes positives esmentades.»

CAPÍTOL II

Impostos locals

Article 21. *Impost sobre béns immobles. Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

U. La lletra a) de l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactada de la manera següent:

«a) El sòl urbà, el declarat apte per urbanitzar per les normes subsidiàries, l'urbanitzable o assimilat per la legislació autonòmica perquè té les facultats urbanístiques inherents al sòl urbanitzable en la legislació estatal.

Així mateix, tenen la consideració de béns immobles de naturalesa urbana els terrenys que disposin de vies pavimentades o vorades de voreres i tinguin, a més, clavegueram, subministrament d'aigua, subministrament d'energia elèctrica i enllumenat públic i els ocupats per construccions de naturalesa urbana.

Tenen la mateixa consideració els terrenys que es fraccionin en contra del que disposa la legislació agrària sempre que aquest fraccionament en desvirtui l'ús agrari, i sense que això representi cap alteració de la seva naturalesa rústica a altres efectes que no siguin els d'aquest impost.»

Dos. La lletra a) de l'article 64 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactada de la manera següent:

«a) Els que siguin propietat de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals i estiguin directament afectes a la defensa nacional, la

seguretat ciutadana i als serveis educatius i penitenciaris. Així mateix i sempre que siguin d'aprofitament públic i gratuït: les carreteres, els camins, les altres vies terrestres i els del domini públic marítim terrestre i hidràulic.»

Article 22. *Impost sobre vehicles de tracció mecànica.*

Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 94 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactada en els termes següents:

«d) Els cotxes de minusvàlids a què es refereix el número 20 de l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre el trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, i els adaptats per a la seva conducció per persones amb discapacitat física, sempre que no superin els 13,50 cavalls fiscals i pertanyin a persones minusvàlides o discapacitades físicament.

Així mateix, els vehicles que, tot i ni superar els 12 cavalls fiscals, estiguin destinats a ser utilitzats com a autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de rodes, bé directament o amb la seva adaptació prèvia. A aquests efectes, es consideren persones amb minusvalidesa les que tinguin aquesta condició legal en un grau igual o superior al 33 per 100, d'acord amb el barem de la disposició addicional segona de la Llei 26/1990, de 20 de desembre, per la qual s'estableixen en la Seguretat Social prestacions no contributives.

Amb independència del que estableix l'apartat dos d'aquest mateix article, per poder gaudir de l'exempció a què es refereix el paràgraf anterior els interessats han de justificar la destinació del vehicle.

En tot cas, els subjectes passius beneficiaris d'aquesta exempció no la poden gaudir per més d'un vehicle simultàniament.»

CAPÍTOL III

Taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic

SECCIÓ 1a TAXES

Article 23. *Taxes exigibles pels serveis i activitats realitzades per la Direcció General de la Guàrdia Civil.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el concepte 9 de la tarifa 2a, «Autoritzacions», de la taxa «Reconeixement, autoritzacions i concursos» convalidada pel Decret 551/1960, de 24 de març, queda redactat de la manera següent:

- «a) Expedició de llicències:
1. Armes curtes i llargues ratllades: 2.000 pessetes.
 - Renovació de les dues llicències: 1.500 pessetes.
 2. Tipus E i altres autoritzacions d'ús d'armes: 1.500 pessetes.
- b) Autoritzacions de polígons, camps, galeries de tir i camps de tir eventuals:
1. Població fins a 3.000 habitants: 2.000 pessetes.
 2. Població de 3.001 a 20.000 habitants: 4.000 pessetes.
 3. Població de 20.001 a 200.000 habitants: 8.000 pessetes.

4. Població de més 200.001 habitants: 15.000 pessetes.

c) Expedició de guies i altres autoritzacions:

1. Guies de pertinença: 1.000 pessetes.
2. Guies de circulació i transport nacional i transport aeri nacional o estranger: 500 pessetes.
3. Certificat d'inutilització d'armes: 1.500 pessetes.
4. Consentiment previ i autorització de transferència per a armes amb un altre país de la Unió Europea: 1.000 pessetes.
5. Autorització de col·leccionista: 4.000 pessetes.

d) Vigilants jurats del camp: 1.000 pessetes.»

Article 24. *Taxes per expedició de guies de circulació per a màquines recreatives i d'atzar dels tipus «A», «B» i «C» en tot el territori nacional.*

U. Es crea la taxa per expedició de guies de circulació per a màquines recreatives i d'atzar dels tipus «A», «B» i «C» en tot el territori nacional.

La taxa que regula aquest article es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'estableixen a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa l'expedició de guies de circulació per a les màquines esmentades.

Tres. Són subjectes passius de la taxa els fabricants i importadors inscrits en el Registre d'àmbit nacional de la Comissió Nacional del Joc per estendre la seva activitat a més d'una comunitat autònoma.

Quatre. La quantia exigible és de 300 pessetes per l'expedició del document oficial normalitzat degudament numerat i segellat, així com el control informàtic verificat per l'òrgan administratiu.

Cinc. La gestió d'aquesta taxa correspon al Ministeri de l'Interior i el seu pagament s'ha d'efectuar en efectiu en el moment de sol·licitar l'expedició de les guies de circulació.

Article 25. *Taxes de sol·licitud de les diferents modalitats de propietat industrial.*

U. L'epígraf 1.1, «Sol·licituds» de la tarifa 1a, «Adquisició i defensa de drets», de les taxes exigibles pels serveis prestats per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques regulades per la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, queda modificat en els termes que s'indiquen a continuació:

«1.1 Sol·licituds.

Per la tramitació d'expedients de sol·licitud, incloent-hi la seva inserció en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial", referides al registre, renovació, rehabilitació o ampliació de productes, activitats o serveis, en qualsevol modalitat de propietat industrial i, en general, per la tramitació d'expedients de totes classes, sempre que no tingui assenyalada una taxa especial, tot això dins els supòsits que preveu la Llei: 7.405 pessetes.»

Dos. L'epígraf 1.1, «Sol·licituds», de la tarifa 1a, «Adquisició i defensa de drets», de les taxes establertes a l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, queda modificat en el sentit següent:

«1.1 Sol·licituds.

Per la sol·licitud d'una demanda de dipòsit de patent d'invenció, certificat d'addició o model d'utilitat, ja sigui directament o com a conseqüència de

la divisió d'una sol·licitud, així com per la sol·licitud de rehabilitació que preveu l'article 117, incloent-hi en els dos casos la inserció de la sol·licitud en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial": 13.020 pessetes.

Per la sol·licitud de canvi de modalitat de protecció: 1.965 pessetes.

Per la sol·licitud d'un informe sobre l'estat de la tècnica: 72.190 pessetes.

Per la sol·licitud d'un examen previ: 78.860 pessetes.

Per la tramitació de sol·licituds en general relatives a invencions, que no tinguin assenyalada una taxa especial, dins els supòsits que estableix la Llei: 4.325 pessetes.»

Article 26. Taxes per l'expedició de permisos de treball a ciutadans estrangers.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els articles 2 i 4 de la Llei 29/1968, de 20 de juny, sobre exaccions per expedició de permisos de treball, queden redactats en els termes següents:

«Article 2. *Fet imposable.*

El fet determinant de l'obligació de contribuir el constitueix l'expedició i renovació dels permisos de treball i d'altres autoritzacions que s'atorguin als estrangers per treballar en territori nacional, per compte propi o d'altri.»

«Article 4. *Quotes tributàries.*

Les quotes tributàries per exercir una activitat lucrativa laboral o professional per compte propi o d'altri, segons els diferents tipus de permisos de treball i autoritzacions per treballar, són les que s'especifiquen a continuació:

1. Permisos de treball per compte d'altri.

a) Permís A:

Per la concessió d'aquest permís s'han d'abonar:

L'empresa 16.200 pessetes, si la durada és inferior a tres mesos; 27.000 pessetes si la durada està compresa entre tres i sis mesos, i 32.400 pessetes si la durada és superior a sis mesos.

El treballador: 1.080 pessetes.

b) Permís B inicial:

Per la concessió d'aquest tipus de permís han d'abonar:

L'empresa 27.000 pessetes, si la retribució mensual bruta del treballador és inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional, i 54.000 pessetes si la retribució és igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional.

El treballador: 1.080 pessetes.

c) Permís B renovat:

Per la concessió d'aquest tipus de permís han d'abonar:

L'empresa: 10.800 pessetes.

El treballador: 1.080 pessetes.

d) Permís C:

Per la concessió d'aquest permís el treballador ha d'abonar 1.080 pessetes.

2. Permisos de treball per compte propi:

a) Permís D inicial:

Per la concessió d'aquest tipus de permís s'han d'abonar 27.000 pessetes.

b) Permís D renovat:

Per la concessió d'aquest tipus de permís s'han d'abonar 10.800 pessetes.

c) Permís de treball del tipus E:

Per la concessió o renovació d'aquest tipus de permís s'han d'abonar 1.080 pessetes.

3. Permís de treball per compte propi o d'altri per a treballadors fronterers:

a) Permís F:

Per la concessió o renovació d'aquest permís s'han d'abonar:

Per compte d'altri: en la primera concessió, la quantia prevista per al permís B inicial, en les successives, la prevista per al permís B renovat.

Per compte propi: en la primera concessió, la quantia prevista per al permís D inicial i en les successives, la prevista per al permís D renovat.

4. Permís permanent. Per la concessió del permís o renovació de la targeta: el treballador ha d'abonar 1.080 pessetes.

5. Permís extraordinari. Per la concessió del permís o renovació de la targeta el treballador ha d'abonar 1.080 pessetes.

6. Autoritzacions individuals:

a) Estudiants:

Per la concessió de l'autorització s'han d'abonar:

L'empresa 5.400 pessetes, si la durada és inferior a tres mesos; 10.800 pessetes si la durada està compresa entre tres i sis mesos, i 16.200 pessetes si la durada és superior a sis mesos.

El treballador: 1.080 pessetes.

Per la renovació de l'autorització:

L'empresa: 5.400 pessetes.

El treballador: 1.080 pessetes.

b) Altres autoritzacions individuals:

Per la concessió de les autoritzacions:

L'empresa: fins a trenta dies: 5.400 pessetes; entre trenta i noranta dies: 10.800 pessetes; més de noranta: 16.200 pessetes.

El treballador: 1.080 pessetes.

7. Autoritzacions col·lectives. Les empreses han d'abonar per cada estranger integrant del grup 5.400 pessetes.

8. Recàrrec. Les quotes assenyalades amb càrrec al treballador i, si s'escau, a l'empresa, als apartats anteriors, pateixen un recàrrec del 20 per 100 quan s'hagi deixat transcórrer el termini establert per sol·licitar la concessió o renovació del permís, o autoritzacions per treballar.

9. Via de constrenyiment. Les quantitats que correspongui abonar en concepte de taxes les han d'ingressar el treballador i l'empresa en el termini de vuit dies a comptar de la data en què es notifiqui la concessió del permís de treball. Transcorregut aquest termini l'organisme al qual correspongui l'expedició o renovació del permís de treball ha de remetre al delegat d'Hisenda de la província el certificar del descobert que s'hagi produït per la tramitació de permisos de treball, perquè aquesta autoritat disposi l'exacció per via de constrenyiment.

10. Subjectes no obligats al pagament de les taxes. No estan obligats al pagament dels drets cor-

responents, per l'expedició de permisos de treball, els subjectes en què concorrin alguna de les circumstàncies següents:

a) Els nacionals iberoamericans, filipins, andorrans, equatoguineans, les persones originàries de Gibraltar, els sefardites, els fills d'espanyol o espanyola d'origen i els estrangers nascuts a Espanya quan pretenguin fer una activitat lucrativa, laboral o professional, per compte propi o d'altri.

b) Els estrangers documentats amb un permís de residència per circumstàncies excepcionals, de conformitat amb el que disposa l'article 53 del Reglament aprovat mitjançant el Reial decret 155/1996, de 2 de febrer, que hagin estat autoritzats a treballar, així com les empreses que els contractin».

Article 27. Taxes que graven la prestació de serveis i la realització d'actuacions per l'Administració en matèria d'ordenació dels transports terrestres per carretera.

U. Taxa per atorgament, rehabilitació, visat o modificació de les autoritzacions de transport per carretera i activitats auxiliars i complementàries d'aquest.

1. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració competent en matèria d'ordenació dels transports terrestres per carretera dels serveis i actuacions inherents a l'atorgament, rehabilitació, pròrroga, visat o modificació de les autoritzacions per a la realització de transports públics i privats per carretera, així com de cadascuna de les seves activitats auxiliars i complementàries, definides a la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

2. Meritació:

a) L'obligació del pagament de la taxa neix en el moment en què es presenti la sol·licitud que motivi el servei, l'actuació administrativa que constitueix el servei o l'actuació administrativa que constitueix el fet imposable d'aquesta, la qual no s'ha de fer o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

b) No obstant això, en els supòsits en què el servei o l'actuació que constitueix el fet imposable de la taxa el presti d'ofici l'Administració, l'obligació del pagament d'aquella neix en el moment en què s'iniciï la prestació del servei o es faci l'activitat, sense perjudici de la possibilitat d'exigir-ne el dipòsit previ.

3. Subjecte passiu.

Estan obligades al pagament de la taxa les persones físiques o jurídiques, incloses les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que sol·licitin o als quals es presti qualssevol dels serveis i actuacions que constitueixen el seu fet imposable.

4. Tarifa.

Els serveis i les actuacions administratives la prestació dels quals constitueix el fet imposable de la taxa queden gravats de la manera següent:

1. Atorgament, rehabilitació, pròrroga, visat o modificació de les autoritzacions de transport interior públic discrecional i privat complementari:

1.1 Atorgament de l'autorització: 2.000 pessetes.

1.2 Rehabilitació de l'autorització: 2.000 pessetes.

1.3 Pròrroga, visat o modificació de l'autorització: 2.000 pessetes.

1.4 Expedició de duplicats de l'autorització: 800 pessetes.

1.5 Expedició de còpies certificades de l'autorització per cada còpia: 800 pessetes.

2. Atorgament o renovació d'autoritzacions de transport públic regular de viatgers d'ús especial: 4.000 pessetes.

3. Atorgament d'autoritzacions de transport internacional i de cabotatge i expedició de certificats o lliurament de documents de control per a la realització dels transports esmentats:

3.1 Autorització de transport internacional de cabotatge:

3.1.1 De validesa temporal igual o superior a un any: 16.000 pessetes.

3.1.2 De durada temporal inferior a un any. Per cada mes de validesa: 800 pessetes.

3.1.3 Al viatge: 800 pessetes.

3.1.4 Autoritzacions per establir una llançadora. Per cada viatge inclòs en la llançadora: 800 pessetes.

3.2 Expedició de certificats de compliment de condicions per realitzar el transport: 800 pessetes.

3.3 Expedició de carnets o documents de control per realitzar el transport: 800 pessetes.

3.4 Expedició de còpies certificades de l'autorització o del certificat de compliment de condicions. Per cada còpia: 800 pessetes.

4. Atorgament, pròrroga, visat o modificació d'autoritzacions d'agència de transport de mercaderies, transitori o magatzemista distribuïdor:

4.1 Atorgament d'autoritzacions d'establiment central d'agència de transport de mercaderies, transitori o de magatzemista distribuïdor: 2.000 pessetes.

4.2 Atorgament d'autoritzacions d'establiment sucursal d'agència de transport de mercaderies, transitori o de magatzemista distribuïdor: 2.000 pessetes.

4.3 Pròrroga, visat o modificació d'autoritzacions d'agència de transports de mercaderies, transitori o de magatzemista distribuïdor: 2.000 pessetes.

4.4 Expedició o duplicats de l'autorització: 800 pessetes.

4.5 Expedició de còpies certificades de l'autorització. Per cada còpia: 800 pessetes.

5. Atorgament, rehabilitació, pròrroga, visat o modificació d'autoritzacions d'arrendament de vehicles amb conductor o sense:

5.1 Atorgament de l'autorització:

5.1.1 D'arrendament de vehicles amb conductor: 2.000 pessetes.

5.1.2 D'arrendament de vehicles sense conductor: 2.000 pessetes.

5.2 Pròrroga, visat o modificació de l'autorització: 2.000 pessetes.

5.3 Rehabilitació de l'autorització d'arrendament de vehicles amb conductor: 2.000 pessetes.

5.4 Expedició o duplicats de l'autorització: 800 pessetes.

5.5 Expedició de còpies certificades de l'autorització. Per cada còpia: 800 pessetes.

6. Atorgament i modificació d'autoritzacions especials de circulació que preveuen els articles 220 a 222 del Codi de la circulació:

6.1 Atorgament de l'autorització: 3.500 pessetes.

6.2 Modificació de l'autorització: 800 pessetes.

Dos. Taxa per reconeixement de la capacitació professional per a l'exercici de les activitats de transport i auxiliars i complementàries d'aquest.

1. Fet imposable:

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració competent en matèria d'ordenació dels

transports terrestres per carretera, dels serveis i actuacions encaminats a la comprovació, reconeixement i acreditació del compliment del requisit de capacitació professional per a l'exercici de les activitats de transport i auxiliars i complementàries d'aquest.

2. Meritació:

L'obligació del pagament de la taxa neix en el moment en què es presenti la corresponent sol·licitud del reconeixement de la capacitació, de presentació a les proves o d'expedició del certificat, que no s'han de fer o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

3. Subjecte passiu.

Estan obligades al pagament de la taxa les persones que sol·licitin la prestació de qualsevol dels serveis i actuacions que constitueixen el fet imposable d'aquesta.

4. Tarifa.

Els serveis i actuacions administratives la prestació dels quals constitueix el fet imposable de la taxa queden gravats de la manera següent:

1. Reconeixement de la capacitació professional a les persones que preveu la disposició transitòria primera de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, quan aquesta no es faci d'ofici perquè s'exigeix la sol·licitud prèvia dels interessats.

1.1 Per cada modalitat de transport o activitat auxiliar per a la qual se sol·licita el reconeixement de la capacitació: 2.800 pessetes.

2. Realització de les proves per a l'obtenció del certificat de capacitació professional.

2.1 Per la presentació a les proves relatives a cadascuna de les modalitats del certificat: 2.800 pessetes.

3. Expedició del certificat de capacitació professional.

3.1 Per a cada modalitat de certificat: 2.800 pessetes.

Tres. Taxa per serveis administratius.

1. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per part de l'Administració competent en matèria d'ordenació dels transports terrestres per carretera dels serveis administratius següents:

Expedició de certificats, a excepció dels que preveu l'apartat dos d'aquest article.

Legalització, diligència o segellament de llibres i altres documents obligatoris.

Compulsa de documents.

Emissió d'un informe escrit que exigeixi la consulta del Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries de transport.

2. Meritació.

L'obligació del pagament de la taxa neix en el moment en què es presenti la sol·licitud que motivi el servei que constitueix el fet imposable d'aquesta, que no s'ha de fer o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

3. Subjecte passiu.

Estan obligades al pagament de la taxa les persones físiques o jurídiques, incloses les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària que sol·licitin la prestació de qualsevol dels serveis que constitueixen el fet imposable de la taxa.

4. Tarifa.

Els serveis administratius la prestació dels quals constitueix el fet imposable de la taxa queden gravats de la manera següent:

1. Expedició de certificats: 800 pessetes.

2. Legalització, diligència o segellament de llibres o altres documents obligatoris: 800 pessetes.

3. Compulsa de documents. Per cada document: 400 pessetes.

4. Emissió d'un informe escrit en relació amb les dades que figurin en el Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries de transport.

4.1 En relació amb dades referides a persona, autorització, vehicle o empresa específica: 3.940 pessetes.

4.2 En relació amb dades de caràcter general o global: 25.000 pessetes.

Quatre. Els subjectes passius de les taxes que regula aquest article estan obligats a practicar, en relació amb aquestes, les operacions d'autoliquidació tributària i a realitzar l'ingrés del seu import en el Tresor d'acord amb el que preveu el Reglament general de recaptació i la seva normativa de desplegament, Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

Sense perjudici de les competències que l'article 78 Reglament general de recaptació atribueix al Ministeri d'Economia i Hisenda en relació amb les entitats col·laboradores en la recaptació, les funcions gestores de les taxes, inclosa si s'escau la tramitació dels expedients de devolució, així com les relacions amb les entitats col·laboradores per a la seva recaptació, les ha de dur a terme la Direcció General de Ferrocarrils i Transports per Carretera.

Article 28. *Taxes per controls de sanitat exterior realitzats a carns i productes d'origen animal de països no comunitaris.*

U. Les taxes per controls de sanitat exterior realitzats a carns i productes d'origen animal de països no comunitaris es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'estableixen a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de les taxes la realització, en el territori nacional integrat en la Unió Duanera Comunitària, dels controls sanitaris establerts per reglament corresponents a carns i productes d'origen animal, procedents de països tercers, en ocasió de la seva introducció en el territori de la Unió Europea.

Tres. Les taxes es meriten quan se sol·liciti la introducció dels productes sotmesos als controls sanitaris. Aquesta introducció no es pot fer sense que s'hagi efectuat el control i el pagament corresponent.

Quatre. Són subjectes passius de les taxes les persones a les quals afectin els controls sanitaris, com ara els importadors o qualsevol persona física o jurídica que sol·liciti la introducció dels productes sotmesos a controls sanitaris.

Cinc. Estan exempts del pagament de les taxes les partides dels productes d'origen animal que:

a) Destinats al consum humà, tingui un pes net, a la importació, inferior a un quilogram.

b) En virtut de la normativa aplicable no hagin de ser sotmesos a controls sanitaris sistemàtics.

c) Es destinin, íntegrament, a exposicions o fires comercials.

Sis. Quantia de les taxes.

1. Les quanties de les taxes són les següents.

1.1 Carns fresques, refrigerades o congelades, de les espècies bovina, porcina, ovina, cabrum i equina (incloses les espècies cavallina, asinal i mular), ocells de corral, de conill, de caça de granja i de caça silvestre, així com qualsevol altra espècie animal, inclosos els seus menuts i vísceres comestibles.

0,80 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

1.2 Productes carnis, preparats carnis i preparacions alimentàries que continguin carn de qualsevol espècie animal, sigui quin sigui el seu mètode d'elaboració:

0,80 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

1.3 Productes de la pesca i de l'aqüicultura frescos, refrigerats, congelats o elaborats per qualsevol mètode:

a) Productes compresos al punt 2 de l'article 11 del Reial decret 1437/1992, de 27 de novembre.

Les primeres 50 tones mètriques: 0,32 pessetes/quilogram.

A partir de 50 tones mètriques: 0,24 pessetes/quilogram addicional.

Quan es tracti de les espècies que preveu l'annex II del Reglament (CEE) núm. 3703/85, de la Comissió, s'han d'aplicar aquestes quanties fins a un màxim de 8.025 pessetes per partida.

b) La resta dels productes de la pesca i de l'aqüicultura, frescos, refrigerats, congelats, conservats o preparats, per qualsevol mètode, és a dir els que tenen obligació de passar per un lloc d'inspecció fronterer, excepte els inclosos en el punt 1.4.A):

Mínim: 4.815 pessetes per partida.

Les primeres 100 tones mètriques: 0,80 pessetes/quilogram.

A partir de 100 tones mètriques: l'import de la taxa per a les quantitats addicionals, es redueix a:

0,24 pessetes/quilogram per als productes pesquers que no hagin estat objecte de cap preparació excepte l'evisceració.

0,40 pessetes/quilogram per als altres productes pesquers.

c) Als productes pesquers de vaixells de pesca pertanyents a societats mixtes (entre un país tercer i un país comunitari) registrades d'acord amb les disposicions comunitàries pertinents, se'ls aplica la taxa següent:

Les primeres 50 tones mètriques: 0,16 pessetes/quilogram.

A partir de 50 tones mètriques: 0,08 pessetes/quilogram addicional.

Quan es tracti de les espècies que enumera l'annex II del Reglament (CEE) núm. 3703/85, de la Comissió, s'han d'aplicar aquestes quanties fins a un màxim de 8.025 pessetes per partida.

d) A les importacions desembarcades de vaixells que naveguen sota pavelló de Grenlàndia, se'ls ha d'aplicar la taxa següent:

Les primeres 50 tones mètriques: 0,16 pessetes/quilogram.

A partir de 50 tones mètriques: 0,08 pessetes per cada quilogram addicional.

Quan es tracti de les espècies que enumera l'annex II del Reglament (CEE) número 3703/85 de la Comissió, s'han d'aplicar aquestes quanties fins a un màxim de 8.025 pessetes per partida.

1.4 Altres espècies i productes d'origen animal:

A) Mol·luscos bivalves, equinoderms, tunicats i gasteròpodes marins, vius:

0,80 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

B) Cargols de terra i cuixes de granota:

Els primers 500 quilograms: 0,80 pessetes/quilogram.
A partir de 500 quilograms: 0,60 pessetes/quilogram addicional.

Mínim: 1.000 pessetes per partida.

C) Greixos i olis animals i les seves barreges:

0,80 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

D) Llet, productes lactis i preparats a base de llet:

Les primeres 22 tones mètriques: 0,60 pessetes/quilogram.

A partir de 22 tones mètriques: 0,30 pessetes/quilogram addicional.

Mínim: 4.815 pessetes per partida.

E) Ous i ovoproductes:

0,30 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

F) Mel i productes apícoles:

0,30 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

G) Altres productes d'origen animal no inclosos en cap dels apartats anteriors:

0,80 pessetes/quilogram.
Mínim: 4.815 pessetes per partida.

2. En cas d'acords globals d'equivalència en matèries de salut pública i sanitat animal basats en el principi de reciprocitat, entre la Unió Europea i un país tercer, s'han d'aplicar les quanties establertes en aquests.

3. Les quanties establertes en el primer punt són del 25 per 100 si es tracta d'importacions destinades, exclusivament, al proveïment de la Comunitat Autònoma de les Canàries.

4. No es pot modificar la composició o el volum de les partides de productes amb la finalitat d'alterar la liquidació de la quota tributària.

Set. Les taxes les han de liquidar les oficines liquidadores dels serveis de sanitat exterior, dels punts d'inspecció, i és exigible el pagament de la taxa amb caràcter previ a l'expedició del document oficial de control sanitari de mercaderies. El pagament es pot fer en efectiu en les oficines esmentades o mitjançant un ingrés en un compte restringit de recaptació obert en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Vuit. D'acord amb el principi d'equivalència que recull l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i amb la normativa que aprova la Unió Europea, el Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la regulació i quantia de les que, en virtut dels controls que preveu l'apartat dos, s'estableixen a l'apartat sis.

Nou. La gestió de la taxa l'ha d'efectuar el Ministeri de Sanitat i Consum.

Article 29. *Taxa per vacunació de viatgers internacionals.*

U. La taxa per vacunació de viatgers internacionals es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'estableixen a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueixen el fet imposable de la taxa la vacunació contra les malalties que estableix el Reglament sanitari internacional, així com qualsevol altra que sol·liciti l'interessat, i l'expedició del certificat de vacunació internacional.

Tres. La taxa es merita quan se sol·liciti la prestació del servei i és exigible abans de la prestació del servei.

Quatre. És subjecte passiu de la taxa la persona que sol·liciti el servei.

Cinc. La taxa exigible com a contraprestació del servei de vacunació i d'expedició del certificat corresponent, si s'escau, es merita per la quantia de 2.500 pessetes, per vacuna administrada.

Sis. La taxa l'han de liquidar les oficines liquidadores dels serveis de sanitat exterior on es presti el servei.

Set. La gestió de la taxa l'ha d'efectuar el Ministeri de Sanitat i Consum.

Article 30. Actualització de les taxes per anàlisis fisicoquímiques i biològiques dels laboratoris agroalimentaris. Serveis inclosos a la taxa 21.09.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els tipus de quantia fixa de les taxes per anàlisis fisicoquímiques i biològiques que realitzin els laboratoris agroalimentaris del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'exercici de les competències que els corresponguin, són els següents:

1. Anàlisis consistents en mesuraments directes amb instrumental senzill, reaccions qualitatives o càlculs aritmètics: per cada mostra: 2.000 pessetes.

2. Preparació de mostres per a anàlisi amb operacions bàsiques o quantificació d'anàlisi, consistents en operacions convencionals de laboratori (extraccions, destil·lacions, mineralitzacions, etc.): per cada mostra: 3.000 pessetes.

3. Preparació d'una mostra per a anàlisi isotòpica: 5.000 pessetes.

4. Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant tècniques no instrumentals: 2.000 pessetes.

5. Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant tècniques espectrofotomètriques (ultraviolada visible, infraroig, emissió de flama, absorció atòmica, etc.): 4.000 pessetes.

6. Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant tècniques instrumentals separatives (cromatografia de gasos, de líquids, de fluids supercrítics, electroforesi capil·lar, etc.): 5.000 pessetes.

7. Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant tècniques instrumentals definides als números 5 i 6: 10.000 pessetes.

8. Determinació d'una substància mitjançant kits específics per anàlisi enzimàtica, radioimmunoassaig, etcètera: 5.000 pessetes.

9. Mesures isotòpiques per espectrometria de masses de ^{13}C , ^{18}O , D/H per cada isòtop: 5.000 pessetes.

10. Mesures isotòpiques per ressonància magnètica nuclear (D/H): per cada isòtop: 10.000 pessetes.

11. Mesura per centelleig líquid de ^{14}C i/o ^3H : per cada mostra: 5.000 pessetes.

12. Anàlisi sensorial el resultat de la qual s'obtingui mitjançant el dictamen d'un paper de tast: per cada mostra: 10.000 pessetes.

13. Prova biològica d'antiferments: per cada mostra: 2.000 pessetes.

14. Anàlisis microgràfiques: per cada mostra: 2.000 pessetes.

15. Anàlisi microbiològica:

15.1 Recompte: per cada mostra: 3.000 pessetes.

15.2 Aïllament i identificació: per cada microorganisme: 2.500 pessetes.

16. Emissió d'un certificat sobre una anàlisi practica: 1.000 pessetes.

17. Emissió d'un informe sobre una anàlisi practica: 5.000 pessetes.

Article 31. Actualització dels tipus de les taxes de llavors i plantes de viver.

U. Els tipus de la taxa 21.25 que figuren a l'article 27 de la Llei 12/1975, de 12 de març, de protecció de les obtencions vegetals, s'eleven a les quanties que figuren a l'annex A.

Dos. Els tipus de la taxa 21.09 «Gestió tecnicoafectiva dels serveis agronòmics», convalidats pel Decret 496/1960, de 17 de març, i corresponents als assajos que preceptivament s'han d'efectuar per a la inscripció de varietats de plantes en el Registre de varietats comercials, s'eleven a les quanties que figuren a l'annex B.

ANNEX A

1. Per la tramitació de la sol·licitud del títol d'obtenció vegetal: 33.000 pessetes.

2. Per la realització dels assajos que constitueixen l'examen previ als efectes de concessió del títol d'obtenció vegetal.

Per cada any d'examen:

Grups primer i segon: 88.000 pessetes.

Grup tercer: 110.000 pessetes.

Grup quart: 66.000 pessetes.

Quan es tracti d'una varietat híbrida, sigui quina sigui l'espècie, i sigui necessari efectuar l'estudi dels components genealògics, el tipus de taxa és el doble de la indicada per a l'espècie corresponent.

Quan l'examen previ es realitzi per encàrrec de la Direcció General de Produccions i Mercats Agrícoles perquè així s'ha convingut, en un organisme o institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que sigui necessari satisfer com a pagament del servei esmentat. En cas que s'utilitzin els resultats d'un examen previ realitzat amb anterioritat per a la varietat, per part d'un organisme o una institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que sigui necessari satisfer com a pagament del servei esmentat.

3. Per la concessió del títol d'obtenció vegetal: 15.638 pessetes.

4. Pel manteniment anual dels drets de l'obtentor:

Pel primer any:

Grup primer: 13.031 pessetes.

Grup segon: 7.821 pessetes.

Grups tercer i quart: 5.212 pessetes.

Pel segon any:

Grup primer: 18.243 pessetes.

Grup segon: 13.031 pessetes.

Grup tercer: 10.426 pessetes.

Grup quart: 7.821 pessetes.

Pel tercer any:

Grup primer: 26.065 pessetes.

Grup segon: 20.852 pessetes.

Grup tercer: 15.638 pessetes.

Grup quart: 13.053 pessetes.

Pel quart any:

Grup primer: 31.275 pessetes.

Grup segon: 26.065 pessetes.

Grup tercer: 20.852 pessetes.

Grup quart: 15.638 pessetes.

Pel cinquè any i següents (fins a finalitzar la protecció):

Grup primer: 36.491 pessetes.

Grup segon: 31.275 pessetes.
 Grup tercer: 26.065 pessetes.
 Grup quart: 20.852 pessetes.

5. Per la reivindicació de dret de prioritat, sol·licitud de canvi de denominació en un títol ja concedit o en tràmit, expedició de còpies, certificats i duplicats de qualsevol document, així com el registre de llicències d'explotació: 5.212 pessetes.

6. Per la rehabilitació d'un títol ja anul·lat: 15.638 pessetes.

7. Per l'expedició de còpies de títols i certificats en què s'especifica que han estat denegats: 2.606 pessetes.

ANNEX B

Aplicació de la taxa 21.09 pels assajos que preceptivament s'han d'efectuar per a la inscripció de varietats de plantes.

Als efectes dels treballs necessaris per a la inscripció en el Registre de varietats comercials s'ha d'aplicar el següent:

1. Assajos d'identificació:

Per la realització dels assajos d'identificació necessaris per a la inscripció en el Registre de varietats comercials, hi són aplicables les agrupacions d'espècies establertes per a la taxa 21.25.

Per cada any d'examen:

Grups primer i segon: 88.000 pessetes.
 Grup tercer: 110.000 pessetes.
 Grup quart: 66.000 pessetes.

Quan es tracti d'una varietat híbrida, sigui quina sigui l'espècie i sigui necessari efectuar l'estudi dels components genealògics, el tipus de taxa és el doble de la indicada per a l'espècie corresponent.

Quan l'assaig d'identificació es realitzi per encàrrec de la Direcció General de Produccions i Mercats Agrícoles, perquè així s'ha convingut, en un organisme o institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que sigui necessari satisfer com a pagament del servei esmentat. En cas que s'utilitzin els resultats d'un assaig realitzat amb anterioritat per a la varietat per part d'un organisme o institució estrangers, el tipus de la taxa és l'import en pessetes de la quantitat que sigui necessari satisfer com a pagament del servei esmentat.

2. Assajos de valor agronòmic:

Per la realització dels assajos i determinacions necessaris per estudiar el valor agronòmic o d'utilització als efectes d'inscripció de les varietats en el Registre de varietats comercials, segons les espècies:

Per cada tipus de conreu i any de sembra:

Patata: 176.000 pessetes.
 Blat de moro: 192.500 pessetes.
 Els altres cereals, oleaginoses i tèxtils: 165.000 pessetes.
 Remolatxa sucrera: 220.000 pessetes.
 Alfals, trèvols i gramínies farratgeres i pradenques: 176.000 pessetes.
 Les altres espècies: 66.000 pessetes.

Article 32. *Modificació de determinats preceptes de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.*

U. Es fa una nova redacció del número 3, paràgraf primer, de l'article 7, de la Llei de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«La reserva de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses perso-

nes o entitats es grava amb un cànon l'import del qual es destina a la protecció, ordenació, gestió i control de les telecomunicacions, en els termes que preveu la disposició addicional novena.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional dotzena a la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, amb el tenor següent:

«1. La prestació de qualsevol servei de telecomunicació, tant per gestió directa com indirecta, que suposi l'abonament de contraprestacions econòmiques per part dels usuaris del servei, comporta l'obligació de satisfer a l'Administració el cànon anual que es determini per reglament, que s'estableix en funció d'un percentatge dels ingressos bruts d'explotació, sense que, en cap cas, pugui excedir l'1 per 1.000 dels ingressos esmentats. Aquest cànon es destina, en els termes i les quanties que s'estableixin per reglament, a finançar les despeses derivades de la protecció, ordenació, gestió i control de les telecomunicacions que realitzi la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

2. Les remissions a l'article 15 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions que contenen el paràgraf primer de l'article 22, el número 3 de l'article 23 i el número 2 de la disposició addicional vuitena de la mateixa Llei, s'entenen referides, així mateix, al que estableix aquesta disposició addicional.

3. Mentre no s'aprovin les disposicions reglamentàries a què fa referència el número 1 d'aquesta disposició addicional, continuen en vigor les normes que determinen les quanties i el procediment de gestió, liquidació i pagament del cànon anual que estableix l'article 15 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions per als diferents serveis de telecomunicacions gravats per aquest cànon.»

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 1, 2, 3 i 4 de la disposició addicional setena de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, que queden redactats de la manera següent:

«1. La gestió de les concessions o autoritzacions, la de certificats registrals, certificats de compliment de les especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistema de telecomunicació, així com les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que, amb caràcter obligatori, estableixen aquesta Llei o altres disposicions de rang legal, dóna dret a la percepció de taxes compensatòries del cost dels tràmits i actuacions necessaris, d'acord amb el que disposen els apartats següents.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per part de l'Administració dels serveis necessaris per a l'atorgament de les concessions, autoritzacions o certificats corresponents i la realització de les actuacions inspectores o de comprovació tècnica assenyalades al número anterior.

3. És subjecte passiu de la taxa la persona natural o jurídica que sol·liciti la corresponent concessió, autorització o certificat i aquella a la qual pertorqui practicar les actuacions inspectores de caràcter obligatori.

4. La quantia de la taxa és de:

- 2.800 pessetes, si es tracta d'autoritzacions.
- 6.000 pessetes, si es tracta de concessions o certificats registrals.
- Si l'autorització o concessió requereix una anàlisi de projecte tècnic, 14.000 pessetes.
- Si es tracta de certificats, 47.500 pessetes.
- Per cada acte d'inspecció efectuat 50.000 pessetes.»

Quatre. Queden suprimits els apartats 5 i 6 de la disposició addicional setena. Els seus cardinals 7, 8, 9, 10 i 11

se substitueixen, respectivament, pels corresponents als números 5, 6, 7, 8 i 9.

Article 33. Taxes per inscripció i d'acreditació cadastral.

U. Es creen les taxes per inscripció i acreditació cadastral, que es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'estableixen a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Les taxes s'exigeixen en tot el territori espanyol, sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Tres. Constitueixen el seu fet imposable:

a) En la taxa d'inscripció cadastral, la realització per les part de gerències territorials del cadastre, a petició de part, de la inscripció en els cadastres immobiliaris rústics i urbans dels actes següents:

La realització de noves construccions i l'ampliació, rehabilitació, demolició o enderroc de les existents, ja sigui total o parcial, que no siguin obres de mera conservació i manteniment dels edificis o afectin únicament característiques ornamentals o decoratives.

Els canvis de conreu o aprofitament en els béns immobles de naturalesa rústica.

La modificació d'ús o destinació dels béns immobles que no comportin cap de les alteracions que preveuen els apartats anteriors.

La transmissió de la titularitat dels béns immobles.

La constitució dels drets reals d'usdefruit o de superfície i la concessió administrativa sobre béns immobles o sobre els serveis públics als quals estiguin afectes.

La segregació o divisió de béns immobles i la seva agrupació.

b) En la taxa d'acreditació cadastral, l'expedició, per part de la Direcció General del Cadastre o de les gerències territorials, i a instància de part, d'un document acreditatiu de les dades físiques, jurídiques o econòmiques que figurin en els cadastres immobiliaris rústics i urbans, relatius a béns situats en l'àmbit territorial d'aplicació de la taxa.

Quatre. D'acord amb el que estableix l'article 18 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, estan exempts d'aquestes taxes l'Estat i altres ens públics territorials i institucionals.

Cinc. Són subjectes passius les persones físiques i jurídiques, i les entitats a les quals es refereix l'article 33 de la Llei general tributària que sol·licitin la corresponent inscripció o acreditació cadastral.

Sis. Les taxes es meriten:

a) La taxa d'inscripció cadastral, el dia en què es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació administrativa, moment en què s'ha de justificar el pagament.

b) La taxa d'acreditació cadastral, en el moment del lliurament del document acreditatiu sol·licitat pel subjecte passiu, sense perjudici de la possibilitat d'exigir-ne el dipòsit previ.

Set. La quantia de la taxa es determina:

a) Per als casos d'inscripció cadastral, la quantia és de 500 pessetes per cadascuna de les parcel·les rústiques i de 1.000 pessetes per cadascuna de les unitats urbanes que, en cada cas, originin el fet imposable, excepte per als canvis de conreu o aprofitament en els béns immobles de naturalesa rústica, que és de 500 pessetes per cadascuna de les subparcel·les rústiques que originin el fet imposable esmentat.

b) Per als casos d'acreditació cadastral per la suma, si s'escau, de les quantitats següents:

500 pessetes per cada document expedit.

500 pessetes per cadascuna de les subparcel·les rústiques o unitats urbanes a què es refereixi el document.

Vuit. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu pel procediment establert en la normativa que regula la gestió recaptadora de les taxes de la Hisenda pública, i s'ha de justificar en el moment en què se sol·licita la inscripció cadastral o en el moment del lliurament del document acreditatiu sol·licitat pel subjecte passiu.

Nou. Gestió i liquidació de les taxes:

a) La taxa d'inscripció cadastral l'han d'autoliquidar els interessats i correspon a les gerències territorials del cadastre que efectuïn la inscripció la seva gestió i la comprovació de l'autoliquidació. Els ajuntaments, diputacions provincials, comunitats autònomes uniprovincials, cabildos i consells insulars i altres entitats territorials han de verificar l'abonament de la taxa quan la Direcció General del Cadastre els hagi delegat la tramitació de la inscripció esmentada.

b) La gestió i liquidació de la taxa d'acreditació cadastral correspon a la Direcció General del Cadastre o a les gerències territorials que expedeixen els documents.

Deu. Quan la tramitació per a la inscripció cadastral la duguin a terme per delegació les entitats indicades a l'apartat a) del punt anterior, el 50 per 100 de l'import de la taxa d'inscripció cadastral recaptada correspon a les entitats esmentades.

Onze. Les taxes s'han d'aplicar a les sol·licituds d'inscripció i acreditació cadastral que es presentin a partir de l'1 de gener de 1997.

Article 34. Taxes exigibles pels serveis i les activitats realitzats en matèria de medicaments.

L'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, queda redactat de la manera següent:

	<u>Pessetes</u>
<i>«Grup I. Especialitats farmacèutiques:</i>	
1. 1	Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic 131.000
1. 2	Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic 11.000
1. 3	Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a un laboratori farmacèutic 33.000
1. 4	Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura de laboratori farmacèutic que preveu l'article 73 131.000
1. 5	Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica àmpliament coneguda i la sol·licitud de la qual es refereix als supòsits que conté aquesta Llei 109.000
1. 6	Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica diferent de les que estableix el punt anterior 610.000
1. 7	Procediment de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'una especialitat farmacèutica 87.000

	<u>Pessetes</u>		<u>Pessetes</u>
1. 8		2.10	Procediment d'expedició d'un certificat 3.000
			<i>Grup III. Productes sanitaris, cosmètics i productes d'higiene:</i>
1. 8		3. 1	Procediment de declaració especial de cosmètics 65.000
		3. 2	Procediment de registre i autorització individualitzada per a productes d'higiene personal 65.000
1. 9		3. 3	Procediment de registre, inscripció i homologació de productes sanitaris 65.000
		3. 4	Procediment de registre sanitari d'implantacions clíniques 109.000
		3. 5	Procediment de revalidació i convalidació de productes d'higiene personal i productes sanitaris 22.000
1. 9		3. 6	Procediment d'expedició d'un certificat 3.000
		3. 7	Procediment de llicència prèvia de funcionament d'establiments de fabricació i importació de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene personal 96.000
1.10		3. 8	Procediment de modificació de la llicència prèvia de funcionament d'establiment de fabricació i importació de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene personal, pel que fa al seu emplaçament 96.000
		3. 9	Procediment de modificació de la llicència de funcionament d'establiments de productes cosmètics, dentífrics i d'higiene personal 19.000
1.11		3.10	Procediment d'autorització de confidencialitat d'ingredients cosmètics 58.000
		3.11	Procediment de llicència prèvia de funcionament d'establiment de fabricació, importació, agrupació i esterilització de productes sanitaris 96.000
1.12		3.12	Procediment de modificació de la llicència prèvia de funcionament d'establiment de fabricació, importació, agrupació i esterilització de productes sanitaris, pel que fa al seu emplaçament 96.000
		3.13	Procediment de modificació de la llicència de funcionament d'establiment de productes sanitaris 19.000
1.13			<i>Grup IV. Inspeccions practicades a instància de part:</i>
		4. 1	Actuacions inspectores individualitzades a petició de part, llevat dels supòsits de denúncia o a petició d'una associació d'usuaris o consumidors representatius 54.000
1.14		4. 2	Procediment d'expedició d'un certificat 3.000
			<i>Grup V. Medicaments homeopàtics:</i>
<i>Grup II. Medicaments de plantes medicinals:</i>		5. 1	Procediment d'autorització d'obertura d'un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics 65.000
2. 1		5. 2	Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat d'un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics 11.000
2. 2			
2. 3			
2. 4			
2. 5			
2. 6			
2. 7			
2. 8			
2. 9			

	Pessetes	
5.3	Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics.	19.000
5.4	Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'un laboratori farmacèutic de medicaments homeopàtics	65.000
5.5	Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic amb indicació terapèutica	108.000
5.6	Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic sense indicació terapèutica	24.000
5.7	Procediment de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un medicament homeopàtic autoritzat i registrat anteriorment.	4.000
5.8	Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització atorgada a un medicament homeopàtic	16.000
5.9	Procediment de renovació quinquennal de l'autorització atorgada a un medicament homeopàtic.	10.000
5.10	Presentació de cada declaració anual simple d'intenció de comercialitzar un medicament homeopàtic ja autoritzat, per part del seu titular.	5.000
5.11	Procediment d'expedició d'un certificat	3.000
Grup VI. Productes zoosanitaris:		
6.1	Procediment d'autorització de l'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris	96.000
6.2	Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització d'obertura de l'entitat elaboradora de productes zoosanitaris	11.000
6.3	Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a una entitat elaboradora de productes zoosanitaris	19.000
6.4	Procediment de modificació de l'autorització ja atorgada d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris i plaguicides d'ús ramader	96.000
6.5	Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosanitari	65.000
6.6	Procediment de notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosanitari	11.000
6.7	Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosanitari	16.000
6.8	Procediment de renovació quinquennal de l'autorització per a la comercialització i inscripció en el registre d'un producte zoosanitari	22.000
6.9	Procediment d'expedició de certificats	3.000»

Article 35. Taxes per inscripció i publicitat d'associacions.

U. Es crea la taxa per inscripció i publicitat d'associacions, que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 9/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la sol·licitud d'instrucció de l'expedient d'inscripció o modificació d'associacions i la sol·licitud de qualsevol informació que consti en el Registre nacional d'associacions.

Tres. Són subjectes passius els que sol·licitin la inscripció inicial o de modificació i la informació a què es refereix el número anterior.

Quatre. La taxa es merita el dia en què es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació administrativa.

Cinc. La quantia de la taxa es determina:

a) Mitjançant un expedient d'inscripció de federacions, confederacions i unions: 7.500 pessetes.

b) Mitjançant un expedient d'inscripció d'associacions: 5.000 pessetes.

c) Mitjançant un expedient de modificació d'estatuts de les entitats a què es refereixen les lletres anteriors, o d'inscripció de centres, delegacions, seccions o filials: 2.500 pessetes.

d) Mitjançant l'obtenció d'informacions o certificats, o mitjançant un examen de documentació, relatives a l'associació: 500 pessetes. Si la informació o els certificats ocupen més d'un foli, 250 pessetes per cada foli, a partir del segon.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu, i hi és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990, i s'ha d'efectuar o justificar en el moment de la sol·licitud.

Set. La gestió i liquidació de les taxes per actuacions en el Registre nacional d'associacions l'ha d'efectuar el Ministeri de l'Interior.

Article 36. Taxes per prestació de serveis meteorològics.

U. Es crea la taxa per prestació de serveis i realització d'activitats de l'Administració de l'Estat en matèria de meteorologia, aplicable en tot el territori nacional, que es regeix pel que estableixen aquesta Llei i les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació o realització per part dels organismes competents que tinguin atribuïda la condició d'autoritat meteorològica de les actuacions següents en favor dels administrats:

a) El lliurament o subministrament de dades o productes climatològics o meteorològics.

b) L'elaboració i subministrament de certificats, informes i actuacions pericials en matèria meteorològica.

Tres. Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació de serveis o realització d'activitats que constitueixin el fet imposable.

Quatre. La quantia de la taxa es determina de la manera següent:

Prestacions que requereixin un temps de treball inferior a mitja hora: 2.500 pessetes.

Prestacions que requereixin un temps de treball inferior a una hora: 5.000 pessetes, sense que sigui acumulable la quantia anterior.

Prestacions que requereixin un temps de treball superior a una hora: $n \times 5.000$ pessetes, sense que siguin acumulables les quanties anteriors:

On n és el nombre d'hores/home de treball requerides a aquest efecte, arrodonides per excés.

Quan la naturalesa del servei a prestar comporti el desplaçament del personal fora dels centres habituals de treball, la quantia s'incrementa en l'import de les dietes i despeses de locomoció, calculades d'acord amb el que estableixen les disposicions vigents per als funcionaris públics.

Cinc. La meritació de la taxa es produeix quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'activitat o l'expedient, que no s'ha de fer o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu, en els termes que preveu la normativa vigent en matèria de recaptació.

Set. La gestió de la taxa l'han de portar a terme els organismes adscrits al Ministeri de Medi Ambient, competents per a la prestació del servei o la realització de l'activitat, i la seva recaptació en via executiva s'ha de portar a terme d'acord amb el que disposa el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990.

Article 37. Taxa per expedició de certificats del Registre general d'actes d'última voluntat.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el tipus de quantia fixa que, per l'expedició de certificats del Registre general d'actes d'última voluntat, es preveu a l'article 4 del Decret 1034/1959, de 18 de juny, pel qual es convalida i regula l'exacció de taxes administratives del Ministeri de Justícia, passa a ser de 500 pessetes.

Article 38. Taxa per examen i expedició de certificats de qualificació de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals.

U. Es crea la taxa per examen i expedició de certificats de qualificació de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals.

Aquesta taxa es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa:

a) L'examen de les pel·lícules, altre material cinematogràfic i obres audiovisuals en un suport diferent del cinematogràfic quan l'examen estigui establert per disposició legal o reglamentària.

b) La tramitació de l'expedient i l'expedició del certificat corresponent a cada còpia de pel·lícula cinematogràfica o del certificat únic de les obres audiovisuals o versions videogràfiques en qualsevol suport o format, quan així estigui establert per disposició legal o reglamentària.

Tres. La taxa es merita:

1. En el supòsit de la lletra a) de l'apartat anterior, quan es presenti la pel·lícula cinematogràfica o suport a visionar.

2. En el supòsit de la lletra b) del apartat anterior, quan se sol·licitin a l'òrgan gestor els certificats corresponents a les còpies acreditades de les pel·lícules cinematogràfiques i els certificats únics o complementaris de les obres audiovisuals o versions videogràfiques.

No s'expedeixen els certificats esmentats al paràgraf anterior d'aquest apartat fins que no s'hagi fet el pagament de la taxa que sigui procedent.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa els titulars dels drets d'explotació de les pel·lícules i obres audiovisuals presentades a qualificació i que pretenguin distribuir-les a Espanya per a la seva projecció, comunicació pública o venda, que estiguin legalment o reglamentàriament obligats a sol·licitar la qualificació per edats.

Cinc. Quanties de la taxa:

1. Per l'examen de pel·lícules i altre material cinematogràfic, per cada rotlle cinematogràfic amb una durada màxima de 300 metres: 195 pessetes.

2. Per l'examen d'obres audiovisuals en un suport diferent del cinematogràfic:

Per cada suport d'una durada de fins a una hora: 1.000 pessetes.

Per cada quinze minuts addicionals: 250 pessetes.

Aquestes quanties no s'exigeixen quan es tracta d'obres que siguin la mera reproducció de pel·lícules cinematogràfiques prèviament examinades i qualificades.

3. Per l'expedició del certificat corresponent a cada còpia de pel·lícula cinematogràfica: 195 pessetes per cada rotlle que la integri.

4. Per l'expedició d'un certificat únic amb validesa:

	Pessetes
Fins a un màxim de 500 còpies	750
Fins a un màxim de 1.000 còpies	1.500
Fins a un màxim de 2.000 còpies	3.000
Fins a un màxim de 5.000 còpies	7.500
Fins a un màxim de 10.000 còpies	15.000
Fins a un màxim de 25.000 còpies	37.500
Fins a un màxim de 50.000 còpies	75.000
Fins a un màxim de 100.000 còpies	150.000
Fins a un nombre il·limitat de còpies	500.000

5. Per l'expedició de cada certificat complementari la quantia corresponent al nombre de còpies per a les quals se sol·liciti.

Sis. La taxa és objecte d'autoliquidació pels subjectes passius, d'acord amb els models que s'aprovin, i el seu pagament s'ha de fer en efectiu mitjançant l'ingrés en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Set. La gestió d'aquesta taxa correspon a l'Institut de Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

Vuit. La recaptació de la taxa s'ha d'aplicar al pressupost de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

Article 39. Modificació de la taxa anual de permanència en els registres de vaixells i empreses navilieres.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'apartat 5 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, queda redactat de la manera següent:

«5. Les taxes es fixen inicialment en 25 pessetes per unitat d'arqueig de cada vaixell que s'inscriu, amb un mínim exigible de 2.500 pessetes. Es revisen anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Article 40. Modificació de taxes consulars.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article cinquè de la Llei 7/1987, de 29 de maig, de taxes consulars, queda redactat de la manera següent:

«Article cinquè. *Quotes i tipus de gravamen.*

Les quotes s'han de satisfer pels fets imposables en les quanties que resultin de l'aplicació d'aquest article.

I. Actuacions en matèria de navegació marítima i aèria:

A) L'autorització d'un diari de navegació o de bitàcola, un nou rol o qualsevol altre llibre de vaixell o aeronau, 35 unitats.

B) La pròrroga de certificats sobre construcció, seguretat o característiques d'un vaixell, fet a petició del capità i sobre la base del certificat de reconeixement expedit per una societat de classificació, 23 unitats.

C) L'expedició o renovació de certificats d'aeronavegabilitat d'aeronaus, fetes a petició de l'explo-tador o propietari, basades en el certificat de reconeixement expedit pels tècnics competents, per cada 5 tones de massa màxima a l'enlairament, 23 unitats.

D) El nomenament o substitució del capità i la corresponent anotació en la patent de navegació, 35 unitats.

E) L'enrolament o desenrolament d'oficials o assimilats, 23 unitats.

F) L'enrolament o desenrolament del personal de la dotació o el d'altres persones que viatgen a bord en un concepte diferent del passatger, així com el permís per embarcar en vaixells estrangers, 11 unitats.

G) Els expedients instruïts a petició del capità o part interessada sobre arribada forçosa, avaries al vaixell o en la càrrega i altres accidents de mar, per cada full, 23 unitats.

H) L'autorització d'una protesta d'avaries:

- a) Fins a dos fulls, 58 unitats.
- b) Per cada full més, 11 unitats.

I) L'anotació de la presentació del diari de navegació, 17 unitats.

II. Actes i contractes especials de comerç:

A) L'expedició d'un certificat d'origen, 50 unitats.

B) El visat d'un certificat d'origen, 25 unitats.

C) Les gestions per obtenir el cobrament de crèdit: els percentatges següents sobre l'import del que s'ha cobrat, segons la quantia del crèdit:

Fins a 500.000 pessetes, l'1 per 100.

De 500.001 a 2.500.000 pessetes, el 0,75 per 100.

De 2.500.001 a 5.000.000 de pessetes, el 0,50 per 100.

De 5.000.001 a 10.000.000 de pessetes, el 0,25 per 100.

De 10.000.001 a 50.000.000 de pessetes, el 0,10 per 100.

A partir de 50.000.001 pessetes, el 0,05 per 100.

III. Actuacions relatives a la documentació de les persones:

A) L'expedició d'un passaport individual o familiar, 10 unitats.

B) La substitució d'un passaport quan s'ha perdut o s'han esgotat les pàgines de l'anterior, i s'expedeix de nou amb la validesa del primer, 6 unitats.

C) En els supòsits establerts als dos apartats anteriors s'afegeix en concepte de cost de la llibreta, 4 unitats.

D) Taxes per l'expedició de visats per a trànsit, estada o residència d'estrangers:

1. Visat de trànsit aeroportuari, 10 ecus.

2. Visat de trànsit amb una, dues o diverses entrades, 10 ecus.

3. Visat limitat a trenta dies com a màxim, 25 ecus.

4. Visat ordinari de curta durada (fins a noranta dies com a màxim), 30 ecus més 5 ecus a partir de la segona entrada, en cas de concessió d'entrades múltiples.

5. Visat d'entrades múltiples (un any de validesa), 50 ecus.

6. Visat d'entrades múltiples (fins a cinc anys de validesa), 50 ecus més 30 ecus per any en superar el primer.

7. Visat de residència, 54 ecus.

8. Visats de trànsit o estada limitada a Espanya (VTL), import del 50 per 100 del fixat per als visats números 1, 2, 3, 4, 5 o 6.

9. Visats expedits en fronteres, tarifa doble de l'assenyalada al tipus de visat que s'expedeixi.

10. Visats col·lectius, de trànsit aeroportuari o de trànsit (de 5 o 50 pessetes), 30 ecus més 1 ecu per persona.

11. Visats col·lectius per a una durada limitada a trenta dies com a màxim, amb una o dues entrades (de 5 a 50 persones), 30 ecus més 1 ecu per persona.

12. Visats col·lectius per a una durada limitada a trenta dies com a màxim, amb més de dues entrades (de 5 a 50 persones), 30 ecus més 3 ecus per persona.

Les taxes s'han d'abonar en moneda reconvertible o en moneda nacional del país en què s'expedeixen, sobre la base dels tipus de canvi oficials en vigor. Com a moneda de referència s'ha d'utilitzar l'ecu.

Els imports de les taxes per l'expedició de visats s'han d'adequar mitjançant un reial decret a la revisió que acordi el Comitè Executiu del Conveni Schengen o a la revisió que sigui procedent per aplicació del dret comunitari. Així mateix, s'han d'acomodar a l'import que aquest Comitè Executiu o el dret comunitari pugui establir per aplicació del principi de reciprocitat.

Els costos complementaris que s'originin per l'expedició de visats quan, a petició de l'interessat, s'hagi de fer ús de procediments com ara missatge, correu electrònic, correu urgent, telefax, telegrama o conferència telefònica es tarifen per l'import efectiu de la despesa ocasionat.

IV. Actes d'administració i cancelleria:

A) Les traduccions simples de documents públics o oficials fetes a la cancelleria:

a) D'un idioma estranger a l'espanyol, per cada full, 30 unitats.

b) De l'espanyol a un idioma estranger, per cada full, 60 unitats.

B) La compulsà i l'atorgament de caràcter oficial a la traducció feta per un particular, per cada full, 15 unitats.

C) Les gestions per obtenir el cobrament de cabal relicte d'una testamentaria, sobre l'import d'aquest, l'1 per 100.

D) L'administració consular directa d'ofici o amb caràcter particular de béns procedents de testamentaries o de qualsevol altre origen, anualment sobre l'import de les seves rendes o interessos, el 2,5 per 100.

E) El dipòsit voluntari de diners, joies o valors, sobre el valor d'aquest, per una sola vegada, el 3 per 100.

F) Si el dipòsit consisteix només en documents, 11 unitats.

G) Els certificats de qualsevol tipus no especificats en aquesta Llei, per cada full, dues unitats.

V. Actes notariales:

A) Els instruments públics no regulats especialment en aquesta Llei, la quantia dels quals no estigui determinada ni es pugui determinar, per foli protocol·litzat, 10 unitats.

B) Els instruments públics la quantia dels quals, determinada o determinable, no excedeixi les 200.000 pessetes, per foli protocol·litzat, set unitats.

Quan la seva quantia sigui superior a 200.000 pessetes, han de pagar, a més de la quota anterior, les quotes o percentatges següents:

De 200.001 a 1.000.000 de pessetes, 50 unitats.

D'1.000.001 a 2.500.000 pessetes, el 0,75 per 100.

De 2.500.001 a 5.000.000 de pessetes, el 0,50 per 100.

De 5.000.001 a 10.000.000 de pessetes, el 0,25 per 100.

De 10.000.001 a 50.000.000 de pessetes, el 0,10 per 100.

A partir de 50.000.001 pessetes, el 0,05 per 100.

C) Els testaments es regulen per l'apartat A), i, a més, es perceben les quantitats següents:

a) Per l'autorització del testament obert, 6 unitats.

b) Per l'acta d'atorgament del testament tancat, 6 unitats.

c) Pel dipòsit de testament tancat o hològraf, 5 unitats.

d) Per la retirada del dipòsit, per cada any o fracció, en concepte de dret de conservació i custòdia, 2 unitats.

D) La protocol·lització de tota classe de documents, expedients o actuacions no exceptuades d'aquesta formalitat per cada full, 3 unitats. S'entenen inclosos els documents complementaris que acompanyen l'escriptura notarial i que es protocol·litzen juntament amb aquesta.

E) Les escriptures de mandat a més del que disposa l'apartat A):

a) En tot cas, 2 unitats.

b) Llevat dels poders generals, que es cobren, 6 unitats.

c) Si hi ha més de dos poderdants o de dos apoderats, per cada poderdant o apoderat en excés es cobren 2 unitats.

Aquesta norma no s'aplica per als poders a procuradors.

d) Si els apoderats ho són amb diferents facultats es cobra, a més, per cada apoderat o grup d'apoderats que tinguin facultats separades, 2 unitats, sense perjudici d'aplicar-hi en cas de ser més de dos el que disposa l'apartat c).

F) Els consentiments o autoritzacions de qualsevol classe i les ratificacions, incloent-hi la ratificació dels convenis reguladors dels divorcis, per foli, 5 unitats.

G) Les còpies d'instruments públics, cèdules o inserits literals, per cada full o part d'aquest, 1 unitat.

H) Les còpies simples d'instruments públics, per full, 1 unitat.

I) El testimoni per exhibició de documents oficials d'instruments públics, 3 unitats.

J) El testimoni de qualsevol altres documents, 3 unitats.

K) El testimoni d'autenticitat de fotocòpies o documents anàlegs, per foli, 5 unitats.

L) La legitimació de firmes, 6 unitats.

M) Les legalitzacions de documents públics estrangers, per firma, sis unitats. Si la legalització sol·licitada és d'un document atorgat davant de notari o autoritat del país que podria haver estat intervingut pel cònsol espanyol, per firma, 10 unitats.

N) L'expedició d'un certificat de llei o de costum, per full, 20 unitats.

O) Les traduccions realitzades segons el que disposa l'article 253 del Reglament notarial, per full de 24 línies, 100 unitats.»

Article 41. *Taxa per expedició del diploma de mediador d'assegurances titulat.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'introdueix un nou article 32 a la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades, amb la redacció següent:

«Article 32.

U. Es crea la taxa per expedició del diploma de mediador d'assegurances titulat.

Aquesta taxa es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la formalització de l'expedient i expedició del diploma de mediador d'assegurances titulat.

Tres. La taxa es merita quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'expedient, i el diploma no s'expedeix fins que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·licitin la iniciació de l'expedient.

Cinc. La quantia de la taxa és de 4.000 pessetes.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer mitjançant l'ús de paper de pagament a l'Estat.

Set. La gestió de la taxa correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Article 42. *Taxa de seguretat aeroportuària.*

U. Es crea la taxa de seguretat aeroportuària, que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el seu fet imposable la prestació dels serveis d'inspecció i control de passatgers i equipatges en els recintes aeroportuaris.

Tres. Estan obligats al pagament de la taxa, en la seva condició de subjectes passius contribuents, els passatgers de sortida que embarquin en els aeroports espanyols, independentment de les etapes posteriors intermèdies que pugui realitzar el vol i la seva destinació.

A aquests efectes, tenen la consideració de passatgers les persones que siguin transportades en qualitat de viatgers com a conseqüència d'un contracte de transport o d'arrendament.

Són subjectes passius substituïts, el particular, organismes o companyia aèria transportista amb el qual el passatger hagi contractat el transport o arrendament.

Quatre. No estan obligats al pagament d'aquesta taxa els passatgers d'un vol directe que facin escala en un aeroport espanyol i no hi desembarquin.

Es redueix en un 50 per 100 la quantia de la taxa, quan es tracti de vols interinsulars de les comunitats autònomes de les Balears i les Canàries, sempre que l'embarca-

ment i desembarcament es produeixen en aeroports de les mateixes comunitats autònomes.

Cinc. La taxa es merita en el moment que es formalitza la sortida dels passatgers.

Sis. La quantia d'aquesta taxa és de 150 pessetes per passatger, i és inclosa en el preu del transport.

Set. L'import de la taxa l'ha de liquidar a l'ens públic «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria» el particular, organisme o companyia aèria transportista, i el seu ingrés s'ha de fer abans de la sortida de les aeronaus, o, si no, dins els primers deu dies de cada mes amb referència a les meritacions produïdes el mes anterior.

A aquest efecte, tots els particulars, organisme o companyies aèries transportistes que operin en els aeroports espanyols han de lliurar en les corresponents oficines de l'aeroport, per a cada vol de sortida, i immediatament abans d'aquest, el document denominat Formulari estadístic de trànsit aeri F-1, acompanyat del manifest de càrrega, degudament emplenats tots dos.

Vuit. La gestió d'aquesta taxa correspon a l'ens públic «Aeroports Espanyols i Navegació Aèria».

Nou. El que recapti aquesta taxa s'ha d'ingressar en el Tresor públic.

Deu. No s'exigeix fins a l'1 de maig de 1997 la quantia de la taxa en els contractes de transport concertats i signats amb operadors turístics abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, encara que la meritació s'hagi produït després de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 43. *Drets d'examen.*

U. L'apartat 1) de l'article 13 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, queda redactat de la manera següent:

«1) La participació com a aspirants en oposicions, concursos o proves selectives d'accés a l'Administració pública, així com en proves d'aptitud que organitzi l'Administració com a requisit previ per a l'exercici de professions regulades de la Unió Europea.»

Dos. L'actual apartat l) de l'article 13 de la Llei 8/1989, de taxes i preus públics, passa a ser el m).

Article 44. *Taxa per prestació de serveis i activitats en matèria de seguretat privada.*

U. Es crea la taxa per prestació de serveis i activitats en matèria de seguretat privada que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis i activitats que, de conformitat amb el que disposa la Llei 23/1992, de 30 de juliol, sobre seguretat privada, es descriuen en les tarifes de l'apartat cinc d'aquest article.

Tres. La meritació de la taxa es produeix quan es presenti la sol·licitud que motiví el servei o l'actuació administrativa que constitueix el fet imposable d'aquesta, que no s'ha de fer o tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

No obstant això, en els supòsits en què el servei o l'actuació que constitueix el fet imposable de la taxa el presti d'ofici l'Administració, l'obligació de pagament d'aquella neix en el moment en què s'iniciï la prestació del servei o es dugui a terme l'activitat, sense perjudici de la possibilitat d'exigir el dipòsit previ de l'import estimat, de resultes de la liquidació que es practiqui.

Quatre. Són subjectes passius de la taxa: les persones físiques i jurídiques sol·licitants o destinatàries, segons que, en aquest últim cas, l'Administració actuï

d'ofici, dels serveis i activitats administratives en matèria de seguretat privada.

Cinc. Les quanties de la taxa són les següents:

Tarifa primera: autorització i inscripció d'empreses de seguretat: 48.750 pessetes.

Tarifa segona: modificació en l'assentament d'inscripció del domicili social, de l'àmbit territorial d'actuació i ampliació d'activitats, inclosos el desplaçament i l'informe pertinent per part de personal de l'Administració: 34.250 pessetes.

Tarifa tercera: modificació en l'assentament d'inscripció del capital social, titularitat d'accions o participacions, cancel·lació de la inscripció, modificacions estatutàries, variacions en la composició personal dels seus òrgans d'administració i direcció i en la uniformitat del personal de seguretat: 14.750 pessetes.

Tarifa quarta: autorització d'obertura de delegacions d'empreses de seguretat: 18.500 pessetes.

Tarifa cinquena: autorització d'obertura d'establiment obligat a disposar de mesures de seguretat, exempció i dispensa de mesures de seguretat i, en general, altres autoritzacions que impliquin el desplaçament i l'informe per part de personal de l'Administració: 27.500 pessetes.

Tarifa sisena: habilitació de directores i caps de seguretat: 12.500 pessetes.

Tarifa setena: habilitació de vigilant de seguretat i de guarda particular de camp, incloses les seves respectives especialitats: 8.250 pessetes.

Tarifa vuitena: habilitació de detectius privats, inscripció de despatxos, de societats de detectius i autorització de sucursals: 8.250 pessetes.

Tarifa novena: autoritzacions especials per serveis de vigilància amb armes, distintius i uniformitat, serveis de vigilància en polígons industrials i urbanitzacions aïllades i per serveis de custòdia de claus o vehicles: 27.500 pessetes.

Tarifa desena: autorització de centres de formació i actualització de personal de seguretat privada: 33.250 pessetes.

Tarifa onzena: acreditació de professors de centres de formació i actualització de personal de seguretat privada: 7.000 pessetes.

Tarifa dotzena: participació en els exàmens i proves previs a l'habilitació de vigilants de seguretat i guardes particulars de camp, incloses les seves respectives especialitats: 3.000 pessetes.

Tarifa tretzena: participació en els exàmens i proves establerts per als auxiliars de detectiu i investigadors o informadors: 5.000 pessetes.

Tarifa catorzena: compulsas de documents: 500 pessetes.

Per cada pàgina del document a compulsar, la quantia exigible s'incrementa en 250 pessetes.

Tarifa quinzena: expedició de certificats: 3.000 pessetes.

Per cada pàgina d'extensió que exigeixi el certificat, la quantia exigible s'incrementa en 250 pessetes.

Sis. El pagament de la taxa s'ha de fer mitjançant l'ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, i hi és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació, de 20 de desembre de 1990.

Set. La gestió de la taxa l'han d'efectuar, en cada cas, els serveis competents del Ministeri de l'Interior que en tinguin atribuïda la gestió.

SECCIÓ 2a PRESTACIONS PATRIMONIALS DE CARÀCTER PÚBLIC

Article 45. *Butlletí Oficial de l'Estat.*

Les prestacions patrimonials de caràcter públic per la venda, subscripció o anuncis del «Butlletí Oficial de l'Estat» queden fixades en les quanties següents:

Primer. Per exemplar diari: 120 pessetes, sigui quin sigui el nombre de fascicles.

Segon. Per subscripció:

Classe de subscripció	Subscripció anual - Pessetes	Subscripció semestral - Pessetes	Subscripció trimestral - Pessetes
Espanya	36.000	18.000	9.000
Espanya (per avió)	40.800	20.400	10.200
Estranger	57.000	28.500	14.250
Estranger (per avió) . . .	96.000	48.000	24.000

Tercer.

Per anunci (per mil·límetres d'altura de l'ample d'una columna de 14 cíceros): 425 pessetes.

Per anunci urgent: 850 pessetes.

Article 46. Butlletí Oficial del Registre Mercantil.

Les prestacions patrimonials de caràcter públic per la venda, subscripcions o anuncis del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» queden fixades en les quanties següents:

Primer:

Per exemplar senzill: 70 pessetes.

Per exemplar amb fascicle: 105 pessetes.

Segon. Per subscripció:

Classe de subscripció	Subscripció anual - Pessetes	Subscripció semestral - Pessetes	Subscripció trimestral - Pessetes
Espanya	17.700	8.850	4.425
Espanya (per avió)	21.100	10.550	5.275
Estranger	30.900	15.450	7.725
Estranger (per avió) . . .	53.100	26.550	13.275

Tercer. Per anunci urgent (per mil·límetres d'altura de l'ample d'una columna de 14 cíceros): 850 pessetes.

Quart. Per actes a publicar en la secció primera del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», segons els grups de pagament que s'esmenten a continuació:

A) 4.900 pessetes.

B) 9.800 pessetes.

C) 15.400 pessetes.

D) Més de 15.400 pessetes, en els termes que preveu l'Ordre ministerial de 26 de desembre de 1991.

E) 1.840 pessetes.

CAPÍTOL IV

Altres normes tributàries

SECCIÓ 1a LLEI GENERAL TRIBUTÀRIA

Article 47. *Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària:

U. La lletra e) de l'article 79 queda redactada de la manera següent:

«e) Determinar bases imposables o declarar quantitats a imputar als socis, per les entitats sotmeses al règim de transparència fiscal, que no es corresponguin amb la realitat.»

Dos. El número 2 de l'article 88 queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats en règim de transparència fiscal se sancionen:

a) Amb una multa pecuniària proporcional del 20 al 60 per 100 de la diferència entre les quantitats reals a imputar en la base imposable dels socis i les declarades, sense perjudici de la reducció que estableix l'apartat tres de l'article 82 d'aquesta Llei.

b) Si es tracta d'infraccions comeses en la imputació de deduccions, bonificacions i retencions, amb una multa pecuniària proporcional del 50 al 150 per 100, de la quantia indeguda d'aquestes, sense perjudici de la reducció que estableix l'apartat tres de l'article 82 d'aquesta Llei.»

Tres. S'afegeix una nova lletra f) a l'apartat 1 de l'article 113, redactada de la manera següent:

«f) La protecció dels drets i interessos dels menors i incapacitats per part dels òrgans jurisdiccionals o el Ministeri Públic.»

SECCIÓ 2a NORMATIVA REGULADORA DEL CONTRABAN

Article 48. *Modificació de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban.*

Es modifiquen els preceptes següents que s'especifiquen de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban:

U. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Incorren en infracció administrativa de contraban les persones físiques o jurídiques, i les entitats esmentades a l'article 33 de la Llei general tributària de 28 de desembre de 1963, que portin a terme les conductes enumerades a l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei quan el valor dels béns, mercaderies, gèneres o efectes objecte d'aquestes sigui inferior a 3.000.000 de pessetes i no hi concorren les circumstàncies que preveu l'apartat 3 del dit article.»

Dos. La lletra a) de l'apartat 2 de l'article 12 queda redactada de la manera següent:

«a) Amb una multa del doble al triple del valor dels béns, mercaderies, gèneres o efectes; la multa puja a un mínim de 100.000 pessetes.»

Tres. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 12 queda redactada de la manera següent:

«b) Amb el tancament dels establiments de què els infractors siguin titulars. El tancament pot ser temporal, per un període mínim de quatre dies i màxim d'un any, o definitiu, en el cas d'infraccions reiterades.»

Quatre. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«S'aplica a les infraccions administratives de contraban el que disposen l'article 5, article 6, números 1 i 2, i els articles 7, 8, 9 i 10 d'aquesta Llei.»

SECCIÓ 3a DE LA GESTIÓ CADASTRAL

Article 49. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

U. L'apartat 3 de l'article 70 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«3. Els acords d'aprovació de les ponències de valors s'han de publicar per edictes en el butlletí oficial de la província dins el primer semestre de l'any immediatament anterior en què hagin de tenir efecte els valors cadastrals resultants d'aquestes, i s'hi han d'indicar el lloc i termini d'exposició al públic, que no pot ser inferior a quinze dies; aquestes ponències són susceptibles de recurs en via economicoadministrativa sense que la interposició de la reclamació suspengui l'executorietat de l'acte.

No obstant això, en els municipis en què el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000, els acords d'aprovació de les ponències de valors es poden publicar mitjançant els corresponents edictes abans del 31 de desembre.

En aquests casos, la notificació individualitzada del valor cadastral resultant a cada subjecte passiu s'ha de fer dins l'any immediatament següent a l'aprovació. L'eficàcia dels nous valors cadastrals té lloc l'any posterior a aquell en què conclouï el procés de notificació.»

Dos. El segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 70 queda redactat de la manera següent:

«La notificació dels valors cadastrals l'han de fer les gerències territorials de la Direcció General del Cadastre directament, a través de les entitats locals i altres entitats territorials, o mitjançant empreses de servei especialitzades. A aquests efectes, els notificadors, degudament habilitats per l'Administració, han d'aixecar acta de la seva actuació, i recollir els fets esdevinguts durant aquesta. La notificació s'ha de fer en el domicili de l'interessat. En cas que l'interessat o el seu domicili sigui desconegut, o hi concorri qualsevol circumstància que impedeixi tenir constància de la realització de la notificació, aquesta s'entén realitzada, sense cap més tràmit, amb la publicació dels valors mitjançant edictes dins el termini assenyalat anteriorment, sense perjudici que, en aquests supòsits, els interessats puguin obtenir una còpia de les notificacions personant-se en les oficines de la Gerència Territorial competent.»

Tres. L'apartat 7 de l'article 73 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«7. Els ajuntaments dels municipis dels quals estiguin afectats per processos de revisió o modificació de valors cadastrals han d'aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles corresponents durant el primer semestre de l'any immediatament anterior a aquell en què hagin de tenir efecte, excepte en els casos en què el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000, en què l'aprovació s'ha d'efectuar abans del 31 de desembre de l'any anterior a aquell en què s'iniciïn les notificacions individualitzades a cada subjecte passiu. Aquest acord s'ha de traslladar a la Direcció General del Cadastre abans que finalitzin els terminis esmentats.»

Quatre. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 77 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«Les modificacions que s'introdueixin en les dades que consten en els cadastres immobiliaris a conseqüència de les alteracions físiques, jurídiques o econòmiques que experimentin els béns immobles i que no es derivin dels procediments de revisió o modificació cadastral a què es refereixen els articles 70 i 71 d'aquesta Llei s'han de notificar als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de desembre.»

Cinc. S'afegeixen dos nous apartats a l'article 77 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb el contingut següent:

«4. Quan l'òrgan que exerceixi la gestió cadastral tingui coneixement de l'existència de discrepàncies entre les dades cadastrals i la realitat immobiliària, i l'origen d'aquestes no es degui a l'incompliment per part dels subjectes passius de l'obligació que estableix l'apartat 2 anterior, ha de procedir a notificar-ho així als interessats, i els ha de concedir un termini de quinze dies perquè formulin les al·legacions que estimin convenients al seu dret.

Un cop transcorregut aquest termini, i davant les al·legacions formulades, l'òrgan de gestió ha de procedir d'ofici a la modificació de les dades cadastrals, i ho ha de notificar al subjecte passiu.

Aquestes variacions tenen efecte en el padró del període impositiu immediat següent.

5. El coneixement de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius descrits en aquest article correspon als tribunals economicoadministratius de l'Estat.»

Sis. La disposició addicional segona de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactada de la manera següent:

«Només als municipis en què el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 200.000, els ajuntaments poden sol·licitar a la Direcció General del Cadastre que els valors cadastrals es fixin, es revisin o es modifiquin per fases anuals, de manera successiva i no simultània.

En aquests casos, aquests ajuntaments poden establir, en els termes assenyalats a l'article 74 d'aquesta Llei, tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles diferenciats, segons que es tracti de béns amb nous valors cadastrals o no.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors no és aplicable als municipis en què el nombre d'unitats urbanes sigui superior a 750.000. En aquests municipis l'eficàcia dels nous valors es produeix l'any posterior a aquell en què conclouï totalment el procés de notificació, llevat que la Direcció General del Cadastre, amb la sol·licitud prèvia del Ple municipal, acordi que l'entrada en vigor dels valors es produïxi en concloure cadascuna de les fases anuals del procés.

En els supòsits assenyalats als paràgrafs anteriors els òrgans responsables de la Direcció General del Cadastre, en nom de la màxima homogeneïtat en el procés de valoració, han de vigilar especialment la plena coordinació dels valors cadastrals de tot el terme municipal.»

SECCIÓ 4a DE LA REFERÈNCIA CADASTRAL

Article 50. *Constància documental de la referència cadastral.*

U. La referència cadastral dels béns immobles a què es refereixen els articles 62 i 63 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, ha de figurar en les escriptures o documents en què constin els actes o negocis de transcendència real, relatius al domini i altres drets reals sobre béns immobles i els contractes d'arrendament d'aquests, així com en els documents en què es posin de manifest qualsevol altres alteracions d'ordre físic, econòmic o jurídic, dels immobles esmentats.

Queden exclosos de l'obligació a què es refereix el paràgraf anterior els documents en què consti la cancel·lació de drets reals de garantia.

La referència cadastral dels béns immobles s'ha de fer constar en el Registre de la Propietat, en els supòsits que preveu aquesta Llei.

Dos. Als efectes de l'apartat u anterior, els requeridors o atorgants de l'acte o negoci estan obligats a acreditar al notari la referència cadastral dels immobles de què es tracti, abans de l'autorització del document. Si no hi ha la intervenció d'un notari, les parts o interessats han de consignar per si mateixos la referència esmentada en els documents que atorguin o expedixin.

Així mateix, els titulars de drets reals o amb transcendència real sobre béns immobles n'han d'acreditar la referència cadastral davant l'autoritat judicial o administrativa competent per instruir o resoldre un procediment que afecti els béns immobles inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

En els supòsits que preveu l'article 53 d'aquesta Llei, estan obligats a aportar la referència cadastral dels béns immobles els que sol·licitin al registrador de la propietat la pràctica d'un assentament registral.

Si són diversos els obligats a aportar la referència cadastral, un complerta l'obligació per un, s'entén complerta per tots els obligats que puguin concórrer amb aquell.

Tres. La referència cadastral de l'immoble s'ha de fer constar en els instruments públics i en els expedients i resolucions administratives segons el que resulti del document que l'obligat exhibeixi o aporti, que ha de ser un dels següents:

a) Últim rebut que justifiqui el pagament de l'impost sobre béns immobles, sempre que en aquest document figuri de manera indubtable la referència cadastral.

b) A falta defecte de l'anterior, certificat o un altre document expedit pel gerent del cadastre, o escriptura pública o informació registral, sempre que en aquests documents resulti de manera indubtable la referència cadastral.

La competència per expedir el certificat a què es refereix la lletra b) anterior pot ser delegada en òrgans de la pròpia Administració o d'una de diferent.

Quatre. En el Registre de la Propietat la referència cadastral s'ha de fer constar segons el que resulti dels documents expressats en aquest article.

En tot cas, es pot reflectir registralment la identificació cadastral de les finques com a operació específica, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

Així mateix, si la referència cadastral inscrita pateix una modificació que no comporta una alteració de les característiques físiques de la finca, n'hi ha prou per a la seva constància amb la comunicació expedida a aquest efecte pel cadastre.

Article 51. Documents notarial.

U. Els notaris han de sol·licitar als atorgadors o requeridors de documents inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que aportin la documentació relativa a la referència cadastral a què es refereix l'article anterior, en compliment de l'obligació que estableix l'article 50 d'aquesta Llei.

Han de transcriure en el document que autoritzin la referència cadastral, i la incorporació a la matriu, per al seu trasllat en les còpies, el document cadastral aportat.

Dos. S'entén que la referència cadastral es correspon amb la identitat de la finca en els casos següents:

a) Sempre que les dades de situació, denominació i superfície, si aquesta última hi consta, coincideixin amb les del títol i, si s'escau, amb les del Registre de la Propietat.

b) Quan hi hagi diferències de superfície que no siguin superiors al 10 per 100 i sempre que, a més, no hi

hagi dubtes fonamentats sobre la identitat de la finca derivats d'unes altres dades descriptives. Si hi ha hagut un canvi en el nomenclàtor i la numeració dels carrers, aquestes circumstàncies s'han d'acreditar, llevat que al notari li constin.

Tres. Quan el notari consideri que la referència cadastral que resulti dels documents aportats per l'interessat, encara que hi hagi identitat en els termes abans expressats, pugui no coincidir amb la corresponent a l'immoble objecte de l'acte o negoci jurídic documentat, ho ha de comunicar al cadastre i sol·licitar un certificat o document informatiu, que se li ha de remetre en el termini més breu possible, i sempre dins els cinc dies hàbils següents al de la recepció de la sol·licitud. No obstant això, el notari, en cas d'urgència al·legada pels atorgadors, pot autoritzar el document fent-ho constar així, i hi ha de transcriure la referència cadastral, ressenyar-hi el justificat aportat i expressar-hi el seu dubte sobre la correspondència de la referència cadastral amb l'immoble. Un cop autoritzat el document, el notari s'ha d'abstenir de fer constar la referència remesa pel cadastre sense que hi hagi el consentiment per a això dels atorgadors.

Quatre. L'incompliment de l'obligació d'aportar la referència cadastral no impedeix que els notaris autoritzin el document ni n'afecta l'eficàcia, ni la de l'acte o negoci que contingui, però en aquest cas, i sense perjudici d'altres sancions que siguin procedents, els notaris:

a) Han d'advertir els interessats, de manera expressa i escrita en el mateix document, que incorren en incompliment de l'obligació que estableix l'article 50 d'aquesta Llei.

b) Han de comunicar al cadastre la identitat de les persones que hagin incomplert l'obligació, i ho han de fer constar, de manera separada, en la relació a què es refereix l'article 55 d'aquesta Llei.

Cinc. En els casos de modificacions de finques n'hi ha prou amb l'aportació de la referència cadastral de les finques d'origen, juntament amb el pla o projecte, si és necessari per a l'operació de què es tracta, que reflecteixi les modificacions realitzades.

El notari ha de remetre una còpia simple de l'escriptura, juntament amb el pla o projecte, si l'interessat l'hi presenta, al cadastre, perquè aquest expedixi la nova referència cadastral. El cadastre ha de notificar la nova referència cadastral, al titular de la finca afectada i al notari que autoritza el document, per a la seva constància en la matriu mitjançant una diligència o nota al marge de la descripció de la finca.

En aquests casos el notari, a instància dels interessats, ha de transcriure la nota o diligència de la matriu en la còpia ja expedida que se li presenti.

Article 52. Procediments administratius.

U. L'òrgan competent per instruir un procediment administratiu que afecti els béns immobles inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei ha de requerir els titulars de drets reals o de transcendència real sobre aquests perquè aportin la documentació relativa a la referència cadastral a què es refereix l'article 38, i els ha d'advertir que, en cas que no ho facin en el termini de deu dies, incompleixen l'obligació a què es refereix el dit article. En la resolució que posi fi al procediment s'ha de fer constar la referència cadastral, així com el justificat si s'escau, aportat, i s'hi ha de fer constar si la referència cadastral es correspon amb la identitat de la finca, en els termes que estableix l'article 51, apartat dos.

Dos. Si l'obligat no aporta la documentació sol·licitada o si l'òrgan competent no la considera certa, aquest ha de sol·licitar al cadastre un certificat o document informatiu que se li ha de remetre en el termini

màxim de cinc dies hàbils per qualsevol mitjà que permeti la seva constància. Aquest certificat s'ha d'incorporar a l'expedient, amb l'audiència prèvia dels interessats, encara que aquest ja estigui resolt.

Tres. La no-aportació de la referència cadastral no suspèn la tramitació del procediment ni n'impedeix la resolució, sense perjudici del que posteriorment s'estableixi per al cas que la resolució sigui inscriptible en el Registre de la Propietat.

Quatre. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici del que està especialment regulat per a supòsits concrets en què s'exigeixi l'aportació d'una determinada documentació cadastral com a requisit per continuar el procediment.

Cinc. El que disposa aquest article no és aplicable als actes administratius pels quals s'adoptin o es cancel·lin mesures tendents a assegurar el cobrament de deutes de dret públic.

Tampoc no és necessari fer constar la referència cadastral en els procediments que tinguin per objecte els ajornaments o fraccionaments de pagament que regula el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990, ni en els procediments de comprovació, investigació i liquidació tributària quan aquesta referència ja sigui coneguda per l'Administració tributària.

Article 53. *Constància registral de la referència cadastral.*

U. El registrador, una vegada qualificada la documentació presentada, ha de recollir en l'assentament, com una més de les dades descriptives de la finca, la referència cadastral que li atribueixin els atorgadors en el document inscriptible, si hi concorre qualssevol dels supòsits que preveu l'article 51, apartat dos.

En tot cas, quan el registrador consideri que la referència cadastral, que resulti dels documents aportats per l'interessat, pugui no coincidir amb la corresponent a l'immoble objecte de l'assentament que es pretén, ho ha de comunicar al cadastre, mitjançant la sol·licitud d'un certificat o document informatiu de l'immoble esmentat, que se li ha de remetre en el termini més breu possible, i sempre dins els cinc dies hàbils següents a la recepció de la sol·licitud. Quan se li hagi remès el certificat o document informatiu, amb la qualificació prèvia favorable, ha de fer constar la referència en l'assentament, o si aquest ja s'ha practicat, mitjançant una nota al marge d'aquest, i, si s'escau, ho ha de consignar també mitjançant una nota, al peu del títol.

Dos. Quan la situació, denominació i superfície de la finca descrita en el títol no es correspongui amb les respectives dades descriptives del document cadastral aportat, o quan aquest no reflecteixi aquestes dades o ho faci en termes que no permetin apreciar la identitat entre la parcel·la cadastral i la finca que els particulars descriuen en el títol, només es pot reflectir la referència cadastral invocada pels atorgadors si el document reuneix els requisits que de conformitat amb els articles 205 de la Llei hipotecària i 298 del seu Reglament permetrien immatricular la finca. En tot cas, s'han de publicar els edictes que preveuen els articles esmentats, en què s'expressi que a la finca registral que es descriu se li atribueix la referència cadastral ressenyada en el document. La consignació registral de la referència cadastral no produeix efectes davant tercers durant els dos anys següents a la data de l'assentament respectiu.

Tres. Sense perjudici del que estableix l'apartat cinc d'aquest article, la no-constància de la referència cadastral en els documents inscriptibles o la no-aportació dels documents acreditatius de la referència cadastral no impedeix la pràctica dels assentaments corresponents en el Registre de la Propietat, de conformitat amb la legislació hipotecària.

Quan en el títol presentat no consti la referència cadastral, el registrador ha d'advertir de manera expressa i escrita a l'interessat o al presentador de l'obligació d'aportar els documents a què es refereix l'article 50, apartat quatre, dins el termini de despatx del document, i que, en cas que no ho faci, incorre en l'incompliment de l'obligació que estableix aquesta Llei. Una vegada transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi complert l'obligació esmentada ha de deixar constància de l'incompliment mitjançant una nota al marge de l'assentament i al peu del títol inscrit.

Així mateix, en aquests casos, el registrador ha de comunicar al cadastre la identitat de les persones que hagin incomplert l'obligació, i ho ha de fer constar, de manera separada, en la relació a què es refereix l'article 55 d'aquesta Llei.

Quatre. El que estableix l'apartat anterior no és aplicable a les anotacions que s'hagin de practicar en compliment i execució d'una resolució judicial o una resolució administrativa dictada en procediment de constrenyiment.

Cinc. En tot cas, el titular registral pot sol·licitar la constància de la identificació cadastral de la finca inscrita, com a operació específica de conformitat amb les regles següents:

1a Si aporta un certificat cadastral que descriu la finca en els mateixos termes de denominació, situació i superfície, que els que figuren en el Registre s'ha de fer constar la referència cadastral mitjançant una nota al marge de l'assentament i al peu del títol. Escau el mateix si, coincidint la descripció i situació, la diferència de superfície és inferior al 10 per 100 de la reflectida en el Registre, o quan, si hi ha diferència en el nom o el número del carrer, es justifica degudament la identitat.

2a Fora dels casos que preveu la regla anterior, la consignació registral de la referència cadastral només es pot efectuar mitjançant qualsevol dels procediments previstos per a la immatriculació de finques.

En els dos casos, el registrador ha de comunicar al cadastre la relació de finques objecte d'identificació cadastral posterior.

Sis. En cap cas no s'ha de fer constar en el foli obert a una finca immatricularada una referència cadastral que ja estigui atribuïda a una altra finca inscrita si no hi ha el consentiment del titular registral d'aquesta o l'oportuna sentència ferma dictada en un procediment declaratiu entaulada en aquest.

Set. D'ara endavant, no es pot immatricular cap finca en el Registre si no s'aporta juntament amb el títol immatricularador un certificat cadastral descriptiu i gràfic de la finca, en termes totalment coincidents amb la descripció d'aquesta en el títol esmentat.

Vuit. La rectificació de la cabuda d'una finca registral, o l'alteració dels seus límits quan aquests siguin fixos o de tal naturalesa que hi hagi dubtes de la identitat de la finca, es pot fer amb base en un certificat cadastral descriptiu i gràfic de la finca, sempre que, entre la descripció de la finca en aquest certificat i la que consti en el Registre, es pugui deduir la identitat de la finca.

En un altre cas, el registrador no ha de practicar la inscripció, i pot estendre una anotació preventiva de suspensió d'acord amb la legislació hipotecària.

Els excessos de cabuda inferiors a la cinquena part de la cabuda inscrita, quan no s'hi pugui aplicar el que preveu el paràgraf anterior, s'han de fer constar mitjançant un certificat o informe sobre la seva superfície expedit per un tècnic competent i sempre que el registrador no tingui dubtes sobre la identitat de la finca.

Nou. El que estableixen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableix la legislació urbanística i agrària.

Deu. La modificació de la superfície o la rectificació de límits fixos o de tal naturalesa que facin dubtar de la identitat de la finca es pot efectuar en virtut d'una acta notarial de presència i notorietat que incorpori un pla de situació a la mateixa escala que la que hi hagi en el cadastre, i un informe d'un tècnic competent sobre el seu mesurament, superfície i contigus. Aquesta acta s'ha d'ajustar en la seva tramitació al que preveu l'article 203 de la Llei hipotecària a excepció del que preveu la seva regla 8a.

Onze. La constància de la referència cadastral en els assentaments del Registre de la Propietat té per objecte el compliment dels fins d'aquesta Llei i possibilitar el transvasament de la informació entre el Registre i el cadastre.

Els errors en la referència cadastral no afecten la validesa de la inscripció.

Article 54. *Efectes.*

L'incompliment de l'obligació que estableix l'article 50 d'aquesta Llei es considera una infracció tributària simple i se sanciona amb una multa de 1.000 a 150.000 pessetes, de conformitat amb el que estableix la Llei general tributària de 28 de desembre de 1963.

La competència per instruir el procediment sancionador i imposar la sanció correspon als òrgans que tinguin encomanada la gestió del cadastre.

Article 55. *Comunicacions.*

U. Els notaris i registradors de la propietat han de remetre a la Gerència Territorial del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària de la província en què radiqui l'immoble, en la forma que es determini per reglament, i dins els vint primers dies de cada trimestre, la informació relativa als documents que aquests hagin autoritzat o inscrit en el trimestre anterior, compresos dins l'àmbit d'aquesta Llei, dels quals es derivin alteracions cadastrals de qualsevol ordre, en què s'ha de fer constar de manera suficient si s'ha complert o no l'obligació que estableix l'article 50.

El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del deure general de col·laboració que estableix la Llei general tributària de 28 de desembre de 1963.

Dos. L'òrgan que tingui encomanada la gestió del cadastre ha de remetre, en el termini més breu possible, a l'Administració tributària estatal i a l'Administració autonòmica del territori en què radiquin els béns immobles, una còpia de la informació subministrada, en virtut de l'apartat u d'aquest article, sobre persones que hagin incomplert l'obligació que estableix l'article 50 d'aquesta Llei.

Tres. Mitjançant una ordre conjunta dels ministeris d'Economia i Hisenda i Justícia s'ha de regular el procediment i forma de donar compliment a l'obligació de comunicació que estableix aquest article.

Article 56. *Interessats.*

Els interessats en els procediments als quals es refereix aquesta secció estan legitimats per sol·licitar al cadastre la referència cadastral de les finques afectades.

Un cop acreditada aquesta sol·licitud, els interessats queden exonerats de qualsevol responsabilitat derivada de l'article 47 d'aquesta Llei.

Article 57. *Aplicació a les comunitats autònomes.*

Sense perjudici del règim especial dels territoris històrics del País Basc i Navarra, aquesta secció i la disposició transitòria vuitena d'aquesta Llei són aplicables a totes les administracions públiques, com a norma dictada a l'empara de l'article 149.1.8a i 14a de la Constitució.

SECCIÓ 5a DELS SUPORTS TRIBUTARIS

Article 58. *Declaracions, declaracions liquidacions i autoliquidacions davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

U. Quan les disposicions pròpies de cada tribut exigeixin la presentació de les declaracions, declaracions liquidacions o autoliquidacions relatives a aquests, en models normalitzats, correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, mitjançant una ordre, la determinació dels suports o mitjans que han d'utilitzar els obligats tributaris per formular-les davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària, així com les seves característiques tècniques.

Dos. Quan així es determini en la corresponent ordre ministerial, el desenvolupament i la venda de programes o aplicacions informàtiques destinats a la generació per ordinador de declaracions, declaracions liquidacions i autoliquidacions ajustades als models i característiques tècniques aprovades pel Ministeri d'Economia i Hisenda, així com el disseny, impressió, distribució i venda dels impresos, correspon en exclusiva a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que pot fer aquestes activitats directament o per mitjà d'un contracte o conveni.

Tres. La distribució, venda o comercialització dels programes i aplicacions informàtiques o dels impresos a què es refereix l'apartat dos anterior, si no hi ha cap contracte o conveni amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària, es considera una infracció greu i se sanciona amb una multa de 150.000 a 1.000.000 de pessetes.

El procediment a seguir per a la imposició de la sanció és el que estableix el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 de juliol. Els òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competents per a la instrucció i resolució del procediment són els que determinin les normes orgàniques de l'Agència.

Article 59. *Prestació patrimonial que ha de percebre l'Agència Estatal d'Administració Tributària per la venda d'impresos, programes i aplicacions informàtiques.*

U. L'Agència Estatal d'Administració Tributària queda autoritzada a percebre una prestació patrimonial pels impresos, programes o aplicacions informàtiques que faciliti als ciutadans i als quals es refereix l'article anterior.

Dos. La prestació patrimonial s'exigeix en el moment en què l'Agència Estatal d'Administració Tributària lliuri al particular els impresos, programes o aplicacions informàtiques.

Tres. Està obligada a pagar la persona a la qual l'Agència Estatal d'Administració Tributària faciliti els indicats impresos, programes o aplicacions informàtiques.

Quatre. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, per ordre ministerial i atenent el cost del servei, determinar l'import que l'Agència hagi de percebre per cadascun dels impresos, programes o aplicacions informàtiques que faciliti als ciutadans.

Cinc. L'Administració i recaptació de la prestació patrimonial correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que la pot exigir des del moment en què s'efectua el lliurament dels béns a què fa referència. El pagament s'ha de fer en efectiu i el seu import s'integra directament en el pressupost de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i constitueix una font de finançament d'aquesta, de conformitat amb el que disposa la lletra f) del punt cinc de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

Sis. Les exaccions de les quantitats degudes per la prestació patrimonial, regulada en aquest article, es pot

fer efectiva mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment quan hagin transcorregut sis mesos des del seu venciment sense que s'hagi pogut aconseguir el seu cobrament si s'han fet les gestions oportunes.

SECCIÓ 6a RÈGIM ECONÒMIC I FISCAL DE LES CANÀRIES

Article 60. *Incentius a la inversió.*

Es modifica l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *Incentius a la inversió.*

1. Les societats domiciliades a les Canàries, que siguin de nova creació o que, ja constituïdes, realitzin una ampliació de capital, ampliiïn, modernitzin o traslladin les seves instal·lacions, gaudeixen d'exempció en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la seva constitució, en l'ampliació de capital i en les adquisicions patrimonials de béns d'inversió situats a les Canàries, durant un període de tres anys a partir de l'atorgament de l'escriptura pública de constitució o d'ampliació de capital, quan el rendiment de l'impost es consideri produït en aquest territori.

Als efectes del que estableix aquest apartat, el concepte de bé d'inversió és el que conté la normativa de l'impost general indirecte canari.

2. També estan exempts de l'impost general indirecte canari els lliuraments de béns a les societats a què es refereix l'apartat anterior que tinguin la condició de béns d'inversió per a aquestes, amb dret a la deducció de les quotes suportades en els termes que preveu l'article 29 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, així com les importacions de béns d'inversió efectuades per les societats esmentades.

En el supòsit de lliurament de béns d'inversió, i prèviament a aquest, la societat adquirent ha de lliurar al transmissor una declaració en què identifiqui els béns d'inversió i manifesti la concurrència dels requisits de l'exempció que preveu aquest apartat. Les entitats adquirents tenen la condició de subjectes passius substituïts en els termes que preveu l'article 32 de la Llei general tributària, en cas que, tot i que s'hagi expedit el document a què es refereix aquest paràgraf, no es compleixin els requisits de l'exempció o, si es compleixen, aquesta quedi sense efecte d'acord amb el que disposa l'apartat 3.

En el supòsit d'importacions, la societat importadora ha d'aportar amb la declaració d'importació la documentació acreditativa de la concurrència dels requisits de l'exempció.

3. Les exempcions que preveu aquest article queden sense efecte, amb ingrés del gravamen que hauria correspost i dels seus corresponents interessos de demora, quan les societats adquirents o importadores traslladin el seu domicili fiscal o el seu establiment permanent fora del territori de les illes Canàries en un termini de cinc anys des de la data d'atorgament de l'escriptura pública de constitució o ampliació de capital. També queden sense efecte en el supòsit que els béns adquirits o importats perdin la seva condició de béns d'inversió, o surtin del territori canari.

4. Les exempcions que preveu aquest article s'apliquen igualment als establiments permanents, tant si pertanyen a empreses domiciliades a Espanya com a societats no residents.»

Article 61. *Zona Especial Canària.*

Es modifiquen els preceptes que a continuació s'indiquen de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, relatius a la Zona Especial Canària:

U. Es modifica l'article 30 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«Article 30. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

1. La Zona Especial Canària queda restringida, dins els seus límits geogràfics, a les entitats la inscripció de les quals en el Registre oficial d'entitats de la Zona Especial Canària sigui autoritzada.

2. Només s'autoritza la inscripció de les entitats que reuneixin els requisits següents:

a) Tenir personalitat jurídica pròpia, o constituir sucursals o establiments permanents configurats com un centre d'activitat diferenciat amb autonomia de gestió i comptabilitat independent.

Així mateix, es pot autoritzar la inscripció de les entitats que, tot i ser subjectes passius de l'impost sobre societats, no tinguin personalitat jurídica.

b) Tenir, almenys, la seu de l'activitat Zona Especial Canària, la direcció efectiva d'aquesta, i un establiment permanent o sucursal dins l'àmbit geogràfic de la Zona Especial Canària.

Amb els requisits que s'estableixin per reglament, les entitats Zona Especial Canària poden obrir establiments permanents o sucursals a la resta del territori nacional, als quals no són aplicables els beneficis de la Zona Especial Canària. Aquests establiments i sucursals han de portar la comptabilitat separada respecte de l'entitat Zona Especial Canària, en els termes que s'estableixin per reglament.

Les entitats nacionals o estrangeres poden obrir sucursals o establiments permanents en règim Zona Especial Canària, els quals han de portar la comptabilitat separada i ajustar la seva actuació a l'àmbit d'aplicació de la Zona Especial Canària.

c) Constituir el seu objecte social la realització de les activitats comercials, industrials i de serveis no excloses per reglament.

3. En matèria d'entitats financeres i d'assegurances cal atènyer-se a les especialitats que prevegi la legislació específica, d'acord amb el que assenyalen els articles 53, 55 i 60 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'article 31 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«Article 31. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. Les entitats a què es refereix l'article anterior poden fer operacions dins i fora de l'àmbit objectiu de la Zona Especial Canària configurat a l'apartat següent.

2. L'àmbit objectiu de la Zona Especial Canària es configura de conformitat amb les normes següents:

a) Les entitats Zona Especial Canària només poden fer operacions amb no residents sense un establiment permanent a Espanya, amb no residents amb un establiment permanent a Espanya sempre que les operacions no es realitzin amb aquest establiment, o amb una altra entitat Zona Especial Canària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, poden fer operacions amb residents en territori espanyol o amb establiments permanents a Espanya de no residents en relació amb les activitats de

producció de béns corporals, en la forma que es determini per reglament. En tot cas, les entitats Zona Especial Canària poden adquirir, per a la seva instal·lació, ampliació, modernització o trasllat, béns d'actiu procedents del territori comú.

b) La condició de no resident, d'acord amb el que preveu aquest article, s'ha d'acreditar d'acord amb el que estableix la normativa sobre transaccions econòmiques amb l'exterior. No obstant això, als efectes fiscals cal atènyer-se al que preveu la legislació fiscal vigent.

c) Es poden determinar per reglament les operacions entre entitats Zona Especial Canària, i entre aquestes i no residents a Espanya, que puguin quedar sotmeses a un règim especial de control, per evitar que el règim de la Zona Especial Canària s'apliqui, directament o indirectament, a activitats diferents de les esmentades a la lletra a) anterior.

d) Es pot autoritzar per reglament la realització d'operacions de caràcter instrumental o accessori relacionades amb les despeses de funcionament, respecte de les activitats a què es refereix la lletra a) anterior, entre entitats Zona Especial Canària i residents a Espanya o amb establiments permanents a Espanya de no residents.

3. Les entitats Zona Especial Canària poden fer operacions fora de l'àmbit objectiu de la Zona Especial Canària delimitat a l'apartat anterior, sempre que abans de la realització de les operacions ho comuniquin fefaentment al Consell Rector del Consorci de la Zona Especial Canària i les canalitzin a través dels establiments permanents i sucursals a què es refereix l'article 30.2.b). Aquestes operacions queden sotmeses al règim general i no són aplicables els beneficis propis de la Zona Especial Canària a les entitats esmentades i als seus socis per aquestes operacions.

4. En matèria d'entitats financeres i d'assegurances cal atènyer-se a les especialitats que prevegi la legislació específica, d'acord amb el que assenyalen els articles 53, 55 i 60 d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica l'article 34 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Organització.*

1. Els òrgans de govern i administració del Consorci de la Zona Especial Canària són el Consell Rector i el president.

2. El Consell Rector està compost per:

a) El president del Consorci, que ho és del Consell, i un vicepresident, nomenats tots dos pel Govern de la Nació, a proposta conjunta del ministre d'Economia i Hisenda i del Govern de la Comunitat Autònoma de les Canàries, entre persones de reconeguda competència en matèries econòmiques i financeres.

b) Cinc consellers, tres d'ells nomenats pel ministre d'Economia i Hisenda i els altres dos pel Govern autònom de les Canàries.

Com a secretari del Consell, amb veu però sense vot, actua la persona que el Consell designi entre les que prestin els seus serveis al Consorci de la Zona Especial Canària.

3. El president assumeix la representació legal del Consorci de la Zona Especial Canària i exerceix les facultats que li atribueix aquesta Llei i les que li delegui el Consell Rector. El vicepresident substitueix el president en els casos de vacant, absència o malaltia i exerceix, així mateix, les facultats que li delegui el Consell.

4. El mandat del president, del vicepresident i dels consellers té una durada de quatre anys, al final dels quals es pot renovar per altres dos períodes de quatre anys, i cessen en els seus càrrecs per expiració del termini dels seus respectius mandats, per renúncia acceptada per l'òrgan que els designi, per incompliment greu de les seves obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció, incompatibilitat sobrevinguda o condemna per delictes dolosos, amb la instrucció prèvia del corresponent expedient i per revocació dels seus nomenaments, decidida lliurement pel mateix òrgan que els va nomenar i amb el mateix procediment i tràmits. En aquest últim cas es necessita l'informe favorable del Consell Rector, per majoria qualificada de cinc dels seus membres.

5. Els membres del Consell Rector del Consorci de la Zona Especial Canària estan sotmesos al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració i, durant els dos anys posteriors al seu cessament, no poden exercir cap activitat professional relacionada amb aquesta Zona.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 35 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«1. Com a òrgan d'assessorament del Consell Rector, es crea la Comissió Consultiva del Consorci de la Zona Especial Canària, que està presidida pel vicepresident del Consorci amb veu però sense vot i integrada, de la manera que es determini per reglament, per un màxim de dotze persones en representació de les entitats Zona Especial Canària, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i d'altres entitats financeres i de serveis que duguin a terme la seva activitat a les illes Canàries.»

Cinc. Es modifica l'article 40 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«Article 40. *Entitats acollides al règim de la Zona Especial Canària.*

Les entitats Zona Especial Canària queden subjectes en la seva constitució als requisits i condicions que, segons la naturalesa jurídica que tinguin o la forma mercantil que adoptin, siguin exigibles per la respectiva legislació vigent a l'Estat espanyol que hi sigui aplicable, sense perjudici de les singularitats derivades d'aquesta Llei. En particular, s'estableixen amb caràcter general les excepcions següents:

a) El nombre de socis fundadors i d'administradors pot quedar reduït a un.

b) Almenys un dels apoderats en gestió i representació ha de residir a l'arxipèlag canari.

c) Els títols representatius del capital social, si s'escau, poden ser emesos al portador, amb les excepcions que preveu aquesta Llei. En tot cas, han de ser nominatius els títols representatius del capital social de les entitats Zona Especial Canària que quedin sotmeses al règim de transparència fiscal de conformitat amb el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei.

d) Amb les excepcions que s'estableixen als articles 53.1 i 59.2 d'aquesta Llei, el capital de les societats mercantils acollides a la Zona Especial Canària ha de ser, com a mínim, de cinc-centes mil pessetes i ha d'estar totalment desemborsat en el moment de la constitució de la societat.»

Sis. Es modifica l'article 41 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«Article 41. *Procediment de constitució i inscripció de les entitats Zona Especial Canària.*

1. Per a la constitució d'una entitat Zona Especial Canària, bé sigui de nova creació, com a conseqüència de la modificació dels estatuts d'una de preexistent o per l'obertura d'una sucursal o d'un establiment permanent en règim Zona Especial Canària, els seus promotors han de sol·licitar una autorització prèvia al Consorci de la Zona Especial Canària. A la sol·licitud s'ha d'adjuntar una memòria descriptiva de les activitats que ha de dur a terme l'entitat a la Zona Especial Canària. Juntament amb aquesta sol·licitud s'ha d'aportar un dipòsit o aval per l'import de la taxa d'establiment. Davant la documentació aportada pels promotors, el Consell Rector ha de procedir a l'autorització prèvia que vincula l'actuació posterior de l'òrgan i que és motivada en cas de denegació.

Es considera concedida l'autorització si en el termini de tres mesos, comptats des de la sol·licitud, el Consell Rector no resol. Aquest termini s'interromp per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal dels promotors, conduent a sol·licitar l'aclariment de les activitats que s'han de dur a terme o a documentar-les en l'amplitud i detall requerits.

2. Una vegada obtinguda l'autorització o transcorregut el termini indicat a què es refereix l'apartat anterior, els promotors han de procedir a constituir davant un fedatari públic l'entitat corresponent.

Els administradors han d'aportar el document constitutiu al Registre oficial d'entitats de la Zona Especial Canària, on ha de ser inscrit en el termini de deu dies llevat que l'escriptura no s'ajusti a la documentació aprovada.

3. Les societats anònimes i limitades, amb independència de quin sigui el seu actiu, volum de negoci i nombre d'empleats, poden presentar al Registre oficial d'entitats Zona Especial Canària el balanç, compte de pèrdues i guanys i memòria abreujats.

4. En matèria d'entitats financeres i d'assegurances cal atènyer-se a les especialitats que preveu la legislació específica, d'acord amb el que assenyalen els articles 53, 55 i 60 d'aquesta Llei.»

Set. Es modifica l'article 44, «Règim de transparència fiscal i exempcions en l'impost sobre societats i en l'impost sobre la renda de les persones físiques», de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les entitats Zona Especial Canària tributen en règim de transparència fiscal, encara que tots els seus socis siguin persones jurídiques no sotmeses al règim de transparència fiscal o els valors representatius del seu capital social estiguin admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, o una persona jurídica de dret públic sigui titular de més del 50 per 100 del capital.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la part de base imposable derivada de les operacions de venda de béns corporals produïts a les Canàries propis de les activitats agrícoles, ramaderes i industrials no s'imputa a persones o entitats no vinculades. Tampoc no és objecte d'imputació la base imposable derivada d'operacions realitzades per les entitats inscrites en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres.

Els beneficis distribuïts procedents d'aquestes operacions no donen dret a la deducció per doble imposició interna de dividendes.

Quan tots els seus socis siguin persones o entitats no residents en territori espanyol, els títols representatius del capital social poden no ser nominatius.

El límit de les deduccions en la quota es calcula sobre la part de quota procedent de les bases imposables imputades.

2. Els residents en estats que no siguin membres de la Unió Europea gaudeixen del règim d'exempció de l'obligació real de contribuir previst per a residents en altres estats membres de la Unió Europea a l'article 17 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i a l'article 46 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost de societats, quan percebin rendiments, increments de patrimoni i distribucions de beneficis en l'àmbit de la Zona Especial Canària.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica respecte de les rendes que procedeixin, directament o indirectament, d'operacions amb entitats residents en territori espanyol.

3. Els beneficis obtinguts per les sucursals o establiment permanents inscrits en el Registre oficial d'entitats de la Zona Especial Canària, tributen al tipus de gravamen a què es refereix l'article anterior i s'imputen a la persona o entitat titular d'aquests d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors d'aquest article.

4. L'única retenció o ingrés a compte a la realització de la qual queden obligades les entitats Zona Especial Canària són les corresponents als rendiments del treball personal i d'activitats empresarials i professionals que satisfacin.»

Vuit. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 66 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactada en els termes següents:

«b) La realització d'operacions fora de l'àmbit objectiu de la Zona Especial Canària delimitat a l'article 31.2 d'aquesta Llei, llevat del que disposa l'apartat 3 del dit article 31 i l'exercici per part de les entitats Zona Especial Canària d'activitats no incloses en l'autorització que preveu l'article 41 d'aquesta mateixa Llei.»

Nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 70 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«2. Les sancions per infraccions lleus s'imposen sense cap més tràmit que l'audiència prèvia a l'interessat.»

Deu. Es modifica l'article 46 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats per les entitats Zona Especial Canària amb altres entitats Zona Especial Canària o amb no residents a Espanya estan exemptes de tributació per l'impost general indirecte canari, així mateix estan exemptes d'aquest tribut les importacions de béns realitzades per les entitats esmentades; no obstant això, donen dret a la deducció i devolució de les quotes suportades per repercussió directa en les seves adquisicions de béns o en els serveis prestats a les entitats esmentades o de la càrrega impositiva implícita en aquests, així com de les quotes satisfetes a la Hisenda pública, en la mesura que el subjecte passiu utilitzi els corresponents béns i serveis en la realització de les operacions esmentades.»

Onze. S'afegeix un nou paràgraf al número 1 de l'article 53 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del

règim econòmic i fiscal de les Canàries, amb el text següent:

«Pel que fa a sucursals d'entitats de crèdit estrangeres cal atenir-se al règim previst en la legislació general sobre entitats de crèdit amb les precisions que es fixin per reglament.»

Dotze. Es modifica l'article 55 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les entitats de la Zona Especial Canària que efectuïn operacions d'assegurances i les restants operacions definides a l'article 3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, així com les persones físiques o jurídiques que, sota qualsevol títol, ocupin càrrecs d'administració o direcció de les entitats esmentades es regeixen per la Llei esmentada, llevat de les normes que contenen el seu article 13; article 24, números 4 i 5; article 19.2; article 73, i les disposicions que conté el capítol IV del títol II.

En tot cas, el capital social de les entitats de la Zona Especial Canària està representat pels títols o anotacions en compte nominatius.

Les persones físiques i jurídiques que facin activitats de mediació en assegurances privades, els actuaris, els perits taxadors i els comissaris i liquidadors d'avaries es regeixen per la legislació general aplicable a la matèria.

2. Les sol·licituds d'autorització de les entitats de la Zona Especial Canària que pretenguin fer operacions d'assegurança, reassegurança i capitalització, quan siguin de nova creació o constitueixin sucursals de tercers estats aliens a l'Espai Econòmic Europeu, les ha de resoldre el Consorci de la Zona Especial Canària, amb l'informe previ de la Direcció General d'Assegurances del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Aquesta autorització s'atorga per rams d'activitat.

3. L'obertura d'una sucursal o establiment permanent en règim Zona Especial Canària per part d'entitats asseguradores domiciliades en estats pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu no està subjecta a l'autorització prèvia del Consorci de la Zona Especial Canària, si bé és necessària la comunicació prèvia a la Direcció General d'Assegurances i la inscripció de la sucursal o de l'establiment permanent en el Registre oficial d'entitats de la Zona Especial Canària.

4. Els models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes de les operacions sotmeses al règim especial no estan subjectes al control administratiu previ, si bé el Consorci de la Zona Especial Canària pot exigir la comunicació no sistemàtica d'aquesta documentació per tal de controlar si s'adequa a la normativa vigent.

5. Les entitats de la Zona Especial Canària poden cedir la seva cartera únicament entre si, cas en què és aplicable el que disposa l'article 22 de la Llei 30/1995, de 30 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

6. Les entitats de la Zona Especial Canària a què es refereix aquest article no necessiten inscriure's en el Registre especial del Ministeri d'Economia i Hisenda.

7. La inspecció, supervisió i control de les entitats de la Zona Especial Canària i persones físiques a què es refereix aquest article queden encomanats als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

8. No obstant el que indiquen els apartats anteriors, les entitats de la Zona Especial Canària que es vulguin acollir al règim que preveuen els articles

30.2.b) i 31.3 d'aquesta Llei han d'obtenir l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i quedar sotmeses a la totalitat del que disposa la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Tretze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 78, de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per als tripulants dels vaixells inscrits en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres s'estableix una bonificació del 90 per 100 en la quota empresarial a la Seguretat Social.»

Article 62. *Modificació dels articles 75 i 76 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.*

Es modifiquen els preceptes que a continuació s'indiquen de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

U. Es modifica l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Per als tripulants dels vaixells inscrits en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres, subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques per obligació personal, té la consideració de renda exempta al 50 per 100 dels rendiments del treball personal, que s'hagin meritat en ocasió de la navegació realitzada en vaixells inscrits en el Registre esmentat.

2. Per als tripulants dels vaixells inscrits en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques per obligació real, té la consideració de renda exempta al 50 per 100 pels rendiments del treball personal que s'hagin meritat en ocasió de la navegació realitzada en vaixells inscrits en el Registre esmentat.»

Dos. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 76, que queden redactats de la manera següent:

«Article 76. *Impost sobre societats.*

1. Es bonifica en un 90 per 100 la porció de la quota d'aquest impost resultant després de practicar, si s'escau, les deduccions per doble imposició a què es refereix el capítol II del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que correspongui a la part de la base imposable que procedeixi de l'explotació duta a terme per les empreses navilieres relativa als serveis regulars a què es refereix l'article 73.2

2. Es bonifica en un 90 per 100 la porció de la quota d'aquest impost resultant després de practicar, si s'escau, les deduccions per doble imposició a què es refereix el capítol II del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que correspongui a la part de la base imposable que procedeixi de l'explotació duta a terme per les empreses navilieres dels seus vaixells inscrits en el Registre especial de vaixells i empreses navilieres.»

Article 63. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 76 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

Es modifica la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 76 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, que queda redactada de la manera següent:

«e) Els béns d'equip i les primeres matèries no elaborades necessàries per a les activitats realitzades per les indústries alimentàries i les empreses pertanyents a sectors econòmics protegits per la Llei 50/1985, de 27 de desembre. Així mateix, els béns d'equip i les primeres matèries destinades a explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres i els utilitzats en potabilitzadores, dessalinitzadores i depuradores, així com els destinats a la transformació de residus sòlids, tòxics i sanitaris per a la protecció del medi ambient.

L'exempció no s'estén a les peces i recanvis d'aquests béns, ni als aprovisionaments de combustibles, ni al bestiar viu amb destinació industrial.

Als efectes d'aquesta exempció no tenen la condició de béns d'equip els que hagin estat utilitzats abans de la seva importació a les illes Canàries, mentre aquests no suposin una millora tecnològica evident per a l'activitat econòmica per a la qual s'importa, fet aquest que s'ha d'acreditar en la forma i amb els requisits que es determinin per reglament.»

Article 64. *Annex II de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

U. Es modifica el primer paràgraf del número 3r de l'annex II a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«3r Els vehicles accionats a motor amb una potència superior a 11 CV fiscals, excepte:»

Dos. Es modifica l'apartat f) del número 3r de l'annex II a la Llei 20/1991, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«f) Els vehicles tipus "jeep" els models de sèrie dels quals, pel fet d'estar considerats d'aplicació industrial, comercial o agrícola hagin estat degudament homologats per l'Administració tributària canària, quan el seu preu final de venda al públic, exclosos l'impost general indirecte canari i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, no excedeixi els 3.893.400 pessetes.

L'homologació s'ha de fer atenent les característiques del vehicle quant al seu comportament en tracció, seguretat de bolcada i preu de venda al públic.

El preu final de venda al públic és el d'aquests vehicles en el punt de lliurament, en ordre de marxa, amb totes les opcions incorporades de sèrie i certificat pel fabricant nacional o el representant legal degudament autoritzat pel fabricant estranger.»

Tres. Es modifica el número 3 de l'article 58 bis de la Llei 20/1991, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat amb el tenor següent:

«3. Els tipus del recàrrec són els següents:

1r Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 2 per 100 a l'impost general indirecte canari, el 0,20 per 100.

2n Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 4,5 per 100 a l'impost general indirecte canari, el 0,45 per 100.

3r Per a les importacions de béns sotmeses al tipus del 13 per 100 a l'impost general indirecte canari, l'1,30 per 100.»

Quatre. Es fa una nova redacció del número 1 de la disposició adicional vuitena de la Llei 20/1991, de 7 de juny, amb el text següent:

«U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els tipus de l'impost general indirecte canari queden fixats en la forma següent:

1. El tipus zero s'aplica als lliuraments de béns i prestacions de serveis esmentats a l'article 27.1.1r.
2. El tipus reduït és del 2 per 100.
3. El tipus general és del 4,5 per 100.
4. El tipus incrementat és del 13 per 100.»

Cinc. Es fa una nova redacció del paràgraf primer de l'annex II de la Llei 20/1991, de 7 de juny:

«El tipus impositiu incrementat del 13 per 100 de l'impost general indirecte canari s'aplica a les operacions que tinguin per objecte lliuraments, arrendaments o importacions dels béns següents:»

Article 65. *Annex IV de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

U. Es modifiquen les tarifes de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries, que conté l'annex IV de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, en els termes que s'especifiquen a l'apartat següent.

Dos. Es redueixen els tipus de gravamen corresponents als productes inclosos en els codis que es ressenyen a continuació, els quals queden fixats en els termes següents:

NC Taric		Tipus - Percentatge
NC 3923.50	Taps, tapes, càpsules i altres dispositius de tancament (de plàstic).	2
NC 8711	Motocicletes (fins i tot amb pedals), cicles amb motor auxiliar, amb sidecar o sense, i els sidecars.	3,5

Article 66. *Reducció de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies.*

En aplicació del que disposen l'article 6 del Reglament (CEE) número 1911/1991, del Consell, de 26 de juny de 1991, relatiu a l'aplicació de les disposicions del dret comunitari a les illes Canàries, i el Reglament (CEE) número 564/1993, del Consell, de 8 de març de 1993, la reducció progressiva dels tipus de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies s'ha d'ajustar al calendari següent:

- El dia 31 de desembre de 1996 els tipus de gravamen es redueixen un 1 per 100 respecte als tipus de gravamen vigents el dia 30 de desembre de 1996.

- El dia 31 de desembre de 1997 els tipus de gravamen es redueixen un 5 per 100 respecte als tipus de gravamen vigents el dia 30 de desembre de 1996.

- El dia 31 de desembre de 1998 els tipus de gravamen es redueixen un 10 per 100 respecte als tipus de gravamen vigents el dia 30 de desembre de 1996.

- El dia 31 de desembre de 1999 els tipus de gravamen es redueixen un 30 per 100 respecte als tipus de gravamen vigents el dia 30 de desembre de 1996.

- El dia 31 de desembre de l'any 2000 queda suprimida la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies.

Article 67. Modificació dels tipus de gravamen de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries.

Amb efecte des del 30 de desembre de 1996 s'incrementen un 15 per 100 del seu import inicial tots els tipus de gravamen de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries.

SECCIÓ 7a

Article 68. Impost sobre la producció, els serveis i la importació en les ciutats de Ceuta i Melilla.

U. Canvi de denominació de l'arbitri sobre la producció i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

A partir del dia 1 de gener de 1997, l'arbitri sobre la producció i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, que regula la Llei 8/1991, de 25 de març, per la qual s'aprova l'arbitri sobre la producció i la imposició a les ciutats de Ceuta i Melilla. Es denomina «impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla», i s'han d'entendre fetes a aquest impost les referències a l'arbitri que conté la Llei esmentada.

Dos. Modificació de la Llei 8/1991, de 25 de març.

«Article 1r *Naturalesa.*

L'impost sobre la producció, els serveis i la importació és un impost indirecte de caràcter municipal, que grava la producció, elaboració i importació de tota classe de béns mobles corporals, les prestacions de serveis i els lliuraments de béns immobles situats a les ciutats de Ceuta i Melilla, d'acord amb les normes d'aquesta Llei.»

«Article 3r *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de l'impost el següent:

a) La producció o elaboració, amb caràcter habitual, de béns mobles corporals, fins i tot encara que s'efectuïn mitjançant execucions d'obra, realitzades per empresaris en l'exercici de la seva activitat empresarial, així com la importació dels béns esmentats, en l'àmbit territorial de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Als efectes d'aquest impost es consideren activitats de producció les extractives, agrícoles, ramaderes, forestals, pesqueres, industrials i altres d'anàlogues. També tenen aquesta consideració les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o acoblament de béns mobles corporals per part de l'empresari, amb l'encàrrec previ del propietari de l'obra. No es consideren, als efectes d'aquest impost, operacions de producció o elaboració, les destinades a assegurar la conservació o presentació comercial dels béns, qualificades com a manipulacions usuals en la legislació duanera.

b) Les prestacions de serveis efectuades per empresaris o professionals que actuïn en l'exercici de la seva activitat, en els termes que preveu la normativa de l'impost sobre el valor afegit, llevat que aquestes operacions es considerin de producció o elaboració de béns en els termes previstos a la lletra a) anterior.

Aquestes operacions s'entenen localitzades a Ceuta o Melilla quan així resulti d'aplicar per a aquests territoris les regles que estableix la Llei de l'impost sobre el valor afegit per localitzar les prestacions de serveis en el territori peninsular espanyol o les illes Balears.

c) Els lliuraments de béns immobles que radiquin en l'àmbit territorial de les ciutats de Ceuta i Melilla, realitzats per empresaris o professionals que actuïn en l'exercici de les seves activitats.

Als efectes d'aquest impost, es consideren lliuraments de béns immobles la construcció, execució d'obres immobiliàries i primera transmissió dels béns esmentats.

En cap cas els actes del tràfic immobiliari tributen a la vegada per aquest impost i el que grava les transmissions patrimonials oneroses, i, als efectes de la seva incompatibilitat, s'hi apliquen les normes de la legislació comuna.

d) El consum d'energia elèctrica, que és gravat en fase única, en el moment de la seva facturació als usuaris per les empreses distribuïdores, que repercuteixen l'impost sobre l'import total facturat. No se sotmeten a l'impost la producció ni la importació d'energia elèctrica.»

«Article 4t *Concepte d'empresari o professional.*

Als efectes d'aquest impost tenen la condició d'empresaris o professionals les persones o entitats considerades com a tals als efectes de l'impost sobre el valor afegit per la seva Llei reguladora.»

«Article 6è *Supòsits de no-subjecció.*

No estan subjectes a l'impost les operacions a què es refereix l'article 7 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.»

«Article 7è *Exempcions en operacions interiors.*

Estan exempts de l'impost els lliuraments de béns i les prestacions de serveis respecte dels quals estigui establerta la seva exempció en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit.»

«Article 11. *Meritació de l'impost.*

L'impost es merita:

a) En la producció o elaboració de béns mobles corporals, en el moment en què aquests es posin a disposició dels adquirents.

b) En les importacions, en el moment de l'admissió de la declaració per al despatx d'importació, o, si no, en el moment de l'entrada dels béns en el territori de subjecció, amb el compliment previ de les condicions establertes en la legislació aplicable.

c) En els lliuraments de béns immobles i en les prestacions de serveis, en el moment en què es produeixi la meritació de l'impost sobre el valor afegit per a les operacions esmentades segons la normativa reguladora d'aquest últim tribut.»

«Article 12. *Subjecte passiu en les operacions interiors.*

1. Són subjectes passius de l'impost les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que realitzin els lliuraments de béns o prestacions de serveis subjectes a l'impost, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. En els lliuraments de béns immobles i prestacions de serveis realitzats per empresaris o professionals que no estiguin establerts en el territori d'aplicació de l'impost i els destinataris dels quals siguin empresaris o professionals establerts en el territori esmentat, és subjecte passiu el destinatari de les operacions esmentades.

3. Han de respondre solidàriament del deute tributari corresponent als lliuraments de béns immobles i prestacions de serveis els destinataris de les operacions subjectes a gravamen que, mitjançant les seves declaracions o manifestacions inexactes, s'hagin beneficiat indegudament d'exempcions, supòsits de no-subjecció o de l'aplicació de tipus impositius menors dels quals resultin procedents d'acord amb el dret.»

«Article 13. *Subjecte passiu en les importacions.*

1. Són subjectes passius de l'impost en les importacions de béns les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que realitzin les operacions esmentades.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, l'importador és la persona a nom de la qual s'hagi fet la declaració per al despatx o qualsevol altre acte que tingui els mateixos efectes jurídics, en les condicions establertes sobre això en la legislació duanera vigent a la Unió Europea.»

3. Són responsables solidaris, juntament amb els subjectes passius, del pagament de l'impost corresponent a les importacions de béns, les persones o entitats que resultin com a tals per aplicació de la legislació duanera vigent a la Unió Europea.

«Article 14. *Repercussió de l'impost.*

La repercussió de l'impost se subjecta a les mateixes normes que estableix la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit per a la repercussió d'aquest tribut.»

«Article 15. *Base imposable en operacions interiors.*

1. La base imposable en la producció o elaboració de béns mobles corporals, en els lliuraments de béns immobles i les prestacions de serveis s'ha d'establir d'acord amb el que disposen les normes reguladores de la base imposable de les operacions esmentades en l'impost sobre el valor afegit. Així mateix, els supòsits i les condicions de la modificació d'aquesta base imposable són els mateixos que els previstos als efectes del tribut esmentat.

2. Els gravàmens complementaris a què es refereix l'article 18 bis d'aquesta Llei s'han d'integrar, en tot cas, en la base imposable de les corresponents operacions subjectes a l'impost.»

«Article 16. *Base imposable en les importacions.*

1. La base imposable en les importacions s'ha d'establir d'acord amb el que disposen les normes reguladores de la base imposable de les operacions esmentades en l'impost sobre el valor afegit. Així mateix, els supòsits i les condicions de la modificació d'aquesta base imposable són els mateixos que els previstos als efectes del tribut esmentat.

2. Els gravàmens complementaris a què es refereix l'article 18 bis d'aquesta Llei s'han d'integrar, en tot cas, en la base imposable de les corresponents operacions subjectes a l'impost.»

«Article 18. *Tipus de gravamen.*

1. Els tipus de gravamen els fixen en les ordenances les ciutats respectives i estan compresos entre 0,5 per 100 i el 10 per 100.

2. No es pot establir cap distinció entre els tipus de gravamen aplicables a la producció o elaboració i a la importació de béns mobles corporals.

3. El tipus de gravamen aplicable a cada operació és el vigent en el moment de la meritació.»

«Article 18 bis. *Gravàmens complementaris de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a Ceuta i Melilla aplicables sobre les labors del tabac i sobre certs carburants i combustibles.*

A) Gravamen complementari sobre les labors del tabac.

A més de les quotes l'exigència de les quals sigui procedent d'acord amb el que disposen els articles 15, 16 i 18, la producció i la importació de labors del

tabac a Ceuta i Melilla estan subjectes a un gravamen complementari de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a Ceuta i Melilla. El gravamen complementari és exigible d'acord amb les normes generals de l'impost i les regles específiques següents:

1. Àmbit objectiu.

El gravamen complementari és exigible en relació amb les labors del tabac enumerades i definides als articles 56 i 59 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

2. Base imposable del gravamen complementari.

a) Per a l'aplicació de tipus proporcionals del gravamen complementari, la base imposable està constituïda pel valor de les tasques calculat segons el seu preu màxim de venda al públic en expenedories de tabac i timbre situades a la península o a les illes Balears, inclosos tots els impostos.

b) Per a l'aplicació de tipus específics del gravamen complementari, la base imposable està constituïda pel nombre d'unitats.

3. Tipus impositius del gravamen complementari:

a) Cigarrets:

1r Tipus proporcional: 54 per 100.

2n Tipus específic: 500 pessetes per cada 1.000 cigarrets.

b) Cigars i cigars petits: 12,5 per 100.

c) Picadura per cargolar: 37,5 per 100.

d) Altres labors del tabac: 22,5 per 100.

e) Els tipus impositius aplicables són els vigents en el moment de la meritació.

4. Les ciutats de Ceuta i Melilla, en les seves respectives ordenances, poden reduir els tipus impositius establerts per als cigarrets a la lletra a) del número 3 anterior. Els tipus impositius aplicables que resultin de la reducció que, si s'escau, es practiqui no poden ser inferiors als següents:

a) Tipus proporcional: 36 per 100.

b) Tipus específic: 300 pessetes per cada 1.000 cigarrets.

5. El gravamen complementari no és exigible en les mateixes circumstàncies que determinarien la no-exigibilitat de l'impost sobre labors del tabac en el seu àmbit territorial d'aplicació. En particular, la meritació del gravamen complementari s'ha d'ajornar respecte de les labors del tabac que s'introdueixin als dipòsits que s'autoritzen a aquest efecte, fins a la seva sortida, si s'escau.

L'autorització dels dipòsits a què es refereix el paràgraf anterior l'ha d'efectuar el Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administracions Tributàries, amb l'informe favorable previ de la respectiva ciutat, en les mateixes condicions que les previstes per a l'autorització de dipòsits fiscals de labors del tabac en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost sobre les labors del tabac. Els titulars dels dipòsits així autoritzats tenen, quant al gravamen complementari, la condició de subjectes passius en qualitat de substituïts del contribuent.

El control dels dipòsits a què es refereix aquest número l'han d'efectuar els serveis dependents del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administracions Tributàries, en col·laboració amb els serveis fiscals de les respectives ciutats.

6. Es reconeix el dret a la devolució del gravamen complementari en les mateixes circumstàncies en què es produiria la devolució de les quotes de l'impost sobre les labors del tabac en el seu àmbit territorial d'aplicació.

B) Gravamen complementari sobre carburants i combustibles petrolífers.

A més de les quotes l'exigència de les quals sigui procedent d'acord amb el que disposen els articles 15, 16 i 18, les ciutats de Ceuta i Melilla poden subjectar la producció i la importació dels carburants i combustibles petrolífers indicats en aquest apartat a un gravamen complementari de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a Ceuta i Melilla. El gravamen complementari és exigible d'acord amb les normes generals de l'impost i les regles específiques següents:

1. Àmbit objectiu i base imposable del gravamen complementari.

El gravamen complementari de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació pot ser exigible en relació amb els carburants i combustibles petrolífers que s'indiquen a continuació, sobre una base constituïda per les unitats fiscals que així mateix s'assenyalen:

a) Gasolina, gasoil i querosè: pessetes per mil litres.

b) Fueloil: pessetes per tona.

També queden sotmesos al gravamen complementari, en les mateixes condicions que els carburants i combustibles indicats, els productes que s'utilitzin com a carburants en substitució d'aquells.

Els carburants i combustibles a què es refereix aquest apartat, així com els casos en què els productes que els substitueixin en un ús com carburant se sotmetin al gravamen complementari, es defineixen, delimiten i estableixen d'acord amb els criteris, conceptes i definicions que estableix la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en relació amb l'impost sobre hidrocarburs.

2. Tipus impositius del gravamen complementari.

Els tipus impositius del gravamen complementari es determinen en l'ordenança respectiva i en cap cas no poden excedir els tipus impositius de l'impost sobre hidrocarburs aplicables en el seu àmbit territorial, al mateix producte i, si s'escau, pel mateix ús.

Els tipus impositius del gravamen complementari aplicables són els vigents en el moment de la meritació.

3. El gravamen complementari no és exigible en les mateixes circumstàncies que determinarien la no-exigibilitat de l'impost sobre hidrocarburs en el seu àmbit territorial d'aplicació. En particular, la meritació del gravamen complementari s'ajorna respecte dels carburants i combustibles petrolífers que s'introdueixin als dipòsits que s'autoritzen a aquest efecte, fins a la seva sortida d'aquests, si s'escau.

L'autorització dels dipòsits a què es refereix el paràgraf anterior l'ha d'efectuar el Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb l'informe favorable previ de la ciutat respectiva, en les mateixes condicions que les previstes per a l'autorització de dipòsits fiscals d'hidrocarburs en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost sobre hidrocarburs. Els titulars dels dipòsits així autoritzats tenen, quant al

gravamen complementari, la condició de subjectes passius en qualitat de substituïts del contribuent.

El control dels dipòsits a què es refereix aquest número l'han d'efectuar els serveis dependents del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en col·laboració amb els serveis fiscals de les respectives ciutats.

4. Es reconeix el dret a la devolució del gravamen complementari en les mateixes circumstàncies en què es produiria la devolució de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs en el seu àmbit territorial d'aplicació.»

«Article 20. *Deduccions i devolucions.*

1. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'impost meritades per les operacions gravades que realitzin les que, meritades en el territori d'aplicació del tribut esmentat, hagin suportat per repercussió directa o hagin satisfet per les adquisicions o importacions de béns, en la mesura que els béns esmentats s'utilitzin en les activitats de producció o elaboració que s'assenyalen a la lletra a) de l'article 3r d'aquesta Llei, o bé siguin exportats definitivament a la resta del territori nacional o a l'estranger.

Són aplicables a l'impost les mateixes exigències, limitacions i restriccions que conté la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit per a la deducció de les quotes suportades, sense perjudici del que disposa aquest article.

2. Els subjectes passius que no hagin pogut efectuar les deduccions que preveu l'apartat anterior, perquè la seva quantia excedeix la de les quotes meritades, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu, existent a 31 de desembre de cada any, en la forma que es determini per reglament.

3. Les quotes suportades o satisfetes en relació amb els lliuraments de béns immobles, les prestacions de serveis, el consum d'energia elèctrica, els gravàmens complementaris sobre les labors del tabac i sobre certs carburants i combustibles petrolífers no poden ser objecte de deducció, sense perjudici de les devolucions que siguin procedents de conformitat amb el que disposen el número 6 de l'apartat A) i el número 4 de l'apartat B), tots dos de l'article 18 bis d'aquesta Llei.

4. En els supòsits de deduccions i devolucions per exportacions, la realització de l'exportació s'ha d'acreditar de conformitat amb els requisits que s'estableixin en l'ordenança fiscal.»

Tres. Disposició derogatòria.

A partir del dia 1 de gener de 1997 quedaran derogats el Decret 3314/1966, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de l'impost general sobre el tràfic de les empreses i les altres disposicions reguladores del dit impost, sense perjudici del dret de la Hisenda pública a exigir els deutes tributaris meritats abans d'aquella data.

Quatre. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

1. A partir del dia 1 de gener de 1997, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda modificada en el sentit que s'indica a continuació:

a) L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Els impostos especials de fabricació s'exigeixen en tot el territori espanyol, a excepció de les illes Canàries, Ceuta i Melilla. No obstant això, en les

condicions que estableix aquesta Llei, els impostos sobre la cervesa, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades també són exigibles a les illes Canàries.»

b) Queda derogat l'article 64.

2. No obstant el que disposen els articles 6.5 i 14.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i mentre per reglament no s'estableixi una altra cosa a partir del dia 1 de gener de 1997 no és obligatòria la destrucció o inutilització de marques fiscals que tinguin labors del tabac que s'exportin des de l'àmbit territorial intern amb destinació a Ceuta o Melilla.

Cinc. Disposicions transitòries.

Primera. No estan subjectes a l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla les operacions següents:

1r Les operacions subjectes a l'impost general sobre el tràfic de les empreses la meritació de les quals s'hagi produït abans de l'entrada en vigor de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

2n Les vendes d'habitatges de protecció oficial concertades i documentades en escriptura pública abans de l'1 de gener de 1997 i aquells els respectius contractes dels quals s'hagin presentat per al preceptiu visat administratiu abans de la data esmentada davant l'òrgan competent en matèria d'habitatge.

Segona. A l'entrada en vigor de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, i sempre que els béns a què es refereixin hagin estat posats a disposició dels seus adquirents, es considera meritada la totalitat de les quotes de l'impost general sobre el trànsit de les empreses que gravi les operacions següents:

1r Els contractes d'arrendament-venda.

2n Els contractes d'arrendament financer i els altres arrendaments amb opció de compra quan l'arrendatari s'hagi compromès a exercir l'opció esmentada abans de l'entrada en vigor de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

3r Les vendes d'habitatges amb pagament ajornat del preu.

No obstant això, els subjectes passius poden efectuar l'ingrés de les quotes tributàries, en la forma que es determini per reglament, en finalitzar el trimestre natural en què siguin exigibles els pagaments posteriors a l'entrada en vigor de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Tercera. *Règim de les existències de labors del tabac a Ceuta i Melilla.*

Respecte de les labors del tabac legalment introduïdes a Ceuta i Melilla per les quals ja s'hagi meritat l'impost sobre les labors del tabac i que constitueixin les existències a 31 de desembre de 1996 de tenidors autoritzats, es considera que, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha satisfet, respecte d'aquestes, el gravamen complementari al qual es refereix l'article 18 bis de la Llei 8/1991, de 25 de març.

Quarta. *Dipòsits fiscals de labors del tabac a Ceuta i Melilla.*

Els dipòsits fiscals de labors del tabac autoritzats a Ceuta i Melilla el dia 31 de desembre de 1996 es consideren autoritzats, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, com els dipòsits a què es refereix l'apartat A), número 5 de l'article 18 bis de la Llei 8/1991, de 25 de

març, per la qual s'aprova l'arbitri sobre la producció i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Cinquena. *Règim de les existències de carburants i combustibles petrolífers a Ceuta i Melilla.*

Les existències dels carburants i combustibles a què es refereix l'apartat b) de l'article 18 bis de la Llei 8/1991, de 25 de març, que es trobin en les respectives ciutats en poder d'operadors autoritzats en la data en què, si s'escau, comenci a aplicar-se el gravamen complementari sobre carburants i combustibles petrolífers, s'han de regularitzar d'acord amb les normes següents:

a) Si el gravamen complementari s'aplica immediatament de conformitat amb el que preveuen els paràgrafs tercer i quart de la disposició transitòria sisena, les existències comptabilitzades a les zero hores de l'endemà de la publicació de l'acord d'aplicació immediata en el butlletí oficial respectiu s'han de regularitzar, en les condicions que es prevegin en l'acord esmentat, mitjançant l'aplicació a aquelles dels tipus impositius que s'estableixin en l'esmentat acord d'aplicació immediata.

b) Si el gravamen complementari es comença a aplicar de conformitat amb el que preveu el paràgraf segon de la disposició transitòria sisena, les existències comptabilitzades a les zero hores de l'endemà de la publicació de l'ordenança fiscal en el butlletí oficial respectiu s'han de regularitzar, en les condicions que prevegi l'ordenança esmentada, mitjançant l'aplicació a aquelles dels tipus impositius que s'estableixin en l'ordenança.

c) Queden exceptuats de la regularització a què es refereixen les lletres a) i b) anteriors els carburants i combustibles següents:

1r Els carburants i combustibles que, en cadascuna de les dates indicades, constitueixin les existències d'instal·lacions de venda al públic autoritzades per a la distribució al detall de carburants i combustibles.

2n Els carburants i combustibles que, abans de les dates indicades, siguin introduïts en un dipòsit dels que estableix el número 3 de l'apartat b) de l'article 18 bis que, si s'escau, hagi estat prèviament autoritzat.

Sisena. *Aprovació d'ordenances i aplicació de l'impost.*

1. Les ciutats de Ceuta i Melilla han d'aprovar, dins els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les ordenances fiscals de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació, incorporant-hi les prescripcions que conté aquesta secció.

2. L'impost, amb les prescripcions esmentades, es comença a aplicar l'endemà de la publicació de les ordenances fiscals esmentades en el butlletí oficial corresponent. Mentrestant, es continua exigint l'arbitri sobre la producció i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, de conformitat amb la seva normativa reguladora.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'impost sobre la producció, els serveis i la importació es pot aplicar immediatament, amb les prescripcions que conté aquesta secció, sempre que ho acordi expressament l'Assemblea de la Ciutat dins els set dies següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, cas en què aquesta aplicació comença l'endemà de la publicació de l'acord esmentat en el butlletí oficial corresponent. Per a l'adopció de l'acord no són aplicables les normes que contenen els articles 15 a 19 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

3. En el supòsit a què es refereix el paràgraf anterior, i fins que no es produeixi l'aprovació definitiva de les ordenances fiscals a què fa menció el primer paràgraf d'aquesta disposició transitòria, es continuen aplicant les disposicions legals i reglamentàries vigents quan no s'oposin al que preceptua aquesta Llei. En particular, les disposicions reglamentàries en vigor que afectin els articles 21 i 22 de la Llei 8/1991, de 25 de març, són d'aplicació

immediata, amb les adaptacions adequades, a les operacions subjectes per prestacions de serveis, lliuraments de béns immobles i gravàmens complementaris que estableix l'article 18 bis de la Llei esmentada. Aquestes adaptacions s'han de resoldre, si s'escau, mitjançant un acord dels consells de govern de les ciutats respectives.

En el supòsit indicat que es produeixi l'aplicació immediata de l'impost, els tipus de gravamen aplicables a les operacions subjectes són els següents:

- a) Les operacions de producció i importació, d'acord amb els tipus que estableixin les ordenances vigents.
- b) El consum d'energia elèctrica, a l'1 per 100.
- c) Els lliuraments de béns immobles i les prestacions de serveis, al 4 per 100.
- d) Els tipus impositius del gravamen complementari sobre les labors del tabac són els que estableix el número 3 de l'apartat A) de l'article 18 bis de la Llei de l'impost.
- e) Els tipus impositius del gravamen complementari sobre carburants i combustibles petrolífers són els que a aquest efecte s'estableixin en el dit acord sobre aplicació immediata de l'impost, i s'ha de respectar la limitació que estableix el número 2 de l'apartat B) de l'article 18 bis de la Llei de l'impost.

Sis. Desplegament reglamentari.

S'autoritza el Govern de la Nació a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta disposició, sense perjudici de les competències que corresponguin a les ciutats.

Set. Habilitació a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any poden modificar els tipus de gravàmens màxims i fixos de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, a petició raonada dels respectius consells de govern.

TÍTOL II

Del social

CAPÍTOL I

Organització i procediments de la Seguretat Social

SECCIÓ 1a DE L'ORGANITZACIÓ

Article 69. *Institut Social de la Marina.*

D'acord amb el que estableixen els articles 63 i 81 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, els recursos econòmics i la titularitat del patrimoni de l'Institut Social de la Marina, s'adscriuen a la Tresoreria General de la Seguretat Social, que així mateix, assumeix el pagament de les obligacions de l'Institut.

Els comptes representatius del net patrimonial de l'Institut Social de la Marina es traspassen a la Tresoreria General per ser incloses en el balanç d'aquest servei comú.

Article 70. *Modificació de l'article 92 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sobre amortitzacions de l'immobilitzat.*

Es modifica l'article 92 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sobre amortitzacions de l'immobilitzat, que queda redactat de la manera següent:

«L'immobilitzat de la Seguretat Social ha de ser objecte de l'amortització anual, dins els límits que fixi el ministre de Treball i Afers Socials, d'acord amb els principis i procediments que estableix el Pla general de la comptabilitat pública.»

Article 71. *Comprovació administrativa de les auditories presentades a l'INEM per les agències de col·locació sense ànim de lucre.*

A les auditories que presentin a l'Institut Nacional d'Ocupació les agències de col·locació sense finalitats lucratives, a què es refereix el paràgraf segon de l'article 4 del Reial decret 735/1995, de 5 de maig, hi és aplicable la normativa vigent, especialment continguda a la Llei 19/1988, de 12 de juliol, i el seu Reglament de desplegament aprovat pel Reial decret 1636/1990, de 20 de desembre.

L'Institut Nacional d'Ocupació, una vegada rebuts els informes d'auditoria realitzats per persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre oficial d'auditors de comptes, n'ha d'informar el Consell General de l'INEM.

Article 72. *Concerts.*

U. Els concerts a què es refereix l'article 199 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, de 20 de juny de 1994, que subscriu l'INSALUD, no necessiten l'autorització del departament ministerial, i hi és aplicable, als efectes del dit article, el que estableix la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

Dos. S'afegeix una nova lletra a l'article 160, apartat 2, de la Llei 13/1995, de 13 de maig, de contractes de les administracions públiques, en els termes següents:

«f) Els relatius a la prestació d'assistència sanitària concertada amb mitjans aliens, derivats d'un conveni de col·laboració entre les administracions públiques o d'un contracte marc, sempre que aquest últim hagi estat adjudicat d'acord amb les normes d'aquesta Llei.»

Article 73. *Control financer en hospitals i altres centres sanitaris.*

En els hospitals i altres centres sanitaris dependents de l'Institut Nacional de la Salut la funció interventora queda substituïda pel control financer de caràcter permanent a càrrec de la Intervenció General de la Seguretat Social. Aquesta substitució s'ha de portar a terme gradualment en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda i s'ha d'haver conclòs abans del 31 de desembre de 1999.

Article 74. *Control intern i règim de comptabilitat de les entitats que integren la Seguretat Social.*

L'article 151 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Treball i Afers Socials i d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar les normes per a l'exercici del control intern en les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'establir les normes per a la comptabilitat de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social, d'acord amb les directrius del règim general de la comptabilitat pública.

Aquestes normes han de comprendre l'aprovació de l'adaptació del Pla general de comptabilitat

pública a les entitats expressades, així com la determinació dels comptes anuals i altra documentació que aquestes hagin de retre al Tribunal de Comptes.

3. Sense perjudici de les competències que en matèria comptable s'atribueixen a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la Intervenció General de la Seguretat Social es configura com a centre directiu de la comptabilitat de tot el sistema de la Seguretat Social i, en qualitat de tal, li correspon:

a) Elaborar l'adaptació del Pla general de la comptabilitat pública a les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social i sotmetre'l per a la seva aprovació a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

b) Aprovar la normativa de desplegament del dit Pla comptable i els plans parcials o especials que s'elaborin d'acord amb aquest, així com els de les entitats del sector esmentat subjectes al règim de comptabilitat empresarial, respecte al Pla general de comptabilitat, sense perjudici de l'aprovació de plans sectorials per part de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

c) Aprovar les instruccions de comptabilitat mitjançant les quals s'estableixin les regles comptables a què s'han de sotmetre els ens subjectes al règim de comptabilitat pública, criteris de funcionament de les seves oficines comptables, models i estructura dels documents comptables i comptes, estats i informes comptables en general que no s'hagin de retre al Tribunal de Comptes.

d) Inspeccionar l'activitat de les oficines de comptabilitat de les entitats gestores i serveis comuns i realitzar-ne l'auditoria financera de conformitat amb la normativa vigent.

e) Actuar com a central comptable del sistema de la Seguretat Social centralitzant la informació comptable de les diferents entitats integrants del dit sistema, i a aquests efectes li correspon determinar la informació que les entitats han de remetre a aquesta, així com la seva periodicitat i procediments de comunicació.

f) Demanar la presentació dels comptes i altres documents que s'hagin de retre al Tribunal de Comptes.

g) Examinar els comptes que s'hagin de retre per al seu enjudiciament pel part del tribunal de comptes, i formular, si s'escau, les observacions que consideri necessàries.

h) Formar el compte general de la Seguretat Social.

4. La Intervenció General de la Seguretat Social ha de remetre trimestralment a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat informació sobre l'execució dels pressupostos de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.»

Article 75. Imputació pressupostària de les deduccions en la facturació de les receptes corresponents a la prestació farmacèutica.

Les deduccions en la facturació de les receptes corresponents a la prestació farmacèutica, derivades de les col·laboracions establertes o que estableixin el Sistema Nacional de Salut, MUFACE, ISFAS i MUGEJU, en l'àmbit de les seves respectives competències, amb els col·legis de farmacèutics, s'han d'imputar al pressupost de despeses de l'exercici en què es produeixin com a minorració de les obligacions satisfetes.

SECCIÓ 2a DELS PROCEDIMENTS

Article 76. Deducció de deutes del sector públic amb la Seguretat Social.

U. S'autoritza el Govern a establir un procediment que permeti la retenció a favor de la Seguretat Social dels imports que deguin a aquesta l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les diputacions, cabildos, ajuntaments i altres entitats que integren l'Administració local, les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents de les administracions esmentades, les empreses públiques i altres ens públics, respecte dels imports que amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat s'hagin de transferir a l'Administració, empresa o ens deutor de la Seguretat Social.

Dos. El procediment ha de garantir en tot cas l'audiència prèvia a les entitats afectades.

Tres. La resolució, quan acordi la retenció, ha d'expressar la data en què produeix efectes, els quals en cap cas no poden ser anteriors al venciment del termini de tres mesos a comptar de la notificació de la resolució esmentada.

Article 77. Adquisició i pèrdua de beneficis en la cotització a la Seguretat Social.

U. Únicament poden obtenir reduccions en les quotes de la Seguretat Social i pels conceptes de recaptació conjunta, bonificacions en aquestes o qualsevol altre benefici en les bases, tipus i quotes de la Seguretat Social, les empreses i altres subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar que s'entengui que estiguin al corrent en el pagament d'aquestes en la data de la seva concessió.

Dos. La falta d'ingrés en el termini reglamentari de les quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta amb aquestes, meritats després de l'obtenció dels beneficis a què es refereix el número anterior, dóna lloc únicament a la seva pèrdua automàtica respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en el termini esmentat.

Article 78. Col·laboració en matèria d'incapacitat temporal.

U. La col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social amb el Sistema Nacional de la Salut, en la gestió de la incapacitat temporal, que estableix la Llei de mesures fiscals, administratives i d'ordre social de 1994, és objecte de desplegament reglamentari, a fi de possibilitar l'eficàcia de les seves activitats en aquest àmbit. Amb aquesta finalitat s'han d'establir mecanismes perquè el personal facultatiu sanitari dels dos sistemes pugui accedir als diagnòstics que motiven la situació d'incapacitat temporal, amb les garanties de confidencialitat en el tractament de les dades que s'estableixin.

Dos. Els metges adscrits a les corresponents entitats gestores o mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social poden formular propostes d'alta mèdica, amb els efectes que es determinin per reglament i que siguin conseqüència de l'activitat de control a la qual estan obligats els treballadors per a la percepció de les prestacions.

Tres. El desplegament reglamentari ha de determinar els procediments per a la formulació de reclamacions. Així mateix, s'ha de determinar la forma de seguiment de la seva evolució a través de les comissions de control existents en les expressades mútues integrades paritàriament per representants de les organitzacions empresarials i sindicals.

Quatre. Als efectes de la cooperació i coordinació necessàries en la gestió de la incapacitat temporal, l'INSS, les mútues, l'INSALUD, i els serveis de salut, de les comunitats autònomes, poden establir els acords oportuns, tenint en compte els criteris que estableixi, si s'escau, el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de la Salut.

Article 79. Competència jurisdiccional.

Es modifica l'article 233 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«Les decisions de l'entitat gestora competent, relatives al reconeixement, denegació, suspensió o extinció de qualsevol de les prestacions per desocupació, són susceptibles de recurs davant els òrgans jurisdiccional de l'ordre social, amb la reclamació prèvia davant l'entitat gestora esmentada en la forma que preveu l'article 71 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

També són susceptibles de recurs davant els òrgans jurisdiccional de l'ordre social, amb la reclamació prèvia davant l'entitat gestora competent en la forma que preveu l'article 71 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, les resolucions següents de l'entitat gestora:

a) Les relatives a l'exigència de devolució de les prestacions indegudament percebudes i al reintegrament de les prestacions del pagament de les quals sigui directament responsable l'empresari, que estableix l'article 227.1 d'aquesta Llei, a excepció de les actuacions en matèria de gestió recaptadora de conformitat amb el que estableix l'article 3.b) del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

b) Les relatives a l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, que estableix l'article 228.3 d'aquesta Llei.

c) Les relatives a la imposició de sancions als treballadors per infraccions lleus i greus, de conformitat amb el que estableix l'article 46, apartats 1 i 4, de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, d'infraccions i sancions en l'ordre social».

Article 80. Règim de Seguretat Social dels assegurats que presten servei en l'Administració de la Unió Europea.

Es modifica la disposició addicional cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactada de la manera següent:

«L'assegurats que hagi estat comprès en l'àmbit personal de cobertura del sistema de la Seguretat Social que passi a prestar serveis en l'Administració de la Unió Europea i que opti per exercir el dret que li concedeix l'article 11, apartat 2, de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de la Unió Europea, aprovat pel Reglament (CEE, EURATOM, CECA) número 259/1968, del Consell, de 29 de febrer de 1968, en la redacció que fa del dit article el Reglament (CEE, EURATOM, CECA) número 571/1992, del Consell, de 2 de març de 1992, causa baixa automàtica, si no s'ha produït abans, en el sistema esmentat i s'extingeix l'obligació de cotitzar-hi una vegada s'hagi fet la transferència a la Unió Europea a què es refereix l'Estatut esmentat.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, l'interessat, no obstant això, pot continuar protegit pel sistema espanyol de Seguretat Social si ha subscrit amb anterioritat, o subscriu posteriorment i en els terminis reglamentaris, el corresponent conveni especial, de l'acció protectora del qual queden excloses en tot cas la pensió de jubilació i les prestacions per mort i supervivència.

No obstant el que assenyalen els paràgrafs anteriors, si cessa la seva prestació de serveis en l'Administració de la Unió Europea i l'interessat retorna a Espanya, fa una activitat laboral per compte d'altri o pròpia que doni ocasió a la seva nova inclusió en el sistema de la Seguretat Social i exerceix el dret que li confereix l'article 11, apartat 1, de l'annex VIII del l'esmentat Estatut dels funcionaris de la Unió Europea, una vegada produït el corresponent ingrés en la Tresoreria General de la Seguretat Social, en el moment de causar dret a la pensió de jubilació o a les prestacions per mort i supervivència en el sistema esmentat se li computa el temps que hagi estat al servei de la Unió Europea.»

Article 81. Gestió de les prestacions econòmiques per maternitat.

Es modifica la disposició addicional 11a, tercera, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactada de la manera següent:

«Amb relació a les prestacions econòmiques de maternitat que regula aquesta llei, no escau cap fórmula de col·laboració en la gestió per part de les empreses, que són gestionades directament per l'entitat gestora respectiva sense perjudici que aquesta pugui concertar l'encàrrec de gestió per al pagament de la prestació amb l'Institut Nacional d'Ocupació en els supòsits a què es refereix l'article 222.2 d'aquesta Llei.»

Article 82. Modificació de l'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, de 20 de juny de 1994.

Es modifica l'article 109.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«2. No es computen en la base de cotització els conceptes següents:

a) Les dietes i assignacions per a despeses de viatge, despeses de locomoció, quan corresponguin a desplaçaments del treballador fora del seu centre habitual de treball per fer el mateix en un lloc diferent, així com els plusos de transport urbà i de distància per desplaçament del treballador des del seu domicili fins al centre de treball habitual, amb la quantia i l'abast que s'estableixin per reglament.

b) Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats, suspensions i acomiadaments.

c) Les quantitats que s'abonin en concepte de menyscapte de diners i les indemnitzacions per desgast d'estris o eines i adquisició de peces de roba de feina, quan aquestes despeses siguin efectivament realitzades pel treballador i siguin les normals d'aquests estris o peces de roba en els termes que s'estableixi per reglament.

d) Els productes en espècie concedits voluntàriament per les empreses en els termes que s'estableixin per reglament.

e) Les percepcions per matrimoni.

f) Les prestacions de la Seguretat Social, així com les seves millores i les assignacions assistencials concedides per les empreses, aquestes dues últimes en els termes que s'estableixin per reglament.

g) Les hores extraordinàries, excepte per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

En el desplegament reglamentari dels apartats a), c), d) i f) anteriors s'ha de procurar la màxima homogeneïtat possible amb el que estableixi a aquest efecte en matèria de rendiments de treball personal l'ordenament tributari.»

Article 83. *Imputació dels recàrrecs en els deutes de la Seguretat Social.*

Es modifica l'article 113.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«Són imputables als responsables del compliment de l'obligació de cotitzar els recàrrecs de mora i de constrenyiment que estableix l'article 27 d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL II

Acció protectora del sistema de la Seguretat Social

SECCIÓ 1a PROTECCIÓ PER DESOCUPACIÓ

Article 84. *Baixa en les prestacions per desocupació.*

U. Es modifica l'article 231.e) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«Sol·licitar la baixa en les prestacions per desocupació quan es produeixin situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de reunir els requisits exigits per a la seva percepció, en el moment de la producció de les situacions esmentades.»

Dos. Es modifica l'article 30.2.2 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, d'infraccions i sancions en l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«No comunicar, llevat d'una causa justificada, les baixes en les prestacions en el moment en què es produeixin les situacions de suspensió o extinció del dret o es deixin de reunir els requisits per a la seva percepció, quan per aquesta causa s'hagi percebut indegudament la prestació.»

Article 85. *Obligacions dels treballadors l'incompliment de les quals origina infraccions.*

Es modifiquen les lletres c), d) i g) de l'article 231 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queden redactades de la manera següent:

c) Participar en els treballs de col·laboració social, programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació o reconversió professionals, que determini l'Institut Nacional d'Ocupació o les entitats associades dels serveis integrats per a l'ocupació; i acceptar la col·locació adequada que li ofereixi l'Oficina d'Ocupació o l'Agència de Col·locació sense finalitats lucratives.

d) Renovar la demanda d'ocupació en la forma i les dates que determini l'entitat gestora en el docu-

ment de renovació de la demanda; i comparèixer, quan hagi estat prèviament requerit, davant l'entitat gestora, l'agència de col·locació sense finalitats de lucre, o les entitats associades dels serveis integrats per a l'ocupació.

g) Tornar a l'Institut Nacional d'Ocupació, o, si s'escau, a les agències de col·locació sense finalitats lucratives, en el termini de cinc dies, el corresponent justificant d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes d'ocupació facilitades per aquells.»

Article 86. *Sancions per conductes de treballadors inscrits en agències de col·locació o inclosos en accions de les entitats associades als serveis integrats d'ocupació.*

Es modifiquen els apartats 1 i 2.1 de l'article 30 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, d'infraccions i sancions en l'ordre social, que queden redactats de la manera següent:

«1. Lleus:

1.1 No comparèixer, amb el requeriment previ, davant l'entitat gestora, les agències de col·locació sense finalitats lucratives o les entitats associades dels serveis integrats per a l'ocupació, o no renovar la demanda d'ocupació en la forma i les dates que determini l'entitat gestora en el document de renovació de la demanda llevat de causa justificada.

1.2 No tornar, en el termini establert, llevat de causa justificada, a l'Institut Nacional d'Ocupació o, si s'escau, a les agències de col·locació sense finalitats lucratives, el corresponent justificant d'haver comparegut en el lloc i la data indicats per cobrir les ofertes d'ocupació facilitades per aquells.

2. Greus:

2.1 Rebutjar una oferta d'ocupació adequada, ja sigui oferta per l'Institut Nacional d'Ocupació o per les agències de col·locació sense finalitats lucratives; o negar-se a participar en els treballs de col·laboració social, programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació o reconversió professionals, llevat de causa justificada, que ofereixi l'Institut Nacional d'Ocupació o les entitats associades dels serveis integrats per a l'ocupació.

Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per ocupació adequada i per treballs de col·laboració social els que reuneixin els requisits establerts respectivament en els números 2 i 3 de l'article 213 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.»

Article 87. *Beneficiaris del subsidi per desocupació.*

S'afegeix un apartat a l'article 215 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«3. El requisit de carència de rendes a què es refereix l'apartat 1.1 d'aquest article ha de concórrer en el moment del fet causant i durant la percepció de totes les modalitats del subsidi que estableix aquest article. En els subsidis en què es requereixi la tinença de responsabilitats familiars, aquest requisit ha de concórrer igualment en el moment del fet causant i durant la seva percepció.»

Article 88. *Extinció del dret al subsidi per desocupació.*

S'afegeix un paràgraf a l'article 219.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial

decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el tenor següent:

«Així mateix, el subsidi s'extingeix per l'obtenció de rendes superiors a les que estableix l'article 215, apartats 1.1 i 1.3 d'aquesta Llei, i perquè es deixa de reunir el requisit de responsabilitats familiars que preveuen els apartats 2 i 3 del mateix article, quan hagi estat necessari per al reconeixement del dret. Després d'aquesta extinció el treballador només pot obtenir el reconeixement d'un dret al subsidi si es torna a trobar de nou en alguna de les situacions que preveuen els apartats 1.1, 1.2, 1.3 o 1.4 de l'article 215 d'aquesta Llei i reuneix els requisits exigits.»

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES PROTECTORES

Article 89. Equiparació de la suspensió del contracte de treball per maternitat en els casos d'adopció als de filiació biològica.

U. L'apartat 4 de l'article 48 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova l'Estatut dels treballadors, queda redactat de la manera següent:

«4. En el supòsit de part, la suspensió té una durada de setze setmanes ininterrompudes ampliables per part múltiple fins a divuit setmanes. El període de suspensió es distribueix a opció de la interessada sempre que sis setmanes siguin immediatament posteriors al part, i el pare pot fer-ne ús per a la cura del fill en cas de mort de la mare.

No obstant això, en cas que la mare i el pare treballin, aquella, en iniciar-se el període de descans per maternitat, pot optar perquè el pare gaudeixi de fins a quatre de les últimes setmanes de suspensió, sempre que siguin ininterrompudes i al final del període esmentat, llevat que en el moment de la seva efectivitat la incorporació al treball de la mare impliqui un risc per a la seva salut.

En el supòsit d'adopció, si el fill adoptat és menor de nou mesos, la suspensió té una durada màxima de setze setmanes, comptades a l'elecció del treballador, bé a partir de la decisió administrativa o judicial d'acolliment, bé a partir de la resolució judicial per la qual es constitueixi l'adopció. Si el fill adoptat té més de nou mesos i menys de cinc anys, la suspensió té una durada màxima de sis setmanes. En cas que el pare i la mare treballin, només un d'ells pot exercir aquest dret.»

Dos. Es modifica el paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que queda redactat de la manera següent:

«3. En el supòsit d'adopció d'un menor de nou mesos, el funcionari té dret a un permís de setze setmanes, comptades, a la seva elecció, bé a partir del moment de la decisió administrativa o judicial d'acolliment, bé a partir de la resolució judicial per la qual s'hagi constituït l'adopció. Si el fill adoptat té més de nou mesos i menys de cinc anys, el permís té una durada màxima de sis setmanes. En cas que el pare i la mare treballin, només un d'ells pot exercir aquest dret.»

Article 90. Invalidesa en la seva modalitat no contributiva.

Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf del número 1 de l'article 144 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i s'introdueix així mateix un nou paràgraf

final en el mateix número del dit article 144, tot això en els termes següents:

«Els beneficiaris de la pensió d'invalidesa, en la seva modalitat no contributiva, que siguin contractats per compte d'altri o que s'estableixin per compte propi, recuperen automàticament, si s'escau, el dret a la pensió quan, respectivament, se'ls extingeixi el seu contracte o deixin de dur a terme la seva activitat laboral, i a aquest efecte, no obstant el que preveu l'apartat 5 d'aquest article, no es tenen en compte, en el còmput anual de les seves rendes, les que hagi percebut en virtut de la seva activitat laboral per compte d'altri o pròpia en l'exercici econòmic en què es produeixi l'extinció del contracte o cessi en l'activitat laboral.

Igualment, els beneficiaris de la pensió d'invalidesa, en la seva modalitat no contributiva, que siguin contractats com a aprenents recuperen la pensió durant els processos d'incapacitat temporal derivats de contingències comunes.»

Article 91. Assistència a estrangers.

U. Es modifica el primer paràgraf del número 1 de l'article 7 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«1. Estan compresos en el sistema de la Seguretat Social, als efectes de les prestacions de modalitat contributiva, sigui quin sigui el seu sexe, estat civil i professió, els espanyols que resideixin a Espanya i els estrangers que resideixin o es trobin legalment a Espanya, sempre que, en els dos supòsits, exerceixin la seva activitat en territori nacional.»

Dos. Es modifica el número 5 de l'article 7 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«5. Els hispanoamericans, portuguesos, brasilers, andorrans i filipins que resideixin en territori espanyol s'equiparen als espanyols als efectes del que disposa el número 3 d'aquest article. Respecte als nacionals d'altres països cal atènyer-se al que disposin els tractats, convenis, acords o instruments ratificats, subscrits o aprovats a aquest efecte, o tot el que els sigui aplicable en virtut de reciprocitat tàcita o expressament reconeguda.»

Article 92. Assistència al gran invàlid.

L'article 139.4, paràgraf 2, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactat en els termes següents:

«A petició del gran invàlid o dels seus representants legals es pot autoritzar, sempre que es consideri convenient en benefici d'aquest, la substitució de l'increment a què es refereix el paràgraf anterior pel seu allotjament i cura en règim d'internat en una institució assistencial pública del sistema de la Seguretat Social, finançada amb càrrec als seus pressupostos.»

CAPÍTOL III

Ajudes als afectats per delictes de terrorisme

Article 93. Danys indemnitzables.

Són indemnitzables per l'Estat els danys corporals i els danys materials que es causin com a conseqüència o

en ocasió de delictes de terrorisme, als que no en siguin responsables, amb l'abast i les condicions que estableixin les normes que despleguin aquest precepte.

Article 94. Prestacions.

Les normes de desplegament a què es refereix l'article anterior s'han d'ajustar als criteris següents:

1. Si es produeix una situació d'incapacitat temporal, la quantitat a percebre és equivalent al doble del salari mínim interprofessional diari vigent, durant el temps en què l'afectat es trobi en aquesta situació, amb un límit màxim de divuit mensualitats.

2. Si es produeixen lesions, mutilacions o deformacions de caràcter definitiu i no invalidant, les quantitats a percebre es fixen d'acord amb el barem resultant de l'aplicació de la legislació sobre quanties de les indemnitzacions de les lesions, mutilacions i deformacions definitives i no invalidants, causades per un accident de treball o malaltia professional.

3. Si es produeixen lesions invalidants, la quantitat a percebre es refereix al salari mínim interprofessional vigent en la data en què es consolidin els danys corporals i depèn del grau d'incapacitació, d'acord amb l'escala següent:

- a) Incapacitat permanent parcial: cinquanta mensualitats.
- b) Incapacitat permanent total: setanta mensualitats.
- c) Incapacitat permanent absoluta: cent mensualitats.
- d) Gran invalidesa: cent quaranta mensualitats.

4. En el cas de mort, el rescabament és de cent trenta mensualitats del salari mínim interprofessional vigent en la data en què es produeixi aquella.

5. A les quantitats que resultin de l'aplicació de les regles que contenen els números 3 i 4 anteriors, s'hi afegeix una quantitat fixa de vint mensualitats del salari mínim interprofessional que correspongui, per raó de cadascun dels fills que depenguin econòmicament de la víctima.

6. Les quantitats que resultin d'aplicar les regles establertes als números anteriors es poden incrementar fins a un 30 per 100, tenint en compte les circumstàncies personals, familiars, econòmiques i professionals de la víctima.

7. Els rescabaments per danys corporals que preveuen els números anteriors són compatibles amb qualssevol altres a què tinguin dret les víctimes o els seus dret-havents, i, durant la tramitació dels procediments de reconeixement dels rescabaments, i en les condicions que reglamentàriament es determinin, es poden concedir quantitats a compte de les que definitivament corresponguin als beneficiaris.

Les quantitats a compte s'abonen trimestralment i la seva quantia és equivalent a la que resulti de multiplicar per cent el salari mínim interprofessional diari vigent en la data en què es va produir la lesió.

8. Es concedeixen ajudes d'estudi, quan, com a conseqüència d'un acte terrorista, es derivin, per al mateix estudiant, o per als seus pares, tutors o guardadors, danys personals que siguin d'especial transcendència, o els inhabilitin per a l'exercici de la seva professió habitual. Les normes de desplegament d'aquesta disposició han de determinar les modalitats de les ajudes, les seves quanties i les condicions per a la seva percepció, i, en tot cas, han d'establir la seva incompatibilitat amb les percebudes, pel mateix concepte, d'altres administracions públiques.

9. Són igualment indemnitzables les despeses per tractaments mèdics, en la quantia no coberta per qualsevol sistema de previsió al qual estigui acollida la víctima.

Les víctimes i els seus familiars han de rebre amb caràcter immediat l'assistència psicològica i, si s'escau,

psicopedagògica, que siguin necessàries, i a aquest efecte l'Administració de l'Estat ha d'establir els concerts oportuns amb altres administracions públiques o amb entitats privades especialitzades en aquesta assistència.

L'assistència psicològica i psicopedagògica és incompatible amb la que puguin prestar, pel mateix motiu, altres administracions públiques.

10. Els rescabaments per danys materials comprenen tant els causats en l'habitatge habitual de les persones físiques, com els produïts en establiments mercantils i industrials, o elements productius de les empreses, i aquests rescabaments s'han d'ajustar als criteris següents:

a) En els habitatges habituals de les persones físiques, els danys objecte de rescabament són els soferts en l'estructura o elements essencials dels habitatges.

Els rescabaments tenen caràcter subsidiari respecte de qualssevol altres reconeguts per les administracions públiques o derivats de contractes d'assegurança, i assoleixen el valor total de la reparació, i es redueixen en una quantia igual al valor d'altres indemnitzacions quan hi concorrin aquestes.

L'Administració General de l'Estat pot encarregar la reparació dels habitatges a empreses constructores, i abonar-los directament el seu import. Els contractes administratius a què donin lloc les obres de reparació s'han de tramitar pel procediment d'emergència que preveu l'article 73 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques. Si s'efectuen les reparacions, els beneficiaris dels rescabaments han de cedir a l'Administració General de l'Estat les quantitats que per aquest concepte percebin d'altres administracions públiques o d'entitats asseguradores. Sense perjudici d'això, l'Administració General de l'Estat pot subscriure convenis amb altres administracions públiques, per tal que aquestes assumeixin l'execució de les obres de reparació, i aquella n'ha d'abonar l'import.

b) En el cas d'establiments mercantils o industrials, el rescabament comprèn el 50 per 100 del valor de les reparacions necessàries per posar novament en funcionament els establiments, amb un màxim de quinze milions de pessetes per establiment. No són indemnitzables els danys causats a establiments de titularitat pública.

Els rescabaments també tenen caràcter subsidiari respecte de qualssevol altres reconeguts per les administracions públiques o derivats de contractes d'assegurança, i es redueixen proporcionalment en les quanties d'altres indemnitzacions, quan hi concorrin aquestes.

Si els establiments estan situats en edificis d'habitatges que siguin objecte d'obres de reparació de conformitat amb el que preveu l'apartat a) anterior, aquestes obres també poden comprendre la reparació dels establiments, si bé els seus titulars estan obligats a abonar a l'Administració General d'Estat o, si s'escau, a l'Administració pública que executi l'obra l'import de la reparació, en el que excedeixi l'import del rescabament calculat en la forma que estableix l'apartat b).

c) Són indemnitzables els danys causats en vehicles quan aquests es dediquin al transport de persones o mercaderies, o, en general, constitueixin un element indispensable per a l'exercici d'una professió o activitat mercantil o laboral.

El rescabament ha de comprendre l'import de les despeses necessàries per a la seva reparació, o, en cas de destrucció total del vehicle, l'import del seu valor venal, i té caràcter subsidiari respecte de qualssevol altres reconeguts per les administracions públiques o derivats de contractes d'assegurança, i es redueix en una quantia

igual al valor dels rescabaments o indemnitzacions, si aquests hi concorren.

Amb independència dels rescabaments pels danys que preveu aquest número, l'Administració General de l'Estat, en supòsits excepcionals i, en particular, quan com a conseqüència de l'acte terrorista, quedi interrompuda l'activitat d'una empresa, amb risc de pèrdua dels seus llocs de treball, pot acordar la subsidiari de préstecs destinats a la presa de l'activitat, que consisteix en l'abonament a l'entitat de crèdit prestamista de la diferència existent entre els pagaments d'amortització de capital i interessos, al tipus d'interès fixat per l'entitat prestadora, i els que correspondrien al tipus d'interès subsistia, que s'ha de determinar en les normes de desplegament.

L'Administració General de l'Estat també pot subscriure convenis amb entitats de crèdit per tal que aquestes estableixin modalitats de crèdits a un interès baix, amb la finalitat indicada al paràgraf precedent.

11. Les prestacions que regulen els números anteriors són aplicables als fets ocorreguts a partir del dia 1 de gener de 1997.

Article 95. *Subvencions.*

L'Administració General de l'Estat, en els termes i les condicions que es determinin en les normes de desplegament, pot concedir subvencions a les associacions l'objecte de les quals sigui la representació i defensa dels interessos de les víctimes del terrorisme.

Article 96. *Competència per al reconeixement dels rescabaments.*

Els procediments per al reconeixement dels rescabaments els tramita i resol el Ministeri de l'Interior.

Les resolucions dictades en els procediments esmentats es poden impugnar davant la Comissió Nacional d'Ajuda i Assistència a les Víctimes de Delictes Violents i contra la Llibertat Sexual que preveu l'article 11 de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, mitjançant el procediment impugnador que estableix l'article 12 de la dita Llei.

Per a la qualificació de les lesions és necessari, en tot cas, el dictamen mèdic dels equips de valoració d'incapacitats de les direccions provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

CAPÍTOL IV

Pensions públiques

Article 97. *Concepte de pensions públiques.*

Es modifica l'article 37 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, que queda redactat de la manera següent:

Tenen la consideració de pensions públiques les següents:

a) Les abonades pel règim de classes passives de l'Estat i, en general, les abonades amb càrrec a crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat.

b) Les abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social, així com les de modalitat no contributiva de la Seguretat Social.

c) Les abonades pel Fons Especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat; si s'escau, pels fons especials de l'Institut Social de les Forces Armades i de la Mutualitat General Judicial, així com, també si s'escau, per aquestes mutualitats generals; finalment les abo-

nades pel Fons Especial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

d) Les abonades pels sistemes o règims de previsió de les comunitats autònomes i les corporacions locals i pels mateixos ens.

e) Les abonades per les mutualitats, monts de pietat o entitats de previsió social que es financin en tot o en part amb recursos públics.

f) Les abonades per empreses o societats amb participació majoritària directa o indirecta en el seu capital de l'Estat, comunitats autònomes o corporacions locals o organismes autònoms d'un i altres, bé directament, bé mitjançant la subscripció de la corresponent pòlissa d'assegurança amb una institució diferent, sigui quina sigui la naturalesa jurídica d'aquesta o per les mutualitats o entitats de previsió d'aquelles en les quals les aportacions directes dels causants de la pensió no siguin suficients per a la cobertura de les prestacions als seus beneficiaris i el seu finançament es complementi amb recursos públics, inclosos els de la mateixa empresa o societat.

g) Les abonades per l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes en virtut de la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol, així com els subsidis econòmics de garantia d'ingressos mínims i d'ajuda per tercera persona que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids.

h) I qualssevol altres no enumerades a les lletres anteriors, que s'abonin totalment o parcialment amb càrrec a recursos públics.

Article 98.

S'afegeix un nou paràgraf a l'article 111 de la Llei general de la Seguretat Social del tenor següent:

«La cotització addicional per hores extraordinàries estructurals que superin el límit màxim de vuitanta hores que estableix l'article 35.2 de l'Estatut dels treballadors s'ha d'efectuar mitjançant l'aplicació del tipus general de cotització establert per a les hores extraordinàries a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Article 99.

Es modifica el paràgraf primer de l'article 20.2 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions d'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«Acceptar l'associació d'empreses no incloses en l'àmbit territorial o funcional de l'entitat sense estar autoritzades; no acceptar tota proposició d'associació que formulin els empresaris compresos en el seu àmbit d'actuació; concertar convenis d'associació d'una durada superior a un any i no protegir la totalitat dels treballadors d'una empresa associada corresponents a centres de treball situats a la mateixa província.»

Article 100.

Es modifica l'article 70.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«Els empresaris associats a una mútua als efectes d'aquestes normes han de protegir en la mateixa entitat la totalitat dels seus treballadors corresponents a centres de treball situats a la mateixa província, sempre que aquesta estigui compresa en l'àmbit territorial de la mútua. A aquests efectes s'entén per

centre de treball el definit com a tal a la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors.»

Article 101.

Es modifica l'article 75.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat de la manera següent:

«No poden formar part de la Junta Directiva d'una mútua, ni exercir el càrrec de director gerent, gerent o assimilat, les persones que, en la seva condició d'agents o comissionistes, es dediquin a la tramitació per compte de la mútua de convenis d'associació per a la cobertura dels riscos d'accidents de treball i malalties professionals.

Tampoc no pot formar part de la Junta Directiva, ni pel seu compte ni en representació d'una empresa associada, qualsevol persona que mantingui amb la mútua una relació laboral, de prestació de serveis de caràcter professional o que, per qualsevol altre concepte, percebi de l'entitat prestacions econòmiques, a excepció del representant dels treballadors a què es refereix l'article 34.1 del Reglament general sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en la gestió de la Seguretat Social.

No poden formar part de la Junta Directiva ni assumir la direcció executiva ni formar part de la Comissió de Control i Seguiment ni de la Comissió de Prestacions Especials les empreses o persones que ocupin qualsevol d'aquests càrrecs en una altra mútua.

No pot recaure en una mateixa persona i simultàniament més d'un càrrec de la Junta Directiva de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, ja sigui per si mateixos, com a mutualistes o en representació d'altres empreses associades.»

TÍTOL III

Del personal al servei de les administracions públiques

CAPÍTOL I

Retribucions i situacions

SECCIÓ 1a MODIFICACIÓ DEL RÈGIM DELS FUNCIONARIS PÚBLICS

Article 102. *Modificació del règim de retribucions dels funcionaris de l'Estat quant a pagues extraordinàries.*

U. Es modifica l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, que queda redactat de la manera següent:

«Les pagues extraordinàries dels funcionaris de l'Estat es meriten el primer dia hàbil dels mesos de juny i desembre i amb referència a la situació i dret del funcionari en aquestes dates, excepte en els casos següents:

a) Quan el temps de serveis prestats fins al dia en què es meriti la paga extraordinària no compregui la totalitat dels sis mesos immediats anteriors als mesos de juny o desembre, l'import de la paga extraordinària es redueix proporcionalment, i cada dia de serveis prestats computa en l'import

resultant de dividir la quantia de la paga extraordinària que en la data de la seva meritació hauria correspost per un període de sis mesos entre cent vuitanta-dos (cent vuitanta-tres en anys de traspàs) o cent vuitanta-tres dies, respectivament.

b) Els funcionaris en servei actiu que estiguin gaudint de llicència sense dret a retribució en les dates indicades meriten la corresponent paga extraordinària, però la seva quantia experimenta la reducció proporcional que preveu el paràgraf a) anterior.

c) En el cas de cessament en el servei actiu, l'última paga extraordinària es merita el dia del cessament i amb referència a la situació i drets del funcionari en aquesta data, però en una quantia proporcional al temps de serveis efectivament prestats, llevat que el cessament sigui per jubilació, mort o retir dels funcionaris a què es refereix l'apartat c) de l'article 34 d'aquesta Llei, cas en què els dies del mes en què es produeix aquest cessament es computen com un mes complet.

Als efectes del que preveu aquest article, el temps de durada de llicències sense dret a retribució no té la consideració de serveis efectivament prestats.

Si el cessament en el servei actiu es produeix durant el mes de desembre, la liquidació de la part proporcional de la paga extraordinària corresponent als dies transcorreguts del dit mes s'ha de fer d'acord amb les quanties de les retribucions bàsiques vigents en aquest.

Les quotes de drets passius i de cotització dels mutualistes a les mutualitats generals de funcionaris corresponents a les pagues extraordinàries es redueixen, sigui quina sigui la data de la seva meritació, en la mateixa proporció en què es minorin les pagues esmentades com a conseqüència d'abonar-les en una quantia proporcional al temps en què s'ha estat en situació de servei actiu.

Les quotes a què es refereix el paràgraf anterior corresponents als períodes de temps en què es gaudeixin llicències sense dret a retribució no experimenten cap reducció en la seva quantia.»

Dos. El segon paràgraf de l'article 36 de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992, queda redactat de la manera següent:

«Per al càlcul del valor hora aplicable en la deducció esmentada es pren com a base la totalitat de les retribucions íntegres mensuals que percebi el funcionari dividida entre el nombre de dies naturals del mes corresponent i, al seu torn, aquest resultat pel nombre d'hores que el funcionari tingui l'obligació de complir, de mitjana, cada dia.»

Tres. En el cas de presa de possessió en la primera destinació, en el de cessament en el servei actiu, en el de llicències sense dret a retribució i, en general, en els supòsits de drets econòmics que normativament s'hagin de liquidar per dies, o amb reducció o deducció proporcional de retribucions, s'hi ha d'aplicar el sistema de càlcul que estableix el número dos d'aquest article.

Quatre. El que disposa aquest article té efectes econòmics des de l'1 de gener de 1997.

Article 103. *Modificació del règim de provisió de llocs de treball dels funcionaris públics.*

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 4 de l'article 18 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

«Les vacants corresponents a les places incloses en les convocatòries per a l'ingrés de nou personal no necessiten la realització d'un concurs previ entre els que ja tinguin la condició de funcionaris.»

Dos. S'afegeix el paràgraf següent a l'article 18.6 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent:

«Anualment, i d'acord amb les prioritats de la política econòmica i les necessitats de la planificació dels recursos humans, les lleis de pressupostos han d'assenyalar els criteris aplicables a l'oferta d'ocupació en el sector públic estatal inclòs al capítol II del títol III de les lleis de pressupostos generals de l'Estat i a l'article 6.5 de la Llei general pressupostària.»

Tres. S'afegeix un paràgraf a l'apartat c) de l'article 20.1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública amb la redacció següent:

«Excepcionalment, les administracions públiques poden autoritzar la convocatòria de concursos de provisió de llocs de treball dirigits als funcionaris destinats a les àrees, sectors o departaments que es determinin.»

Quatre. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, queda redactada de la manera següent:

«En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, el secretari d'Estat per a l'Administració Pública, els subsecretaris, delegats del Govern i governadors civils, per necessitats del servei, poden adscriure els funcionaris que ocupin llocs no singularitzats a altres amb el mateix procediment de provisió, nivell i complement específic, dins la mateixa localitat.»

Article 104. *Excedència voluntària.*

La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 29 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública queda redactada de la manera següent:

«c) Es pot concedir igualment l'excedència voluntària als funcionaris quan ho sol·licitin per interès particular.

Per sol·licitar el pas a la situació que preveu aquesta lletra c) és necessari haver prestat serveis efectius en qualsevol de les administracions públiques durant els cinc anys immediatament anteriors i no s'hi pot romandre menys de dos anys continuats.

Així mateix és procedent declarar en excedència voluntària els funcionaris públics quan, un cop finalitzada la causa que va determinar el pas a una situació diferent de la de servei actiu, incompleixin l'obligació de sol·licitar el reingrés en el termini establert per reglament.

Els funcionaris públics que prestin serveis en organismes o entitats que quedin exclosos de la consideració de sector públic als efectes de la declaració d'excedència voluntària que preveu la lletra a) d'aquest apartat són declarats en la situació d'excedència voluntària que regula aquesta lletra c), sense que els siguin aplicable els terminis de permanència en aquesta.»

Article 105. *Pèrdua de la condició de funcionari.*

U. Es fa la redacció següent de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 37 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de 7 de febrer de 1964:

«d) Pena principal o accessòria d'inhabilitació absoluta.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 37 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de 7 de febrer de 1964.

«També es perd la condició de funcionari quan recaigui pena principal o accessòria d'inhabilitació especial en l'exercici de les funcions corresponents al lloc de treball o ocupació relacionat amb aquesta condició, especificat en la sentència.»

Tres. S'afegeixen dos nous apartats a l'article 37 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de 7 de febrer de 1964, amb la redacció següent:

«3. Els funcionaris que hagin perdut la seva condició per canvi de nacionalitat o jubilació per incapacitat permanent poden sol·licitar la rehabilitació, de conformitat amb el procediment que s'estableixi.

4. Els òrgans de govern de les administracions públiques poden concedir la rehabilitació, a petició de l'interessat, de qui hagi estat condemnat a la pena principal o accessòria d'inhabilitació, atenent les circumstàncies i l'entitat del delictes comès.»

Article 106. *Utilització d'habitatge.*

U. S'autoritza el Govern a delimitar els supòsits en què els empleats públics poden accedir al gaudi d'un habitatge per raó del treball o càrrec que exerceixen.

Als efectes anteriors, cal atènyer-se a les necessitats del servei, raons de seguretat, representativitat i al contingut del lloc de treball de què es tracti.

En aquests casos, es pot exigir al personal afectat l'abonament de les despeses de manteniment de l'habitatge i el de les despeses mesurables per comptador, d'acord amb el procediment i les condicions que s'estableixin per reglament.

El cessament en el càrrec o lloc de treball comporta necessàriament el desallotjament de l'habitatge.

Dos. Si els habitatges estan integrats en el patrimoni de l'Estat o en el dels seus ens públics i tenen el caràcter de béns demaniales afectes als serveis de Ministeri o ens respectiu, als quals correspon l'exercici de les competències demaniales, així com l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions derivades del respectiu contracte, si són arrendats.

Tres. Fins que no es dictin les normes reglamentàries corresponents, es continua aplicant la normativa actual sobre causes de desallotjament dels habitatges esmentats pel Govern de l'Estat o l'Administració corresponent.

Article 107. *Prolongació de la permanència en el servei actiu dels funcionaris públics.*

L'article 33 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, queda redactat de la manera següent:

«Jubilació forçosa.

La jubilació forçosa dels funcionaris públics es declara d'ofici en complir els seixanta-cinc anys d'edat.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, aquesta declaració no es produeix fins al moment en què els funcionaris cessen en la situació de ser-

vei actiu, en els supòsits en què voluntàriament prolonguin la seva permanència en aquesta fins a, com a màxim, els setanta anys d'edat. Les administracions públiques han de dictar les normes de procediment necessàries per a l'exercici d'aquest dret.

Del que disposa el paràgraf anterior queden exceptuats els funcionaris dels cossos i escales que tinguin normes específiques de jubilació.»

SECCIÓ 2a MODIFICACIÓ DEL RÈGIM DEL PERSONAL MILITAR

Article 108. *Personal militar. Excedència voluntària per tenir cura de fills.*

Es fa la redacció següent de l'apartat 8 de l'article 100 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional:

«8. Al militar de carrera en situació d'excedència voluntària no li és computable el temps que hi ha estat als efectes de triennis i drets passius, llevat del cas dels apartats 2 i 3 d'aquest article. En el supòsit de l'apartat 2, el temps que ha estat en la situació d'excedència voluntària li és computable com a temps de serveis efectius.»

Article 109. *Nivells de titulació i formació per a l'ingrés a les Forces Armades.*

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 46 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que és la següent:

«2. Per a l'ingrés als centres docents militars de formació de les escales dels cossos d'intendència i d'enginyers dels exèrcits i dels cossos comuns de les Forces Armades i de determinades especialitats fonamentals dels cossos d'especialistes dels exèrcits s'exigeixen els títols del sistema educatiu general, tenint en compte les equivalències assignades a l'article 33 d'aquesta Llei i les comeses del cos i escala als quals s'hagi de tenir accés, així com qualsevol altre diploma o títol que es determini per reglament.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que és la següent:

«3. Quan l'ingrés als centres d'ensenyament militar es produeixi d'acord amb el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 46 d'aquesta Llei, els plans d'estudi corresponents a l'ensenyament de formació tenen una durada màxima de dos anys, excepte quan sigui necessari obtenir altres títols o diplomes que requereixin una durada superior.»

Article 110. *Competències en relació amb els cossos comuns de les Forces Armades.*

Es fa una nova redacció de la disposició addicional segona de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, amb la redacció següent:

«Segona. Competències del cap de l'Estat Major de la Defensa en relació amb els cossos comuns de les Forces Armades.

Les competències que en aquesta Llei s'assignen als caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire en relació amb el personal dels seus respectius exèrcits corresponen al cap de l'Estat Major de la Defensa en el que afec-

tin el personal dels cossos comuns de les Forces Armades.»

Article 111. *Personal militar. Retir. Conseqüències de la insuficiència de condicions psicofísiques.*

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 64 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que queda de la manera següent:

«2. El retir del militar de carrera es declara d'ofici o, si s'escau, a instància de part en els supòsits següents:

- a) En complir l'edat de jubilació forçosa fixada amb caràcter general en l'Administració civil de l'Estat.
- b) Per aplicació del que disposa l'apartat 3 o l'apartat 5 de l'article 103 d'aquesta Llei.
- c) Amb caràcter voluntari, en les condicions establertes per a la jubilació voluntària en la legislació de classes passives de l'Estat.
- d) Per inutilitat permanent per al servei.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 i s'afegeix un nou apartat 6 a l'article 88 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, que queden redactats de la manera següent:

«5. Les avaluacions per comprovar si hi ha insuficiència de facultats professionals tenen per objecte determinar l'aptitud per al servei de l'interessat i, si s'escau, el seu pas a la situació de reserva.

6. Les avaluacions per comprovar si hi ha insuficiència de condicions psicofísiques tenen per objecte determinar l'aptitud per al servei de l'interessat i, si s'escau, la limitació per ocupar determinades destinacions o el seu pas a retir.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 95 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim de personal militar professional, que queda de la manera següent:

«Article 95. *Avaluacions per determinar si hi ha insuficiència de condicions psicofísiques als efectes de pas a retir o de limitació per ocupar determinades destinacions.*

1. Com a conseqüència dels reconeixements mèdics o de les proves físiques a què fa referència l'article 70 d'aquesta Llei, es pot iniciar un expedient de declaració de no aptitud per al servei per insuficiència de condicions psicofísiques, que ha de ser apreciada pels tribunals competents i pot donar lloc a la declaració d'inutilitat permanent per al servei o a una limitació per ocupar determinades destinacions. L'expedient s'ha d'elevat al cap d'Estat Major de l'Exèrcit corresponent, el qual ha de proposar al ministre de Defensa la resolució que sigui procedent.

2. S'han de determinar per reglament els quadres d'insuficiència de condicions psicofísiques que puguin donar lloc a la limitació per ocupar determinades destinacions i al pas a retir.»

SECCIÓ 3a MODIFICACIÓ DEL RÈGIM DELS FUNCIONARIS DE
L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Article 112. *Modificació del règim retributiu dels funcionaris de l'Administració de justícia.*

U. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 17/1980, de 24 d'abril, de funcionaris de l'Administració de justícia, queda modificat de la manera següent:

«Amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, el règim i la quantia del complement de destinació els ha de fixar el Govern quan aquest complement retribueixi les característiques de l'apartat a) del paràgraf anterior, i conjuntament els ministeris d'Economia i Hisenda i de Justícia quan retribueixi les característiques de la resta d'apartats, sense alteració del valor global del complement de destinació esmentat.

Els ministeris d'Economia i Hisenda i de Justícia han d'adequar la quantificació del complement de destinació fixada al Reial decret 391/1989, de 21 d'abril, a les característiques a què es refereix el apartat a) esmentat, sense alteració del valor global del complement de destinació.»

Dos. El tercer paràgraf de l'article 14 de la Llei 17/1980, de 24 d'abril, de funcionaris de l'Administració de justícia, queda redactat de la manera següent:

«Per al càlcul del valor hora aplicable en la deducció esmentada s'ha de prendre com a base la totalitat de les retribucions íntegres mensuals que percebi el funcionari dividida entre el nombre de dies naturals del mes corresponent i, al seu torn, aquest resultat pel nombre d'hores que el funcionari tingui l'obligació de complir, de mitjana, cada dia.»

Article 113. *Modificació de l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.*

Al Ministeri de Justícia, amb l'adscripció que determini el seu Reglament orgànic, hi poden haver fins a 10 places servides per jutges o magistrats, 5 per fiscals, 5 per secretaris judicials i 2 per metges forenses. S'han de proveir mitjançant concurs de mèrits que ha de convocar i resoldre el Ministeri de Justícia en la forma que es determini per reglament.

Aquestes places no incrementen la relació de llocs de treball que tingui aprovada el Ministeri i els funcionaris que les ocupin mantenen el règim retributiu dels seus cossos d'origen.

SECCIÓ 4a PERSONAL ESTATUTARI AL SERVEI DE LES INSTITUCIONS
DE LA SEGURETAT SOCIAL

Article 114. *Reingrés provisional.*

Es fa una nova redacció de la disposició addicional sisena, paràgraf segon, del Reial decret 118/1991, de 25 de gener, de selecció del personal estatutari i provisió de places en les institucions sanitàries, en els termes següents:

«Així mateix, el reingrés es pot produir amb caràcter provisional per adscripció a una plaça vacant de la corresponent categoria i especialitat a la mateixa àrea de salut, en la seva corresponent modalitat d'atenció primària o atenció especialitzada, en què se li va concedir l'excedència. En el supòsit que no hi hagi vacants en l'àrea esmentada

en la seva corresponent modalitat, l'interessat pot sol·licitar el reingrés en qualsevol altra. A aquests efectes, tenen la consideració de vacants les places bàsiques de la categoria ocupades per personal temporal.»

Article 115. *Provisió de llocs directius de les institucions sanitàries de la Seguretat Social gestionades per l'INSALUD.*

1. La provisió dels òrgans de direcció dels centres, serveis i establiments sanitaris, gestionats per l'INSALUD, es pot efectuar de conformitat amb el règim laboral d'alta direcció, que preveu el Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost.

2. S'entenen per òrgans de direcció, als efectes del que preveu el número anterior, els directors gerents dels centres de despesa d'atenció especialitzada i atenció primària, així com els directors i subdirectors de divisió.

Article 116. *Situació administrativa del personal que passa a prestar serveis en centres, serveis o establiments amb personalitat jurídica pròpia.*

1. El personal estatutari fix del Sistema Nacional de Salut que s'incorpori a les plantilles de personal de les entitats que es constitueixin en aplicació del que disposa el Reial decret llei 10/1996, de 17 de juny, sobre habilitació de noves formes de gestió en l'àmbit del Sistema Nacional de Salut, passa, en relació amb la seva plaça d'origen, a la situació d'excedència voluntària per incompatibilitat que estableix l'article 10 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Durant un període màxim de tres anys, des de la declaració d'excedència voluntària per incompatibilitat, pot tornar a ocupar el seu lloc d'origen.

2. El personal que, una vegada transcorregut aquest termini de tres anys, deixi de prestar serveis en les entitats esmentades, es pot reincorporar amb caràcter provisional a una plaça de la seva categoria en la mateixa àrea de salut i en la corresponent modalitat d'atenció primària o atenció especialitzada en què se li va concedir l'excedència. En el supòsit que no hi hagi vacants en l'àrea esmentada en la seva corresponent modalitat, l'interessat pot sol·licitar el reingrés en qualsevol altra. A aquests efectes, tenen la consideració de vacants les places bàsiques de la categoria ocupades per personal temporal.

Article 117. *Valor hora aplicable al personal estatutari de la Seguretat Social.*

La diferència en còmput mensual, entre la jornada reglamentària de treball i l'efectivament realitzada pel personal estatutari al servei de les institucions sanitàries de la Seguretat Social dona lloc, llevat de justificació, a la corresponent deducció d'havers que s'ha d'efectuar el mes següent.

Per al càlcul del valor hora aplicable a la deducció esmentada es pren com a base la totalitat de les retribucions íntegres anuals, a excepció de les pagues extraordinàries la deducció de les quals s'ha d'efectuar, si és procedent, en el mateix moment de la seva meritació, dividides per les hores anuals que el personal estatutari estigui obligat a treballar, a les quals s'han de sumar les hores corresponents al període anual de vacances, i a les 14 festes laborals anuals.

Article 118. Adequació de les retribucions del personal de quota i zona.

A fi de compatibilitzar l'exercici del dret individual a la lliure elecció de facultatiu amb l'adequació de les retribucions dels professionals que perceben les seves retribucions a través del sistema de determinació d'honoraris (quota i zona), es faculta el Govern per regular la substitució del pagament per cartilla (titulars) a pagament per targeta individual sanitària (titulars i beneficiaris), sense que això pugui suposar un increment en els corresponents costos globals derivats de les noves retribucions de l'esmentat personal de quota i zona.

Article 119. Especialitat d'auditoria i comptabilitat.

Es crea l'especialitat d'auditoria i comptabilitat en el cos de gestió de l'Administració de la Seguretat Social.

SECCIÓ 5a ALTRES NORMES REGULADORES DEL RÈGIM DE PERSONAL

Article 120. Escala de conductors i de taller del parc mòbil ministerial i cos de mecànics conductors del Ministeri de Defensa.

U. L'escala de conductors i de taller del parc mòbil ministerial i el cos de mecànics conductors del Ministeri de Defensa queden classificats en el grup D, dels establerts a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, però aquesta classificació no pot suposar un increment de la despesa pública ni una modificació del còmput anual de les retribucions totals de cadascun dels integrants de l'escala i cos esmentats.

Dos. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adequar les retribucions complementàries de tots els integrants de l'escala de conductors i de taller del parc mòbil ministerial i del cos de mecànics conductors del Ministeri de Defensa, aplicant-hi en tot cas criteris d'homogeneïtat i d'unitat d'escala o cos, per donar compliment al que disposa el paràgraf anterior d'aquest article.

Tres. Els triennis que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'hagin perfet en l'escala de conductors i de taller del parc mòbil ministerial i en el cos de conductors del Ministeri de Defensa es continuen valorant als efectes retributius, tant actius com passius, d'acord amb el grup de classificació, d'entre els que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que corresponia a l'escala i al cos en el moment del perfeccionament dels triennis.

Article 121. Modificació de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

El primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, queda redactat de la manera següent:

«El personal laboral fix que a l'entrada en vigor de la Llei 23/1988, de 28 de juliol, està prestant serveis en llocs de treball reservats a funcionaris en l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, així com en les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, o qui hagi adquirit aquesta condició en virtut de proves selectives convocades abans de la data esmentada, i sigui destinat en ocasió del seu ingrés a llocs reservats a funcionaris en l'àmbit esmentat, pot participar en les proves d'accés a cossos i escales als quals figurin adscrits els corresponents llocs, sem-

pre que posseeixi la titulació necessària i reuneixi els altres requisits exigits, i a aquests efectes s'ha de valorar com a mèrit els serveis efectius prestats en la seva condició de laboral, i les proves selectives superades per accedir-hi.»

Article 122. Personal procedent de l'extingit Centre Regional per a l'Ensenyament de la Informàtica (CREI).

Amb efectes de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, el personal laboral que estava prestant serveis al Centre Regional per a l'Ensenyament de la Informàtica (CREI), suprimit pel Reial decret 408/1996, d'1 de març, s'integra en les plantilles de personal laboral del Ministeri d'Administracions Públiques, i li és aplicable el règim general del personal laboral al servei de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes autònoms.

Article 123. Regularització del procés d'integració dels funcionaris públics procedents de l'Administració autònoma de Guinea Equatorial.

En consideració a les especials circumstàncies en què es va desenvolupar el procés d'integració en l'Administració civil de l'Estat espanyol de funcionaris que van estar prestant serveis en l'Administració civil de la Comissaria General o en l'Administració autònoma de Guinea Equatorial, els que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es considerin amb dret a la integració perquè reuneixen les condicions que estableix la Llei 59/1967, de 22 de juliol, sobre ordenament de funcionaris públics de Guinea Equatorial i no hagin sol·licitat la integració, disposen d'un últim termini, fins al 30 de juny de 1997, per sol·licitar la regularització de les situacions encara pendents.

Article 124. Gratificació per serveis extraordinaris.

S'autoritza que el Ministeri de Justícia, d'acord amb les normes establertes per a les gratificacions per serveis extraordinaris en les lleis de pressupostos generals de l'Estat, satisfaci les quantitats que siguin procedents en concepte de gratificació per serveis extraordinaris, al personal funcionari destinat a altres departaments ministerials o organismes autònoms, realitzats aquells en virtut de la designació atorgada d'acord amb el que preveu l'article 3.3 del Reial decret 849/1985, de 5 de juny, i d'acord amb el que assenyala la disposició addicional tercera d'aquest.

Article 125. Pensió del cap de la Casa de Sa Majestat el Rei.

U. A partir de l'1 de gener de 1997, els que hagin desenvolupat el càrrec de cap de la Casa de Sa Majestat el Rei, en cessar en l'exercici del càrrec, tenen dret a la pensió indemnitzatòria que estableix la norma primera del número 5 de l'article 10 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981. El reconeixement i l'abonament de la prestació correspon al Ministeri de la Presidència.

Dos. Amb efectes d'1 de gener de 1997, els excaps de la Casa de Sa Majestat el Rei causen en el seu favor i en el dels seus familiars els mateixos drets passius previstos per als exministres i assimilats en el text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Article 126. Règim del personal del cos de la Guàrdia Civil.

L'article 5.3 de la Llei 28/1994, de 18 d'octubre, per la qual es completa el règim del personal del cos de la Guàrdia Civil, queda redactat de la manera següent:

«3. Als alumnes dels centres docents de formació de l'escala bàsica de caporals i guàrdies se'ls pot concedir, amb caràcter eventual i als efectes acadèmics, de pràctiques i retributius, l'ocupació de guàrdia civil alumne.

La incorporació a l'escala bàsica de caporals i guàrdies de la Guàrdia Civil suposa, amb l'atribució de la primera feina militar, l'obtenció de la titulació equivalent a la de tècnic del sistema educatiu general.»

Article 127. Notaris i registradors de la propietat i mercantils adscrits a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

U. En el Ministeri de Justícia, Direcció General dels Registres i del Notariat, hi ha d'haver deu places servides per notaris i registradors de la propietat i mercantils, dependents directament del director general.

Dos. Aquestes places s'han de proveir mitjançant concurs de mèrits que s'ha de convocar i resoldre en la forma i amb el règim jurídic que determina la legislació hipotecària.

Tres. Aquestes places no incrementen la relació de llocs de treball que tingui autoritzada el Ministeri de Justícia i els que les ocupin mantenen el seu règim retributiu propi, regulat per la legislació hipotecària.

Article 128. Creació de les escales d'especialista i auxiliar tècnic d'organismes autònoms, especialitat de sanitat i consum, dels grups C i D, respectivament.

U. Els funcionaris pertanyents a l'«escala de facultatius i especialistes de l'AIN» i a l'«escala d'arquitectes superiors de l'AIN» queden integrats en l'escala de tècnics de gestió d'organismes autònoms, especialitat de sanitat i consum.

Dos. Els funcionaris pertanyents a l'«escala d'ajudants tècnics sanitaris de l'AIN», a l'«escala d'assistents socials de l'AIN» i a l'«escala d'aparelladors i enginyers tècnics de l'AIN» queden integrats en l'escala de gestió d'organismes autònoms, especialitat de sanitat i consum.

Tres. Es crea l'escala d'especialista tècnic d'organismes autònoms, especialitat de sanitat i consum, del grup C, en la qual s'integren els funcionaris pertanyents a l'«escala de terapeutes ocupacionals de l'AIN», a l'«escala de delineants de l'AIN» i a l'«escala de mestres de l'AIN».

Quatre. Es crea l'escala d'auxiliar tècnic d'organismes autònoms, especialitat de sanitat i consum, del Grup D, en la qual s'integren els funcionaris pertanyents a l'«escala d'auxiliars d'investigació en laboratori».

Cinc. Sense perjudici de l'adscripció que, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, correspon a les escales interdepartamentals d'organismes autònoms, l'especialitat indicada als dos paràgrafs anteriors queda adscrita al Ministeri de Sanitat i Consum.

Sis. El personal laboral fix que a l'entrada en vigor de la Llei 23/1988, de 28 de juliol, de modificació de la Llei de mesures de reforma de la funció pública, estigui prestant serveis al Ministeri de Sanitat i Consum i els seus organismes autònoms en llocs de treball reservats a funcionaris per als quals es necessiti el nivell de titulació requerit per a l'accés a les escales anteriors, o el que hagi adquirit aquesta condició en virtut de proves selec-

tives convocades abans de la data esmentada, i sigui destinat en ocasió del seu ingrés a llocs reservats a funcionaris de les característiques anteriorment indicades en l'àmbit esmentat, es pot integrar en l'especialitat esmentada, sempre que posseeixi la titulació i reuneixi la resta de requisits exigits, mitjançant la participació en les corresponents proves selectives, en què es té en compte els serveis efectius prestats en la seva condició de laboral en el lloc de treball i en les proves superades per accedir a aquesta.

CAPÍTOL II

Altres normes reguladores del règim dels funcionaris públics

SECCIÓ 1a DELS DRETS PASSIUS

Article 129. Modificacions del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

U. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3 queda redactada de la manera següent:

«a) El personal esmentat a les lletres a) a e), totes dues incloses, i g) del número 1 del precedent article 2 que, després del 31 de desembre de 1984, es trobi en qualsevol situació administrativa i no hagi estat declarat jubilat o retirat abans de la data esmentada.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 16, amb la redacció següent:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el receptor de les quantitats que hagin resultat indegudes continuï sent beneficiari de la prestació que va donar lloc al reintegrament o de qualsevol altra de classes passives, es pot acordar el pagament del deute amb càrrec a les successives mensualitats de pensió, en els termes i en la forma que s'estableixi per reglament.»

Tres. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. El càlcul de la pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei del personal comprès en aquest capítol es verifica d'acord amb les regles expressades als dos números anteriors, amb la particularitat que s'entenen com a serveis efectius prestats al cos, escala, plaça, ocupació o categoria a què figura adscrit en el moment en què es produeixi el cessament per jubilació o retir per incapacitat permanent els anys complets que falten a l'interessat per a assolir la corresponent edat de jubilació o retir forçós, i es tenen en compte, als efectes oportuns, per al càlcul de la pensió que correspongui. S'exceptuen d'aquest còmput especial de serveis els supòsits en què el personal de què es tracta sigui declarat jubilat o retirat per incapacitat permanent mentre estigui en situació d'excedència voluntària o suspensió ferma, o situació militar legalment assimilable.»

Quatre. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39 queda redactat de la manera següent:

«A aquest efecte es pren la pensió de jubilació o retir que efectivament s'hagi assenyalat al causant, degudament actualitzada si s'escau, o la que hagi pogut correspondre a aquest en el moment de la seva jubilació o retir forçós si ha mort abans del compliment de l'edat corresponent i no ha arribat a ser declarat jubilat o retirat, i ha romàs invariable el

cos, escala, plaça, ocupació o categoria a què estigués adscrit aquell en el moment de morir. Si el causant mor en situació d'excedència voluntària o de suspensió ferma o en situació militar legalment assimilable, com a base reguladora de la pensió de viduitat es pren la pensió de jubilació o retir que li hagi correspost només en funció dels serveis prestats fins al moment del seu pas a aquestes situacions.»

Cinc. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen dret a pensió d'orfandat els fills del causant dels drets passius que siguin menors de vint-i-un anys i els que estan incapacitats per a tot treball, abans del compliment de l'edat esmentada o de la data de la mort del causant, i tinguin dret al benefici de la justícia gratuïta.

La situació de l'orfe de més de vint-i-un anys s'ha de revisar amb la periodicitat que es determini per reglament a fi de la comprovació de la persistència en aquest de l'aptitud per ser titular de la pensió d'orfandat.

2. Als efectes d'aquest text, la relació paternofamiliar comprèn tant la matrimonial com la no matrimonial, així com la legal per adopció.

3. Tenen dret a pensió d'orfandat cadascun dels fills del mort o declarat mort que reuneixi les condicions expressades als números anteriors. Aquest dret el tenen els fills esmentats amb independència de l'existència o no d'un cònjuge supervivent del mort o així declarat.»

Sis. L'article 44, condicions del dret a la pensió, queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen dret a la pensió per aquest concepte, indistintament, el pare i la mare del causant dels drets passius, sempre que aquells depenguessin econòmicament d'aquest al moment de la seva mort i que no hi hagi cònjuge supervivent o fills del mort amb dret a pensió.

En el supòsit que en el moment de la mort del causant hi hagi cònjuge o fills d'aquest amb dret a pensió, el pare i la mare d'aquell només tenen dret a la pensió a partir del moment de la mort del cònjuge del causant del dret o de l'últim dels seus fills amb dret a pensió, o a partir del moment de la pèrdua d'aptitud per ser pensionista de l'últim dels beneficiaris esmentats en el gaudi de la pensió.

2. La relació paternofamiliar comprèn, als efectes d'aquest text, de conformitat amb el que estableix el número 2 de l'article 41 precedent, la matrimonial, la no matrimonial i la legal per adopció.»

Set. L'article 59, extinció de pensions, queda redactat de la manera següent:

«1. Les pensions a favor de familiars del règim de classes passives de l'Estat, reconegudes a l'empara de la legislació vigent el 31 de desembre de 1984, s'extingeixen quan els seus titulars contreguin matrimoni, sense que posteriorment es pugui recuperar el dret a aquestes, sempre que el matrimoni s'hagi celebrat després del 23 d'agost de 1984, en les pensions causades pel personal comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, o després del 31 de desembre del mateix any, en les pensions causades per la resta del personal inclòs en l'àmbit subjectiu del règim de classes passives de l'Estat.

2. Les pensions d'orfandat del règim de classes passives de l'Estat, reconegudes a l'empara de la legislació vigent el 31 de desembre de 1984, causades després del 23 d'agost de 1984 pel personal

comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, o després del 31 de desembre del mateix any en un altre cas, s'extingeixen quan els seus titulars compleixin els vint-i-un anys d'edat, llevat que estiguin incapacitats per tot tipus de treball des d'abans del compliment d'aquesta edat o de la data de la mort del causant de la pensió i tinguin dret al benefici de justícia gratuïta.

Quan aquestes pensions hagin estat causades abans del 24 d'agost de 1984 o de l'1 de gener de 1985, segons que correspongui, s'extingeixen definitivament sempre que l'orfe tingui més de vint-i-un anys d'edat i no estigui incapacitat per al treball en les condicions expressades al paràgraf anterior, excepte quan el 31 de desembre de 1984 no hi hagi cònjuge supervivent del causant amb dret a pensió o quan, en aquesta data, l'orfe tingui l'estat civil de solter, viudo, divorciat o estigui separat legalment.»

Vuit. Es fa la següent redacció de l'apartat 1 de la disposició addicional tercera:

«1. No obstant el que disposa el número 2 de l'article 28 d'aquest text, es considera retir forçós el que estableixen els articles 64 de la Llei orgànica 12/1985, de 27 de novembre, sobre règim disciplinari de les Forces Armades, i 30 de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, per la qual s'aprova el Codi penal militar. La mateixa consideració té, respecte del personal militar, la inhabilitació acordada en una sentència judicial.»

Article 130. *Reconeixement de drets passius causats pels que han perdut la condició de funcionari.*

S'inclou en el text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, la disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Reconeixement de drets passius causats pels que han perdut la condició de funcionari.*

1. El personal comprès a les lletres a) a h), totes dues incloses, del número 1 de l'article 2 d'aquest text refós que perdi la condició de funcionari, sigui quina sigui la causa, conserva els drets passius que per ell mateix o els seus familiars pugui haver adquirit fins aquell moment, d'acord amb el que estableix aquest text refós, amb les especialitats que es regulen en aquesta disposició i en la disposició addicional tercera i en els termes que es determinin per reglament.

2. Per a la determinació de les pensions causades pel personal indicat són aplicables les normes que conté el títol I o el títol II d'aquest text refós, segons que correspongui, en funció de la data en què per edat el personal esmentat hagi accedit a la jubilació o al retir forçós si no ha perdut la condició de funcionari, o en funció de la data de la seva mort, si aquesta ha estat anterior al moment esmentat, d'acord amb les regles que conté l'article 3 d'aquest text refós.

3. El personal a què es refereix aquesta disposició no causa dret a la pensió ordinària de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei que regula aquest text refós.

No obstant això, en el supòsit que aquest personal abans d'arribar a l'edat de jubilació o retir forçós es trobi afectat per una lesió o procés patològic derivat d'una malaltia o un accident, previsiblement de caràcter permanent o irreversible, que l'inhabiliti completament per a la realització de tota professió o

ofici, causa dret a pensió ordinària de jubilació o retir per incapacitat per a tot treball.

4. Als efectes del reconeixement dels drets passius a què es refereix aquesta disposició, només es computen els serveis prestats pel causant fins al moment en què s'hagi produït la pèrdua de la seva condició de funcionari.

5. El reconeixement dels drets passius causats pel personal inclòs en aquesta disposició sempre s'ha d'efectuar a instància de part, una vegada que s'acrediti el compliment dels requisits exigits en cada cas, sense que sigui necessària la declaració de jubilació o retir a què es refereix l'article 28 d'aquest text refós.

6. Els efectes econòmics del reconeixement del dret a pensió ordinària de jubilació o retir forçós es produeixen des del dia primer del mes següent a aquell en què s'acrediti el compliment dels requisits exigits en cada cas, sempre que la sol·licitud es formulí dins els cinc anys següents al compliment dels requisits esmentats. Un cop transcorregut aquest període, la pensió té efectes a partir del dia primer del mes següent a la sol·licitud.

En els supòsits de reconeixement de pensió de jubilació o retir voluntari i de pensió ordinària de jubilació o retir per incapacitat per a tot treball, els efectes econòmics de la pensió que es pugui causar es produeixen a partir del dia primer del mes següent a la data de la sol·licitud.

7. El personal a què es refereix aquesta disposició causa dret a pensions extraordinàries, en el propi favor o en el dels seus familiars, quan s'incapaciti permanentment per a tot treball o mori com a conseqüència d'actes de terrorisme. Per al reconeixement del dret a aquestes pensions no s'exigeix cap període de carència.

La quantia d'aquestes pensions és el doble de la que hauria correspost al seu beneficiari en circumstàncies ordinàries, sense perjudici de l'aplicació de les regles singulars sobre garanties i excepcions establertes amb caràcter general per a les pensions que porten causa en actes de terrorisme.»

Article 131. *Modificació dels requisits necessaris per al reconeixement de les pensions familiars en els supòsits d'adopció.*

U. Als efectes del reconeixement de les pensions familiars de classes passives, sigui quina sigui la seva legislació reguladora, se suprimeix en els supòsits d'adopció el requisit que l'adoptant o l'adoptat, segons que es tracti de pensions d'orfandat o a favor de pares, hagi sobreviscut dos anys, almenys, des de la data de l'adopció.

Dos. Quan la mort del causant s'hagi produït abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els efectes econòmics de la pensió que es pugui reconèixer es produeixen a partir de l'1 de gener de 1997, sempre que en aquesta data s'acreditin els requisits exigits legalment i la sol·licitud s'hagi formulat dins els cinc anys següents a la data indicada; en cas contrari, la pensió té efectes econòmics des del dia primer del mes següent a la sol·licitud.

Tres. El que disposen els apartats anteriors és aplicable als procediments iniciats i no resolts en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com les peticions que es formulin novament en relació amb sol·licituds que hagin estat objecte de denegació perquè no hi concorre el requisit que mitjançant aquesta disposició se suprimeix, amb independència que sobre les sol·licituds esmentades hagi recaigut una resolució administrativa o judicial ferma.

Article 132. Drets passius en els supòsits de prolongació de la permanència en la situació de servei actiu dels funcionaris públics.

Als efectes del reconeixement dels drets passius causats pels funcionaris que hagin prolongat voluntàriament la seva permanència en la situació de servei actiu, d'acord amb el que disposa l'article 33 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, segons la redacció que en fa l'article 86 d'aquest text, es computen els serveis prestats pel causant fins al moment en què es produeixi el cessament en la situació de servei actiu esmentada.

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES

Article 133. *Subministrament d'informació a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques i a MUFACE, ISFAS I MUGEJU.*

El que disposa l'article 31 de la Llei 42/1994, de 31 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, és aplicable als efectes de les prestacions de classes passives la gestió de les quals tenen encomanades la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques i les Delegacions Provincials d'Economia i Hisenda, en l'àmbit de les seves respectives competències, així com de les prestacions corresponents a MUFACE, ISFAS i MUGEJU.

Article 134. *Gestió de pensions de mutilació.*

Les persones que tinguin reconeguda a favor seu una pensió de les que preveu la disposició transitòria del Reial decret 210/1992, de 6 de març, pel qual es regulen els drets passius del personal del cos de mutilats de guerra per la pàtria, del cos d'invàlids militars i de la secció d'inútils per al servei que no pertanyi a les Forces Armades, han de percebre les pensions esmentades, així com les altres meritacions que tinguin reconegudes, a través de la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques del Ministeri d'Economia i Hisenda o de les delegacions provincials del dit Ministeri, segons que correspongui, amb càrrec als crèdits de classes passives.

Aquestes pensions mantenen el seu propi règim jurídic en matèria de compatibilitats i concurrència.

Els ministres d'Economia i Hisenda i de Defensa han de dictar les normes que siguin necessàries per a l'aplicació del que estableix aquest precepte.

TÍTOL IV

Normes de gestió i organització

CAPÍTOL I

De la gestió

SECCIÓ 1a DE LA GESTIÓ FINANCERA

Article 135. *Modificació del text refós de la Llei general pressupostària.*

Es modifiquen els articles següents del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre:

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 5, en els termes següents:

«No obstant això, el que disposa aquesta Llei és d'aplicació supletòria en els casos en què no hi hagi una regulació específica.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 58 queda redactat de la manera següent:

«2. S'exceptuen de la disposició anterior les devolucions d'ingressos que el tribunal o autoritat competents declari indegudes i el reemborsament del cost dels avals aportats pels contribuents com a garantia, per obtenir la suspensió cautelar del pagament dels deutes tributaris impugnats, quan aquestes siguin declarades improcedents i la declaració adquireixi fermesa.»

Tres. El primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan l'alienació es refereixi a béns immobles o actius financers, la generació únicament es pot fer en els crèdits corresponents a operacions de capital.»

Quatre. Els apartats 4, 5 i 6 de l'article 81 queden redactats de la manera següent:

«4. Té la consideració de beneficiari de la subvenció el destinatari dels fons públics que hagi de realitzar l'activitat que va fonamentar el seu atorgament o que es trobi en la situació que legitima la seva concessió.

Són obligacions del beneficiari:

a) Realitzar l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de la subvenció.

b) Acreditar davant l'entitat concedent o, si s'escau, davant l'entitat col·laboradora o les comunitats autònomes, la realització de l'activitat o l'adopció del comportament, així com el compliment dels requisits i condicions que determinin la concessió o gaudi de l'ajuda.

c) La submissió a les actuacions de comprovació, que ha d'efectuar l'entitat concedent o, si s'escau, l'entitat col·laboradora o les comunitats autònomes, i a les de control financer que corresponen a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en relació amb les subvencions i ajudes concedides i a les previstes en la legislació del Tribunal de Comptes.

d) Comunicar a l'entitat concedent o, si s'escau, a l'entitat col·laboradora o a les comunitats autònomes, l'obtenció de subvencions o ajudes per a la mateixa finalitat, procedent de qualssevol administracions o ens públics nacionals o internacionals.»

«5. Les bases reguladores de les subvencions o ajudes poden establir que el lliurament i distribució dels fons públics als beneficiaris s'efectuïn a través de les comunitats autònomes o d'entitats col·laboradores.

A aquests efectes es poden considerar entitats col·laboradores les societats estatals, les corporacions de dret públic i les fundacions que estiguin sota el protectorat d'un ens de dret públic, així com les persones jurídiques que reuneixin les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin.

Les comunitats autònomes i les entitats col·laboradores han d'actuar en nom i per compte del departament o organisme concedent a tots els efectes relacionats amb la subvenció o ajuda que, en cap cas, no es considera integrant del seu patrimoni.

Són obligacions de les comunitats autònomes i de les entitats col·laboradores:

a) Lliurar als beneficiaris els fons rebuts d'acord amb els criteris establerts en les normes reguladores de la subvenció o ajuda.

b) Verificar, si s'escau, el compliment i efectivitat de les condicions o requisits determinants per al seu atorgament.

c) Justificar l'aplicació dels fons percebuts davant l'entitat concedent i, si s'escau, lliurar la justificació presentada pels beneficiaris.

d) Sotmetre's a les actuacions de comprovació que respecte de la gestió dels fons esmentats pugui efectuar l'entitat concedent i a les de control financer que realitzi la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i als procediments fiscalitzadors del Tribunal de Comptes.

En el cas de les comunitats autònomes, les actuacions de comprovació de la gestió dels fons esmentats i les de control financer les han de portar ha terme els corresponents òrgans que en depenen.

Quan la distribució i lliurament dels fons públics esmentats als beneficiaris s'efectuï a través de les comunitats autònomes s'han de subscriure amb aquestes els corresponents convenis en què es fixin els requisits per a la distribució i lliurament dels fons esmentats.»

«6. Les subvencions a què es refereix aquesta secció s'atorguen sota els principis de publicitat, concurrència i objectivitat.

A aquests efectes, i per part dels ministres corresponents, s'han d'establir, en cas que no n'hi hagi i prèviament a la disposició dels crèdits, les oportunes bases reguladores de la concessió. Aquestes bases s'han d'aprovar mitjançant una ordre ministerial, amb l'informe previ dels serveis jurídics corresponents, han de ser objecte de publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat", i contenir com a mínim els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de la subvenció.

1. Requisits que han de reunir els beneficiaris per a l'obtenció de la subvenció o ajuda i forma d'acreditar-los.

2. Les condicions de solvència i eficàcia que hagin de reunir les persones jurídiques a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 5 d'aquest article.

3. Termini i forma de justificació per part del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, si s'escau, del compliment de la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts.

4. En el supòsit que es prevegi la possibilitat d'efectuar avançaments de pagament sobre la subvenció concedida, la forma i quantia de les garanties que, si s'escau, han d'aportar els beneficiaris.

5. Les mesures de garantia a favor dels interessos públics, que es puguin considerar necessàries, així com la possibilitat, en els casos que expressament es prevegin, de revisió de subvencions concedides.

b) Forma de concedir la subvenció.

1. Obligació del beneficiari a facilitar tota la informació que li sigui requerida pel Tribunal de Comptes.

2. No és necessària publicitat quan les ajudes o subvencions tinguin una assignació nominativa en els pressupostos generals de l'Estat o el seu atorgament i siguin imposats per a l'Administració en virtut de normes de rang legal.

3. Així mateix, no és necessària publicitat en l'atorgament de les ajudes o subvencions quan tin-

guin per objecte finançar les entitats que es puguin crear a l'empara del Reial decret llei 10/1996, de 17 de juny, sobre habilitació de noves formes de gestió de l'Institut Nacional de la Salut.

4. Els departaments ministerials i els organismes autònoms han d'efectuar l'avaluació dels objectius a aconseguir mitjançant la subvenció, a través de les normes i procediments generals que s'estableixin.

5. Quan la finalitat o naturalesa de la subvenció ho exigeixi, la seva concessió s'ha de fer mitjançant un concurs. En aquest supòsit, la proposta de concessió de subvencions l'ha de fer a l'òrgan concedent un òrgan col·legiat que ha de tenir la composició que s'estableixi en les bases reguladores de la subvenció.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 95 queda redactat de la manera següent:

«1. No estan sotmeses a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, contractes menors, així com les de caràcter periòdic i altres de tracte successiu, una vegada intervinguda la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte del qual derivin o les seves modificacions, així com altres despeses menors de 500.000 pessetes que, d'acord amb la normativa vigent, es facin efectives a través del sistema d'avançaments de caixa fixa.

Tampoc no estan sotmeses a fiscalització prèvia les despeses inferiors a 500.000 pessetes que es facin amb càrrec a fons lliurats a justificar, quan els serveis o prestacions a què es refereixin hagin tingut o hagin de tenir lloc en territori estranger.»

Article 136. *Territorialització de subvencions.*

L'article 153 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«1. Els crèdits existents en els pressupostos generals de l'Estat per al compliment de plans i programes conjunts referits a competències de les comunitats autònomes, s'han de consignar en els articles corresponents dels pressupostos generals de l'Estat relatius a transferències corrents i de capital a comunitats autònomes.

2. Aquests crèdits s'han de gestionar d'acord amb les regles següents:

Primera. En els casos en què no sigui possible la territorialització del crèdit esmentat en els mateixos pressupostos generals de l'Estat, abans del 15 de març de l'exercici en curs, la Conferència Sectorial corresponent ha d'acordar els criteris objectius de distribució, així com la distribució resultant.

Segona. Els compromisos financers per a l'Administració General de l'Estat, indicats a la regla anterior, s'han de formalitzar mitjançant un acord del Consell de Ministres.

Tercera. En els casos en què ho considerin necessari les administracions representades, simultàniament la Conferència Sectorial pot aprovar la descripció dels objectius i activitats propis del pla o programa conjunt.

Quarta. En els supòsits en què les comunitats autònomes aportin mitjans financers o un altre tipus de recursos propis, la col·laboració requerida es pot articular mitjançant la subscripció dels corresponents convenis de col·laboració.

Cinquena. Sense perjudici del que disposen les regles precedents, es poden establir, en els casos en què això resulti justificat, reserves generals de crèdit

no distribuït en l'origen amb la finalitat de cobrir necessitats o demandes imprevistes al llarg de l'execució del pressupost.

Sisena. Els crèdits que correspongui gestionar a cada comunitat autònoma se li han de lliurar i fer efectius per quartes parts la segona quinzena natural de cada trimestre, sense que s'hagi de produir més excepció a aquesta regla que la del pagament corresponent al primer trimestre, que s'ha de fer efectiu tan aviat com s'hagi efectuat el repartiment territorial dels crèdits.

Quan les subvencions tinguin per finalitat prestacions de caràcter personal i social s'han de lliurar a les comunitats autònomes per dotzenes parts, al començament del mes.

Setena. Els romanents de fons resultants en finalitzar cada exercici, que es trobin en poder de les comunitats autònomes, continuen mantenint la destinació específica per a la qual van ser transferits i s'han d'utilitzar en l'exercici següent com a situació de tresoreria en l'origen per a la concessió de noves subvencions.

Si la subvenció a la qual correspon el romanent és suprimida, en el pressupost de l'exercici següent s'ha de destinar aquell en primer lloc a fer efectives les obligacions pendents de pagament a la fi de l'exercici immediatament anterior i el sobrant que no estigui compromès s'ha de reintegrar a l'Estat.

Vuitena. Conclòs l'exercici econòmic, les comunitats autònomes han de remetre al departament ministerial corresponent un estat comprensiu de les obligacions reconegudes i els pagaments realitzats fins al tancament de l'exercici econòmic, per la subvenció o subvencions gestionades.

Novena. Les aportacions de l'Estat al Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) amb càrrec a les diferents seccions del Programa de Cooperació Econòmica Local de l'Estat són territorialitzades anualment en la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Article 137. *Avançaments de caixa fixa.*

1. S'afegeix el paràgraf següent a l'apartat 7 de l'article 79 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb la redacció següent:

«S'autoritza l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional perquè la quantia global dels avançaments de caixa fixa pugui excedir el 7 per 100 que preveu aquest article, fins a un màxim del 14 per 100 del total dels crèdits del capítol destinat a despeses corrents en béns i serveis del pressupost vigent en cada moment.»

2. La supressió de l'organisme autònom Fons Central d'Atencions Generals, que regula el Reial decret 1768/1978, de 24 de juny, determina que la quantia global dels avançaments de caixa fixa al Ministeri de Defensa pugui pujar fins a un màxim del 10 per 100 del total dels crèdits del capítol destinat a despeses corrents en béns i serveis del pressupost vigent en cada moment per al dit Ministeri. L'elevació dels avançaments de caixa fixa és efectiva a l'entrada en vigor del Reial decret de supressió del Fons Central d'Atencions Generals.

Article 138. *Règim de control i fiscalització de les hisendes locals.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

U. Es modifica la lletra b) i s'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 2 de l'article 155, que queden redactades de la manera següent:

- «b) Els contractes d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència, de serveis i de treballs específics i concrets no habituals de les entitats locals, que no puguin ser estipulats o resultin antieconòmics pel termini d'un any.
- e) Transferències corrents.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 155 queda redactat de la manera següent:

- «3. El nombre d'exercicis a què es poden aplicar les despeses a què es refereixen els apartats a), b) i e) del paràgraf anterior no pot ser superior a quatre. Així mateix, en els casos inclosos als apartats a) i e), la despesa que s'imputi a cadascun dels exercicis futurs autoritzats no pot excedir la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit corresponent de l'any en què l'operació es va comprometre els percentatges següents: en l'exercici immediat següent, el 70 per 100; en el segon exercici, el 60 per 100, i en el tercer i quart, el 50 per 100.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 184, queda redactat de la manera següent:

- «2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, són objecte de tractament comptable simplificat les entitats locals les característiques de les quals ho requereixin i que ha de fixar per reglament el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Quatre. L'article 189 queda redactat de la manera següent:

- «Les entitats locals, en finalitzar l'exercici pressupostari, han de formar el compte general que ha de posar de manifest la gestió realitzada en els aspectes econòmic, financer, patrimonial i pressupostari.»

Cinc. Els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 190 queden redactats de la manera següent:

- «1. El compte general ha d'estar integrat per:
 - a) El de la mateixa entitat.
 - b) El dels organismes autònoms.
 - c) Els de les societats mercantils de capital majoritàriament propietat d'aquestes.
2. Els comptes a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior han de reflectir la situació economicofinancera i patrimonial, els resultats economicopatrimonials i l'execució i liquidació dels pressupostos.

Per a les entitats locals amb tractament comptable simplificat, s'han d'establir models simplificats de comptes que han de reflectir, en tot cas, la situació financera i l'execució i liquidació dels pressupostos.
3. Els comptes a què es refereix l'apartat 1.c) anterior són, en tot cas, els que s'hagin d'elaborar d'acord amb la normativa mercantil.
4. Les entitats locals han d'unir al compte general els estats integrats i consolidats dels diferents comptes que determini el Ple de la corporació i, com a mínim, els esmentats al número u d'aquest article.»

Sis. L'article 191 queda redactat de la manera següent:

- «El contingut, estructura i normes d'elaboració dels comptes a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, els ha de determinar

el Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.»

Set. Els apartats 1 i 2 de l'article 200 queden redactats de la manera següent:

- «1. No estan sotmeses a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, contractes menors, així com les de caràcter periòdic i altres de tracte successiu, una vegada intervinguda la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte del qual derivin o les seves modificacions, així com altres despeses menors de 500.000 pessetes que, d'acord amb la normativa vigent, es facin efectives a través del sistema d'avançaments de caixa fixa.

2. El Ple pot acordar, a proposta del president i amb l'informe previ de l'òrgan interventor, que la intervenció prèvia es limiti a comprovar els aspectes següents:

- a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és l'adequat a la naturalesa de la despesa o obligació que es proposi contraure.

En els casos en què es tracti de contraure compromisos de despeses de caràcter plurianual s'ha de comprovar, a més, si es compleix el que preceptua l'article 155 d'aquesta Llei.

- b) Que les obligacions o despesa es generen mitjançant un òrgan competent.

- c) Els altres aspectes que, per la seva transcendència en el procés de gestió, determini el Ple a proposta del president.

L'òrgan interventor pot formular les observacions complementàries que consideri convenient, sense que tinguin, en cap cas, efectes suspensius en la tramitació dels expedients corresponents.»

Article 139. Operacions financeres de les entitats locals.

U. L'article 49 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

- «En els termes que preveu aquesta Llei, les entitats locals, els seus organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local poden concertar operacions de crèdit en totes les seves modalitats amb tota classe d'entitats de crèdit.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 i s'afegeixen quatre apartats a l'article 50 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

- «1. Per al finançament de les seves inversions, les entitats locals, els seus organismes autònoms i les societats mercantils de capital íntegrament local poden acudir al crèdit públic i privat, a mitjà i llarg termini, en qualsevol de les seves formes.»

«5. Les entitats locals, els seus organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local no poden concertar noves operacions de crèdit a mitjà i llarg termini, quan dels estats financers que reflecteixin la liquidació dels pressupostos, els resultats corrents de l'exercici i els resultats de l'activitat ordinària de l'últim exercici es dedueixi un estalvi net negatiu, superior al 2 per 100 dels ingressos corrents liquidats o de les partides d'ingressos per naturalesa vinculats a l'explotació, excloses, en aquest últim supòsit, les dotacions per a l'amortització d'actius.

Les entitats locals i els seus organismes autònoms de caràcter administratiu han de determinar el seu estalvi brut, per la diferència entre els drets liqui-

dats i les obligacions reconegudes de l'últim exercici, per l'agrupació d'"operacions corrents", excloent dels primers la quantia dels drets liquidats per contribucions especials, així com qualsevol altre ingrés que no tingui la naturalesa d'ingrés corrent, i de les segones, les despeses imputades al capítol III de despeses i qualsevol altre recurs que no tingui la naturalesa de corrent. El seu estalvi net s'obté minuant la xifra d'estalvi brut amb l'import d'una anualitat teòrica d'amortització, incloent-hi els interessos i quotes d'amortització de capital, de cadascun dels préstecs a mitjà i llarg termini pendents de reemborsament, així com la de l'operació projectada, calculades en tot cas en termes constants, sigui quina sigui la modalitat i les condicions de cada operació.

Es consideren estalvi brut en els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg els resultats corrents de l'exercici i en les societats mercantils locals, els resultats de l'activitat ordinària, exclosos els interessos d'amortització de préstecs o emprèstits en els dos casos. L'estalvi net s'obté mitjançant la minoració de l'estalvi brut en les anualitats corrents d'amortització de préstecs o emprèstits, en la forma assenyalada al paràgraf precedent.

No obstant això, aquest límit es pot elevar fins al 7 per 100 a condició que el Ple de la respectiva corporació aprovi un pla de sanejament financer en un termini no superior a tres anys, destinat a anivellar la situació financera de l'entitat, organisme autònom o societat mercantil local, a través del qual s'adoptin mesures de gestió, tributàries, financeres i pressupostàries que permetin com a mínim ajustar l'estalvi net al marge del 2 per 100 abans assenyalat.

6. Els límits determinats als apartats anteriors no operen en cas que l'operació projectada tingui per finalitat la substitució d'operacions de crèdit a mitjà i llarg termini concertades amb anterioritat en la forma prevista per la Llei amb la finalitat de disminuir la càrrega financera o el risc de les operacions esmentades.

7. Quan se superi el límit màxim dels assenyalats a l'apartat cinc anterior i com a requisit previ a l'autorització de qualsevol operació de crèdit per part de les respectives entitats, s'ha d'elaborar, en les mateixes condicions assenyalades en l'apartat esmentat, un pla de sanejament financer en un termini no superior a sis anys que s'ha de sotmetre a l'aprovació del Ple, per tal que sigui elevat a l'òrgan competent per autoritzar l'operació amb la finalitat que aquest determini, amb caràcter previ a les autoritzacions corresponents, els límits d'endeutament admissibles en el marc de les mesures que s'hi adoptin.

8. En els casos en què, d'acord amb les regles que estableix aquest capítol, es necessiti l'autorització dels òrgans que preveu l'apartat 2 de l'article 54, no poden adquirir fermesa els compromisos de despesa vinculats a l'obtenció d'ingressos per via de concertació d'operacions de crèdit, fins que no es disposi de l'autorització corresponent.

La vinculació de despeses a l'obtenció de recursos d'aquesta naturalesa ha de ser equivalent en la seva quantia a les previsions pressupostàries del capítol IX de l'estat d'ingressos, excloent-ne els dipòsits i fiances rebuts, destinats a anivellar els pressupostos a fi de l'obligació imposada a l'apartat 4 de l'article 146 d'aquesta mateixa Llei, llevat que al llarg de l'execució del pressupost, amb l'acord previ del Ple de la corporació, se substitueixi el finançament dels respectius crèdits pressupostaris, previst inicialment, amb baixes d'altres crèdits o ingressos efectius més alts sobre els previstos, amb la tramita-

ció prèvia dels expedients de modificació de crèdits en la forma assenyalada en aquesta Llei i, en un altre cas, tenint en compte necessàriament la regularitat en la gestió recaptadora dels recursos ordinaris de la corporació.»

Tres. Es modifica l'article 52 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«Les entitats locals poden concertar operacions de tresoreria, per un termini no superior a un any, amb qualsevol entitats financeres, per atendre les seves necessitats transitòries de tresoreria, sempre que en el seu conjunt no superin el 30 per 100 dels seus ingressos liquidats per operacions corrents en l'últim exercici liquidat.»

Quatre. Es modifica l'article 53 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«1. En la concertació o modificació de tota classe d'operacions de crèdits amb entitats financeres de qualsevol naturalesa, l'activitat de les quals estigui sotmesa a normes de dret privat, vinculades a la gestió del pressupost en la forma que preveu la secció 1a del capítol primer del títol VI de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, hi és aplicable el que preveu la lletra k) de l'article 3, apartat u, de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

En cas que no hi hagi previsions pressupostàries a aquest efecte, hi és aplicable, en tot cas, l'article 9 de la dita Llei de contractes de les administracions públiques, llevat que es faci l'oportuna adaptació del pressupost o de les seves bases d'execució, com a condició prèvia a la viabilitat dels compromisos adquirits per subscriure la corresponent operació de crèdit. Aquesta modificació s'ha de fer mitjançant un acord del Ple de la corporació, en tot cas.

2. La concertació o modificació de qualsevol operacions l'ha d'acordar el Ple de la corporació amb l'informe previ de la Intervenció, en què s'ha d'analitzar, especialment, la capacitat de l'entitat local per fer front, en el temps, a les obligacions que d'aquelles es derivin per a aquesta.

No obstant això, quan es tracti d'operacions de tresoreria l'aprovació correspon al president de la corporació, sempre que no superin el 5 per 100 dels ingressos per operacions corrents deduïts de la liquidació pressupostària de l'exercici anterior o, si no, de l'immediat precedent a aquest últim.

En tot cas, l'aprovació d'aquestes operacions queda condicionada al fet que les autoritzacions per part del president de la corporació no superin en conjunt el 15 per 100 dels ingressos de referència i que se'n doni compte al Ple en la primera sessió que faci. Una vegada superat aquest límit, incloses a aquests efectes les operacions projectades, correspon al Ple de la corporació l'aprovació de les subsegüents operacions d'aquesta naturalesa.»

Cinc. Es modifica l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«1. Les operacions de crèdit a formalitzar amb l'exterior i les que s'instrumentin mitjançant emissions de deute o qualsevol altra apel·lació al crèdit públic necessiten, en tot cas, l'autorització dels òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, les operacions de crèdit que s'instrumentin mit-

jançant emissions de valors estan subjectes al que preveu el títol III de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. La concertació de crèdits a mitjà i llarg termini i la concessió d'aval, en general, exigeix l'autorització dels òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda, llevat que la comunitat autònoma a la qual pertanyi l'entitat local tingui atribuïda en el seu estatut competència en la matèria, cas en què correspon a aquesta.

Per a l'atorgament de l'autorització de les operacions a què es refereixen aquest apartat i l'anterior, cal atènyer-se a la situació econòmica de l'entitat, organismes autònoms o societat mercantil local peticionaris, deduïda almenys de l'anàlisi i de la informació comptable a què es fa referència a l'apartat cinc de l'article 50, inclòs el càlcul del romanent de tresoreria, i, a més, al termini d'amortització de l'operació, a la futura rendibilitat econòmica de la inversió que s'hi ha de fer i a les altres condicions de tot tipus que comporti el crèdit que s'ha de concertar.

Sense perjudici del que preveuen els dos paràgrafs precedents, la concertació de qualsevol de les modalitats de crèdit que preveu aquesta Llei, excepte la regulada a l'article 130, requereix que la corporació o entitat corresponent disposi del pressupost aprovat per a l'exercici en curs, aspecte que s'ha de justificar en el moment de subscriure el corresponent contracte, pòlissa o document mercantil en què se suporti l'operació, davant l'entitat financera corresponent i davant el fedatari públic que intervingui o formalitzi el document.

Excepcionalment, quan es produeixi la situació de pròrroga del pressupost que preveu l'apartat 6 de l'article 150 d'aquesta Llei, i es justifiqui haver disposat d'un pressupost aprovat per a l'exercici immediat anterior, es poden concertar les modalitats d'operacions de crèdit següents:

a) Operacions de tresoreria, dins els límits que fixi la llei, sempre que les concertades amb anterioritat hagin estat prèviament reemborsades i es justifiqui aquest aspecte en la forma que assenyala el paràgraf tercer d'aquest apartat dos.

b) Operacions de crèdit a mitjà i llarg termini per al finançament d'inversions vinculades directament a modificacions de crèdit tramitades en la forma que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 6 de l'article 158.

3. Les entitats locals no necessiten cap autorització per concertar o modificar operacions de crèdit a mitjà i llarg termini de les establertes a l'apartat anterior, en els supòsits següents:

Quan la quantia de l'operació projectada no excedeixi el 5 per 100 dels recursos liquidats per l'entitat per operacions corrents, deduïts de la liquidació pressupostària de l'exercici anterior o, si no, de l'immediat precedent a aquest últim, si l'operació de què es tracta es perfà durant el primer semestre de cada exercici en curs.

Quan el crèdit es destini a finançar obres i serveis inclosos en plans provincials i programes de cooperació econòmica local degudament aprovats.

Perquè l'autorització no sigui necessària es necessita, en tot cas, que la càrrega financera anual derivada de la suma de les operacions vigents concertades per l'entitat local i de la projectada, no excedeixi el 25 per 100 dels recursos liquidats calculats en la forma assenyalada anteriorment i que no es produeixin a més cap de les circumstàncies assenyalades al paràgraf quart de l'apartat cinc i a l'apartat set, tots dos de l'article 50.

De les operacions que regula aquest apartat n'han de tenir coneixement els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda, en la forma que s'estableixi per reglament.

4. Als efectes d'aquest article, s'entén per càrrega financera la suma de les anualitats corrents d'amortització de les operacions de crèdit formalitzades o avalades, a excepció de les operacions de tresoreria, calculades en la forma que preveu l'apartat cinc de l'article 50.

5. En el cas de crèdits o altres operacions financeres que, perquè s'han concertat en divises o amb tipus d'interès variables o amplis períodes de carència, que suposin un ajornament de la càrrega financera superior a dos anys s'ha d'efectuar una imputació anual de les corresponents despeses financeres mitjançant la dotació material de provisions amb càrrec al romanent de tresoreria, amb vista a la futura evolució de les càrregues financeres o d'acord amb altres criteris que, si s'escau, es fixin per reglament.

6. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat, anualment, poden fixar límits d'accés al crèdit a les entitats locals quan es donin circumstàncies que conjunturalment puguin aconsellar aquesta mesura per raons de política econòmica general.»

Sis. Es modifica l'article 55 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«Els organismes autònoms i les societats mercantils locals necessiten l'autorització prèvia del Ple de la corporació i l'informe de la Intervenció per a la concertació d'operacions de crèdit.

Els crèdits concertats per organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local, que tinguin per finalitat la gestió directa de serveis públics locals, s'han de tenir en compte als efectes del càlcul de la càrrega financera de l'entitat local de què depenen, segons les dades que es derivin de la consolidació dels estats financers corresponents.

S'exceptuen del còmput anterior les operacions de crèdit concertades per societats mercantils, el capital de les quals pertanyi íntegrament a la respectiva corporació, que estiguin garantides amb la constitució d'una garantia real sobre les inversions realitzades o sobre determinats béns patrimonials de les societats mateixes, sempre que aquestes garanties siguin executables d'acord amb la llei.»

Article 140. Disponibilitat dels crèdits pressupostaris

S'afegeix un apartat 6 a l'article 154 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«6. No obstant el que preveu l'apartat anterior, la disponibilitat dels crèdits pressupostaris queda condicionada, en tot cas, a:

a) L'existència de documents fefaents que acreditin compromisos fermes d'aportació, en cas d'ajudes, subvencions, donacions o altres formes de cessió de recursos per tercers tinguts en compte en les previsions inicials del pressupost als efectes del seu anivellament i fins a l'import previst en els estats d'ingressos amb vista a l'afectació d'aquests recursos en la forma que prevegi la llei o, si s'escau, a les finalitats específiques de les aportacions a realitzar.

b) La concessió de les autoritzacions que preveu l'apartat 2 de l'article 54, de conformitat amb les regles que conté el capítol VII del títol primer d'aquesta Llei, en cas que hi hagi previsions inicials dins el capítol IX de l'estat d'ingressos.»

Article 141. *Compensacions i retencions amb càrrec a la participació en els ingressos de l'Estat.*

Es modifica la disposició addicional catorzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb la redacció següent:

«L'Estat pot compensar els deutes fermes contrets amb aquest per les entitats locals amb càrrec a les ordres de pagament que s'emetin per satisfer la seva participació en els tributs de l'Estat.

Igualment es poden retenir amb càrrec a aquesta participació els deutes fermes que aquelles hagin contret amb els organismes autònoms de l'Estat i la Seguretat Social als efectes de procedir a la seva extinció mitjançant la posada a disposició de les entitats creditors esmentades dels fons corresponents.

Als efectes del que preveuen els paràgrafs precedents es declara la responsabilitat solidària de les corporacions locals respecte dels deutes tributaris o amb la Seguretat Social, contrets per les entitats a què es refereixen les lletres b) i c) de l'apartat 3 de l'article 85 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com de les que si s'escau contreguin les mancomunitats i altres institucions associatives voluntàries públiques en què aquelles participin, en proporció a les seves respectives quotes, sense perjudici del dret de repetir que puguin tenir, si s'escau.»

SECCIÓ 2a DE LA GESTIÓ PATRIMONIAL

Article 142. *Modificació de la Llei del patrimoni de l'Estat.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei del patrimoni de l'Estat, text articulat aprovat pel Decret 1022/1964, de 15 d'abril:

U. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 63 amb la redacció següent:

«El Consell de Ministres o el Ministeri d'Economia i Hisenda poden autoritzar, en els respectius acords d'alienació, la subscripció de contractes d'arrendament, o d'arrendament financer dels béns alienats, quan es consideri precedent que temporalment continuïn sent utilitzats pels serveis administratius. En tot cas, Aquests acords s'han d'adoptar amb l'informe previ de la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses.»

Dos. S'afegeixen dos nous paràgrafs a l'article 86 amb la redacció següent:

«En els supòsits d'arrendament amb opció de compra, arrendament financer i altres contractes mixtos tant d'arrendament i adquisició, com d'alienació i arrendament, s'hi ha d'aplicar el que disposen els articles 55 i 63 d'aquesta Llei i normes reglamentàries.

Els contractes d'arrendament financer i contractes mixtos, a què es refereix el paràgraf precedent d'aquest article, es reputen contractes d'arrendament als efectes del que preveu l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària.»

Tres. L'article 103 queda redactat de la manera següent:

«L'alienació dels títols representatius de capital propietat de l'Estat en empreses mercantils s'ha de fer de conformitat amb el que estableix l'article 6.3 del text refós de la Llei general pressupostària.

Excepcionalment, n'hi ha prou amb l'autorització del ministre d'Economia i Hisenda per alienar els

títols que pel seu nombre no es puguin considerar autèntiques inversions patrimonials.»

Quatre. L'article 104 queda redactat de la manera següent:

«1. L'alienació de valors representatius del capital de societats mercantils que siguin de titularitat de l'Estat es pot fer en mercats secundaris organitzats, o fora d'aquests, de conformitat amb la legislació vigent i per mitjà de qualssevol actes o negocis jurídics.

2. Per portar a terme aquesta alienació, els valors representatius de capital els pot vendre l'Estat, o es poden aportar o transmetre a una societat estatal l'objecte social de la qual compregui la tinença, administració, adquisició i alienació d'accions i participacions en entitats mercantils. També es pot subscriure un conveni de gestió pel qual es concretin els termes en què aquesta societat estatal pugui procedir a la venda de valors per compte de l'Estat. La instrumentació jurídica de la venda a tercers dels títols s'ha de fer en termes ordinaris del tràfic privat, ja sigui amb preu ajornat o al comptat.

3. L'alienació directa dels valors l'ha d'acordar en tot cas el Consell de Ministres.

4. Els valors que l'Estat transmeti o aporti a una societat estatal als efectes de l'apartat segon d'aquest article s'han de registrar en la comptabilitat de la societat estatal esmentada al valor comptable que figuri en els comptes del transmissor, sense que, en conseqüència, hi sigui aplicable l'article 38 del text refós de la Llei de societats anònimes.»

Cinc. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 120, amb la redacció següent:

«La desafectació o desadscripció de béns del patrimoni de l'Estat per a la seva alienació posterior, conservant-ne l'Estat l'ús temporal, es pot acordar, quan, per raons excepcionals degudament justificades, sigui aconsellable per als interessos patrimonials de l'Estat. En les actuacions patrimonials que es facin sobre aquests béns, s'hi ha de fer menció expressa de les circumstàncies que motiven la seva utilització temporal.»

Sis. L'article 121 queda redactat de la manera següent:

«U. La desafectació es pot efectuar a iniciativa del departament que tingui afectats els béns, o a instància de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

En el primer cas el departament interessat s'ha d'adreçar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat amb indicació del bé a desafectar, de les causes que determinin la desafectació i del representant designat per a la signatura de l'acta de lliurament.

Dos. Quan la Direcció General del Patrimoni de l'Estat consideri que hi ha béns immobles afectats susceptibles d'una utilització millor o diferent, pot requerir una reordenació del seu ús o proposar-ne la desafectació. En cas de disconformitat del departament de què es tracti, per procedir a la desafectació es requereix l'informe favorable de la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius.

El que disposa aquest article també és aplicable als béns adscrits a organismes autònoms, entitats de dret públic i ens públics.»

Set. L'article 123 queda redactat de la manera següent:

«La recepció formal per part del Ministeri d'Economia i Hisenda de béns que hagin estat objecte de

desafectació o desadscripció es pot efectuar, o bé mitjançant una acta de lliurament, o bé mitjançant una acta de presa de possessió aixecada per la Direcció General del Patrimoni de l'Estat. Aquestes actes constitueixen títol suficient per a les inscripcions, anotacions registrals o per estendre les notes marginals que corresponguin.»

Vuit. El segon paràgraf de l'article 125 queda substituït pel següent:

«El procediment que estableix l'article 121 per a les desafectacions també és aplicable a les afectacions i mutacions demaniales.»

Nou. S'afegeix un nou tercer paràgraf a l'article 126 amb la redacció següent:

«Sense perjudici del que s'ha indicat en paràgrafs anteriors, el contingut dels contractes o convenis que tinguin per objecte l'ocupació o utilització de domini públic, així com una activitat de contingut econòmic o d'un servei públic, queda sotmès al principi de llibertat de pactes, i s'hi poden incloure estipulacions accessòries com ara l'adquisició de valors, l'adopció i manteniment de determinats requisits societaris per l'adjudicatari de la concessió, o altres de naturalesa anàloga, sempre que no siguin contraris a dret, a l'interès públic, o als principis de bona administració.»

Article 143. *Modificació de la Llei de règim jurídic de les entitats estatals autònomes, de 26 de desembre de 1958.*

L'article 43, b), primer paràgraf, de la Llei de 26 de desembre de 1958, de règim jurídic de les entitats estatals autònomes, queda redactat de la manera següent:

«Les adquisicions a títol oneros de béns immobles que els organismes autònoms necessitin per al compliment de les seves finalitats, amb l'informe favorable previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, excepte quan l'adquisició es porti a terme a l'empara de la Llei d'expropiació forçosa o aquestes operacions patrimonials es facin amb el propòsit de tornar els béns al tràfic jurídic, d'acord amb les finalitats peculiars dels organismes esmentats.

Els arrendaments de béns immobles que igualment necessitin per al compliment de les seves finalitats, amb l'informe previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat que es pot exceptuar mitjançant un acord del Consell de Ministres.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors és aplicable als ens públics creats a l'empara de l'article 6.1.b) i 5 de la Llei general pressupostària, i aquestes previsions s'han d'incloure obligatòriament a la seva llei de creació.»

Article 144. *Modificació de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946.*

S'inclou un nou paràgraf a l'article 206 de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946, amb la redacció següent:

«Mitjançant un certificat administratiu, lliurat en els termes indicats al paràgraf anterior i amb la resta de requisits establerts en cada cas, s'hi poden inscriure la declaració d'obra nova, millores i divisió horitzontal de finques urbanes, i, sempre que no afectin tercers, les operacions d'agrupació, divisió, agregació i segregació de finques de l'Estat i dels altres ens públics estatals certificants.»

Article 145. *Modificació de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.*

S'inclou un nou número 6 a l'article 36 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, amb la redacció següent:

«6. Queden exceptuades de l'obligació de prestar fiança les administracions públiques, l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local, així com els organismes autònoms, entitats de dret públic i altres ens públics que en depenen, quan la renda s'hagi de satisfer amb càrrec als seus respectius pressupostos.»

Article 146.

S'afegeix una disposició addicional vuitena a la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, amb el text següent:

«1. Correspon al ministre de Treball i Afers Socials autoritzar, amb l'informe previ de la Intervenció Delegada en el Departament, les generacions de crèdit que preveuen els apartats b) i c) de l'article 71 del text refós de la Llei general pressupostària, motivades per ingressos procedents de l'alienació i de l'exploració dels béns i drets integrants del patrimoni sindical acumulat, i les incorporacions dels crèdits generats per les operacions descrites anteriorment.

2. Els romanents incorporats segons el que preveu l'apartat anterior es poden aplicar dins l'exercici pressupostari en què s'acordi la incorporació o en els exercicis subsegüents.»

SECCIÓ TERCERA. DELS CONTRACTES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 147. *Dels contractes d'obra sota la modalitat d'abonament total del preu.*

U. Es considera com a contracte d'obra sota la modalitat d'abonament total del preu aquell en què el preu del contracte el satisfà l'Administració mitjançant un pagament únic en el moment de la terminació de l'obra, i el contractista s'obliga a finançar la construcció avançant les quantitats necessàries fins que es produeixi la recepció de l'obra acabada.

Dos. El contracte d'obra pública sota la modalitat d'abonament total del preu es regeix pel que preveu aquest article, i amb caràcter supletori s'ha d'ajustar al règim que estableixen la Llei de contractes de les administracions públiques i les altres normes que hi siguin aplicables per raó de la matèria.

Tres. L'expedient de contractació i aprovació del contracte presenta les especialitats següents:

a) No és exigible el certificat d'existència de crèdit a què es refereix l'article 68.2 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques. En tot cas, s'hi ha d'adjuntar un certificat de compromisos de crèdit per a exercicis futurs.

b) No és aplicable el que preveuen l'article 63.c) i el 70.4 de la Llei 13/1994, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

c) A l'expedient de contractació s'ha d'incorporar preceptivament l'informe del Ministeri d'Economia i Hisenda o òrgan autònom equivalent.

Quatre. Els plecs de clàusules administratives particulars que regulin la construcció i finançament de les obres que preveu aquest article han d'incloure necessàriament les condicions específiques del finançament, així

com si s'escau la capitalització dels seus interessos i la seva liquidació.

L'adjudicació del contracte s'ha d'efectuar per procediment obert o restringit, mitjançant la modalitat de concurs.

Cinc. La selecció del contractista ha de ponderar les condicions de finançament i el refinançament, si s'escau, dels costos de construcció.

A aquests efectes, les ofertes dels concursos han d'expressar separatament el preu de construcció i el preu final a pagar, incloent-hi els costos de finançament.

Sis. El compromís de despesa que preveu aquest contracte per raó del pagament del preu únic ha de ser objecte d'una comptabilització adequada i independent. En els pressupostos de despeses de l'exercici en què s'hagi de produir la recepció de l'obra, s'hi ha de consignar amb caràcter preferent el crèdit necessari per emparar el compromís de despesa.

Set. Als efectes del que preveu l'article 14.3 de la Llei de contractes de les administracions públiques, s'autoritza expressament que l'Administració efectui el pagament únic des de la recepció de l'obra acabada. El preu ha d'incloure en tot cas els costos reals.

Vuit. El Govern de l'Estat o l'òrgan de govern de la corresponent comunitat autònoma pot acordar el finançament de tots o part dels pagaments previstos, mitjançant el cobrament d'un peatge o taxa per ús de la infraestructura.

Nou. El contracte d'obra sota la modalitat d'abonament total del preu és aplicable en els casos que es determinin per reglament, atenent la naturalesa de l'obra i la quantia del contracte.

Article 148. *Nova redacció de l'article 3, apartat u, de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.*

La lletra k) de l'article 3, apartat u, de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, queda redactada en els termes següents:

«k) Els contractes relacionats amb la compra-venda i transferència de valors negociables o altres instruments financers i els serveis prestats pel Banc d'Espanya. S'entenen així mateix exclosos els contractes relacionats amb la instrumentació d'operacions financeres de qualsevol modalitat realitzades per finançar les necessitats previstes en les normes pressupostàries aplicables, com ara préstecs, crèdits o altres de naturalesa anàloga, així com els contractes relacionats amb instruments finançats derivats concertats per cobrir els riscos de tipus d'interès i de canvi derivats dels anteriors.»

Article 149. *Modificació de la Llei de contractes de les administracions públiques, pel que fa a la cancel·lació de garanties exigides a proposicions incurses en presumpció de temeritat.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden modificats els articles següents de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques:

U. L'article 37.4 queda de la manera següent:

«En el supòsit d'adjudicació a un empresari la proposició del qual hagi estat incursa inicialment en presumpció de temeritat, a la qual es refereix l'article 84.2.b), l'òrgan de contractació ha d'exigir al contractista la constitució d'una garantia definitiva per l'import total del contracte adjudicat, que substitueix la del 4 per 100 que preveu l'apartat 1, sense que hi sigui aplicable el que disposa l'apartat precedent, i per a la cancel·lació de la qual cal atènyer-se al que disposa l'article 48.»

Dos. S'afegeix un apartat 5 a l'article 48 amb la redacció següent:

«5. En els casos de les garanties constituïdes a l'empara dels articles 37.4 i 84.5, una vegada practmada la recepció de l'obra o aprovada la liquidació del contracte s'ha de procedir a substituir la garantia en el seu moment constituïda per una altra per un import del 4 per 100 del pressupost del contracte, que s'ha de cancel·lar de conformitat amb els apartats 1 i 4 d'aquest article.»

Tres. L'article 84.5 queda redactat de la manera següent:

«Quan l'adjudicació es realitzi a favor de l'empresari la proposició del qual hagi estat incursa inicialment en presumpció de temeritat, s'exigeix a aquest mateix una garantia per l'import total del contracte adjudicat, de conformitat amb el que disposa l'article 37.4.»

CAPÍTOL II

De l'organització

Article 150. *Modificació de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional.*

U. Es modifica l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional, amb la redacció següent:

«El pressupost del patrimoni nacional s'ha d'ajustar a la normativa pressupostària i comptable dels organismes autònoms de caràcter administratiu.»

Dos. Es modifica el paràgraf 6 de l'article 9 de la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional, amb la redacció següent:

«El president té la facultat de disposar despeses i ordenar els pagaments corresponents.»

Article 151. *Modificació del règim jurídic de la Societat Estatal de Participacions Industrials.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden modificats els articles següents de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic:

U. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 10 queda redactada de la manera següent:

«c) La gestió i amortització del deute generat per l'Institut Nacional d'Indústria.»

Dos. Es fa una nova redacció de la lletra a) de l'article 12.5 de la Llei 5/1996 en els termes següents:

«a) L'adquisició o venda d'accions o participacions de què sigui titular en el capital social de les empreses participades, quan l'operació excedeixi els 1.000 milions de pessetes.»

Tres. L'apartat 6 de l'article 12 de la Llei queda redactat de la manera següent:

«Els recursos obtinguts per la Societat Estatal de Participacions Industrials en l'exercici de les seves cometes s'han de destinar preferentment, i sense perjudici de les obligacions derivades de les disposicions de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici, a atendre els venciments del principal i dels interessos, comissions i altres despeses d'operacions financeres formalitzades fins al dia 31 de juliol de 1995, per part dels instituts nacionals d'indústria i hidrocarburs, així com dels que es

puguin generar en virtut del que disposa la disposició transitòria segona d'aquesta Llei.»

Quatre. L'article 14 de la Llei ha de tenir el tenor següent:

«1. El règim pressupostari, la comptabilitat i el control financer de la Societat Estatal de Participacions Industrials són els que corresponguin d'acord amb la naturalesa que li atribueix l'article 10 d'aquesta Llei, a excepció del que estableixen aquest precepte i les disposicions que el despleguin.

En particular, i pel que fa a la comptabilitat, és aplicable a la Societat Estatal el Pla general de la comptabilitat.

2. La Societat Estatal de Participacions Industrials i les societats residents en territori espanyol que formin part del seu grup consolidat financer, a l'emparedat del que disposen els articles 42 i següents del Codi de comerç, es poden subjectar al règim de tributació consolidada de l'impost sobre societats mentre no s'hagi amortitzat íntegrament el deute generat per l'Institut Nacional d'Indústria.

3. Les societats integrants del grup consolidat esmentat a l'apartat anterior que hi deixin de pertànyer per qualsevol causa abans que sigui íntegrament amortitzat el deute històric de l'Institut Nacional d'Indústria no tenen dret a compensar en les seves futures declaracions independents la part de les seves bases imposables individuals amb les quals hagin contribuït a formar les bases imposables negatives del grup pendents de compensar en aquesta data, ni la part de les deduccions de la quota aportades i pendents d'aplicar pel dit grup, dret que correspon al grup consolidat.

4. Totes les transmissions patrimonials, operacions societàries i actes derivats de la creació de la societat estatal es regeixen pel que disposen els articles 7.1 i 8 d'aquesta Llei.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4 i s'afegeix un apartat 5 a l'article 15 de la Llei en els termes següents:

«4. El personal de la societat estatal hi està vinculat per una relació subjecta a les normes de dret privat que corresponguin.

5. El personal d'alta direcció es regeix pel que disposa el Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost.

En tot cas, no es poden pactar indemnitzacions per cessament o extinció d'aquesta relació que excedeixin els màxims previstos pel Govern.»

Sis. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional única de la Llei 5/1996, que queda redactat en els termes següents:

«De conformitat amb el que preveu la disposició addicional única 3 del Reial decret llei 5/1995, de 16 de juny, de creació de determinades entitats de dret Públic, la Societat Estatal de Participacions Industrials s'entén subrogada, des d'aquesta data, en totes les operacions financeres formalitzades fins al 31 de juliol, atorgades a aquesta data per qualsevol de les entitats extingides, que no estiguin compreses a l'apartat 5 següent. Aquestes obligacions mantenen la garantia de l'Estat en els mateixos termes que les de la Hisenda pública.»

Article 152. *Modificació del règim jurídic de l'Agència Industrial de l'Estat.*

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei queden modificats els articles següents de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic:

U. L'article 3 queda redactat en els termes següents:

«A l'Agència, sense perjudici de l'exercici dels drets i facultats que com a accionista li atribueixi la legislació mercantil, li correspon per al compliment dels seus objectius:

a) Impulsar, dirigir, coordinar i controlar les activitats de les societats de què sigui titular.

b) Així mateix, i en relació amb les societats en el capital de les quals participi majoritàriament de manera directa o indirecta:

Fixar l'estratègia i supervisar la planificació de la seva actuació, així com portar a terme el seguiment de la seva execució, i vetllar pel compliment dels objectius que respectivament tinguin assenyalats.

Avaluar la consecució dels objectius assignats i controlar-ne el funcionament, i exercir en particular, i sense perjudici d'altres competències, el control d'eficàcia.

c) Les altres funcions que en matèria de reconversió o reestructuració industrial estableixi el Govern.»

Dos. Es fa una nova redacció del paràgraf segon de l'article 4.1 de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic, en els termes següents:

«En matèria de contractació, l'Agència Industrial de l'Estat ha d'ajustar la seva activitat contractual al dret privat d'acord amb els principis de publicitat i concurrència, sense que hi sigui aplicable la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.»

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de l'article 5 de la Llei 5/1996, que en conseqüència queda amb el tenor següent:

«2. L'administració de les societats participades per l'Agència Industrial de l'Estat, per raons d'eficiència i rendibilitat, es pot organitzar de qualsevol de les maneres que preveu el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

3. L'Agència, amb l'autorització prèvia del Consell de Ministres, pot alienar les participacions accionàries de què sigui titular.»

Quatre. L'article 6.3 queda redactat de la manera següent.

«L'Agència, per al compliment de les seves finalitats, pot fer tot tipus d'operacions financeres, i s'exigeix l'autorització prèvia del Consell de Ministres, un cop escoltada la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i, en tot cas, dins els límits que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici ha d'establir dins el límit màxim d'aval de l'Estat l'import que es podria destinar per aquest concepte a l'Agència.»

Article 153. *Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

U. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 24 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el text següent:

«Els beneficis de cada exercici es poden destinar a:

a) Cobrir pèrdues d'exercicis anteriors.

b) Crear reserves necessàries per al finançament de les inversions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de portar a terme per al com-

pliment adequat dels objectius que estableix l'article 13 d'aquesta Llei.

c) Crear les reserves que assegurin la disponibilitat d'un fons de maniobra adequat a les seves necessitats operatives.

d) La seva incorporació com a ingrés de l'Estat de l'exercici en què s'aprovin els comptes anuals de l'exercici que hagi registrat el benefici esmentat.

Juntament amb els comptes anuals de l'exercici, el Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'elevat per a l'aprovació del Govern la proposta de distribució del resultat, juntament amb un informe justificatiu que amb aquesta proposta queden degudament cobertes les necessitats que estableixen les lletres a), b) i c) anteriors.»

Dos. El Govern ha de determinar la quantia en què es poden disminuir les reserves de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que es compleixi el que disposa l'article 24 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 154. Transformació de l'organisme autònom comercial «Escola d'Organització Industrial» (EOI), dependent del Ministeri d'Indústria i Energia, en fundació.

U. 1. S'autoritza la constitució d'una fundació que, amb la denominació de «Fundació Escola d'Organització Industrial» (EOI), persegueix fins d'interès general, entre els quals s'han d'incloure els que actualment corresponen a l'organisme autònom del mateix nom.

2. El protectorat d'aquesta fundació correspon al Ministeri d'Indústria i Energia, que l'ha d'exercir d'acord amb el que disposa l'article 32 de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general.

Dos. 1. El Ministeri d'Indústria i Energia ha d'atorgar l'escriptura de constitució de la nova fundació dins el termini màxim de tres mesos, computat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En concepte de dotació, el Ministeri d'Indústria i Energia ha d'aportar, en aquest mateix acte, els béns i drets que, afectes a l'organisme autònom Escola d'Organització Industrial, es considerin necessaris per al funcionament de la nova fundació.

2. La inscripció de la fundació a la qual es refereix l'article 3.1 de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, determina l'extinció de l'organisme autònom Escola d'Organització Industrial, i la fundació queda subrogada en tots els béns, drets i obligacions de què aquell sigui titular.

Tres. 1. Els funcionaris destinats a l'organisme autònom Escola d'Organització Industrial poden optar, durant el termini de sis mesos, comptats des de la data d'atorgament de l'escriptura de constitució, per:

a) Incorporar-se com a personal laboral a la nova fundació amb reconeixement de l'antiguitat que els correspongui als efectes de la percepció del corresponent complement retributiu, i els seus cossos d'origen queden en la situació d'excedència voluntària que preveu l'article 29.3.a) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

En aquest cas, l'antiguitat als efectes del càlcul d'indemnitzacions per extinció del contracte de treball després de l'adquisició de la condició de personal laboral és la de la data d'aquesta adquisició, excepte en el cas de renúncia expressa a la condició de funcionari en el moment d'adquirir la condició de personal laboral, amb l'abast que preveuen els articles 37 i 38 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Decret

315/1964, de 7 de febrer, supòsit en què es computa l'antiguitat des de l'ingrés a l'Administració pública.

b) Romandre en la situació administrativa de servei actiu, i reintegrar-se al departament al qual figura adscrit el seu cos o escala.

2. El personal laboral de l'organisme autònom s'integra en la nova fundació una vegada que aquesta quedi vàlidament constituïda.

3. El personal de la fundació Escola d'Organització Industrial hi està vinculat per una relació subjecta a les normes de dret laboral que corresponguin. Mentre la fundació rebi subvencions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, el seu règim retributiu se sotmet a la mateixa normativa pressupostària establerta per al personal dels ens públics.

El personal d'alta direcció es regeix pel que disposen aquesta normativa i el Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost.

En tot cas, no es pacten indemnitzacions per cessament o extinció de la relació esmentada que excedeixin els màxims previstos pel Govern.

Quatre. 1. El Ministeri d'Indústria i Energia i la fundació Escola d'Organització Industrial han de continuar duen a terme conjuntament, fins a la seva terminació, els programes de formació portats a terme per l'organisme autònom i que estiguin en curs en el moment que es produeixi la transformació.

2. Els crèdits pressupostaris de l'organisme autònom que s'aprovin per a l'any 1997 s'han de lliurar a la fundació Escola d'Organització Industrial en el moment de la seva constitució.

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fer les actuacions que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest article.

3. Totes les transmissions, actes, operacions i documents necessaris per a la constitució de la fundació, en compliment d'aquest article, estan exempts de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

4. Els honoraris i tarifes de fedataris públics derivats de la transformació de l'organisme autònom Empresa d'Organització Industrial en fundació s'han de liquidar en els termes que resultin de les disposicions en vigor en la part en què el valor de l'operació no superi les 500.000 pessetes. Per al tram de l'operació que excedeixi les 500.000 pessetes, sense arribar als 25 milions de pessetes, la tarifa es redueix un 50 per 100. En el que excedeixi els 25 milions, sense arribar als 100 milions de pessetes, la reducció és del 70 per 100. La tarifa a aplicar quant a l'excés es redueix el 80 per 100.

5. S'autoritza els ministeris d'Economia i Hisenda i d'Indústria i Energia a dictar, dins les seves respectives competències, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest article.

Article 155. Modificació de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

Els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, queden redactats de la manera següent:

«Article 7.

1. La Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, òrgan de planificació, coordinació i seguiment del Pla nacional, està presidida pel president del Govern o ministre en qui delegui i en formen part els representants dels departaments ministerials que designi el Govern.

2. Així mateix, el Govern ha de nomenar, entre els membres de la Comissió Interministerial, una

comissió permanent, les funcions de la qual ha d'establir aquella, i que ha de disposar de l'estructura orgànica, personal i dels mitjans necessaris que han d'estar adscrits al Ministeri que determini el Govern. Per col·laborar en l'elaboració, avaluació i seguiment del Pla nacional, així com per gestionar els programes nacionals que li encarregui la Comissió Interministerial, aquesta Comissió Permanent, amb l'autorització prèvia de l'organisme corresponent, pot adscriure temporalment a temps complet o parcial i amb reserva del lloc de treball, personal científic, experts en desenvolupament tecnològic i altres especialistes relacionats amb els objectius del Pla, que prestin serveis en departaments ministerials, comunitats autònomes, universitats, organismes públics de recerca i entitats o empreses de caràcter públic. L'adscripció a temps parcial del personal esmentat anteriorment és compatible amb el desenvolupament, igualment en règim de prestació a temps parcial, del lloc de treball que estiguin ocupant.

Així mateix, aquesta Comissió Permanent pot contractar, per un temps no superior a la durada del programa, qualsevol altre tipus de personal no adscrit al sector públic, de conformitat amb el que estableix l'article 15.1, paràgraf a), de l'Estatut dels treballadors. La Comissió pot sol·licitar l'assessorament dels òrgans de planificació, coordinació i seguiment de recerca de les administracions públiques.»

Article 156. *Aprofitament del domini públic aeroportuari.*

Correspon a l'ens públic AENA l'atorgament de les concessions i autoritzacions del domini públic aeroportuari per al desenvolupament d'activitats industrials, comercials o de servei públic.

Aquest atorgament s'ha de fer per concurs. Excepcionalment es pot efectuar per adjudicació directa en funció de les circumstàncies concurrents, com ara les característiques de la zona aeroportuària de què es tracti, la naturalesa de les activitats a desenvolupar o qualsevol altra significativa per a l'explotació aeroportuària.

TÍTOL V

De l'acció administrativa

CAPÍTOL I

Acció administrativa en matèria d'inversions públiques

Article 157. *Modificació de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió.*

U. Els articles 2, 8.2, 13.f), 25, 30.1, de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, queden redactats de la manera següent:

«Article 2.

1. Les concessions a què es refereix l'article anterior es regeixen pel que disposa aquesta Llei que s'aplica i, supletòriament, per la legislació de contractes de l'Estat.

2. L'Administració concedent pot aplicar opcionalment el règim que preveu l'apartat anterior a les concessions administratives de túnels, ponts o altres vies de peatge d'acord amb les seves característiques i peculiaritats.»

«Article 8.2.

L'adjudicatari s'obliga a constituir en el termini i requisits que estableixin els plecs de la concessió, una societat anònima de nacionalitat espanyola amb la qual s'ha de formalitzar aquella, i la finalitat de la qual sigui la construcció, conservació i explotació de l'autopista adjudicada, així com, potestativament, de qualsevol altres concessions de carreteres que es puguin atorgar en el futur a Espanya.

S'entén que formen part de l'objecte social de la societat concessionària les activitats dirigides a l'explotació de les àrees de servei de les autopistes la concessió de les quals tingui, les activitats que siguin complementàries amb la construcció, conservació i explotació de les autopistes, així com les activitats següents: estacions de servei, centres integrats de transports i aparcaments, sempre que tots estiguin dins l'àrea d'influència d'aquestes autopistes, l'extensió de les quals s'ha de determinar per reglament.

La societat concessionària, a través d'empreses filials o participades, també pot desenvolupar i dur a terme activitats relacionades amb vies de peatge a l'estranger, i amb la conservació de carreteres a Espanya. Aquestes activitats no gaudeixen dels beneficis atorgats a les concessions de la societat matriu.

Aquesta societat s'ha d'atenir al règim que estableixin els plecs de clàusules, i no hi són aplicables els límits que estableixen els articles 282 del text refós de la Llei de societats anònimes i 185 del Codi de comerç.

Amb independència d'això, la societat concessionària, a través d'empreses filials o participades, també pot concórrer a procediments d'adjudicació de vies de peatge a l'estranger, així com els que es convoquin per a la conservació de carreteres a Espanya, activitats aquestes que no gaudeixen dels beneficis atorgats a les concessions de la societat matriu.

Aquesta societat s'ha d'atenir al règim que estableixin els plecs, i no hi són aplicables els articles 282 del text refós de la Llei de societats anònimes i 185 del Codi de comerç.

No és necessària la constitució d'una nova societat anònima si l'adjudicatari és una societat preexistent de nacionalitat espanyola que sigui concessionària de qualsevol altra autopista de peatge, cas en què aquesta societat ha d'adaptar els seus estatuts.

En cas que s'opti per no crear una nova societat concessionària, aquesta ha de portar el desglossament oportú de tots els comptes corresponents a la nova concessió, separats dels de la preexistent.»

«Article 13, f).

Excepcionalment, d'avànçaments reintegrables o préstecs subordinats o d'una altra naturalesa, des del començament del període concessional, quan es prevegi que han de ser necessaris per garantir la viabilitat economicofinancera de la concessió. La devolució dels avançaments s'ha d'iniciar a partir de l'exercici en què es comencin a obtenir resultats positius, d'acord amb el pla economicofinancer de l'oferta. La devolució dels préstecs i el pagament dels interessos meritats per aquests s'ha d'ajustar als termes que prevegi la concessió.»

«Article 25.

1. Si en el futur l'autopista és insuficient per a la prestació del servei i se'n considera convenient l'ampliació, la pot acordar l'Administració establint les condicions particulars a què s'hagi de subjectar la

realització de les obres i la seva repercussió en el règim de tarifes per mantenir l'equilibri econòmic-financer de la concessió, o bé arribar a un conveni amb el concessionari sobre els aspectes anteriors, mantenint inalterades les normes que van regir per a l'adjudicació en tots els aspectes que no hagin estat objecte de modificació.

Quan l'ampliació consisteixi en l'augment del nombre de carrils de les calçades, per aconseguir la millor prestació del servei públic o per millorar el sistema de comunicacions del corredor afectat, es pot acordar mitjançant un conveni amb el concessionari, en què s'han d'establir els aspectes del règim concessional que siguin objecte.

2. Excepcionalment, quan sigui necessari per aconseguir la millor prestació del servei públic o per millorar el sistema de comunicacions del corredor afectat, l'ampliació pot consistir en la prolongació contínua o funcional de l'autopista, en virtut d'un conveni amb el concessionari, en què s'han d'establir els aspectes del règim concessional que siguin objecte de modificació.

En aquest supòsit, hi han de concórrer conjuntament els requisits següents:

a) Que l'autopista no hagi estat objecte d'una ampliació anterior consistent en la seva prolongació contínua o funcional.

b) Que les obres a realitzar s'hagin de considerar subordinades de les compres inicialment en la concessió.

c) Que es garanteixi que les obres de l'ampliació siguin adjudicades mitjançant un concurs obert.

3. En tot cas correspon al Govern, a proposta del Ministeri de Foment, aprovar l'ampliació, amb el dictamen previ del Consell d'Estat.

En el supòsit de l'article 25.2, el dictamen del Consell d'Estat, que s'ha de pronunciar expressament sobre la concurrència de tots els requisits exigits pel precepte esmentat, té caràcter vinculant.»

«Article 30.1.

Les concessions que regula aquesta Llei tenen el termini de durada que determini el Reial decret d'adjudicació i, si s'escau, els acords de pròrroga de conformitat amb el que disposa l'article 25 bis, sense que aquest termini, incloses les eventuais pròrrogues, pugui ser superior a setanta-cinc anys.»

Dos. S'afegeixen un article 25 bis nou i una disposició addicional nova a la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió, amb la redacció següent:

«Article 25 bis.

1. La compensació al concessionari per tal de mantenir l'equilibri econòmic-financer de la concessió, en els supòsits de modificació o ampliació que preveuen els articles 24 i 25 d'aquesta Llei, tant si es produeixen a iniciativa de l'Administració com de la societat concessionària, pot consistir, totalment o parcialment, en l'ampliació del termini vigent de la concessió, cas en què es poden mantenir els beneficis atorgats a la concessió o al concessionari per tota l'extensió del termini ampliat, i, en tot cas, amb el límit màxim que estableix l'article 30.1.

2. En les ampliacions de termini de la concessió s'ha de mantenir l'equilibri econòmic-financer de la concessió. Els plans econòmic-financers actuals de les societats concessionàries, elaborats d'acord amb la legislació aplicable i reconeguts per la Delegació del Govern, han de continuar mante-

nint la seva vigència quan no siguin objecte de modificació.»

«Disposició addicional.

El dret del concessionari al cobrament del peatge pot tenir la consideració d'actiu susceptible d'integrar-se en els fons de titulació d'actius de conformitat amb la normativa general reguladora d'aquests. Aquesta integració ha de tenir, en cada cas, l'autorització prèvia de l'òrgan concedent.»

Article 158. *Gestió directa de la construcció i/o explotació de determinades obres públiques.*

U. S'autoritza el Consell de Ministres a constituir una o diverses societats estatals de les que preveu l'article 6.1.a) del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, l'objecte social del qual sigui la construcció i/o explotació de les carreteres estatals que a aquest efecte determini el mateix Consell de Ministres.

Dos. Les relacions entre l'Administració General de l'Estat i les societats estatals a què es refereix l'apartat anterior es regulen mitjançant els convenis corresponents, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha d'autoritzar el Consell de Ministres i en què s'han de preveure, almenys, els aspectes següents:

a) El règim de construcció i/o explotació de les carreteres estatals de què es tracti.

b) Les potestats que té l'Administració General de l'Estat en relació amb la direcció, inspecció, control i recepció de les obres, la titularitat de les quals correspon en tot cas a aquesta.

c) Les aportacions econòmiques que hagi de fer l'Administració General de l'Estat a la societat estatal; a aquest efecte aquella pot adquirir els compromisos plurianuals de despesa que siguin pertinents, sense subjecció a les limitacions que estableix l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. El que disposa aquesta lletra s'entén, en tot cas, sense perjudici de les aportacions que la societat estatal pugui rebre d'altres subjectes públics o privats, en virtut, si s'escau, de la conclusió dels convenis corresponents.

d) Les garanties que s'hagin d'establir a favor de les entitats que financin la construcció i/o explotació de les carreteres estatals.

Tres. En els contractes que les societats estatals a què es refereix aquest article conclouguin amb tercers per a la construcció de les carreteres estatals s'han d'observar les regles següents:

a) S'hi han d'aplicar les prescripcions de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, i de les disposicions que la despleguin, pel que fa a la capacitat de les empreses, publicitat, procediments de licitació i formes d'adjudicació.

b) S'hi han d'incloure les clàusules que siguin pertinents per a la defensa adequada per part d'aquestes societats estatals i de l'Administració General de l'Estat dels interessos públics afectats.

c) L'ordre jurisdiccional contenciós administratiu ha de conèixer de les qüestions que se suscitin en relació amb la preparació i l'adjudicació.

Quatre. És aplicable l'apartat dos d'aquest article a qualssevol relacions que l'Administració General de l'Estat estableixi amb altres empreses públiques per a la construcció i/o explotació de carreteres estatals i l'apartat tres d'aquest article als contractes que aquestes empreses públiques conclouguin amb tercers per a la construcció i/o explotació de carreteres estatals.

Cinc. L'autorització que preveu l'apartat u s'estén igualment a la constitució de societats estatals que tinguin per objecte la construcció, explotació o execució d'una obra pública hidràulica. També són aplicables a les relacions d'aquestes societats estatals amb l'Administració General de l'Estat, i als contractes que concloguin amb tercers, els apartats dos i tres d'aquest article.

Article 159. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

S'afegeix un apartat quatre a l'article 23 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb el text següent:

«Quatre. El que disposa l'apartat anterior és aplicable a les bases imposables negatives derivades de l'explotació de noves autopistes, túnels i vies de peatge realitzades per les societats concessionàries d'aquestes activitats.»

Article 160. *Infraestructures ferroviàries.*

U. Es crea un ens públic dels que preveu l'article 6.5 del text refós de la Llei general pressupostària, que té per objecte la construcció i, si s'escau, administració de les noves infraestructures ferroviàries que expressament li atribueixi el Govern, a proposta del ministre de Foment.

La construcció i administració de les infraestructures a què al·ludeix el paràgraf anterior i l'explotació dels serveis ferroviaris s'han de portar a terme de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves normes complementàries de desplegament, i, en el que aquestes no prevegin, la Llei d'ordenació dels transports terrestres, de 30 de juliol de 1987, i altres normes que hi siguin aplicables.

Dos. La construcció i administració de la infraestructura l'ha d'efectuar l'ens públic que es crea mitjançant aquesta Llei, «Gestor d'Infraestructures Ferroviàries» (GIF), dotat de personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

L'ens «Gestor d'Infraestructures Ferroviàries» queda adscrit al Ministeri de Foment, al qual correspon el control tècnic i d'eficàcia de gestió.

Tres. Correspon al Govern aprovar l'Estatut de l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries, mitjançant un reial decret dictat a proposta del ministre de Foment. En aquest Estatut se n'ha de determinar l'estructura organitzativa bàsica, els òrgans de direcció de l'ens, la seva composició i atribucions així com el règim jurídic de l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries, que s'ha d'ajustar als criteris següents:

a) El personal directiu de l'ens és designat i separat lliurement de conformitat amb l'Estatut, en què s'ha de determinar el personal que hagi de ser funcionari. La resta del personal està vinculat a l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries mitjançant una relació de caràcter laboral.

b) Per al compliment de les seves finalitats, el GIF té un patrimoni propi diferent del patrimoni de l'Estat. Els recursos del GIF estan integrats per:

1. Les aportacions patrimonials de l'Estat, que constitueixen els recursos propis de l'ens.
2. Els fons comunitaris que se li assignin.
3. El cànon corresponent a la utilització de la infraestructura i altres ingressos propis de la seva activitat.
4. Subvencions.
5. Les aportacions de l'Estat a títol de préstec que s'han de fixar en els pressupostos generals de l'Estat de cada exercici.
6. Els recursos financers procedents d'operacions d'endeutament, el límit anual dels quals s'ha de fixar en les respectives lleis de pressupostos generals de l'Estat.

7. Qualsevol altre recurs financer que es pugui integrar dins el seu patrimoni.

Els béns de domini públic necessaris per al compliment de les seves finalitats queden adscrits al patrimoni de l'ens gestor, d'acord amb el règim que es fixi en el seu Estatut.

Quatre. La construcció de la infraestructura ferroviària, incloses l'electrificació i senyalització, s'ha d'efectuar d'acord amb les prescripcions següents:

a) L'Administració General de l'Estat ha de fer els estudis previs o de planejament, els estudis informatius, l'avaluació d'impacte ambiental i l'aprovació i replantejament dels projectes.

b) L'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries ha de tramitar els expedients de contractació i és l'ens contractant, que ha d'ajustar la seva activitat a la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, excepte pel que fa a l'electrificació i senyalització, respecte de les quals és aplicable el que disposa el número cinc d'aquest article.

c) El Govern, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar el nivell i la programació de les inversions en el corresponent programa d'actuació, inversions i finançament.

d) La potestat expropiatòria l'ha d'exercir l'Administració General de l'Estat i el preu just de les expropiacions l'ha d'abonar l'ens «Gestor d'Infraestructures Ferroviàries».

e) Per portar a terme obres d'infraestructura ferroviària l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries no necessita cap llicència municipal, sense perjudici de l'aplicació a aquestes del que disposa l'article 244, apartats 2 i 3, del Reial decret legislatiu 1/1992, de 15 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre el règim del sòl i ordenació urbana.

f) Les obres públiques i altres béns que integrin la infraestructura ferroviària queden adscrits al patrimoni de l'ens gestor.

g) L'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries queda subrogat en els contractes adjudicats per l'Administració General de l'Estat, per a la construcció de trams de la infraestructura ferroviària que li atribueixi el Govern de conformitat amb el que disposa el número u d'aquest article.

Respecte als expedients que es trobin en tramitació, les actuacions han de prosseguir en l'estat en què es trobin, i a aquest efecte l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries queda subrogat en la posició de l'Administració General de l'Estat, quan sigui necessari.

h) L'ens públic Gestor d'Infraestructures Ferroviàries queda sotmès al mateix règim tributari que correspon a l'Estat.

Cinc. El manteniment de la infraestructura ferroviària i la gestió dels sistemes de regulació i seguretat els ha de portar a terme l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries d'acord amb l'ordenament jurídic privat, i amb observança dels principis de publicitat i concurrència en els termes que precisi l'Estatut de l'ens.

Sis. L'explotació dels serveis ferroviaris correspon a la Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE), que ha d'aportar la tracció i abonar a l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries el cànon corresponent.

Set. En la fixació del cànon, que s'ha d'abonar a l'ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries per la utilització de la infraestructura, s'han de tenir en compte els criteris següents: la naturalesa del servei, la seva durada, la situació del mercat i la naturalesa i el deteriorament de la infraestructura.

Vuit. El Consell de Ministres pot dictar les normes que requereixin el desplegament i l'aplicació del que disposa aquest article.

Article 161. Atribució a l'ens «Gestor d'Infraestructures Ferroviàries» de l'administració d'infraestructures.

El Govern, a proposta del ministre de Foment, pot atribuir a l'ens «Gestor d'Infraestructures Ferroviàries» l'administració d'infraestructures ferroviàries en les mateixes condicions que estableix l'article precedent.

CAPÍTOL II

Acció administrativa en matèria de transports

Article 162. Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

Els articles 38, 56, 147, 148 i 179.3 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, queden redactats en la forma que s'expressa a continuació:

«Article 38.

1. Correspon a les juntes arbitrals resoldre, amb els efectes previstos a la legislació general d'arbitratge, les controvèrsies de caràcter mercantil sorgides en relació amb el compliment dels contractes de transport terrestre quan, de comú acord, siguin sotmeses al seu coneixement per les parts interventors o altres persones que tinguin un interès legítim en el seu compliment.

Així mateix, els correspon resoldre, en els mateixos termes previstos anteriorment, les controvèrsies sorgides en relació amb els altres contractes subscrits per empreses transportistes i d'activitats auxiliars i complementàries del transport l'objecte de les quals estigui directament relacionat amb la prestació per compte d'altri dels serveis i activitats que, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, es troben compresos en l'àmbit de la seva actuació empresarial.

Es presumeix que existeix l'esmentat acord de submissió a l'arbitratge de les juntes sempre que la quantia de la controvèrsia no excedeixi les 500.000 pessetes i cap de les parts interventors en el contracte hagi manifestat expressament a l'altra la seva voluntat en contra abans del moment en què s'iniciï o s'hauria d'haver iniciat la realització del servei o activitat contractat.

2. El procediment d'acord amb el qual s'ha de substanciar l'arbitratge l'ha d'establir el Govern, i s'ha de caracteritzar per la simplificació de tràmits i per la no-exigència de formalitats especials.

3. Les juntes arbitrals han de fer, a més de la funció d'arbitratge a què es refereixen els punts anteriors, totes les actuacions que els siguin atribuïdes.»

«Article 56.

L'Administració pot imposar, com a requisit previ a l'atorgament dels títols habilitadors per a la realització dels serveis de transport discrecional o activitats auxiliars o complementàries d'aquest, que les persones a les quals s'hagin d'atorgar garanteixin el compliment de les obligacions i responsabilitats administratives inherents a aquests, o bé mitjançant la constitució d'una fiança o per un altre mitjà, quan es donin circumstàncies que ho aconsellin en relació amb tots o amb una determinada classe dels títols esmentats.»

«Article 147.

1. Durant la realització dels serveis de transport per carretera subjectes a l'obtenció prèvia d'algun dels títols habilitadors que preveu aquesta Llei, s'han de portar a bord del vehicle, degudament emplenats, els documents de control administratiu

que, si s'escau, es determinin per reglament. En els transports internacionals s'han d'utilitzar els documents de control que estableixin els convenis subscrits per Espanya.

Els vehicles en què es facin aquests serveis, per la seva part, han d'estar senyalitzats mitjançant els rètols i distintius que, per a la identificació exacta de les característiques del servei o del títol habilitador a l'empara del qual es presten, s'exigeixin per reglament.

2. Les persones que realitzin els serveis i activitats que preveu aquesta Llei han d'emplenar i conservar en el seu domicili empresarial, durant el termini que s'estableixi als efectes del que preveu l'article 33.2, la documentació de caràcter administratiu o estadístic que, si s'escau, es determini per reglament.»

«Article 148.

Els vehicles destinats a la realització de transport per carretera han de tenir instal·lat i portar en funcionament durant la seva prestació l'aparell tacògraf o altres mecanismes de control en els casos en què s'exigeixi per reglament o sigui obligatori de conformitat amb les disposicions que contenen els convenis internacionals subscrits per Espanya o la normativa directament aplicable a la Unió Europea.»

«Article 179.3.

Per a la instal·lació o aplicació de xarxes pròpies de telecomunicació, sempre que estiguin afectes al trànsit ferroviari o siguin compatibles amb aquest, RENFE, ajustant-se als plans i normes tècniques establertes a aquest efecte, està facultada per al seu establiment, amb l'autorització administrativa prèvia.»

Article 163. Declaració de port.

Queda derogat l'article 149 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i totes les referències a la declaració de port, així com les fiances afectes al compliment de les responsabilitats i obligacions dimanants de les autoritzacions de transport discrecional per carrera i d'activitats auxiliars i complementàries del transport, que continguin les normes dictades per al desplegament o aplicació de la dita Llei.

Article 164. Règim de llicències i autorització per al transport d'emigrants.

Queda sense efecte el règim de llicències i autorització per al transport d'emigrants que estableix l'article 36 de la Llei 33/1971, de 21 de juliol, d'emigració, així com el règim de fiances i cànon que se'n deriven, que preveuen els articles 3r i 4t de l'article 47 de la mateixa Llei.

Totes les empreses que tinguin concedida una llicència per al transport d'emigrants i hagin constituït la preceptiva fiança, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden sol·licitar la seva cancel·lació i la devolució de la fiança una vegada estiguin al dia en el compliment de les seves obligacions com a empresa transportista d'emigrants.

Article 165. Subvencions al transport aeri per a residents a les Canàries, les Balears, Ceuta i Melilla.

S'autoritza el Govern perquè modifiqui la quantia de les subvencions al transport aeri per a residents a les Canàries, les Balears, Ceuta i Melilla actualment vigents, o reemplaci el règim esmentat per un altre sistema de

compensació en funció de l'evolució del mercat de serveis de transport aeri.

En tot cas, i sense perjudici d'això, a partir de l'1 de gener de 1997, la quantia de la subvenció es determina aplicant els percentatges de subvenció legalment establerts a l'import del títol de transport amb dret a subvenció, sempre que aquest import no sigui superior a les quantitats següents, cas en què la subvenció es limita a aquests imports:

Desplaçament Canàries-resta territori nacional: 10.000 pessetes anada o tornada i 20.000 pessetes anada i tornada.

Desplaçament Balears-resta territori nacional: 2.800 pessetes anada o tornada i 5.600 pessetes anada i tornada.

Desplaçament Ceuta/Melilla-resta territori nacional: 3.500 pessetes anada o tornada i 7.000 pessetes anada i tornada.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als bitllets emesos abans de l'1 de gener de 1997.

Article 166.

1. El Ministeri de Foment ha de delimitar per als aeroports d'interès general una zona de servei que ha d'incloure les superfícies necessàries per a l'execució de les activitats aeroportuàries, les destinades a les tasques complementàries d'aquesta i els espais de reserva que garanteixin la possibilitat de desenvolupament i creixement del conjunt i n'ha d'aprovar el corresponent Pla director en què s'han d'incloure, a més de les activitats que preveu l'article 30 de la Llei de navegació aèria, de 21 de juliol de 1960, els usos industrials i comercials la localització dels qual en aquesta sigui necessària o convenient per la seva relació amb el trànsit aeri o pels serveis que prestin als usuaris d'aquest.

2. Els plans generals i altres instruments generals d'ordenació urbana han de qualificar els aeroports i la seva zona de servei com a sistema general aeroportuari i no poden incloure determinacions que comportin una interferència o pertorbació en l'exercici de les competències d'exploració aeroportuària.

Aquest sistema general aeroportuari s'ha de desenvolupar a través d'un pla especial o instrument equivalent, que ha de formular AENA, d'acord amb les previsions que contingui el corresponent Pla director i que s'ha de tramitar i aprovar de conformitat amb el que estableix la legislació urbanística aplicable.

L'autoritat urbanística competent per a l'aprovació del Pla especial ha de traslladar a AENA l'acord d'aprovació provisional d'aquest perquè l'organisme esmentat es pronunciï en el termini d'un mes sobre els aspectes de la seva competència. En cas de desacord entre les dues autoritats s'ha d'obrir un període de consultes per un termini de sis mesos i si, en finalitzar aquest termini, no s'ha aconseguit un acord exprés entre aquestes sobre el contingut del Pla especial, s'ha de remetre l'expedient al Consell de Ministres, al qual correspon informar amb caràcter vinculant.

3. Les obres de nova construcció, reparació i conservació que realitzi AENA en l'àmbit de l'aeroport i la seva zona de servei no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal a què es refereix l'article 84.1, b), de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, perquè constitueixen obres públiques d'interès general.

Article 167. *Ampliació del termini concessional.*

Com a excepció al que preveu l'article 72.3 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, durant el termini de dos mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els concessionaris de serveis

regulars permanents de transport de viatgers per carretera, d'ús general, poden sol·licitar una pròrroga de fins a cinc anys dels seus terminis concessionals.

Per a l'atorgament d'aquesta pròrroga per part de l'Administració competent és necessari que el concessionari renunciï expressament a incrementar les tarifes durant els anys 1997 i 1998 i presenti, simultàniament, una proposta de modernització del material mòbil. Davant aquesta proposta, l'Administració ha de resoldre sobre la procedència de la pròrroga i la seva durada, que no pot excedir, en cap cas, el termini indicat.

En tot cas l'Administració competent pot condicionar l'atorgament de la pròrroga, en els supòsits en què el peticióari sigui titular de diverses concessions, al fet que la sol·licitud d'aquesta s'estengui a les d'exploració deficitària.

CAPÍTOL III

Acció administrativa en matèria educativa i sanitària

Article 168. Modificació de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

Es modifica la disposició addicional dissetena, apartat 2, de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, que queda redactada de la manera següent:

«2. Quan l'Estat o les comunitats autònomes hagin d'afectar, per necessitats d'escolarització, edificis escolars de propietat municipal en què es trobin ubicats centres d'educació preescolar, educació general bàsica o educació especial dependents de les administracions educatives, per impartir educació secundària o formació professional, han d'assumir, respecte d'aquests centres, les despeses que els municipis estiguin sufragant d'acord amb les disposicions vigents, sense perjudici de la titularitat demanial que puguin tenir els municipis respectius.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable respecte als edificis escolars de propietat municipal en què s'imparteixi, a més de l'educació infantil i primària o educació especial, el primer cicle de l'educació secundària obligatòria.»

Article 169. Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

Es modifiquen els articles següents de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament:

U. S'afegeix un apartat 6 bis a l'article 8 amb la redacció següent:

«6 bis. Especialitat farmacèutica genèrica: L'especialitat amb la mateixa forma farmacèutica i la mateixa composició qualitativa i quantitativa en substàncies medicinals que una altra especialitat de referència, el perfil d'eficàcia i seguretat de la qual estigui prou establert pel seu continuat ús clínic. L'especialitat farmacèutica genèrica ha de demostrar l'equivalència terapèutica amb l'especialitat de referència mitjançant els corresponents estudis de bioequivalència. Les diferents formes farmacèutiques orals d'alliberament immediat es poden considerar la mateixa forma farmacèutica sempre que hagin demostrat la seva bioequivalència.»

Dos. S'afegeixen dos paràgrafs a l'apartat 1 de l'article 16 amb la redacció següent:

«Quan la denominació de l'especialitat farmacèutica sigui una marca comercial o nom de fantasia i només contingui una substància medicinal, ha d'anar acompanyada de la denominació oficial espa-

nyola (DOE) o, si no, de la denominació comuna internacional (DCI).

Quan es tracti d'una especialitat farmacèutica genèrica, la denominació ha d'estar constituïda per la denominació oficial espanyola o, si no, per la denominació comuna o científica acompanyada del nom o marca del titular o fabricant. Les especialitats farmacèutiques genèriques s'han d'identificar pel fet de portar la sigla EFG en l'envàs i l'etiquetatge general.»

Tres. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 90, amb la redacció següent:

«Si el metge prescriptor identifica en la recepta una especialitat farmacèutica genèrica, només es pot substituir per una altra especialitat farmacèutica genèrica.»

Quatre. S'afegeix un apartat 6 a l'article 94 amb la redacció següent:

«6. El Govern, amb l'informe previ del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, pot limitar el finançament públic de medicaments, i establir que, d'entre les diferents alternatives bioequivalents disponibles, només siguin objecte de finançament amb càrrec al Sistema Nacional de Salut les especialitats farmacèutiques els preus de les quals no superin la quantia que per a cada principi actiu s'estableixi per reglament.

Aquesta limitació en el finançament de les especialitats farmacèutiques finançades amb fons públics no exclou la possibilitat que l'usuari elegeixi una altra especialitat farmacèutica prescrita pel metge que tingui la mateixa composició qualitativa i quantitativa en substàncies medicinals, forma farmacèutica, via d'administració i dosificació i d'un preu més elevat, sempre que, a més d'efectuar, si s'escau, l'aportació econòmica que li correspongui satisfer de l'especialitat farmacèutica finançada pel Sistema, els beneficiaris paguin la diferència existent entre el preu d'aquesta i el de l'especialitat farmacèutica elegida.»

CAPÍTOL IV

Acció administrativa en matèria de telecomunicacions

Article 170. *Modificació de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Les empreses o entitats explotadores de serveis públics basats en infraestructures físiques de caràcter continu que requereixin un control permanent i en temps real poden instal·lar xarxes pròpies de telecomunicació diferents de les dels titulars de serveis portadors i finals.

Aquestes instal·lacions requereixen l'autorització administrativa prèvia. No obstant això, quan les xarxes proposades que es pretenguin implantar requereixin la utilització del domini públic radioelèctric s'exigeix una concessió administrativa.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'adoptar les mesures necessàries per salvaguardar la lliure competència en el mercat, de conformitat amb el que disposa l'article 1.Dos.2, d), del Reial decret llei 6/1996, de 7 de juny, de liberalització

de les telecomunicacions, quan es presentin situacions de distorsió de la competència motivades per la posada al mercat de les xarxes de telecomunicació de les empreses o entitats a què es refereix aquest apartat.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 10, i els apartats 5 i 6, respectivament, passen a ser els números 4 i 5.

Tres. S'afegeix una nova lletra j) a l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei, amb el text següent:

«j) L'incompliment o demora injustificada en la resposta als requeriments d'informació realitzats per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seves funcions.»

CAPÍTOL V

Acció administrativa en matèria d'energia

Article 171. *Modificació de la Llei 82/1980, de 30 de desembre, sobre conservació d'energia.*

U. Es modifica l'article 2, als apartats b) i m), de la Llei 82/1980, de 30 de desembre, sobre conservació d'energia, que queden redactats en els termes següents:

«b) La modificació o el muntatge de noves instal·lacions de transformació energètica, a fi de substituir el petroli o els seus derivats com a font d'energia per altres fonts d'energia.»

«m) Promoure la investigació i el desenvolupament tecnològic adreçats a la consecució dels objectius d'aquesta Llei, i en especial:

Primer. Crear i desenvolupar la tecnologia de sistemes que utilitzin les fonts renovables d'energia.

Segon. Impulsar la investigació tecnològica relacionada amb l'eficiència en la transformació energètica o en els seus usos finals.

Tercer. Desenvolupar noves fonts d'energia incloent-hi la seva utilització, manipulació o transformació.»

Dos. Es modifica l'article 12, a l'apartat 1, de la Llei 82/1980, de 30 de desembre, sobre conservació d'energia, que queda redactat en els termes següents:

«U. Subvencions, per a la realització d'alguna de les activitats que s'esmenten a l'article segon d'aquesta Llei, en els termes següents:

a) Les inversions destinades a complir noves normes obligatòries que suposin l'adaptació de les instal·lacions o equips a aquestes noves exigències es poden subvencionar fins al 15 per 100 del cost subvencionable.

b) Les inversions destinades a assolir nivells d'exigència substancialment superiors als que disposin les normes obligatòries es poden subvencionar fins al 30 per 100 del cost subvencionable.

c) Les inversions que impliquin la realització de treballs d'investigació relacionats amb els objectius d'aquesta Llei, sempre que es puguin generalitzar a altres indústries o empreses i es garanteixi la difusió dels resultats obtinguts, es poden subvencionar fins al 25 per 100 del cost subvencionable.

d) Les inversions que impliquin la realització de treballs d'investigació bàsica relacionats amb els objectius d'aquesta Llei es poden subvencionar fins al 50 per 100 del cost subvencionable.

e) Els límits de subvenció als quals es fa referència en els apartats anteriors es poden incrementar en 10 punts percentuals quan les inversions les faci una petita o mitjana empresa (PIME).

f) S'entén com a cost subvencionable la part de la inversió en béns tangibles que sigui necessària per a assolir els objectius energètics i mediambientals previstos en l'actuació.

g) Les activitats són subvencionables sempre que el seu objecte i el resultat de l'actuació siguin, a més, aconseguir beneficis significatius per al medi ambient i se'n demostrï la necessitat, tenint en compte els estalvis de costos aconseguits per l'inversor.

h) S'autoritza el Ministeri d'Indústria i Energia perquè publiqui les bases reguladores de les subvencions objecte d'aquesta Llei, que poden tenir un període de vigència superior a un any, sense perjudici de la convocatòria anual disposada a l'article 81 del text refós de la Llei general pressupostària.

i) Es consideren incloses en els límits màxims subvencionables, a què fan referència els apartats a, b, c, d i e d'aquest punt, totes les ajudes i bonificacions que estableix el títol II d'aquesta Llei.»

Article 172.

Els costos derivats de la retirada i gestió dels capçals de parallamps radioactius que no hagin estat satisfets a l'«Empresa Nacional de Residuos Radioactivos, Sociedad Anónima» (ENRESA) amb càrrec al pressupost de despeses del Ministeri d'Indústria i Energia, així com les despeses que generi aquest concepte després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de finançar amb càrrec als rendiments financers integrats en el fons a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional.

CAPÍTOL VI

Acció administrativa en matèria d'aigües

Article 173. Règim jurídic del contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques.

U. Per a la construcció, conservació i explotació de les obres i infraestructures vinculades a la regulació dels recursos hidràulics, la seva conducció, potabilització i dessalinització, i al sanejament i depuració de les aigües residuals, les administracions públiques poden utilitzar el contracte de construcció i explotació d'obres hidràuliques, que s'ha de regir pels preceptes que conté aquesta Llei i, si no, pel que preveu la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques i altres normes que hi siguin aplicables per raó de la matèria.

Dos. Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració de contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, aquell que té per objecte la construcció, conservació i explotació de les obres definides a l'apartat primer i en què la contraprestació al cessionari consisteixi en el dret a percebre la tarifa que preveu l'apartat sis, lletra a), d'aquest article.

L'Administració concedent, quan hi hagi raons d'interès públic, rendibilitat social o ús col·lectiu, pot compensar al concessionari part de l'obra pública prevista, en els termes que en cada cas s'estableixin en els corresponents plecs contractuals.

Tres. El règim jurídic d'aquest contracte és l'establert en la legislació bàsica estatal, amb les excepcions següents:

a) El termini d'explotació de l'obra és el previst en cada plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir en cap cas els setanta-cinc anys.

b) L'Administració pot imposar al concessionari, en el contracte, que cedeixi a un tercer un percentatge de la construcció de l'obra que representi, almenys, un 30 per

100 del seu valor total, i ha d'expressar raonadament en el plec de clàusules particulars els motius que aconsellen la cessió. La selecció del cessionari ha de seguir les normes generals dels contractes d'obres.

c) Aquests contractes queden exceptuats del que preveuen els articles 11.e), 63.c) i 70.4 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques. En tot cas, s'ha d'unir a l'expedient un certificat de compromisos de crèdit per a exercicis futurs i un informe del Ministeri d'Economia i Hisenda sobre els aspectes pressupostaris i financers del contracte.

d) De conformitat amb el que disposa l'article 14.3 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, en el supòsit de compensació per part de l'Administració al concessionari de part de l'obra pública prevista, s'autoritza que el pagament es porti a terme de manera ajornada, en els termes que fixi el contracte de concessió.

Quatre. L'atorgament del contracte de concessió de les obres hidràuliques a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article es considera títol habilitador per ocupar i usar els terrenys i béns de domini públic necessaris per a la construcció de l'obra i la producció dels béns i serveis a què es destina.

Cinc. El règim jurídic de l'ús del domini públic necessari per executar el contracte de concessió és el següent:

a) El concessionari té el dret a utilitzar privativament els béns de domini públic inclosos en la concessió, i el benefici de l'expropiació forçosa dels béns, terrenys i drets afectats, en els termes fixats en el contracte de concessió d'obra hidràulica.

b) Les obres, béns i instal·lacions que realitzi el concessionari sobre el domini públic han de utilitzar, ocupats i gestionats pel concessionari fins que expiri el termini per al qual es va atorgar la concessió, moment en què revertixen a l'Administració pública competent.

c) Les concessions són inscriptibles en el Registre de la Propietat.

Sis. El règim economicofinancer del contracte es regeix pels principis següents:

a) Les tarifes que perceben els concessionaris les ha de fixar l'Administració competent, incloent-hi les despeses de funcionament, conservació i administració, la recuperació de la inversió i el cost del capital, en els termes que prevegi el contracte de concessió.

b) L'Administració ha de vetllar perquè en tot moment es mantingui l'equilibri financer de la concessió.

Set. En cap cas l'atorgament del contracte de concessió que regula aquest article no afecta el règim d'utilització dels recursos hídrics que preveu la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, llevat del que es derivi expressament del que estableix aquesta Llei.

Vuit. El Govern ha de desplegar reglamentàriament els preceptes que conté aquesta Llei, especialment quan es refereix al règim economicofinancer de les concessions.

Article 174. Modificació de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

S'afegeix un nou apartat a l'article 21 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, amb el tenor següent:

«2. Per al compliment de les funcions encomanades a les lletres d) i e) de l'apartat anterior, els organismes de conca poden:

a) Adquirir per subscripció o compra, alienar i, en general, realitzar qualssevol actes d'administració respecte de títols representatius de capital de societats estatals que es constitueixin per a la cons-

trucció, explotació o execució d'una obra pública hidràulica, o d'empreses mercantils que tinguin per objecte social la gestió de contractes de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Economia i Hisenda.

b) Subscriure convenis de col·laboració o participar en agrupacions d'empresa i unions temporals d'empreses que tinguin com a objecte qualsevol dels objectius indicats anteriorment.

c) Concedir préstecs i, en general, atorgar crèdit a qualsevol de les entitats que s'enumeren a les lletres a) i b).»

Article 175. Delegació de competències en confederacions hidrogràfiques.

U. S'autoritza el secretari d'Estat d'Aigües i Costes a delegar a favor dels òrgans de les confederacions hidrogràfiques competents per raó de la matèria, i respecte dels contractes d'obres que no es financin amb càrrec als pressupostos dels organismes esmentats, les atribucions administratives sobre actuacions preparatòries i d'execució dels contractes que se li encomanin d'acord amb la legislació vigent.

Dos. En tot cas, corresponen a l'òrgan de contractació competent del Ministeri de Medi Ambient les aprovacions i les propostes de pagaments derivats de les actuacions a què es refereix l'apartat anterior.

Tres. La Secretaria d'Estat d'Aigües i Costes pot delegar, així mateix, en els òrgans competents, per raó de la matèria, del Parc de Maquinària i de la Mancomunitat dels Canals del Taibilla, l'exercici de les funcions enumerades a l'apartat u d'aquest article, quan es consideri necessari per la naturalesa específica de les obres.

CAPÍTOL VII

Altres accions administratives

Article 176. Modificació de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia.

Es modifiquen els articles següents de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia:

U. L'apartat 1 de l'article vuitè queda redactat de la manera següent:

«1. Les persones o entitats que es proposin fabricar, importar, comercialitzar, reparar o cedir en arrendament els instruments, aparells, mitjans i sistemes de mesura a què es refereix l'article setè s'han d'inscriure en el Registre de Control Metrològic, en els supòsits i les condicions que es determinin per reglament.»

Dos. Els articles segon.1, tercer.1 i cinquè.5 de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, queden redactats de la manera següent:

Article segon.1.

«Són unitats legals de mesura les unitats bàsiques i derivades del sistema internacional d'unitats (SI), adoptat per la Conferència General de Pesos i Mesures i vigents a la Unió Europea.»

Article tercer.1.

«El Govern, mitjançant un reial decret, pot declarar d'ús legal a Espanya les unitats bàsiques i derivades adoptades, o que ho siguin en el futur, per la Conferència General de Pesos i Mesures per a les necessitats del comerç internacional fora de l'àmbit d'aplicació de les normes comunitàries.»

«Article cinquè.5.

Hi ha d'haver una indicació suplementària quan una indicació expressada per una unitat dels articles segon i tercer vagi acompanyada d'una o diverses indicacions expressades en unitats que no figurin en els articles esmentats.

No obstant això, mitjançant un reial decret es pot exigir que en els instruments de mesura figurin indicacions de magnitud en una sola unitat de mesura legal.

La indicació expressada en unitats de mesura pertanyents als articles segon i tercer ha de ser predominant. Les indicacions expressades per les unitats de mesura que no figurin en els articles esmentats s'han d'expressar en particular en caràcters de dimensions com a màxim iguals als caràcters de la indicació corresponent de les unitats pertanyents als articles esmentats.»

Article 177. Metalls preciosos.

Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 9, i els articles 13 i 14 de la Llei 17/1985, d'1 de juliol, de regulació de la fabricació, tràfic i comercialització d'objectes elaborats amb metalls preciosos, amb la redacció següent:

«Article 9.1.

1. Perquè un objecte de metall preciós es pugui comercialitzar a l'Estat espanyol ha de complir alguna de les "llei" següents, segons el metall preciós de què es tracti:

Platí: 999, 950, 900, 850.

Or: 999, 916, 750, 585, 375.

Plata: 999, 925, 800.»

«Article 9.4.

4. Perquè un objecte sigui considerat d'una determinada "llei" ha de tenir un contingut de metall preciós igual o superior al marcat per aquesta "llei":»

«Article 13.

1. Per a la comercialització a l'Estat espanyol d'objectes de metalls preciosos importats procedents d'estats que no siguin membres de la Unió Europea s'exigeix:

a) Que es compleixin els requisits que per al mercat interior estableix el capítol II d'aquesta Llei.

b) Que, amb independència dels contrastos amb què els objectes vinguin marcats per l'Estat d'origen, es marquin en destí amb el punxó de l'importador i amb el punxó de garantia.

2. Els objectes de metalls preciosos procedents d'un altre Estat membre de la Unió Europea es poden comercialitzar a l'Estat espanyol, sense necessitat que compleixin el que disposa l'apartat 1 d'aquest article quan reuneixin els requisits següents:

a) Que portin marcats el contrast d'identificació d'origen i el contrast de garantia de l'Estat de procedència.

b) Que s'hagi acreditat davant una administració pública espanyola, mitjançant un certificat, el registre de contrast d'identificació d'origen en la corresponent Oficina de Marques de l'Estat de procedència.

c) Que la informació que contingui el contrast de garantia sigui equivalent a la que exigeix aquesta Llei.

d) Que el contrast de garantia sobre l'objecte l'hagi realitzat un organisme independent i prèvia-

ment reconegut per l'òrgan competent de l'Administració pública espanyola.

En cas que no es reuneixi algun dels requisits anteriors han de complir el que disposa l'apartat 1, sense perjudici del que disposa l'apartat 3.

3. Quan les circumstàncies ho aconsellin es poden efectuar acords amb altres estats per establir les condicions sobre reconeixement mutu de contrastos en matèria de metalls preciosos, sense necessitat de complir el que disposen els apartats 1 i 2 d'aquest article.»

«Article 14.

1. Els objectes de metalls preciosos destinats a l'exportació es poden fabricar sigui quina sigui la seva "lletra" i s'han de complir exclusivament les prescripcions de l'Estat receptor.

2. No obstant això, si hi ha convenis subscrits i ratificats amb altres estats o entitats supranacionals, cal atènyer-se al que estableixen aquests, i s'ha de procedir, si s'escau, a marcar els objectes corresponents, en concepte de contrast de garantia, amb la marca que hagi estat acceptada en els convenis esmentats.

Si eventualment algun objecte destinat a l'exportació retorna de l'Estat de destí és considerat a tots els efectes com a procedent del dit Estat i per a la seva comercialització a l'interior ha de complir prèviament els requisits que estableix l'article 13.»

Article 178. *Canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic.*

U. Les operacions de canvi de moneda estrangera, sigui quina sigui la seva denominació, són lliures, sense més límits que els establerts en la legislació de control de canvis.

No obstant això, l'activitat professional que exerceixen persones físiques o jurídiques diferents de les entitats de crèdit, que descriu l'apartat següent, queda subjecta a l'autorització administrativa prèvia del Banc d'Espanya, a qui en correspon la supervisió i control.

Dos. Les persones físiques o jurídiques, diferents de les entitats de crèdit, que tinguin com a activitat exclusiva o complementària del seu negoci la realització, en oficines obertes al públic, d'operacions de compra o venda de bitllets estrangers i xecs de viatgers o gestió de transferències, rebudes de l'exterior o enviades a l'exterior a través d'entitats de crèdit, han d'obtenir l'autorització prèvia del Banc d'Espanya per a l'exercici de l'activitat i s'han d'inscriure en el «Registre d'establiments de canvi de moneda» a càrrec de la institució esmentada.

Per obtenir i conservar aquesta autorització és necessari que els titulars o responsables de l'activitat tinguin una reconeguda honorabilitat comercial i professional, en els termes que s'estableixin per reglament.

Així mateix, s'ha d'establir per reglament l'exigència de requisits especials de naturalesa societària als establiments que realitzin operacions de venda de bitllets estrangers o gestió de transferències internacionals.

Tres. El règim sancionador aplicable als titulars d'establiments de canvi de moneda, així com els seus administradors i directius, és el que estableix el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament atenent la naturalesa especial de les seves funcions, així com el procediment sancionador establert per als subjectes que participen en els mercats financers.

Les referències d'aquesta Llei a les entitats de crèdit s'entenen fetes als titulars dels establiments de canvi de moneda, tant si són persones físiques com jurídiques.

Sense perjudici d'això, és competent per instruir els pertinents expedients i per imposar les sancions, sigui quina sigui la seva graduació, el Banc d'Espanya.

Quatre. A les persones físiques o jurídiques, diferents de les entitats de crèdit, que sense estar inscrites en els registres corresponents del Banc d'Espanya efectuïn en establiments oberts al públic operacions de canvi de moneda estrangera o ofereixin al públic la realització d'aquestes, els és aplicable el que preveu la disposició addicional desena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament.

Cinc. Sense perjudici de les habilitacions específiques que conté aquesta disposició addicional, es faculta el Govern amb caràcter general per desplegar els seus preceptes i regular, amb aquesta finalitat, el règim aplicable a l'activitat de canvi de moneda estrangera.

Disposició addicional primera. *Organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Modificació de la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

U. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 1.

Dos. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 4 queda redactada de la manera següent:

«Representin, en la forma que es determini per reglament per a un o diversos sectors o productes, un grau d'implantació significativa en la producció i, si s'escau, en la transformació i comercialització.

En funció de la representació d'interessos, així com de l'objecte social per al qual han estat constituïdes, les cooperatives agràries i les organitzacions de productors reconegudes es poden enquadrar en el sector de la producció, de la transformació i de la comercialització, o en tots aquests simultàniament.»

Tres. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Nombre d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació només ha de reconèixer una única organització interprofessional agroalimentària per sector o producte, llevat del que disposen els apartats següents d'aquest article.

2. Els productes agraris i alimentaris amb dret a l'ús de denominacions d'origen i específiques, denominacions i indicacions de qualitat i indicacions i denominacions geogràfiques, es consideren als efectes d'aquesta Llei com a sectors o productes diferenciats d'altres de la mateixa naturalesa o d'una naturalesa similar.

3. Amb caràcter excepcional es pot reconèixer més d'una organització interprofessional agroalimentària per producte, quan el seu destí final o la diferenciació per qualitat donin lloc a un mercat específic.»

Quatre. Es modifica l'article 6, «Remissió de documents de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries», mitjançant la redacció següent:

«1. Sense perjudici del que estableixen lleis i disposicions especials que regulen els diferents tipus de societats, les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han de disposar, en la forma que es determini per reglament, dels llibres de registre en què han de constar els membres que les integren, així com l'acreditació del grau de representati-

vitat d'aquests, degudament actualitzats, i els acords adoptats que han de reflectir els percentatges obtinguts prèviament en cadascun dels sectors que la integren.

2. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han de remetre al Registre d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en el termini d'un mes a comptar de la seva respectiva aprovació, la Memòria anual d'activitats, l'estat de representativitat al tancament de l'exercici, els comptes anuals, la liquidació de l'últim exercici degudament auditat i el pressupost anual d'ingressos i despeses.»

Cinc. Es modifica l'article 7, «Acords de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries», que queda redactat de la manera següent:

«Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries s'han d'ajustar, per a l'adopció dels seus acords, a les normes i els principis que recull la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i a les disposicions reguladores d'aquesta matèria en el dret comunitari.

Qualsevol tipus d'acord adoptat en el si d'una organització interprofessional agroalimentària i que es refereixi a alguna de les finalitats que regula l'article 3 d'aquesta Llei s'ha de remetre al Registre d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en el termini d'un mes des de la seva adopció, mitjançant certificats en què es faci constar el contingut de l'acord i el suport obtingut en aquest, mesurada en tant per cent de productors i operadors i de produccions afectades.»

Sis. S'afegeix un apartat 4 a l'article 8, amb la redacció següent:

«Els acords per als quals se sol·liciti l'extensió de normes han de tenir la durada que s'assenyali en la corresponent ordre ministerial, fins a un màxim de tres anys.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 15, que queda redactat del tenor següent:

«El Consell General d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries actua en Ple i en Comissió Permanent. El Ple està presidit pel ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i està compost, en la forma que es determini per reglament, per representants dels ministeris d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Economia i Hisenda i de Sanitat i Consum, de les comunitats autònomes, de les organitzacions professionals agràries, organitzacions de cooperatives agràries i pesqueres, organitzacions de productors pesquers reconegudes, organitzacions de la indústria i del comerç agroalimentari i de les organitzacions de consumidors.»

Vuit. Se suprimeix la disposició transitòria única.

Disposició addicional segona. *Estadístiques de formalització obligatòria.*

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, que queda redactada de la manera següent:

U. La llista de les estadístiques obligatòries enumerades de la a) a la x) s'amplia amb les següents:

«i) Les estadístiques que formin part del Pla estadístic nacional i específicament, segons l'article 45.2 de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, aquelles la realització de les

quals sigui obligatòria per a l'Estat espanyol per exigència de la normativa de la Unió Europea. Així mateix, les estadístiques que es puguin fer a l'empara de l'article 8.3 de la dita Llei.

Tot això sense perjudici del que estableix el punt 2 de l'article 11 de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública.»

Dos. Per a aquestes estadístiques, els organismes que han d'intervenir en la seva elaboració, l'enunciat dels seus objectius i la descripció general del seu contingut, el col·lectiu de personal i l'àmbit territorial de referència, així com l'estimació dels crèdits pressupostaris necessaris per al seu finançament, són els especificats en el Pla estadístic nacional.

Disposició addicional tercera. *Compensació de pèrdues fiscals.*

U. Les societats anònimes que abans del 31 de desembre de 1994 estaven enquadrades dins un grup susceptible de portar a terme la declaració fiscal consolidada i que per tant tenien dret a la compensació de les seves pèrdues amb els beneficis generats per altres companyies del mateix grup, i que han perdut el dret a la tributació consolidada com a conseqüència directa de l'aplicació d'una disposició amb rang de llei aprovada després de la data esmentada, exceptuant-ne la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, han de rebre de l'Estat la mateixa quantia corresponent a la quota de l'impost sobre societats que els hauria correspost si haguessin continuat en règim de consolidació fiscal, de conformitat amb la legislació vigent, durant un període de cinc anys a comptar del 31 de desembre de 1994, per tal de disposar d'un temps suficient d'adaptació al nou sistema i per compensar la pèrdua de beneficis fiscals de la consolidació.

Dos. El Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, ha de fer efectiu l'import per aquesta quantia mitjançant qualsevol mecanisme establert per la legislació pressupostària de cada exercici, sempre que la suma de les quotes tributàries de les empreses afectades no sigui inferior a l'import que hauria correspost al grup si s'hi hagués aplicat la declaració fiscal consolidada.

Disposició addicional quarta. *Taxes fiscals.*

Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 38 del text refós de taxes fiscals, aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«b) En les apostes que tenen lloc en ocasió de carreres de llebrers en canòdroms o de carreres de cavalls organitzades per la Societat de Foment de la Crià Cavallina d'Espanya, i en les apostes que es fan en frontons, el tipus és del 3 per 100 de l'import total dels bitllets o butlletes venuts.»

Disposició addicional cinquena. *Operacions financeres.*

El punt 6 «Operacions Financeres» de la disposició addicional sisena del Reial decret llei 12/1995, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera, queda en suspens fins que el Govern, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, autoritzi l'Institut de Crèdit Oficial, en la mesura que aquest no hi pugui fer front amb càrrec als resultats obtinguts de la seva gestió, a destinar part del seu patrimoni a cancel·lar el deute contractat per aquest Institut com a conseqüència de determinats crèdits i avals concedits per les antigues entitats oficials de crèdit, així com els deutes derivats dels compromisos autoritzats a mesura que se'n produeixi el venciment.

Disposició addicional sisena. *Programa de Foment de l'Ocupació per a 1997.*

U. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional tercera del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1997 s'aplica el Programa de Foment de l'Ocupació que regula l'article 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Dos. No obstant el que preveu l'apartat anterior, a l'article 44 de la Llei 42/1994 abans esmentada s'afegeix un nou apartat quatre, d'acord amb el tenor següent:

«Quatre. 1. S'ha de prestar especial atenció als programes i accions que persegueixin la millora de l'ocupació efectiva de les persones amb discapacitat física, psíquica o sensorial.

2. Les mesures de foment que conté aquest article referents tant a la modalitat de contractació temporal de l'apartat u, lletra c), com a les ajudes i bonificacions de l'apartat dos, lletra a), són plenament aplicables a les persones amb discapacitat, sigui quina sigui la seva situació laboral anterior, sense que sigui exigible el requisit previ de ser beneficiàries de les prestacions per desocupació ni estar prèviament inscrites durant un període determinat com a demandant d'ocupació.

3. Es faculta el Govern per desenvolupar tots els programes i/o accions operatives que siguin convenients per a la millora del nivell formatiu i d'ocupació de les persones amb discapacitat, i a aquest efecte s'han de dictar les disposicions necessàries i disposar dels recursos necessaris dins les disponibilitats pressupostàries.»

Disposició addicional setena. *Prolongació de la permanència en la situació de servei actiu dels funcionaris públics.*

La prolongació de la permanència en la situació de servei actiu fins que compleixin, com a màxim, els setanta anys d'edat per als funcionaris de les diferents administracions públiques de conformitat amb el que estableix l'article 33 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, és aplicable a partir de l'1 de gener de 1997.

Els funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat i de les entitats de dret públic vinculades a aquesta o que en depenguin poden optar per la prolongació de la permanència en el servei actiu a què es refereix el paràgraf anterior, mitjançant un escrit adreçat a l'òrgan competent per acordar la seva jubilació amb una anticipació de dos mesos, com a mínim, a la data en què compleixin els seixanta-cinc anys d'edat, i s'entén que l'Administració pública corresponent reconeix la prolongació esmentada si no notifica als interessats una resolució expressa i motivada en contra abans dels quinze dies que precedeixin a aquella data.

Es faculta el secretari d'Estat per a l'Administració Pública per dictar les normes complementàries de procediment que permetin l'aplicació de la mesura esmentada als funcionaris al·ludits al paràgraf precedent i a partir de la data assenyalada al paràgraf primer d'aquesta disposició.

El paràgraf primer d'aquesta disposició addicional té caràcter bàsic, de conformitat amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola.

Disposició addicional vuitena. Accés a les dades, informes o antecedents de què disposin les administracions tributàries.

L'accés a les dades, informes o antecedents obtinguts per les administracions tributàries i per part d'un funcionari públic per a objectius diferents de les funcions que

li són pròpies, es considera sempre una falta disciplinària greu.

Disposició addicional novena. *Llei 28/1984, de 31 de juliol, de creació de la Gerència d'Infraestructura de la Defensa.*

L'apartat 4t de l'article 2, de la Llei 28/1984, queda redactat de la manera següent:

«Adquirir béns immobles amb destinació al domini públic de l'Estat, per a la seva afectació als objectius de la defensa, d'acord amb els plans d'infraestructura de les Forces Armades, així com alienar mitjançant la venda o permuta els immobles de domini públic estatal que deixin de ser necessaris per a la defensa, segons els plans corresponents, amb la finalitat d'obtenir recursos per a les instal·lacions militars que satisfacin en cada moment les necessitats en aquesta matèria, i també es poden destinar a finançar adquisicions i al manteniment d'armament i material, i a aquests efectes la Gerència d'Infraestructura ha d'efectuar les pertinents transferències a l'Estat que han de generar crèdit en els corresponents programes de despesa del Ministeri de Defensa.

A aquests efectes, l'alienació de béns demaniais per part de la Gerència d'Infraestructura de la Defensa requereix, per part del Ministeri de Defensa, la desafectació prèvia i expressa dels béns del fi públic al qual estaven destinats i la declaració de la seva alienabilitat.

El Ministeri de Defensa ha de posar llavors els béns a disposició de la Gerència de la Infraestructura de la Defensa perquè es procedeixi a la seva alienació a títol oneros, sense que en cap supòsit es puguin cedir els béns gratuïtament a cap persona física o jurídica, pública o privada, llevat de les cessions a què obligui la legislació urbanística.»

Disposició addicional desena. *Regulació de les cotitzacions socials a capellans i religiosos secularitzats de l'Església catòlica.*

El Govern, en el termini màxim de sis mesos a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, ha d'aprovar les disposicions normatives que siguin necessàries a l'efecte de computar, per als capellans i religiosos/es secularitzats, el temps que van estar exercint el seu ministeri o religió, i en el qual no se'ls va permetre cotitzar per la seva falta d'inclusió en el sistema de la Seguretat Social, amb la finalitat que se'ls reconegui el dret a la percepció de la pensió de jubilació denegada o a una quantia superior a la que tenen reconeguda.

Disposició addicional onzena. *Regla d'imputació en els supòsits de transmissions lucratives i societàries.*

L'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«3. En els supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d), l'entitat transmissora ha d'integrar en la seva base imposable la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor comptable.

En els supòsits que preveuen les lletres e) i f), les entitats han d'integrar en la base imposable la diferència entre el valor normal de mercat dels elements adquirits i el valor comptable dels lliurats.

En l'adquisició a títol lucratiu, l'entitat adquirent ha d'integrar en la seva base imposable el valor normal de mercat de l'element patrimonial adquirit.

La integració en la base imposable de les rendes a les quals es refereix aquest article s'ha d'efectuar en el període impositiu en què es realitzin les operacions de les quals deriven les rendes esmentades.

Als efectes del que preveu aquest apartat no es consideren adquisicions a títol lucratiu les subvencions.»

Disposició addicional dotzena. *Modificació de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat segon de l'article 4, amb el text següent:

«Igualment als catedràtics i professors de música que prestin servei en els conservatoris superiors de música i en els conservatoris professionals de música, se'ls pot autoritzar la compatibilitat per ocupar un segon lloc de treball en el sector públic cultural en els termes i les condicions indicats en els paràgrafs anteriors.»

Disposició addicional tretzena. *Pensions annexes a medalles i creus.*

Les pensions annexes a les recompenses que regulen la Llei 5/1964, de 29 d'abril, sobre condecoracions policials, i la Llei 19/1976, de 29 de maig, per la qual es crea l'Orde del Mèrit del Cos de la Guàrdia Civil, concedides a familiars de funcionaris morts en acte de servei, o com a resultat d'aquest, o de qualsevol persona morta a conseqüència del fet pel qual se li atorga, es calculen mitjançant l'aplicació del percentatge que correspongui, d'acord amb les lleis i classes de condecoració esmentades, sobre la pensió que els hagi estat reconeguda als familiars.

Disposició addicional catorzena. *Identificació de persones autoritzades.*

Els bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici estan obligats a subministrar a l'Administració tributària la identificació completa de les persones autoritzades pel titular per a l'ús i disposició dels comptes corrents, d'estalvi, imposicions a termini i comptes de crèdit.

Disposició addicional quinzena. *Règim jurídic de les federacions esportives de Ceuta i Melilla.*

Les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla poden regular per reglament la constitució, règim jurídic, estructura interna i funcionament de les federacions esportives del seu propi àmbit territorial.

Aquesta regulació ha de preveure en tot cas que l'estructura interna i el funcionament de les federacions esportives s'han d'ajustar a principis democràtics i representatius, a través dels seus Estatuts.

Disposició addicional setzena.

En el termini de tres mesos, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'arbitrar les mesures necessàries per ampliar en trenta dies el termini d'ingrés de les quotes de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades, sense perjudici del termini de presentació de la liquidació, que es pot mantenir o anticipar.

Disposició addicional dissetena. *Règim fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva.*

El Govern ha de presentar en un termini de seixanta dies un projecte de llei que modifiqui el règim jurídic i

fiscal de les societats d'inversió immobiliària i dels fons d'inversió immobiliària amb la finalitat d'incentivar en gran manera la inversió en habitatges dedicats a l'arrendament.

Disposició addicional divuitena.

U. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'article 18 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Tanmateix, en el supòsit d'adquisicions a títol lucratiu per determinar el moment temporal en què l'entitat adquirent ha de realitzar l'ajust en la base imposable, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 8 de l'article següent.»

Dos. S'afegeix a l'article 19 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, un apartat 8, que queda redactat de la manera següent:

«8. En tot cas, les rendes derivades de les adquisicions d'elements patrimonials a títol lucratiu, tant en metàl·lic com en espècie, s'han d'imputar als efectes fiscals en el període impositiu en què aquestes es produeixin, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf.»

Disposició addicional dinovena. *Incompliment de reemborsar als agents de duanes l'impost sobre el valor afegit satisfet per compte dels importadors.*

En el termini de sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'instrumentar les mesures que possibilitin als agents de duanes recuperar l'impost sobre el valor afegit que hagin satisfet per compte dels importadors quan aquests no els reemborsin l'import de l'impost esmentat.

Disposició addicional vintena.

Abans de l'1 de setembre de 1997 el Govern ha d'utilitzar els mitjans necessaris perquè el preu final per a l'usuari d'autopistes es redueixi prop del 7,7 per 100. A aquest efecte, el Govern ha de promoure l'adopció d'alguna de les mesures següents:

a) L'aplicació del tipus reduït de l'IVA del 7 per 100 corresponent als transports de viatgers i els seus equipatges al peatge d'autopistes, si això és possible, d'acord amb la normativa comunitària.

b) La compensació a les societats concessionàries d'autopistes del desequilibri financer que els pot representar la reducció del peatge, mitjançant l'atorgament de subvencions a abonar per exercicis vençuts.

Disposició addicional vint-i-unena. *Impost de béns immobles: exempció dels centres concertats.*

L'exempció de l'impost sobre béns immobles relativa als centres concertats, que regula la lletra l) de l'article 64 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la redacció que en fa l'article 7 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, és aplicable a l'exercici de 1993.

Els contribuents que tinguin dret a l'exempció que estableix el paràgraf anterior i hagin satisfet els rebuts corresponents a l'exercici de 1993 poden demanar la devolució de les quantitats ingressades.

En relació amb l'exempció que estableix aquesta disposició addicional no és aplicable, en cap cas, el que preveu l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Modificació de determinats preceptes de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.*

U. S'afegeix el paràgraf següent a l'article 21 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres:

«4. L'ús especial del domini públic que estableix aquesta Llei o la seva ocupació comporten l'obligació, per part del beneficiari de la corresponent autorització d'ús o ocupació, de l'abonament d'un cànon.

Constitueix el fet imposable d'aquest cànon l'ocupació de terrenys o la utilització de béns de domini públic que es faci en virtut d'autoritzacions regulades en aquesta Llei i de concessions d'àrees de servei a les carreteres estatals.

Són subjectes passius del cànon els titulars d'autoritzacions o concessionaris d'àrees de servei.

La base de fixació de la quantia del gravamen és el valor dels terrenys ocupats, tenint en compte el seu valor d'adquisició per part de l'Estat, el dels predis contigus i dels beneficis que els subjectes passius obtinguin per l'autorització o concessió. El tipus de gravamen anual és del 4 per 100 sobre el valor de la base indicada.

El cànon es pot revisar proporcionalment als augments que experimenti el valor de la base utilitzada per fixar-lo, si bé aquestes revisions només es poden fer al final dels períodes que per al cas s'expressin en les condicions d'autorització o concessió.

L'expropiació per part de tercers d'obres i serveis públics relatius a carreteres estatals, que impliquin l'abonament de contraprestacions econòmiques per part dels usuaris de les obres o serveis esmentats, comporta l'obligació de satisfer a l'Administració un cànon.

És subjecte passiu d'aquest cànon la persona física o jurídica que tingui la titularitat de l'explotació, en virtut de la corresponent autorització o concessió.

La quantia del cànon s'estableix en funció del cost de les obres i instal·lacions, així com dels ingressos bruts derivats de la seva explotació. El cànon anual s'obté amb la suma del 4 per 100 del cost indicat i del percentatge que es determini per reglament dels ingressos esmentats, que en tot cas no poden excedir l'1 per 1.000 d'aquests.»

Dos. Es fa una nova redacció del número 4 de l'article 19 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.

«4. Les àrees de servei poden ser explotades mitjançant qualssevol dels sistemes de gestió de serveis públics que estableix la Llei de contractes de les administracions públiques.

Les condicions per a l'atorgament de concessions d'àrees de servei s'han d'establir en un plec de condicions generals que ha d'aprovar el Govern.

El concessionari està obligat a abonar a l'Estat el cànon anual que s'hagi compromès a satisfer en la proposició que va servir de base per a l'atorgament de la concessió en el corresponent procediment d'adjudicació del contracte, que en cap cas no pot ser inferior al que correspondria abonar pels cànon que regula l'article 21.

Aquest cànon s'ha de destinar, en els termes i quanties que s'estableixin per reglament, al finançament dels programes de creació i manteniment d'àrees de servei i de descans a les carreteres estatals.»

Disposició addicional vint-i-tresena. *Rendes forestals.*

1. Els rendiments plurianuals positius de l'explotació de finques forestals es consideren generats en el període de producció mitjà segons l'espècie de què es

tracti, determinat, en cada cas, per l'administració forestal competent.

2. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les subvencions de capital concedides als que explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans d'administració o plans de repoblació forestal aprovats per l'administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà sigui igual o superior a trenta anys.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Declaració d'interès general de determinades obres hidràuliques.*

Als efectes del que preveuen la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, i altres disposicions que hi siguin aplicables, es declaren d'interès general les obres hidràuliques que es detallen a continuació:

Confederació Hidrogràfica del Duero: Presa de Castrovigo, Burgos.

Confederació Hidrogràfica del Nord:

Canalització del riu Siero, A Coruña.

Presa d'Herrerías, Biscaia.

Confederació Hidrogràfica de l'Ebre: Presa de l'Éssera (Santa Liestra), Osca.

Confederació Hidrogràfica del Xúquer: Presa de Vila-marxant, València.

Disposició transitòria primera. *Modificació de la base imposable en l'impost sobre el valor afegit.*

1. El que disposa l'apartat tres de l'article 80 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit, de 28 de desembre de 1992, segons la redacció que en fa aquesta Llei, és aplicable a les modificacions de la base imposable derivades de procediments de suspensió de pagaments o fallida en què no s'hagi aprovat el conveni de creditors o iniciat la liquidació d'actius abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. En els casos en què els procediments de suspensió de pagaments o fallida s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, el termini de sis mesos previst per a la reducció de la base imposable es compta a partir de la vigència d'aquesta.

3. No obstant el que preveu el primer paràgraf d'aquesta disposició transitòria, la limitació relativa als crèdits coberts per contractes d'assegurança de crèdit o de caució només s'aplica a les modificacions de la base imposable derivades de providències d'admissió a tràmit de suspensió de pagaments o d'actes judicials de declaració de fallida que es dictin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

Disposició transitòria segona. *Deduccions anteriors a l'inici de l'activitat en l'impost sobre el valor afegit.*

El procediment de deducció de les quotes suportades abans del començament de les activitats empresarials o professionals, que s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha d'adequar al que estableix aquesta.

El que preveu aquesta disposició transitòria s'aplica exclusivament a les quotes suportades durant els cinc anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Procediment de concessió de rescabaments a víctimes de bandes armades i elements terroristes.*

U. Els rescabaments per danys corporals i materials causats per activitats delictives comeses per bandes armades i elements terroristes abans del dia 1 de gener de 1997 es regulen per la normativa vigent fins a la data esmentada.

Dos. No obstant això, fins que no es dictin les normes de desplegament a què es refereix l'article 93 d'aquesta Llei, és aplicable als procediments de concessió de rescabaments a víctimes de bandes armades i elements terroristes i de delictes de terrorisme en general el Reial decret 673/1992, de 19 de juny, en el que no s'oposi a aquesta disposició.

Disposició transitòria quarta. *Impost sobre béns immobles.*

Als efectes del que preveu la modificació de l'article 62.a) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que recull l'article 10 d'aquesta Llei, tenen la consideració de sòl de naturalesa urbana els terrenys classificats com a urbanitzables no programats en el planejament que estigui vigent o en tramitació el 10 de juny de 1996, des del moment en què s'aprovi un programa d'actuació urbanística que els inclogui.

Disposició transitòria cinquena. *Crèdit local.*

S'autoritza la consolidació a mitjà i llarg termini de les operacions de tresoreria destinades a satisfer despeses corrents, subscriïdes per les entitats locals, fins al límit del 58 per 100 de les pòlisses o crèdits pendents de reemborsament l'1 de gener de 1997. A aquests efectes la novació de les operacions de tresoreria esmentades s'ha de fer amb els mateixos requisits aplicables a la concertació de noves i originàries operacions de crèdit a mitjà i llarg termini.

Els marges d'endeutament a curt termini generats amb la reducció de les operacions de tresoreria per aplicació d'aquesta mesura, fins als límits assenyalats per la Llei, s'han d'aplicar, si s'escau, amb caràcter prioritari al pagament dels deutes pendents amb l'Estat i els seus organismes autònoms i amb la Seguretat Social.

L'adopció efectiva de les mesures assenyalades s'ha de tenir necessàriament en compte als efectes de l'aplicació del que disposa l'article 80 de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1997, en relació amb la reducció temporal de les retencions a practicar en la participació en els tributs de l'Estat.

Disposició transitòria sisena. *Finançament dels ens locals.*

Es prorroga la disposició transitòria quarta de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, tenint en compte les adaptacions i modificacions següents:

a) El període d'ampliació per optar entre l'aplicació dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 174 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i les mesures assenyalades en la norma objecte de pròrroga finalitza el 31 de desembre de 1998.

b) Si s'escau, els plans financers que s'elaborin, amb les finalitats assenyalades a l'apartat 1 del precepte objecte de pròrroga, han de tenir com a objectiu el sanejament dels romanents de tresoreria negatius generats fins al 31 de desembre de 1996.

c) Les provisions de morosos constituïdes o que es constitueixin als efectes del que preveu la disposició que es prorroga han de ser objecte d'aplicació a la seva finalitat en un termini no superior a cinc anys, amb referència al venciment del període voluntari dels deutes respectius.

d) Igualment, als efectes del que preveu el número 4 del precepte que es prorroga, s'han d'adoptar, de manera prioritària, les mesures necessàries a fi que els romanents de tresoreria de signe negatiu no es vegin implementats amb aquest signe a partir de l'1 de gener de 1997.

e) En tot cas, l'aplicació de les mesures adoptades a través dels respectius plans financers no poden sobrepassar

el límit temporal del 31 de desembre de l'any 2000, sense perjudici de l'aplicació, si s'escau, de les dotacions constituïdes en la forma prevista a l'apartat c) anterior.

f) Els indicats plans en les condicions assenyalades poden ser objecte d'ajust o refosa amb altres plans de sanejament financer exigibles en virtut d'una norma amb rang de llei per a altres finalitats diferents.

Disposició transitòria setena. *Competències en matèria de defensa.*

Les competències assignades al cap de l'Estat Major de la Defensa en relació amb els cossos comuns de les Forces Armades tenen efecte una vegada es portin a terme les modificacions orgàniques que es precisen i la seva entrada en vigor s'ha d'establir en les disposicions que les determinin.

Disposició transitòria vuitena. *Referència cadastral.*

L'aplicació del que estableix la secció quarta del capítol IV del títol I d'aquesta Llei, als béns immobles rústics, es començarà a exigir el dia 1 de gener de 1998.

Fins a la data indicada, la referència que en la secció quarta del capítol IV del títol I d'aquesta Llei es fa als béns immobles s'entén feta exclusivament als béns immobles urbans enumerats a l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició transitòria novena. *Tramitació de certs expedients de jubilació.*

La tramitació dels expedients de jubilació dels funcionaris a què es refereix el paràgraf segon de la disposició addicional setena i que hagin de complir els seixanta-cinc anys d'edat dins els tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei se suspèn, a fi que dins els dos primers mesos d'aquell termini, els interessats puguin exercir l'opció prevista en el paràgraf esmentat. S'entén acceptada aquesta opció per part de l'Administració pública corresponent si aquesta no notifica una resolució expressa en contra a l'interessat abans dels quinze dies precedents a la conclusió del reiterat termini de tres mesos.

Disposició transitòria desena. *Aplicació de l'article 25 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió.*

El que disposa l'article 25.1 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, sobre construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió, en la redacció que estableix l'article 157.u d'aquesta Llei, és aplicable a les societats concessionàries existents.

Totes les ampliacions acordades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'entenen ajustades al que preveu el número 2 del dit article 25, siguin quines siguin les seves causes, característiques i extensió, així com el procediment seguit en el seu moment per a la seva aprovació.

Disposició transitòria onzena. *Eficàcia de les modificacions relatives a la supressió de l'elevació a l'íntegre.*

Les modificacions introduïdes a la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i a la Llei de l'impost sobre societats per l'article 5 d'aquesta Llei són aplicables a les liquidacions que es practiquin després de la seva entrada en vigor o que estiguin pendents d'una resolució administrativa ferma a la mateixa data, com a conseqüència de la regulació de retencions sobre rendiments de treball.

No obstant això, com a conseqüència d'aquestes modificacions, no es poden practicar liquidacions que determinin deutes tributaris superiors als que resultarien de l'aplicació de la normativa anterior.

Disposició transitòria dotzena.

Les exempcions, bonificacions fiscals i tipus impositius que s'apliquen als «habitatges de protecció oficial» també s'han d'aplicar als que, amb protecció pública, dimanen de la legislació pròpia de les comunitats autònomes, sempre que els paràmetres de superfície màxima protegible, preu de l'habitatge i límit d'ingressos dels adquirents o usuaris no excedeixin els establerts per als esmentats «habitatges de protecció oficial».

Aquesta aplicació té caràcter transitori i s'ha d'adaptar a la nova regulació estatal de les exempcions, bonificacions fiscals i tipus impositius per als «habitatges de protecció oficial» que el Govern pugui plantejar en aquesta legislatura.

Disposició derogatòria única.

U. Queda derogat l'article 10 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Dos. Queda derogada la Llei 59/1967, de 22 de juny, d'ordenament de funcionaris públics de Guinea Equatorial, sense perjudici del que disposa sobre el compliment de les condicions d'integració l'article 123 d'aquesta Llei.

Tres. Es deroga el paràgraf segon de la disposició addicional segona del Reial decret 2330/1978, de 29 de setembre, que aprova el Reglament general de les Forces Armades, i queden anul·lats els drets pendents de cobrament derivats de l'aplicació del precepte que es deroga.

Quatre. Queden derogats els números u, dos i tres de l'article 64 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, modificat per la disposició addicional setzena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990; la disposició addicional dinovena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992, i els números 2 i 3 de la disposició addicional segona de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual.

Cinc. Queda derogat el concepte «10) Ingrés en hotels, fondes, cases d'hostes, pensions, hostals i establiments similars» inclòs en la tarifa segona del Decret 551/1960, de 24 de març, pel qual es convaliden les taxes per «reconeixements, autoritzacions i concursos».

Sis. Queden derogats els articles 36 i 47, apartats 3r i 4t, de la Llei 33/1971, de 21 de juliol, d'emigració, i l'article 33.4 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Set. De conformitat amb el que preveu la disposició derogatòria única de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, per la qual es deroga l'Ordre de 7 de maig de 1957, del Ministeri de la Governació, que aprova el Reglament de la Comissaria d'Assistència Medicofarmacèutica, així com les ordres posteriors modificadores d'aquesta, queda derogada la tarifa de la Comissaria d'Assistència Medicofarmacèutica inicialment regulada pel Decret 474/1960, de 10 de març, pel qual es convaliden les taxes per serveis sanitaris, i després modificada pel Decret 2605/1961, de 14 de desembre.

Vuit. Queda derogat l'apartat 4 de la disposició addicional segona de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.

Nou. Queda derogat el Decret 142/1960, de 4 de febrer, d'ordenació de la taxa de transports per carretera.

Deu. Queda derogat el Decret 4230/1964, de 17 de desembre, pel qual es regula la taxa «Drets per examen i expedició de certificats de pel·lícules cinematogràfiques».

Onze. Queda derogat l'article 27 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Dotze. Es deroga el concepte 2, de la secció 1a, drets sanitaris sobre tràfic marítim i aeri, de les taxes per serveis sanitaris convalidats pel Decret 474/1960, de 10 de març.

Tretze. Queda sense efecte l'apartat 1.e) de l'article 103 de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional.

Catorze. Queda suprimit l'epígraf 5.A de l'annex de l'Ordre ministerial de 22 de setembre de 1995, pel qual s'autoritzen els preus que ha de percebre l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per determinades activitats.

Quinze. Queda derogat el que disposa la lletra c) del número 3 de l'article 15 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.

Setze. Queda derogat l'últim paràgraf de l'apartat 5 de l'article 30 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disset. Queda derogat l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 130 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Divuit. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Reconeixement de drets passius.*

Es faculta els ministres de Defensa i d'Economia i Hisenda per regular el procediment de reconeixement dels drets passius a què es refereix l'article 130 d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Venda i permuta de béns mobles i productes de defensa.*

S'autoritza el Govern perquè mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri de Defensa, reguli la venda i permuta de béns mobles i productes de defensa.

Disposició final tercera. *Prestacions complementàries del Fons Especial de Mutualitats de Funcionaris de la Seguretat Social.*

S'autoritza el Govern perquè procedeixi a l'elaboració d'un reglament de gestió de les prestacions complementàries a càrrec del Fons Especial de Mutualitats de Funcionaris de la Seguretat Social, constituït en l'Institut Nacional de la Seguretat Social, que revisi, ordeni i adequi el règim de garanties que estableixen la disposició transitòria sisena de la Llei 21/1986, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, i el Reial decret 126/1988, de 22 de febrer, que la desplega.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma, el reconeixement de les prestacions complementàries del Fons Especial s'ha d'efectuar d'acord amb les condicions, requisits i efectes, que s'estableixin en el nou reglament.

Disposició final quarta. *Anàlisi i seguiment de l'evolució dels recursos humans del sector públic estatal.*

El Govern ha de crear mitjançant un reial decret, en un termini no superior a tres mesos, un òrgan col·legiat interministerial format per representants dels ministeris d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques.

Aquest òrgan ha de tenir com a funcions l'anàlisi i el seguiment de l'evolució dels recursos humans del sector públic estatal i del seu cost, així com proposar als òrgans competents les mesures pertinents per promoure la racionalització dels efectius del sector públic esmentat i de la despesa corresponent, i en qualsevol moment pot requerir al ministeris, organismes i entitats la participació necessària per a l'exercici de les funcions esmentades.

Als efectes del que estableix aquesta disposició, es considera personal del sector públic estatal l'inclòs en el

capítol II del títol III de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1997, i el dels ens a què es refereix l'article 6.5 de la Llei general pressupostària.

Així mateix, el Govern ha de procedir a modificar el Reglament del Registre Central de Personal, aprovat pel Reial decret 1405/1986, de 6 de juny, a fi que aquest pugui disposar de la informació necessària en matèria de recursos humans del sector públic estatal definit en aquest article.

Disposició final cinquena. Referència cadastral.

S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda perquè adapti els models de declaració o autoliquidació dels impostos que es refereixin a béns immobles o els afectin al que estableix la secció quarta del capítol IV del títol I d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. Modificació de la quantia de les taxes.

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar la quantia de les taxes incloses en aquesta Llei.

Disposició final setena. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. Creació de llocs de treball en signes, índexs o mòduls.

A l'efecte de determinar el rendiment net de les activitats a les quals és aplicable i per les quals no s'hagi renun-

ciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, no es computen com a persones assalariades, en l'exercici de 1997, els treballadors contractats per un temps indefinit entre l'1 de gener i el 30 de juny de 1997 i que el 31 de desembre de 1997 o el dia del cessament en l'exercici de l'activitat, si és anterior, continuïn en plantilla.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior exigeix que el nombre de persones assalariades el 31 de desembre de 1997 o el dia del cessament en l'exercici de l'activitat, si és anterior, sigui superior al nombre de les existents el dia 1 de gener de 1997. A aquests efectes es computen com a persones assalariades les que prestin el seu servei a l'empresari en totes les activitats que dugui a terme, amb independència del mètode o la modalitat de determinació del rendiment net de cadascuna.

Disposició final novena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1997. No obstant això, l'article 66 entra en vigor el dia 31 de desembre de 1996 i l'article 67, el dia 30 de desembre de 1996.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 de desembre de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ